

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET, 5. OG 6. DESEMBER 1996

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte fra kl. 0900 til kl. 1830 første dag og fra kl. 0900 til kl. 1430 andre dag.

Følgende av Rådets medlemmer møtte:

Navn:	5. desember 1996	6. desember 1996
Fiskeridirektør Peter Gullestad	X	X
Avdelingsdirektør Arne Wåge	X	X
Gerhard Olsen, Norges Fiskarlag	X	X
Jan Arne Lerbukt, Norges Fiskarlag	X	X
Fiskebåtreder Åge Remøy, Norges Fiskarlag	X	X
Fiskebåtreder Thor Wold, Norges Fiskarlag	X	X (0900 - 1730)
Sammy Olsen, Norges Fiskarlag	X	0
Avd. leder Jan Birger Jørgensen	Settrepresentant på sak 21/96	-
Adm. direktør Rolf Domstein, FHL	X	X (0900 - 1230)
Adm. direktør Pål Kruger, FHL	X (0900-1600)	X (0900 - 1030)
Geir Andreassen, FHL	Settrepresentant (1530 - 1830)	Settrepresentant (1030 - 1430)
Forbundssekretær Hans Johan Dahl, NNN	X	X
Tormod Storås, Norsk Sjømannsforbund	X	X
Eva Degre, Direktoratet for Naturforvaltning	X	X
Mary Mikalsen Trollvik, Sametinget	X (0900 - 1530)	0
Tore Jakobsen, Havforskningsinstituttet	Vararepresentant	Vararepresentant

Som rådgivere den 5. desember møtte Rodle Angell fra Norges Råfisklag og forsker Jan H. Sundet fra Fiskeriforskning (sak 13/96, rognkjeks). Den 6. desember møtte Knut Torgnes fra Norges Sildesalgslag.

Som sekretærer for rådet møtte rådgiver Stein-Åge Johnsen og førstekonsulent Arne Fjellstad.

Som observatører møtte:

Underdirektør Halvard P. Johansen, Fiskeridepartementet
Johan Williams, Fiskeridepartementet
Kristen Bjøru, Fiskeridepartementet
Jan Fredrik Danielsen, Fiskeridepartementet
Avdelingsleder Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag
Styreformann Oddmar Hatlevik, Sør-Norges Trålerlag
Per Lohne, Sildemelfabrikkens Landsforening
Audun Maråk, Norske Trålrederiers Forening
Finn O Nilsen, Kystvaktinspektøren

Dessuten møtte:

Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Lisbeth W Plassa, Fiskeridirektoratet
Aksel Eikemo, Fiskeridirektoratet
Torbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Terje Løbach, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Anne Kjos Veim, Fiskeridirektoratet
Rannveig Bøthun, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Olav Lekve, Fiskeridirektoratet
Egil Lekve, Fiskeridirektoratet
Roald Oen, Fiskeridirektoratet
Robert Misund, Fiskeridirektoratet
Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet
Knut H Istad, Fiskeridirektoratet
Peter Patrick Callan, Fiskeridirektoratet
Frode Martinussen, Fiskeridirektoratet
Kristin Skurtvedt, Fiskeridirektoratet
Roger Svarstad, Fiskeridirektoratet
Elin B Hopland, Fiskeridirektoratet
Berit Sæterdal, Fiskeridirektoratet
Gjermund Langedal, Fiskeridirektoratet
Svein A Iversen, Havforskningsinstituttet
Ingolf Røttingen, Havforskningsinstituttet
Stein Arne Rånes, Norges Fiskerihøgskole

Fiskeridirektør Peter Gullestad åpnet møtet den 5. desember og spurte om det var merknader til innkallingen og sakslisten.

Det var ingen merknader til innkallingen eller sakslisten.

(Sakene forøvrig ble ikke behandlet i nummerert rekkefølge).

SAKSLISTE

MØTE I REGULERINGSRÅDET DEN 5. OG 6. DESEMBER 1996

- SAK 8/96** Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.
- SAK 9/96** Regulering av fiske etter torsk og hyse nord for 62° N i 1997.
- SAK 10/96** Regulering av fiske etter blåkveite nord for 62° N i 1997.
- SAK 11/96** Regulering av fiske etter sei i 1997.
- SAK 12/96** Regulering av fiske etter reker i 1997
a) Ved Grønland
b) I Nordsjøen og Skagerrak
c) I NAFO-området
- SAK 13/96** Regulering av fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 1997.
- SAK 14/96** Regulering av fiske etter sild sør for 62° N i 1997.
- SAK 15/96** Regulering av fiske etter makrell første halvår 1997.
- SAK 16/96** Regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 1997
- SAK 17/96** Regulering av fiske etter havbrisling i 1997.
- SAK 18/96** Regulering av fiske etter torsk i NAFO-området i 1997.
- SAK 19/96** Regulering av fiske (unntatt reker) ved Grønland i 1997.
- SAK 20/96** Regulering av ringnotgruppens fiske etter kolmule i 1997
- SAK 21/96** Regulering av fisket etter snabeluer (*Sebastes mentella*) i 1997
- SAK 22/96** Eventuelt/Regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak i 1997.

ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND.

Gullestad viste til saksdokumentene og ga selv en orientering om kvoteforhandlingene mellom Norge og Russland.

Han forutsatte at forhandlingsresultatet var allment kjent og at han derfor ikke ville gå i detaljer. Han viste til at når det gjaldt uttak av torsk var partene enig om størrelsen på dette. Det var også enighet om at norske omregningsfaktorer til filetprodukter skulle gjelde ved alt fiske i Barentshavet. Dette arbeidet skulle fortsette og målet var en omforenet metode for fastsettelse av alle de praktisk viktige omregningsfaktorene. Han viste også til at det ved fjorårets forhandlinger var enighet om å innføre sorteringsrist fra 1. januar 1997 ved trålfiske i Barentshavet. Det kunne imidlertid synes som om en fra russisk side ikke var enig om det som var avtalt for ett år siden. Det kunne derfor tenkes at russerne ville komme med krav om unntak for bruk av rist i enkelte sørlige områder av russisk økonomisk sone.

Gullestad bad deretter Konow å orientere om Skagerrakforhandlingene.

Konow viste til at det etter to runder var oppnådd en avtale 28. november. Hovedelementet i denne var at TAC på sild ble redusert fra opprinnelig i 1996 120 000 tonn til 80 000 tonn i 1997. Det hadde vært en målsetning å få ned ungsildfisket. EU hadde bundet seg til å fiske maksimalt 10 000 tonn sild i brislingfiske. Når det gjaldt reke i Skagerrak var TAC på 10 500 tonn opprettholdt.

Gullestad ba deretter Wåge orientere om EU-forhandlingene.

Wåge viste til at en var inne i en forhandlingsprosess hvor det var gjennomført to runder. Neste runde ville finne sted i Brussel førstkommande mandag og tirsdag. Han viste til at det i forhandlingene var drøftet tradisjonelle hovedproblem som nordsjøsild, makrell, bunnfisk og kontroll. Han konstaterte at disse prosessene nok ikke gikk så fort som ønskelig fra norsk side.

Han viste deretter til at det i saksdokumentene var gjort visse forutsetninger omkring resultatet av EU-forhandlingene.

Domstein sa at felles forvaltning i Nordsjøen måtte innebære felles regimer f.eks. på kontrolliden. Han spurte hvor mye Norge presset på for å få til dette.

Wåge svarte at en var inne i en prosess for å utvikle kvalitativt bedre forvaltning og kontrollsystemer. Han viste til at spesielt når det gjaldt kontroll var det de senere år presset hardere fra norsk side. Han viste også til at det bilateralt var inngått avtaler om

kontroll samarbeid med medlemsland innen EU. Dette gjaldt Skottland, Irland, Danmark og Færøyene. Det var også i 1996 inngått en avtale med EU-kommisjonen om kontroll.

Gullestad orienterte om prosessen omkring NVG sild. Han sa at første runde i fempartsforhandlinger mellom Norge, Russland, Færøyene, EU og Island var gjennomført. Spørsmålene var drøftet i NEAFC i forrige uke. Det ville bli avholdt nye fempartsforhandlinger i Oslo neste uke. Han konstaterte deretter at det var uvisst hva TAC for norsk vårgytende sild ville bli neste år.

REGULERING AV FISKE ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 1997.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremgår:

1. GENERELT OM TORSK.

1.1. FISKET I 1995.

Tabell 1 gir en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på de ulike gruppene ved årsslutt i 1995.

Tabell 1, Status ved årsslutt 1995:

Grupper ¹	Tildelt gruppekvote	Oppfisket kvantum	«Beregnet gruppekvote»	Rest/overfiske
Gruppe II	21.000	14.490	16.000	+1.510
Gruppe I under 28 m	178.460	165.880	166.460	+580
Gruppe I over 28 m	27.000	36.260	35.500	-760
Trål	111.540	124.470	120.040	-4.430
Sum	338.000	341.100	338.000	-3.100

Norske fartøy kjøpte i 1995 russisk kvote i størrelsesorden 18.300 tonn. Fangst innenfor disse kvotene er *ikke* inkludert i tabellen over.

Til grunnlag for refordelingen 10. november 1995 laget en prognoser som tilsa at det i gruppe I under 28 meter og i gruppe II samlet vil være 17.000 tonn som ikke ville bli fisket. 5.000 tonn var tidligere fordelt til fartøy over 28 meter i gruppe I. Den 10. november fordelte en 12.000 tonn, hvorav 8.500 tonn til trål og 3.500 tonn til fartøy over 28 meter i gruppe I. Kolonnen som i tabellen over har benevnelsen «Beregnet gruppekvote» er gruppekvotene slik de ble beregnet å være etter refordeling til trål og konvensjonelle fartøy over 28 meter i gruppe I.

Som vi ser av tabellen over var prognosen på 17.000 tonn noe forsiktig. Samlet sett gjensto det 19.000 tonn av de tildelte gruppekvotene til fartøy under 28 meter i gruppe I og gruppe II ved årsslutt. De øvrige fartøyene og spesielt trålerne fisket imidlertid noe bedre enn forventet slik at vi totalt ved årsslutt fikk et overfiske på 3.100 tonn.

¹ Fra og med 1996 benyttes begrepet gruppe I om fartøy i den tidligere fartøykvoteordningen, mens fartøy i det som tidligere var maksimalkvoteordningen omtales som fartøy i gruppe II.

1.2. FISKET I 1996.

1.2.1. KVOTER OG REGULERINGER I 1996.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (13. - 17. november 1995) ble TAC fastsatt til 700.000 tonn inklusiv 40.000 tonn «Murmansk»-torsk. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kysttorsk. Av denne kvoten ble 88.000 tonn avsatt til tredjeland. De resterende 652.000 tonn ble delt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 8.000 tonn til Norge fra Russland ble kvotefordelingen av torsk nord for 62°N følgende:

Tabell 2, Kvotesituasjonen for 1996:

Norge:	334.000 tonn
Russland:	318.000 tonn
Tredjeland:	88.000 tonn
Sum:	740.000 tonn

Av den norske kvoten ble det avsatt 110.220 tonn (33%) til trålerne og 223.780 tonn (67%) til konvensjonelle fartøy.

Kvoten til trålerne var fordelt med 108.720 tonn til torsketrålere og 1.500 tonn til dekning av bifangst for fartøy med seitråltillatelse.

Kvoten til konvensjonelle fartøy var i utgangspunktet fordelt med 26.600 tonn til fartøy over 28 meter i gruppe I, 166.180 tonn til fartøy under 28 meter i gruppe I og 21.000 tonn til fartøy i gruppe II. Det var i tillegg avsatt 10.000 tonn til dekning av eventuell bifangst. I løpet av året er det foretatt refordelinger både mellom fartøygrupper og internt i fartøygrupper.

Det var stopp for alle redskapsgrupper i forbindelse med påsken i området mellom 62°N og 70°20'N og nord for 70°20'N innenfor 12 mil av grunnlinjene. Stoppen varte fra onsdag 3. april kl 1700 til mandag 8. april kl 2400. For trål og snurrevad varte stoppen til tirsdag 9. april kl 1000.

Mer om reguleringsordningen og avviklingen av fisket i 1996 er å finne nedenfor i forbindelse med behandlingen av de enkelte elementene i reguleringsordningen.

1.2.2. UTVIKLINGEN I FISKET I 1996.

Pr 10. november var følgende kvantum torsk rund vekt registrert landet i de ulike salgslag:

Tabell 3, Landet kvantum fordelt på salgslag:

	Konvensjonelle:	Trål:	Sum:
Norges Råfisklag:	184.495	68.025	252.520
Sunnmøre og R. Fiskesalslag:	12.645	22.220	34.865
Vest-Norges Fiskesalslag:	2.230	660	2.890
Sum:	199.370	90.905	290.275
Kvote:	223.780	110.220	334.000
Kjøpt russisk kvote	674	16.826	17.500
Restkvote:	25.084	36.141	61.225

Fangsttallene i tabellen over inkluderer norske fartøyers fiske på russisk kvote. Norske fartøyer har hittil i år avtale om et fiske på inntil 17.500 tonn torsk på russisk kvote, hvorav 674 tonn med konvensjonelle fartøy.

Utfra det restkvantum som gjenstår til disposisjon for kystflåten er det ikke rom for ytterligere refordelinger til fordel for havfiskeflåten i år. Vi forventer med andre ord at årets kvote blir oppfisket med gjeldende fordeling av kvantum på de ulike fartøygruppene.

1.3. BESTANDSSITUASJONEN.

Bestanden av norsk-arktisk torsk har hatt god rekruttering og viser en positiv utvikling. Gytebestanden vil være over 1 million tonn i 1997. Man må helt tilbake til 1951 for å finne tilsvarende størrelse på gytebestanden. Fordi loddebestanden er liten ventes det fortsatt dårlig vekst og betydelig kannibalisme, noe som kan gi en mindre positiv utvikling de nærmeste årene. Beskatningen har økt og ACFM tilrår at den ikke må overstige bærekraftig nivå. Det er imidlertid grunnlag for i 1997 å opprettholde det høye fangstnivået vi har hatt de senere årene.

Forøvrig viser en til rapporten «Beskatningsstrategi for norsk arktisk torsk» som er utsendt sammen med sakspapirene til Reguleringsrådet. Rapporten er en oppdatering av tilsvarende rapport utsendt til reguleringsrådets medlemmer i desember i fjor.

1.4. KVOTESITUASJONEN I 1997 - FORDELINGEN AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (11.- 15. november 1996) er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten for 1997 inkludert 40.000 tonn «Murmanskorsk» fastsettes til 850.000 tonn. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kysttorsk. Av den samlede kvoten på 890.000 tonn avsettes 104.000 tonn til tredjeland. De resterende 786.000 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvote som følger:

Tabell 4, Kvotesituasjonen for 1997:

Norge:	399.000 tonn
Russland:	387.000 tonn
Tredjeland:	104.000 tonn
Sum:	890.000 tonn

Følgende stige ble vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte i 1994:

- For totalkvoter til Norge på inntil 130.000 tonn fordeles kvoten med 28% til trål og 72% til konvensjonelle redskap.
- For totalkvoter over 130.000 tonn utvikles gruppenes andel lineært, til ved en totalkvote på 330.000 tonn eller mer og fordeles med 33% til trål og 67% til konvensjonelle redskaper.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 1997 følger vedtaket fra Norges Fiskarlag om fordelingen av den norske kvoten.

Forslaget innebærer at trålernes andel i 1997 blir 33% av den norske totalkvoten på 399.000 tonn, dvs 131.670 tonn. Det gjenstår da 267.330 til disposisjon for den konvensjonelle flåten.

2. REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER.

2.1. ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 1996.

Fra og med 1996 benyttes begrepet gruppe I om fartøy i den tidligere fartøykvoteordningen, mens fartøy i det som tidligere var maksimalkvoteordningen omtales som fartøy i gruppe II.

Reguleringsopplegget i 1996 har vært tredelt: fartøy over 28 meter i gruppe I har vært regulert med fartøykvoter, fartøy under 28 meter i gruppe I og fartøy i gruppe II var i utgangspunktet regulert med maksimalkvoter. Det er naturlig å behandle de enkelte ordningene hver for seg.

2.1.1. FARTØY OVER 28 METER I GRUPPE I I 1996.

Fartøy over 28 meter i gruppe I var fra årets begynnelse i 1996, som i tidligere år, regulert med garanterte fartøykvoter, hvor eventuell bifangst måtte dekkes innenfor fartøykvoten. Fartøy som fisket med line eller i kombinasjon med line måtte avsette 30% av fartøykvoten til etter 1. september. For de øvrige fartøy i denne gruppen var fartøykvoten ikke periodisert.

Det var avsatt 26.600 tonn til denne fartøygruppen. Dette utgjør 11,9% av den konvensjonelle kvoten. På bakgrunn av prognoser som tilsa at fartøy under 28 meter ikke ville være i stand til å fiske opp sine disponible gruppekvoter fikk fartøy over 28 meter i gruppe I en tilleggskvoten den 5. november. Tilleggskvoten ble gitt i form av en maksimalkvote beregnet utfra den etablerte kvotestigen. Maksimalkvoten varierte fra 65,0 tonn til 74,1 tonn. Tilleggskvoten utgjør et meruttak av fartøy over 28 meter i gruppe I i størrelsesorden 5.000 tonn.

Tabell 5, Fylkesvis fordeling av fartøy over 28 meter i gruppe I:

Fylke	Antall fartøy
Finnmark	3
Troms	7
Nordland	4
N-Trøndelag	2
S-Trøndelag	2
Møre og R.	41
Sogn og F.	22
Hordaland	2
Totalt	83

I 1994 var det ett fartøy som kom inn i gruppen over 28 meter som følge av utskiftning av fartøy som var under 28 meter til et fartøy som var over 28 meter. Etter det Fiskeridirektøren erfarer er det pr i dag ytterligere 5 fartøy som i løpet av 1995 og så langt i 1996 har gjennomført tilsvarende utskiftning og overført retten til å fiske torsk i gruppe I til erstatningsfartøyet. I henhold til dagens regelverk medfører utskiftning til større fartøy etter 9. desember 1994 ikke økt kvote, jfr deltakerforskriften § 5 annet ledd. I brevet til de som har fått utskiftningsstillatelse er det, etter retningslinjer fra departementet, inntatt en formulering om at det ikke kan påregnes kvote etter erstatningsfartøyetets lengde i 1996 og for kommende år. I reguleringsammenheng behandles disse 5 fartøyene i henhold til deres kvotegrunnlag, dvs i gruppen under 28 meter. Når maksimalkvotene ble opphevet i mai fant en det urimelig at disse 5 fartøyene skulle kunne fiske fritt, mens de øvrige fartøyene over 28 meter var regulert med fartøykvoter. De 5 fartøyene fikk dermed anledning til å fiske en kvote på størrelse med den minste fartøykvoten i gruppen over 28 meter, dvs 291,5 tonn i henhold til §6 i reguleringsforskriften. Fartøy som var registrert i merkeregisteret med ny lengde over 28 meter før 24. mai kunne likevel fiske de kvoter som fulgte etter refordelingen for fartøy under 28 meter i gruppe I av 22. mars.

2.1.2. FARTØY I GRUPPE I UNDER 28 METER I 1996.

For fartøy under 28 meter i gruppe I er det i 1996 avsatt 166.180 tonn.

Fartøy under 28 meter i gruppe I var i utgangspunktet regulert med maksimalkvoter. Hele gruppekvoten til denne fartøygruppa var fordelt innenfor en maksimalkvoteordning, til forskjell fra i 1995 da man hadde to maksimalkvoteordninger. Fartøy under 11 meter har en andel av maksimalkvotene som en garantert kvote. Gruppekvoten er periodisert slik at 30.000 tonn var avsatt til et fiske etter 1. mai. Fra 1. januar var det i utgangspunktet lagt inn en overregulering på 50%.

Som følge av en svak utvikling i fisket ble maksimalkvotene økt allerede 22. mars. Maksimalkvotene ble da økt med 32%. Samlet overregulering etter denne økningen var 95%. Samtidig ble periodiseringen endret slik at 10.000 av de 30.000 tonn som var avsatt til et fiske etter 1. mai ble avsatt til et fiske etter 1. oktober.

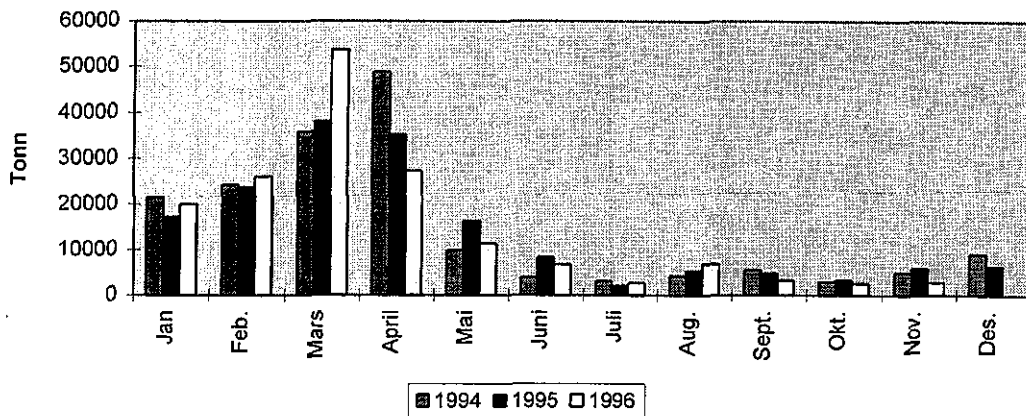
Den 24. mai ble maksimalkvotene opphevet slik at fartøy innenfor denne gruppen nå har fritt fiske innenfor gruppekvoten. Begrunnelsen for denne beslutningen var en relativt svak utvikling i fisket og at man mente det var hensiktsmessig å legge til rette for at fisket kunne foregå når torsken var tilgjengelig også for de minste fartøyene.

I ettertid kan det sies at overreguleringen kunne vært noe større fra årets begynnelse. Utfra de forventningene en hadde med hensyn til tilgjengelighet langs kysten mente en at en overregulering i størrelsesorden 50% ville gi større konkurranse, men samtidig innebære at risikoen for en tidlig stopp ikke ble for stor. Det var imidlertid mottaksleddet og omsetningssituasjonen, i større grad enn kvotene som bremsset fisket.

Det synes å være en relativ stor forskjell mellom mottakskapasitet og fangstkapasitet under sesongfiskeriene. Årsaken er blant annet at kjøperstrukturen har endret seg fra sesongbasert kjøp til kontinuerlig kjøp gjennom året. Dette går i særlig grad utover de minste fartøyene siden disse har liten mobilitet, og dermed har liten mulighet til å føre fangst over lengre strekninger. Under vårtorskefisket i Finnmark innførte Norges Råfisklag fangstregulering, og det ble ført relativt mye fisk med brønnbåt ut av Finnmark. Etter det vi kjenner til var det også endel sjølproduksjon av tørrfisk under vårtorskefisket i Finnmark som følge av mottaksproblemene.

Figuren nedenfor viser landet kvantum av denne fartøygruppen i 1994, 1995 og hittil i 1996 fordelt over året:

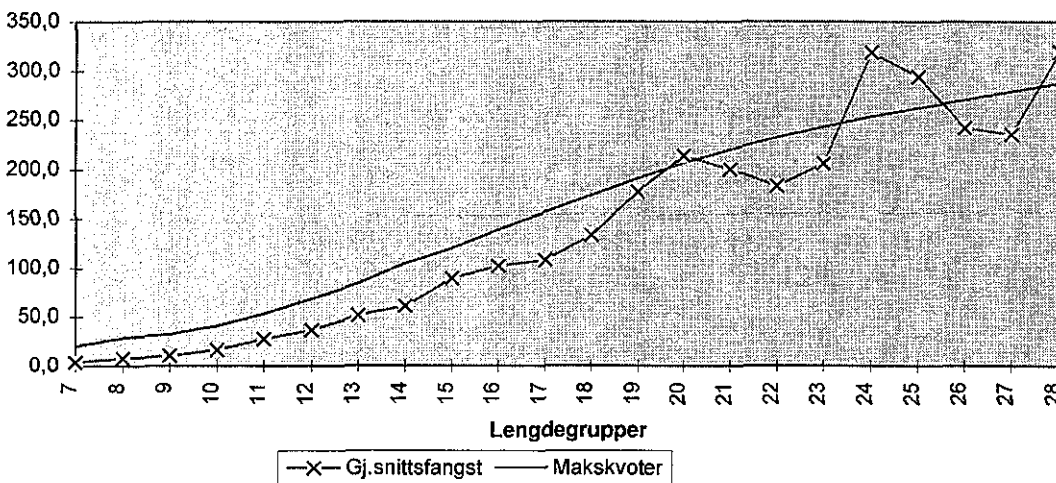
Figur 1, Fangst av fartøy under 28 meter i gruppe I fordelt på over året i 1994, 1995 og 1996:

Som vi ser av figuren ble det landet et relativt stort kvantum i mars i år sammenlignet med tidligere år. Første refordeling ble foretatt 22. mars, slik at størsteparten av kvantum landet i mars var innenfor de opprinnelige maksimumkvotene. Lofotfisket kom ikke skikkelig i gang før omlag 1. mars. Omsetningen under Lofotfisket var bra. Det var noe føring bl a fra Vesterålen til Lofoten i begynnelsen av vintersesongen. Fangstene i april og mai var lavere enn i fjor, mens det ble landet noe mer i august. Under vårtorskefisket i Finnmark var det betydelige omsetningsproblemer. Det ble ført relativt mye fisk med brønnbåt. I september og oktober er det landet noe mindre enn tidligere år. Dette er blant annet årsaken til at en den 5. november foretok en refordeling til fordel for fartøy over 28 meter.

Figuren nedenfor illustrerer forholdet mellom de opprinnelige maksimumkvotene pr 1. januar 1996 og gjennomsnittsfangst i de ulike lengdegruppene hittil i år.

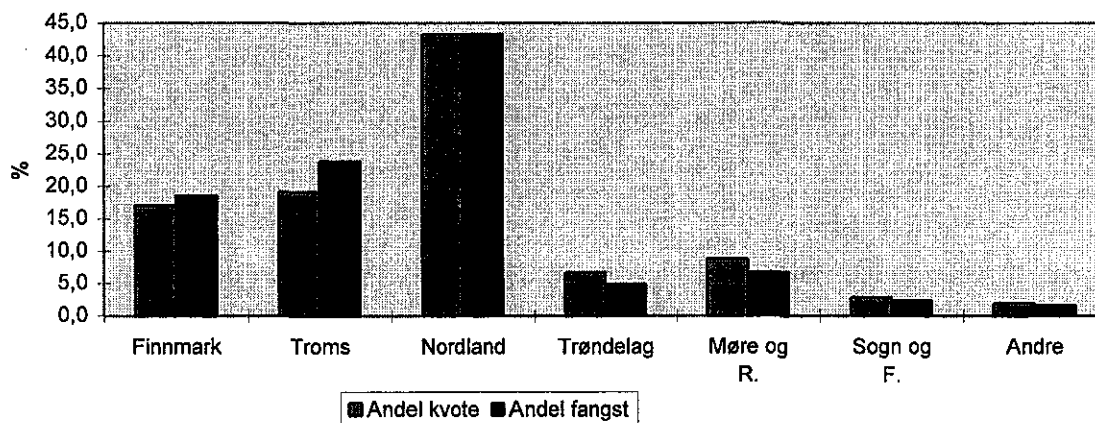
Figur 2, Maksimumkvoter sammenlignet med gjennomsnittsfangstene i de forskjellige lengdegruppene.

Den jevne linjen i figuren viser de opprinnelige maksimumkvotene, dvs uten tilleggskvoter, for de ulike lengdegruppene, den andre linjen markert med x viser

gjennomsnittsfangsten i de ulike lengdegruppene. Siden det ble gitt tilleggskvoter i mars og fritt fiske i mai vil en del fartøy ha fisket mer enn sine opprinnelige maksimumkvoter. Som vi ser av figuren over er det spesielt gruppen mellom 18 og 20 meter og mellom 23 og 24 meter, samt fartøy på 27 meter som har store gjennomsnittsfangster i forhold til de opprinnelige maksimumkvotene. Disse fartøygruppene har med andre ord kommet godt ut av «fritt fiske-situasjonen» som vi har hatt siden mai 1996.

Figur 3, Fylkesvise andeler av fangst og kvote.

Figuren over viser hvordan de ulike fylkene kommer ut når man sammenligner hvor stor andel av kvotene fartøyene hjemmehørende i de ulike fylkene har, med hvor mye fartøyene hjemmehørende i disse fylkene har landet av torsk. Som vi ser kommer spesielt Troms, men også Finnmark godt ut. I disse fylkene har fartøyene landet mer torsk enn den kvotemessige andelen. Fartøy hjemmehørende i disse fylkene har således kommet godt ut av «fritt fiske-situasjonen». Fartøy i Nordland har fisket omlag like mye som sin kvotemessige andel, mens de øvrige fylkene har fisket mindre enn sin kvotemessige andel.

Stor grad av overregulering og en oppheving av de individuelle kvotene medfører at man ikke lenger har samme grad av forutsigbarhet med den geografiske fordelingen av fangstene. Som vi ser av figuren over er det de fylkene som i perioden med fritt fiske hadde størst nærhet til ressursene som har landet forholdsvis størst kvantum. Dette til tross for at nettopp disse fylkene har en overvekt av små fartøy sammenlignet med de øvrige fylkene, og en dermed kanskje ville forvente at disse fylkene kom relativt dårlig ut som følge av en lite mobil flåte og en vanskelig mottakssituasjon.

2.1.3. FARTØY I GRUPPE II.

Fartøy i gruppe II (maksimumkvoteordningen) var regulert etter samme prinsipper som tidligere. Det var avsatt 21.000 tonn til denne gruppen. 5.000 tonn av dette kvantumet var avsatt til et fiske etter 1. mai. Fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og

Finnmark kan fortsette fisket innenfor de fastsatte maksimalkvoter, selv om avsetningen på 21.000 tonn er beregnet tatt.

Maksimalkvotene for denne fartøygruppen ble som følge av en svak utvikling i fisket økt den 22. mars. Økningen utgjorde en tilleggskvote på 4,5 tonn for den minste fartøygruppen, mens den største fartøygruppen fikk en tilleggskvote på 8,4 tonn. Den 24. mai ble maksimalkvotene økt med ytterligere 20% slik at den minste fartøygruppen nå har en maksimalkvote på 22,2 tonn og den største fartøygruppen har en maksimalkvote på 41,3 tonn. Kun et fåtall fartøy er blitt begrenset av maksimalkvoten i årets fiske.

Tabell 6, Fangst og antall fartøy i 1995 og 1996.

Lengdegr.	1995		1996 pr 27.10	
	Antall fartøy	Tonn	Antall fartøy	Tonn
0 - 7,9	2.214	5.047	1.860	4.097
8 - 9,9	1.127	4.453	1.115	3.993
10 - 14,9	351	2.700	370	4.771
over 15 m	76	2.096	67	3.882
Sum	3.768	14.296	3.412	16.743

Tabellen over viser fangst og deltakelse i hele 1995 og fangst og deltakelse pr 27. oktober i 1996. Som vi ser av tabellen er det redusert deltakelse og fangst av fartøy under 10 meter i 1996 sammenlignet med i fjor. I fartøygruppen mellom 10 og 15 meter er både deltakelse og fangst økt. I gruppen over 15 meter er fangsten økt i år i forhold til i fjor, deltakelsen har imidlertid gått noe ned.

De større og noe mer mobile fartøyene fra 10 meter og oppover har altså i 1996 hatt et noe bedre år enn i 1995, mens fartøygruppen under 10 meter hittil i år har hatt et dårligere fiske enn i 1995. Dette henger sannsynligvis sammen med den vanskelige mottakssituasjonen på deler av kysten og manglende mulighet til å føre fangsten for de minste fartøyene.

2.1.4. BIFANGST.

Det var avsatt 10.000 tonn til dekning av bifangst. Når maksimalkvotene er oppfisket eller når fisket er stoppet for fartøy under 28 meter i gruppe I og for alle fartøy i gruppe II er det tillatt å ha inntil 10% bifangst av torsk. Fartøy med faktisk lengde under 28 meter i gruppe I og alle fartøy i gruppe II har fra 1. mai anledning til å ha innblanding av torsk på inntil 40% ved fiske etter andre fiskeslag. Fartøy som reguleres sammen med fartøy under 28 meter i gruppe I, men som faktisk er over 28 meter, har anledning til å ha 10% bifangst også etter 1. mai.

Som følge av at maksimalkvotene ble opphevet i mai og at maksimalkvotene i gruppe II i liten grad har begrenset fisket, har det vært minimal behov for bifangstordningen.

2.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 1997.

Gruppekvoten til konvensjonelle fartøy blir 267.330 tonn etter forslaget i punkt 1.4.

2.2.1. GENERELLE DELTAKELSESKRITERIER

Kriteriene for adgangen til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 1997 vil etter det vi forstår bli fastsatt i Kongelig resolusjon den 29. november. I skrivende stund kjenner vi ikke det nøyaktige innhold i deltakerforskriften etter behandling i Fiskeridepartementet. Nedenfor vil derfor hovedpunktene i Fiskeridirektørens forslag til deltakerforskrift etter høringsrunden bli referert. Det endelige innholdet i deltakerforskriften vil bli redegjort for på møte i Reguleringsrådet.

Det er lagt til grunn at hovedlinjene i dagens krav til deltakelse i fisket videreføres i 1997.

Fiskeridirektøren er innforstått med at den nå fastsatte TAC for 1997 har endret forutsetningen som lå til grunn for høringsnotatet om at fangstkapasiteten vil være vesentlig større enn kvotegrunnlaget for 1997. I vurderingen om en for 1997 likevel skal videreføre en deltakelsesregulering må en også se hen til den framtidige utvikling i torskefisket. Fiskeridirektøren har dessuten av hensyn til å sikre en forsvarlig teknisk og økonomisk utbygging av fiskeflåten og en rasjonell utnyttelse av fiskeressursene funnet det riktig å foreslå at adgangen til å delta i fisket begrenses i henhold til lov om regulering av deltakelsen i fisket.

Fiskeridirektøren har foreslått å opprettholde delingen med gruppe I og gruppe II fartøy.

Fiskeridirektøren har foreslått at det også i 1997 trekkes inn adgang til deltakelse på grunnlag av manglende aktivitet. Vilkår for deltakelse i gruppe I er foreslått til at fartøyet har deltatt i gruppe I i 1996 og levert minst 10% av torskekvoten sin i 1995 eller minst 10% i 1996.

Fiskeridirektøren har videre foreslått å videreføre ordningen med å sette krav til fylkesbinding ved kjøp og salg av fartøy i gruppe I og at nåværende restriktive praksis av dispensasjonsordningen opprettholdes. Videre er kravet til at kjøper og selger av fartøy i gruppe I må dokumentere minst 6 måneders botid i samme fylke, før tillatelse til overføring kan gis, foreslått forlenget til 12 måneder.

Ved fastsettelse av deltakerforskriften for 1996 ble det etablert et system med to forskjellige skjæringsdatoer for kvoteberegning ved utskiftning og forlengelse av fartøy. Fiskeridirektøren har foreslått at gjeldende skjæringsdatoer for forlengelse og utskiftning

ikke flyttes ett år fram, dvs at en beholder datoene, henholdsvis 9. desember 1994 og 8. desember 1995.

Fiskeridirektøren har videre foreslått at gjeldende vilkår for deltakelse i gruppe II videreføres i 1997, og at datoen for merkeregistrering flyttes til 1. januar 1997.

2.2.2. REKRUTTERING.

Fiskeridirektøren har gått inn for at det ikke avsettes et særskilt kvantum til rekrutteringsformål, men at rekrutteringsordningen videreføres som i 1996 innenfor rammen av inntrukne kvoter. Det er foreslått at rekrutteringsordningen bør ha en klar målsetting om å tilgodese yngre fiskere. Det er lagt til grunn at inntrukne kvoter tildeles søkere innen fylket hvor kvoterettigheten opprinnelig var hjemmehørende. En har også gått inn for at de retningslinjer som ble lagt til grunn i år i all hovedsak videreføres. Vedtakene om tildeling av rekrutteringskvote foreslås fortsatt fattet av fiskerisjefene.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke avsettes et eget kvantum for rekruttering til gruppen av fartøy med fulle rettigheter, men at slik rekruttering skjer innenfor rammen av inntrukne kvoter i det enkelte fylke.

2.2.3. BEHOVET FOR REGULERING AV FISKET I 1997 - FORVENTET TILGJENGELIGHET AV TORSK FOR KYSTFLÅTEN I 1997.

Behovet for regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper er begrunnet utfra den forskjell en har mellom fangstkapasitet og kvote. Fangstkapasiteten i torskefiskeriene avhenger av en rekke forhold, av disse er de viktigste:

- bestandsstørrelse og bestandssammensetning
- tilgjengelighet
- flåtens størrelse og sammensetning
- mottaks- og omsetningssituasjonen
- alternative fiskerier

Hvilke betingelser som må være oppfylt for at en skal få god tilgjengeligheten av torsk langs kysten har man liten kunnskap om. Det synes imidlertid klart at bestandsstørrelse og sammensetning, samt mattilgang for torsken er viktig, men også temperatur i sjøen, eventuelle strømforhold og andre forhold kan ha betydning.

En stor gytebestand er med på å sikre grunnlaget for en god tilgjengelighet og dermed et godt Lofotfiske. ACFM opererer med et minimum biologisk akseptabelt nivå (MBAL) på gytebestanden på 500.000 tonn. Gytebestanden er i 1996 beregnet til 832.000 tonn, i følge ACFM vil gytebestanden vokse i både 1997 og 1998. Begge årene vil gytebestanden være

godt over 1 million tonn. For å finne år hvor gytebestanden var av tilsvarende størrelse, må man helt tilbake til 50 - tallet. I år med stort ilandbrakt kvantum og god tilgjengelighet har gytebestanden vært stor, men likevel betraktelig lavere enn den forventes å være i 1997, dette gjelder spesielt årene 1977, 78 og 82.

Totalbestanden i 1997 er oppjustert i forhold til tidligere. Bestanden er sammensatt av mange årsklasser. 1983-årsklassen, som lenge har dominert gytebestanden, er på det nærmeste ute av bestanden, og årsklassene 1984 - 1987 er relativt svake. I årene framover vil bestanden således være dominert av årsklassene 1988 og yngre, som alle er rundt middels eller sterkere. 1990 - årsklassen synes å være den sterkeste.

I år har tilgjengeligheten av torsk i enkelte områder langs kysten vært relativt svak.

Lodde er viktig føde for torsk. Loddebestanden er i bedring, men er fortsatt relativt svak.. Det mest nærliggende kan dermed være å anta at den kystnære tilgjengeligheten vil kunne variere mye også i 1997. Det er imidlertid ventet god tilgjengelighet for den mobile delen av flåten.

Fiskeridirektoratet beregnet i 1991 fangstkapasiteten til den konvensjonelle flåten til å være 270.000 tonn ved fritt fiske. Strukturen både i flåten og i mottaksleddet har endret seg relativt mye siden 1991. Den foreslåtte gruppekvoten til konvensjonelle fartøy i 1997 er på 267.330, dvs omlag på samme nivå som skulle være tilstrekkelig til et fritt fiske. Siden 1991 har vi som følge av forlengelser og utskiftning av fartøy fått en flåte med større innslag av mellomstore og store kystfartøy. I tillegg har vi fått en del flere konvensjonelle havfiskefartøy. Det er relativt stor utskiftningsaktivitet blant de største fartøyene i gruppen. Også teknologiske framskritt i redskap og fiskeletingsutstyr øker flåtens fangstevne. Samlet skulle dette tilsi at fangstkapasiteten til den konvensjonelle flåten har økt betraktelig. Strukturen i mottaksleddet er imidlertid vesentlig endret siden 1991. Det er langt færre mottak og dermed en redusert mottakskapasitet i dag enn i 1997, dette vil bremse flåtens fangstmulighet. Som nevnt tidligere var det i hovedsak mottaks- og omsetningssituasjonen som i inneværende år har bremsset fisket for fartøyene under 28 meter.

Hvis en ser noen år bakover i historien har konvensjonelle fartøy *under 28 meter* fisket mer enn 200.000 tonn i årene 1977, 1978, 1981 og 1982. I de senere årene er 1994 med 191.000 tonn året med størst ilandbrakt fangstkvanta av fartøy under 28 meter.

Behovet for regulering av fisket i 1997 kan oppsummeres som følgende: Det forventes god tilgjengelighet for størsteparten av flåten. For de små fartøyene kan tilgjengeligheten også i 1997 bli noe varierende langs kysten. Det er ventet at mottakssituasjonen i perioder kan bli noe vanskelig med et såpass stort kvantum til disposisjon. Det er imidlertid flere mottak som er kommet i drift både i Øst- og i Vest-Finnmark slik at mottakssituasjonen forventes å bli noe lettere, spesielt under vårtorskefisket neste år. I tillegg vil en også i 1997 kunne ta i bruk føringsfartøy o.l.. Når det gjelder alternative fiskerier vil spesielt

blåkveite, men også seifisket med konvensjonelle redskap være strengere regulert i 1997 enn i år, dette kan føre til at fiskerne legger større vekt på torskefisket. I sum er det Fiskeridirektørens oppfatning at vi må forvente bedre tilgjengelighet i 1997 enn i år, og at det vil være et behov for å regulere det konvensjonelle torskefisket.

På bakgrunn av det som er sagt med hensyn til behovet for regulering ovenfor og under punkt 2.2.1, Generelle deltakelseskriterier, foreslår Fiskeridirektøren at en viderefører den tredeling av den konvensjonelle flåten en har hatt de siste tre år. Dette gir frihet i forhold til regulering av kystflåten, samt at det gir rimelig forutsigbarhet for fartøyene over 28 meter som i deler av året fisker i andre lands soner.

2.2.4. FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY OVER 28 METER I GRUPPE I.

Ut fra målsettingen om å tilrettelegge for utnyttelse av kvoter i andre lands soner, samt fartøyenes behov for driftsplanlegging er det hensiktsmessig å fortsatt regulere denne fartøygruppen med garanterte fartøykvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i denne gruppen reguleres med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote.

I 1994 var andelen i utgangspunktet på 12,4%, mens den i 1995 og 1996 i utgangspunktet var på 11,9%. I 1995 og 1996 har imidlertid gruppen fått tilført kvantum på slutten av året som følge av svak utvikling i fisket for fartøy under 28 meter. Refordelinger på slutten av året kommer de fleste fartøy i denne gruppen til gode, men ikke gruppen som sådan, siden en del fartøy tradisjonelt ikke fisker på høsten. Dette gjelder spesielt snurrevadfartøy, men også noen garnfartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 28 meter i gruppe I gis en gruppekvote på 31.810 tonn, dvs 11,9% av den konvensjonelle gruppekvoten.

Ut fra at den gjeldende lengdedifferensierte stigen er ønsket fra næringen finner Fiskeridirektøren det hensiktsmessig å videreføre denne. Alternativt kunne en hatt en generell fartøykvote for alle fartøy over 28 meter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene for 1997 for denne gruppen beregnes etter dagens kvotestige. Dette innebærer følgende fartøykvoter:

Tabell 7, Fiskeridirektørens forslag til kvoter for gruppen over 28 m.:

Lengdegrupper :	Antall fartøy: :	Kvotefaktor :	Fartøykvote:
28,0 - 28,9	3	1,0	355
29,0 - 29,9	4	1,02	362
30,0 - 30,9	2	1,05	373
31,0 - 31,9	2	1,07	380
32,0 - 32,9	12	1,09	387
33,0 - 33,9	14	1,12	398
Over 34 m	46	1,14	405
Sum	83		Sum utdelt: 32.844 t

Fra reguleringene de siste tre år har vi erfart at ikke alle fartøy fisker hele kvoten. For å begrense interne refordelinger i løpet av året er det derfor i utgangspunktet lagt inn en overregulering på 3% i 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene pålegges å dekke eventuell bifangst av torsk i fiske etter andre fiskeslag innenfor fartøykvoten.

I år har fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line vært pålagt å avsette 30% av sin kvote til et fiske etter 1. september. Av hensyn til industriens behov for råstoff i høstsesongen kan det være hensiktsmessig å videreføre dette pålegget.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line også i 1997 må avsette minst 30% av kvoten til et fiske etter 1. september.

2.2.5. FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY I GRUPPE II.

De siste tre årene har denne gruppen hatt en gruppekvote på 21.000 tonn. Gruppekvoten er ikke blitt oppfisket i disse årene. I inneværende år er det imidlertid blitt fisket noe mer enn i de to foregående år. Dårlig tilgjengelighet for små fartøy er hovedårsaken til at gruppekvoten de siste årene ikke er blitt fisket. Maksimalkvotene i denne gruppen er såpass stor at de fleste fartøyene i realiteten har et fritt fiske. Som følge av at totalkvoten i år er økt betraktelig er det rimelig at en slik økning kommer alle grupper til gode.

Fiskeridirektøren vil foreslå at gruppekvoten til fartøy i gruppe II settes til 25.000 tonn, dette utgjør omlag samme andel av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy som i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at 5.000 tonn av gruppekvote avsettes til et fiske etter 1. mai, dette er tilsvarende som i inneværende år.

Med en gruppekvote på 25.000 tonn, er det på bakgrunn utviklingen av fisket i 1994, 1995 og 1996, etter alt å dømme ikke nødvendig med reguleringer innenfor denne gruppen, utover det å fastsette en gruppekvote. Som tidligere nevnt forventes en bedring i tilgjengelighet som følge av gytebestandens størrelse og sammensetning. Det er også i 1995 og 1996 en viss økning i fangstkvantum spesielt av fartøy over 15 meter. Dersom dette også inntreffer i 1997, kombinert med en eventuell økning av antall fartøy over 28 meter, vil det være et reguleringsbehov i 1997. Et fritt fiske innenfor gruppekvote vil også kunne ha uheldige fordelingsmessige sider, siden det vil innebære at en tillater at fartøy i gruppe II i enkelte tilfeller kan komme til å fiske utover det fartøy av tilsvarende størrelse i gruppe I vil ha anledning til å fiske. Dette kan synes urimelig og kan føre til en økning av antall fartøy i gruppe II, noe som kan være problematisk i forhold til framtidige kvoteavsetninger og reguleringsopplegget ellers. Et fritt fiske i denne gruppen kan også ha uheldige sider ved at det kan gi incentiv til føring av fangst som egentlig er fisket av gruppe I fartøy. På bakgrunn av det som er nevnt over finner Fiskeridirektøren at det er hensiktsmessig at denne gruppen blir regulert med maksimalkvoter. Maksimalkvotene kan imidlertid være relativt romslige.

Fiskeridirektøren foreslår at denne gruppen som tidligere reguleres med maksimalkvoter.

Hvorvidt maksimalkvotene som tidligere skal være fordelt etter fartøyets lengde eller om det vil være hensiktsmessig med en generell maksimalkvote må vurderes. En generell maksimalkvote vil føre til at fokuset på lengde i forhold til kvote fjernes. Imidlertid kan det stilles spørsmål om det er rettferdig at et fartøy på f.eks. 6 meter har like stor kvote som et fartøy på 15 meter. Utfra en helhetsbetraktning kan det derfor være hensiktsmessig å opprettholde de differensierte maksimalkvotene for denne gruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøygruppen reguleres etter samme kvotestige som i 1996, og at maksimalkvotene fastsettes i henhold til tabellen nedenfor.

Tabell 8, Maksimalkvoter for 1996:

Lengdegrupper:	Maksimalkvote:
under 8 meter	25
8 - 9,9 meter	36
10 - 14,9 meter	41
over 15 meter	47

For å harmonisere reguleringen av fartøy i denne gruppen med Fiskeridirektørens forslag til regulering av fartøy under 28 meter i gruppe I vil Fiskeridirektøren foreslå at fartøy under 11 i gruppe II meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark har 25 tonn av sin maksimalkvote som en garantert kvote.

2.2.6. FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY UNDER 28 METER I GRUPPE I.

Utfra det som etter dette er avsatt til øvrige grupper, samt avsetning til bifangst/buffer, (se punkt 2.2.7) vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvote til denne fartøygruppen settes til 205.520 tonn.

Fartøyene i denne gruppen har ulikt driftsmønster ved at noen kun fisker torsk i første halvår og driver annet fisket i andre halvår, mens andre tradisjonelt har fisket en del på høsten. Således kan det være hensiktsmessig å legge opp til en fleksibel regulering som gir de ulike fartøyene mulighet til å disponere sin individuelle kvote utfra den, fra fartøyets side, mest hensiktsmessige måte.

Fiskeridirektøren foreslår at denne gruppen som i år reguleres innenfor en maksimalkvoteordning.

Ved kun å ha en maksimalkvoteordning vil fartøyene som ønsker det, kunne fiske hele sin kvote i første halvår, mens andre kan avsette noe av maksimalkvoten til andre halvår. For å sikre at det er kvotemessig rom for et fiske i andre halvår, bør da gruppekvote periodiseres. Hvor mye det er behov for å avsette til et fiske i andre halvår kan diskuteres. I år var det avsatt 30.000 til et fiske etter 1. mai, dette utgjør knapt 20%. Det kan være hensiktsmessig å avsette en tilsvarende andel for fisket etter 1. mai i 1997. I de år hvor det er ilandbrakt et kvantum i samme størrelsesorden som det som er disponibelt i 1997 har ilandbrakt kvantum i perioden mai - desember vært i størrelsesorden 40.000 - 50.000.

Fiskeridirektøren anbefaler at gruppekvote periodiseres slik at minimum 40.000 tonn avsettes til et fiske etter 1. mai, dette utgjør omlag 20% av gruppekvote.

Hvor stor grad av overregulering som skal legges inn i maksimalkvotereguleringen avhenger av hvor god tilgjengelighet av torsk en kan forvente langs kysten. Jo større grad av overregulering en legger inn, jo større blir risikoen for at fisket må stoppes. Det er imidlertid et stort kvantum som skal fiskes i 1997, og en forventer at mottaksleddet/omsetningssituasjonen i noen grad vil bremse fisket.

I år var maksimalkvotene i utgangspunktet overregulert med 50%. Utviklingen i fisket førte til at man valgte å øke maksimalkvotene i mars og åpne for et fritt fiske i mai. Med den økte gruppekvote er det grunn til å øke overreguleringen eller alternativt innføre færre lengdegrupper eller en generell maksimalkvote. Kun i 3 år siden 1977 (1977, -78 og -82) har fartøy under 28 meter fisket mer enn det fartøy under 28 meter i gruppe I og fartøy i gruppe II har til disposisjon for 1997. I utgangspunktet kan det derfor se ut som det er rom for et relativt fritt fiske.

Vi har vurdert tre alternative maksimalkvoteordninger:

- gjeldende modell med svært mange differensierte lengdegrupper
- en modell med færre lengdegrupper
- generell maksimalkvote for alle fartøy

Ut fra at Norges Fiskarlag og myndighetene tidligere har lagt til grunn lengdedifferensierte maksimalkvoter og ut fra behovet for forutsigbarhet for flåten kan det være ønskelig å opprettholde de lengdedifferensierte maksimalkvotene. På grunn av den romslige gruppeknoten for fartøy under 28 meter i gruppe I vil det være behov for en relativt sterk overregulering. I regneeksempelet nedenfor har vi lagt inn 75% overregulering. I tillegg har vi latt fartøy under 11 meter beholde de garanterte kvotene de har i år.

Tabell 9, Forslag til kvoter for fartøy under 28 meter, 75% overregulering:

Lengdegrupper :	Antall fartøy:	Kvotefaktor :	Maksimalkvot e:	Herav garantert kvote:
0 - 6,9	91	1,2	30,5	8,3
7 - 7,9	190	1,7	43,2	14,1
8 - 8,9	428	1,9	48,3	15,8
9 - 9,9	576	2,4	60,9	20
10 - 10,9	695	3,1	78,7	25,7
11 - 11,9	129	4,0	101,6	
12 - 12,9	186	4,9	124,4	
13 - 13,9	136	6,1	154,9	
14 - 14,9	174	7,0	177,8	
15 - 15,9	150	8,1	205,7	
16 - 16,9	65	9,1	231,1	
17 - 17,9	52	10,1	256,5	
18 - 18,9	53	11,1	281,9	
19 - 19,9	54	12	304,7	
20 - 20,9	38	12,8	325,1	
21 - 21,9	39	13,5	342,8	
22 - 22,9	16	14,1	358,1	
23 - 23,9	16	14,7	373,3	
24 - 24,9	18	15,2	386	
25 - 25,9	7	15,7	398,7	
26 - 26,9	9	16,2	411,4	
27 - 27,9	20	16,7	424,1	

Utfra at man nå har en stor gruppekvote til disposisjon kan det være ønskelig med en mindre detaljrik regulering, men samtidig beholde en viss grad av fordeling mellom de ulike fartøygruppene under 28 meter.

En modell med færre lengdegrupper kan for eksempel se slik ut:

Lengdegrupper:	Maksimalkvoter:
under 11 m.l.l.	100 tonn (1)
11 - 13,9 m.l.l.	200 tonn (0)
14 - 17,9 m.l.l.	300 tonn (1)
18 - 22,9 m.l.l.	400 tonn (8)
23 - 27,9 m.l.l.	500 tonn (7)

Antall fartøy som i inneværende år ville blitt begrenset av en slik modell er angitt i parentes. Selv om en går inn for en modell med færre lengdegrupper kan det være hensiktsmessig å opprettholde en viss garantert kvote for de minste fartøyene. I forhold til tabellen over kan for eksempel fartøy under 11 m.l.l. ha 25 tonn av maksimumkvoten på 100 tonn som et garantert kvantum.

Dersom en ønsker å forenkle reguleringene ytterligere kan en generell maksimumskvote for alle fartøy være en løsning. Denne kan for eksempel settes lik 400 tonn.

På grunnlag av at det er ventet en bedring i tilgjengeligheten neste år og som følge av at mottakssituasjonen synes noe bedret vil det være behov for en maksimumskvoteregulering. Fiskeridirektøren finner det hensiktsmessig at en, i den relativt gunstige kvotesituasjonen en nå er i, forenkler reguleringsopplegget.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter i gruppe I reguleres i henhold til følgende tabell:

Lengdegrupper:	Maksimalkvoter:
under 11 m.l.l.	100 tonn
11 - 13,9 m.l.l.	200 tonn
14 - 17,9 m.l.l.	300 tonn
18 - 22,9 m.l.l.	400 tonn
23 - 27,9 m.l.l.	500 tonn

Selv om det i utgangspunktet kan synes som om det er liten grunn til å frykte en tidlig stopp vil Fiskeridirektøren likevel anbefale at 25 tonn av maksimumkvoten på 100 tonn til fartøy under 11 meter gis som en garantert kvote.

2.2.7. BIFANGST.

Utfra den periodisering som er foreslått ovenfor, samt maksimumkvotenes størrelse, vil behovet for en romslig bifangstordning være liten i 1997. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at en i 1997 i utgangspunktet kun har anledning til 10% bifangst. Dersom det skulle være behov for en høyere bifangstprosent, kan man eventuelt komme tilbake til dette i junimøtet. Dersom en legger 10% bifangst til grunn, vil det være behov for en relativt liten bifangstavsetning, men som følge av at vi har foreslått en relativt stor overregulering kan det være hensiktsmessig med en bifangst/bufferkvote som eventuelt kan benyttes dersom fisket utvikler seg bedre enn ventet.

Det forutsettes at fartøy over 28 meter med fulle rettigheter dekker eventuell bifangst innenfor fartøykvoten.

Fiskeridirektøren foreslå at det avsettes 5.000 tonn til en bifangst/bufferkvote.

Fiskeridirektøren anbefaler at bifangstprosenten i 1997 settes til 10%.

OPPSUMMERING AV FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG FOR 1997:

- * Gruppe I, over 28 meter: -gruppekvote: 31.810 tonn*
 - garanterte fartøykvoter, 3% overregulering*
 - bifangst dekkes innen fartøykvoten*

- *Gruppe I, under 28 meter:-gruppekvote: 205.520 tonn*
 - maksimalkvoter, 5 lengdegrupper, 25 tonn garantert kvote for fartøy under 11 meter*
 - periodisering: 40.000 tonn (20%) avsettes til etter 1. mai*

- *Gruppe II:*
 - gruppekvote: 25.000 tonn, hvorav 5.000 tonn etter 1. mai*
 - maksimalkvoter, 4 lengdegrupper, 25 tonn garantert kvote for fartøy under 11 meter*

- *Bifangst:*
 - 5.000 tonn*
 - 10% bifangst*

3. GENERELT OM HYSE.

3.1. FISKET I 1995.

Tabell 10 gir en oversikt over oppfisket kvantum hyse ved årsslutt i 1995.

Tabell 10, Status ved årsslutt 1995:

	Gruppekvote	Landet kvantum	Rest/overfiske
Konv. fartøy:	45.000	36.990	+ 8.010
Trål:	25.000	39.140	- 14.140
Sum:	70.000	76.130	- 6.130

Norske fartøy har kjøpt russisk kvote i størrelsesorden 2.850 tonn hyse. Fangst i henhold til russisk kvote er *ikke* inkludert i tabellen over.

Det totale overfisket av den norske totalkvoten av hyse nord for 62°N var på 6.130 tonn, eller 8,8%. Trålerne fangstkapasitet på slutten av året i torske- og hysefisket ble underestimert. Dersom vi skulle unngått overfisket burde trålerne fiske etter hyse vært stoppet i midten av november. En ville da tatt høyde for eventuell bifangst av hyse i trålfisket etter torsk i siste halvdel av november og i hele desember.

3.2. FISKET I 1996.

3.2.1. KVOTESITUASJONEN I 1996.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (13-17 november 1995) ble det enighet om følgende: Totalkvoten for 1996 settes til 170.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 8.000 tonn til tredje-land. Det resterende kvantum på 162.000 deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvotene som følger:

Tabell 11, Kvotesituasjonen i 1996:

Norge:	85.000 tonn
Russland:	77.000 tonn
Tredje-land:	8.000 tonn
Sum:	170.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 1996 er 90.000 tonn.

Av den norske kvoten ble det avsatt 35.100 tonn (39%) til trålerne og 54.900 tonn (61%) til den konvensjonelle flåten. Konvensjonelle fartøy har i 1996 hatt et fritt fiske etter hyse.

Kvoten til trålerne var fordelt med 34.600 tonn til torsketrålerne og 500 tonn til dekning av bifangst for fartøy med seitråltillatelse. Gruppekvoten til trålerne var fordelt etter den vanlige stigen. Det er foretatt refordelinger i løpet av året.

3.2.2. UTVIKLINGEN I FISKET I 1996.

Pr 10. november var følgende kvantum hyse rundvekt registrert landet i de ulike salgslag:

Tabell 12, Landet kvantum fordelt på salgslag:

	Konvensjonelle:	Trål:	Sum:
Norges Råfisklag:	23.680	27.310	50.990
Sunnmøre og R. Fiskesalslag:	8.210	14.360	22.570
Vest-Norges Fiskesalslag:	650	670	1.320
Sum:	32.540	42.340	74.880
Kvote:	54.900	35.100	90.000
Russisk kvote	104	2.896	3.000
Restkvote:	22.464	-4.344	18.120

Fangsttallene i tabellen inkluderer norske fartøyers fiske på russisk kvote. Norske fartøyer har hittil i år avtale om et fiske på inntil 3.000 tonn hyse på russiske kvote.

3.3. BESTANDSSITUASJONEN.

Hysebestanden har på grunn av god rekruttering de siste årene vist en positiv utvikling, og gytebestanden vil i 1997 ligge på vel 400.000 tonn. Fiskedødeligheten ligger noe under F_{med} .

3.4. KVOTESITUASJONEN I 1997 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (11.- 15. november 1996) ble det enighet om følgende: Totalkvoten for 1997 fastsettes til 210.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 10.000 tonn til tredjeland. De resterende 200.000 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 13, Kvotesituasjonen for 1997:

Norge:	104.000 tonn
Russland:	96.000 tonn
Tredjeland:	10.000 tonn
Sum:	210.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 1997 vil være 109.000.

Norges Fiskarlags landsmøte vedtok i oktober i 1994 en trålandel på 39%. Dette vil gi en gruppekvote til trålerne på 42.510 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 66.490 tonn. Det største kvantum konvensjonelle fartøy har fisket av hyse i perioden 1977- 1996 er 50.000 tonn i 1987. I år vil ikke konvensjonelle fartøy fiske sin gruppekvote på 54.900 tonn, men lande på et kvantum på 36.000 - 37.000 tonn.

Det er i hovedsak markedsmessige forhold som har ført til at konvensjonelle fartøy i liten grad har fisket hyse. Dersom markedssituasjonen skulle bedres, vil de konvensjonelle fartøyene kunne fiske noe mer hyse enn de har gjort i år. Det er imidlertid tvilsomt om de vil fiske en gruppekvote på 66.490 tonn som Norges Fiskarlags trålstige skulle tilsi.

Fiskeridirektøren vil likevel tilrå at en følger vedtaket fra Norges Fiskarlags Landsmøte, men at man øker kvotene til trål dersom utviklingen i fisket skulle tilsi det. Dette innebærer at trål får en gruppekvote på 42.510 tonn (39%), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 66.490 tonn (61%).

Dette innebærer at trålerne gis adgang til å overfiske sin gruppekvote dersom utviklingen i det konvensjonelle fiske tilsier at det er rom for det.

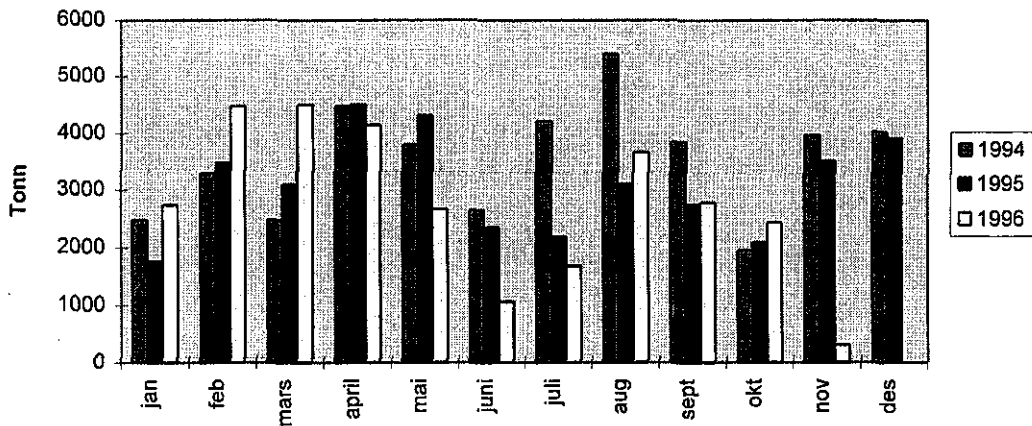
4. FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

4.1. REGULERINGER OG UTVIKLINGEN I FISKET I 1996.

Konvensjonelle fartøy har i 1996 hatt et fritt fiske etter hyse.

Figuren nedenfor viser landinger gjennom året i 1996 sammenlignet med tidligere år.

Figur 4, månedstatistikk:

Som vi ser landes det relativt mye hyse i januar - mars i år i forhold til i 1994 og 1995. Tidligere var andre halvår viktigst, som følge av et relativt stort fløylinefiske i juli - september. Som vi ser av figuren var det ilandført store kvanta i juli - august i 1994. På grunn av omsetningsproblemer har fløylinefisket i 1995 og 1996 vært relativt beskjedent i forhold til tidligere.

4.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at en viderefører et fritt fiske etter hyse for konvensjonelle fartøy.

5. REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE

5.1. OVERSIKT OVER REGULERINGEN I 1996

5.1.1. TORSK

Gruppekvoten av torsk for trålerne var ved årets begynnelse på 110.220 tonn. Av dette kvantum ble det avsatt 1.500 tonn torsk til dekning av bifangst for fartøy med industritrål/nordsjøtråltillatelse som fisket sei i området 62° - 65° N i 1996. Gruppekvoten til fordeling på torske trålerne ble derfor 108.720 tonn torsk.

Ved årets regulering ble det som tidligere lagt til grunn lik kvotefaktor for stortrålerne (1.00), mens småtrålerne fikk tildelt ulike kvoter i samsvar med de differensierte kvotefaktorene fra tidligere år. Med virkning fra og med 1995 ble det tildelt to midlertidige torske tråltillatelser til reke trålere med svekket driftsgrunnlag. Dette innebar at de to fartøyene inngikk i fordelingen av gruppekvoten for trålflåten med en kvotefaktor på 0,23. De to tillatelsene er tidsbegrenset i tre år.

Fartøykvoten for stortrålerne utgjør i 1996 1.211 (1.321) tonn torsk, mens for småtrålerne varierer kvoten mellom 279 (304) og 908 (991). Kvotene for 1995 står i parentes.

Også i år ble hele gruppekvoten til trålerne fordelt på de enkelte fartøyene. Dette innebar at det enkelte rederi måtte planlegge driften slik at den tildelte kvoten også dekket bifangst ved fiske etter andre fiskeslag i løpet av året.

5.1.2. HYSE

Trålernes gruppekvote av hyse utgjorde ved årets begynnelse 35.100 tonn rund vekt. Av dette ble det avsatt 500 tonn til dekning av bifangst for fartøy med industritrål/nordsjøtråltillatelse som fisker sei i området 62° - 65° N i 1996. Gruppekvoten til fordeling på torske trålerne ble derfor 34.600. Størrelsen på gruppekvoten og variasjoner i den enkelte trålers utnyttelse av fartøykvoten medførte at trålerne ble regulert med maksimalkvoter i hysefiske i 1996. Dette ga stortrålerne en kvote på 578 tonn hyse rund vekt ved årets begynnelse.

Med bakgrunn i at det i slutten av august gjenstod et betydelig kvantum av den norske hysekvoten for 1996, ble det med virkning fra 3. september foretatt refordeling. Det ble gitt en tilleggskvote på 100 tonn til stortrålerne, mens småtrålerne fikk tildelt kvote i forhold til de differensierte faktorer. På grunnlag av utviklingen i fisket ble det gjennomført en tilsvarende refordeling 24. oktober. En stortråler har altså nå en maksimalkvote på 778 tonn.

5.1.3. REGULERING AV SEITRÅLERNE

Det ble som kjent ved kgl. res. av 25. august 1995 fastsatt en egen konsesjon for seitrålerne. Tildeling av konsesjoner og klagebehandling førte til at gruppen ikke var klarlagt før ved utgangen av februar 1996. Seitrålerne har de senere år vært regulert ved bifangst av torsk og hyse innenfor de avsatte gruppekvoter. Denne ordningen ble videreført også etter at den nye seitråltillatelsen ble innført. Fiskeridepartementet fastsatte imidlertid 26. februar 1996 endret bifangstbestemmelse for gruppen:

«§ 8 Bifangst for trålfartøy med seitråltillatelse.

Fartøy med seitillatelse etter § 7-1 i forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, som er over 130 Brt, kan fra 1. januar til 30. april eller inntil avsetningen i § 2 annet ledd er oppfisket, til sammen ha en innblanding av inntil 35% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fartøy med seitråltillatelse som er under 130 Brt, kan fra 1. januar til 30. april eller inntil avsetningen i § 2 annet ledd er oppfisket, til sammen ha en innblanding på inntil 45% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fra 1. mai eller når avsetningen i § 2 annet ledd er oppfisket, kan fartøy med seitråltillatelse til sammen ha en innblanding på inntil 10% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.»

I 1996 vil bifangstordningen for seitrålerne utgjøre ca 500 tonn torsk og ca 540 tonn hyse.

5.1.4. PÅSKESTOPP

Påskestoppen i fiske etter torsk og hyse ble også i 1996 gjort gjeldende for trålerne. Den gjaldt i perioden fra onsdag 3 april 1996 kl. 17.00 til tirsdag 9. april 1996 kl. 10.00.

5.1.5. REDERIKVOTEORDNINGEN

Med virkning fra 26. september 1996 gjeninnførte departementet en rederikvoteordning. Det ble lagt til grunn at tidligere praksis i forhold til denne bestemmelsen skulle gjelde. Dette innebar at fartøy som tilhører samme rederi eller samarbeidende rederier i samme distrikt kunne søke om overføring av restkvote. Fartøyet som det overføres kvote fra må trekkes ut av alt fiske under norsk fiskerijurisdiksjon og i andre lands soner resten av året. Det må bemerkes at «samarbeidende rederier» har et noe videre innhold enn det som ble lagt til grunn tidligere, i det er tilstrekkelig at en avtaler at et fartøy tas ut av fisket for å anvende ordningen.

Det er pr. i dag innvilget 14 søknader om å benytte ordningen i 1996.

5.2. REGULERINGEN I 1997.

5.2.1. GRUPPEKVOTER.

Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak i 1994 vedrørende forslag til trålstige innebærer at trålernes gruppekvote i 1997 for torsk vil utgjøre 33 % og for hyse 39 %.

Når en legger til grunn 33 % andel vil trålernes gruppekvote av torsk utgjøre 131.670 tonn. Gruppekvoten av hyse vil ut fra en andel på 39 % utgjøre 42.510 tonn. Med bakgrunn i erfaringer fra årets hysefiske for trålerne, vil Fiskeridirektøren legge til grunn at det fra årets begynnelse er behov for å legge inn en betydelig overregulering på hysekvotene. På grunnlag av kvotestørrelsen og erfaringene fra inneværende år bør denne overfordelingen settes til 60% ved årets begynnelse. Hysereguleringen for trålere vil da i 1997 som i 1996 innebære en maksimalkvoteregulering for torsketrålerne.

Seitrålerne ble som nevnt skilt ut som gruppe med egen konsesjon i 1996. Kvotene for denne gruppen ble satt til 1500 tonn torsk og 500 tonn hyse til dekning av bifangst. På bakgrunn av utviklingen i årets fiske vil tilsvarende kvantum være tilstrekkelig for å dekke gruppens forventede bifangstbehov også i 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med seitråltillatelse som er over 130 Brt, i perioden 1. januar til 30. april kan ta en samlet bifangst av torsk og hyse på inntil 35%. For fartøy med seitråltillatelse som er under denne grensen settes prosentsatsen til 45% i samme tidsrom. Resten av året kan alle fartøy med seitråltillatelse ha inntil 10% samfengt bifangst av torsk og hyse.

For å ha kvantumsmessig dekning for en slik ordning i 1997 foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes et kvantum på 1.500 tonn torsk og 500 tonn hyse til seitrålerne.

Dette innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvotene i 1997 blir henholdsvis 130.170 tonn torsk og 42.010 tonn hyse.

5.2.2. KVOTEFAKTORENE

Fiskeridirektøren vil foreslå at samtlige stortrålere, som de foregående år, behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold til de differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

5.2.3. BIFANGST

Fiskeridirektøren går inn for at gruppekvotene av torsk og hyse for torsketrålerne fordeles fullt ut slik at det enkelte fartøy selv må planlegge avsetning til bifangst.

5.2.4. HØSTKVOTE

Siden 1981 har det vært avsatt 20% av ferskfisktrålerne kvoter til fiske etter 1. september. Hovedårsaken for å innføre en slik periodisering har vært hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene i størst mulig grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en kommet frem til at 20% av kvoten skal fiskes etter 1. september.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av den ordningen av avsetning av 20% av kvoten til etter 1. september både for torsk og hyse.

6. ANDRE REGULERINGSTILTAK

6.1. PÅSKESTOPP

For den konvensjonelle flåten har det vært fiskestopp i forbindelse med påsken siden tidlig på åttitallet. Fra 1990 ble regelen også gjort gjeldene for trålerne. Begrunnelsen for påskestoppen var at vi i henhold til fiskeriavtalen mellom Russland og Norge var forpliktet til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene.

Fiskeriavtalen mellom Russland og Norge legger fra og med 1995 ikke lenger føringer med hensyn til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene.

Flertallet i Reguleringsrådet gikk i desember 1995 likevel inn for å ha en påskestopp i 1996.

Påskestoppen i 1996 ble begrenset geografisk både for konvensjonelle fartøy og trålerne. Stoppen gjaldt i området mellom 62° N og 70° 20' N og nord for 70° 20' N innenfor 12 mil av grunnlinjene. Stoppen varte fra onsdag 3. april 1996 kl. 17.00 til mandag 8. april 1996 kl. 24.00. For trålerne og fartøy som fisket med snurrevad varte stoppen til tirsdag 9. april kl. 10.00.

Fiskeridirektøren viser til diskusjonen i Reguleringsrådet i fjor med hensyn til påskestopp og foreslår følgende:

I området mellom 62° N og 70° 20' N og nord for 70° 20' N innenfor 12 mil av grunnlinjene er det forbudt å fiske torsk i følgende tidsrom:

Fra onsdag 26. mars 1997 kl. 17.00 til mandag 31. mars 1997 kl. 24.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 1. april kl. 10.00.

6.2. FRITIDSFISKE

Fritidsfisket etter torsk og hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N er i dag regulert i

§ 13 i forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1996 og i § 8 i forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1996. Det fremgår av ovennevnte bestemmelser at fritidsfisket kan foregå med stang og håndsnøre, et garn på inntil 30 meter, en line på inntil 100 angler, samt inntil 3 ruser pr. husstand. Fisket må også avgrenses til det som går med til egen husholdnings bruk og det er således et forbud mot omsetning.

I forlengelsen av Strukturmeldingen av 1992 ble det reist spørsmål om regulering av fritidsfisket. Fiskeridepartementet oppnevnte derfor høsten 1993 et utvalg som skulle foreta en utredning og vurdere ulike former for regulering av fritidsfisket. Utvalget avga sin innstilling i oktober 1994 og flertallet foreslo en generell regel med redskapsbegrensning, men med en adgang til skjerpede regler for bestemte fiskerier, områder o.l..

Fritidsfiskeutvalgets flertall foreslo følgende regel:

«§ 4a. Redskapsregulering for ikke-manntallsførte fiskere.

Person som ikke er registrert i manntall for fiskere kan, med mindre ikke annet er bestemt, drive fiske med følgende redskaper:

- a) Håndsnøre og fiskestang og
- b) garn med samlet lengde på inntil 210 meter, og
- c) liner med inntil 300 angler, og
- d) inntil 10 teiner eller ruser.

Fra det enkelte fartøy kan det ikke fiskes med større antall redskap enn antallet nevnt i første ledd. Det er forbudt å fiske med motordrevet juksa, dorg e.l. Ved sykdom eller invaliditet kan Fiskerisjefen gi dispensasjon fra forbudet mot motordrevet utstyr.

Det er forbudt for ikke-manntallsførte fiskere å fiske med trål, snurrevad eller not.

Fiskeridepartementet kan gi forskrifter om utforming av redskap, hva som er å anse som redskap og om gjennomføring av fritidsfiske etter denne paragraf m.v.»

Etter initiativ fra Fiskeridepartementet ble fritidsfiske etter torsk, hyse, og sild behandlet som egen sak i Reguleringsrådet 5. juni 1996. Dette på bakgrunn av at Fiskeridepartementet tok sikte på å fastsette hovedregler for fritidsfiske fra 1. januar 1997. Reguleringsrådet gikk etter grundig debatt inn for å fortsatt opprettholde vedtaket fra desember 1995 og ta opp saken på nytt i desembermøtet inneværende år.

Etter at Fritidsfiskeutvalget avga sin innstilling har Fiskeridepartementet fremmet ot. prp. nr.69 1995/96 om forslag til lov om endring av lov av 3. juni 1983 om saltvannsfiske m.v. Fiskeridepartementet har foreslått følgende regel:

«§ 4 a (ny) skal lyde:

Regulering av fritidsfiske

Departementet kan gi forskrifter om:

- a) redskapsmengde og om forbud mot bruk av redskaper for personer som ikke er registrert i manntall for fiskere og fangstmenn m.v. (fritidsfiskere)
- b) hvor mange redskaper det kan fiskes med fra det enkelte fartøy
- c) utforming av redskap og hva som er å anse som redskap, og
- d) om den nærmere gjennomføring av fritidsfiske.»

Som det fremgår av ovennevnte er Fiskeridepartementets forslag om regulering av fritidsfiske forskjellig fra forslaget fra Fritidsfiskeutvalget, i det det foreslås en fullmaktsregel istedenfor å lovfeste antall redskaper osv. i selve loven. Saken er pr. i dag til behandling i Stortinget. Fiskeridepartementet har uttalt i ot. prp. at de har til hensikt å fastsette en forskrift i samsvar med forslaget til flertallet i Fritidsfiskeutvalget

Bakgrunnen for någjeldende regulering av fritidsfisket etter torsk og hyse var ressursituasjonen fra og med 1989 samt likhets- og kontrollhensyn. Det var enighet om at alt ervervsmessig fiske etter bl.a. torsk og hyse måtte forbeholdes dem som var fiskere på heltid eller deltid. Med dagens ressursituasjon er det som tidligere nevnt grunnlag for økte kvoter både for torsk og hyse. De hensyn som tilsa en streng regulering av fritidsfisket er således noe endret i dag. Etter Fiskeridirektøren sin oppfatning bør en kunne være noe mer romslig mht. allmennhetens fiske etter torsk og hyse i 1997.

Når det gjelder fisket på andre arter enn torsk og hyse, har Fiskeridirektøren forutsatt at det begrunnet i bestands- og reguleringssituasjonen, kan fastsettes strengere regler enn den generelle regel som fremgår av Fritidsfiskeutvalgets forslag. Reguleringen av fritidsfisket vil derfor bli behandlet nærmere i den enkelte sak. Det er likevel ønskelig at en strengere regulering av fritidsfisket enn det Fritidsfiskeutvalget la opp til harmoniseres, slik at en streng regulering av fritidsfiske i størst mulig grad er likelydende, uavhengig av hvilken bestand reguleringen gjelder.

En slik streng regulering av fritidsfisket kan f.eks. inneholde en skjerpet redskapsbegrensning, f.eks. slik at fritidsfiske kan foregå med stang og håndsnøre, 3 garn på inntil 90 meter, en line på inntil 100 angler, inntil 3 teiner/ruser pr. husstand samt at

fisket kan avgrenses til det kvantum som går med til egen husholdning til konsum og agn, dersom ressursituasjonen for enkelte arter skulle tilsi det.

Fiskeridirektøren foreslår på bakgrunn av det som er fremkommet ovenfor om ressursituasjonen for torsk og hyse, at fritidsfisket etter torsk og hyse reguleres i samsvar med den generelle regelen som er foreslått fra Fritidsfiskeutvalget. Fiskeridirektøren vil foreslå at det kan fastsettes et forbud mot omsetning dersom kystfisket etter torsk og hyse blir stoppet.

6.3. SOMMERFISKE FOR UNGDOM

I henhold til forskrift av 24. mai 1996 om adgang for ungdom til å delta i fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 1996, bestemte Fiskeridepartementet å videreføre prøveordningen som ble lansert i 1995. Denne gikk ut på at ungdom skulle gis adgang til å delta i et sommerfiske etter torsk og hyse.

Ordnningen ble innført for å gi ungdom en mulighet til å bli kjent med næringen og til å ha fiske som sommerjobb.

I perioden fra mandag 3. juni til fredag 23. august s. å. var det adgang for ungdom mellom 15 og 25 år til å delta i ordningen med fartøy under 10 meter største lengde og med et begrenset antall passive redskaper. Ungdom under 15 år kunne delta i fisket med stang, håndsnøre og juksamaskin. Fisket ble administrert av den enkelte fiskerisjef. For å kunne delta i ordningen ble det stilt krav om påmelding på eget skjema til fiskerisjefen. Det ble videre stilt krav om at fangst bare kunne leveres til godkjent kjøper.

Et sommerfiske for ungdom i 1997 må ses i sammenheng med Fiskeridirektørens forslag om fritidsfiske for torsk og hyse under pkt. 6.2. Etter Fiskeridirektøren sin oppfatning vil reglene om fritidsfiske forenkle reguleringen av et sommerfiske for ungdom i 1997. Det vil f.eks. ikke være behov for en påmeldingsordning ved deltakelse i sommerfiske for ungdom. Videre kan lengdebegrensningen mht. hvilke fartøy som kan delta i sommerfisket oppheves.

En forskjellen for ungdomsfisket i forhold til reglene for fritidsfiske er at ungdom har kunnet benytte juksamaskin. Formålet med ungdomsordningen tilsier at gjeldende aldersbegrensning og periode for fisket, videreføres i 1997.

Fiskeridirektøren vil foreslå at ordningen med sommerfiske for ungdom videreføres for 1997, men at ordningen forenkles på bakgrunn av reglene om fritidsfiske.

Fiskeridirektøren vil eventuelt, etter en nærmere vurdering av erfaringene fra 1996, kunne komme tilbake med forslag til justeringer av ordningen i Reguleringsrådets møte i juni neste år.

Gullestad ga ordet til havforskerne for en bestandsorientering.

Jakobsen viste til at forskerne for cirka ½ år siden hadde sendt litt negative signaler omkring bestandens tilstand. Årsaken til dette var at en i forbindelse med tokt hadde observert en høyere fiskedødelighet, samt at det var svært lite fisk i Lofoten. Når det gjaldt dødeligheten var tallene siden blitt oppskrevet. Han sa også at det kunne foreligge "skjulte fangster", uten at det forelå bevis for dette. Årsaken til lite fisk i Lofoten hadde vist seg å være at det stod mye kjønnsmoden fisk av årgangene 89 og 90 igjen i Barentshavet. Han sa at det var disse årsklassene som ville bære gytebestanden de neste årene. Han mente også at en del eldre fisk hadde stoppet opp i sildeforekomster. Tidligere fremkomne tall for kannibalisme var også revidert. Den tidligere forutsatte kannibalismen på 89- og 90-års klassen var likevel ikke særlig stor. Spesielt 90-års klassen var på 6-års stadiet meget god. Han konkluderte med at en nok likevel kunne ha følelsen av at bestandsanslagene var svært optimistisk. Men sa at selv om en kunne tenkt seg noe lavere estimat var det ingen fare for bestanden.

Gullestad sa at han synes det var foruroligende når man oppskrev gytebestanden med 50 % fra 1995 til 1996. Han mente at en kunne hatt råd til å vente et år før en foretok en slik oppjustering.

Remøy var ikke enig i at det forekom såkalt skjulte fangster. Han ønsket en nærmere forklaring på dette, idet han forutsatte at det ikke var snakk om norske fiskere. Han hevdet videre at neste års uttak i form av TAC var svært forsiktig i forhold til havforskernes anbefalinger.

Jakobsen sa at når han omtalte "skjulte fangster" var dette å betrakte som en "intelligent øvelse". Det forelå ingen mistanke om konkret overfiske, men fisk forsvant fra årsklassene uten at havforskerne kunne påvise noen årsak. Han viste også til at en viss oppskrivning av veksten ville gi store utslag på bestandsanslaget.

Maråk spurte om det var enkelte årsklasser som forsvant raskere enn andre. Han spurte også om havforskerne kunne si noe om kondisjonen på torsken.

Jakobsen svarte at det som regel var de umodne årsklassene som ble redusert. Når det gjaldt kondisjonen på fisken hadde veksten vært bedre enn i årene 1987-88, og han konkluderte med at kondisjonen var rimelig bra.

Maråk spurte om hvordan forskerne vurderte rekrutteringen av lodde.

Jakobsen svarte at rekrutteringen var usikker, idet silden beitet på loddelarver i et ikke kjent omfang. Alternativet var imidlertid å fiske ned sildestammen for å gi loddebestanden bedre vilkår. Han konkluderte med at dette neppe var aktuelt.

Gullestad viste til saksdokumentene og fordeling av torsk på gruppene trål og konvensjonelle redskap. Han spurte om det var kommentarer eventuelt andre forslag.

Trollvik sa at hun ikke ville fremsette forslag, men minne om at Sametinget i mange år hadde foreslått redusert kvote til trålerne, og at dette fortsatt var et ønske.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om å fordele kvoten av torsk med 267 330 tonn til konvensjonelle redskap og 131 670 tonn til trålerne.

Han viste deretter igjen til saksdokumentene for torsk.

Wold sa at i 1996 hadde mange fiskere unnlatt å gå på Finnmarken p.g.a. avtakssituasjonen.

Krüger viste til at det i saksdokumentene var antydnet at mottakskapasiteten var et problem. Han hevdet at det ikke var mottaket men prisforhandlingene som var problemet.

Andreassen sa at det var feilaktig når at saksdokumentene vinklet konvensjonell flåtes problem som et mottaksproblem. Han hevdet at dette var en myte som hadde fått festet seg. Også han mente at det ikke var dette som var det reelle problemet, men at årsaken var å finne i andre forhold.

G. Olsen sa at garn og russeleveranser begrenset tilstrømmingen til Finnmark.

Gullestad viste til at deltakerkriteriene for neste år nå var vedtatt og at saksfremstillingen i dokumentet i det vesentlige var fulgt opp, med unntak av skjæringsdatoen for fastsettelse av kvoter. Denne var ikke lenger en del av deltakerforskriften, men skulle tas inn i reguleringsforskriftene. Han viste imidlertid til at dette spørsmålet hadde vært på høring og at en derfor ikke trengte vedtak i Reguleringsrådet på dette punkt.

Trollvik sa at Sametinget i flere år hadde gått imot at det ble satt aktivitetskrav og at dette burde fjernes.

Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget til rekruttering. Han sa at dette var en gjenganger, men at den nye Fiskeriministeren var særlig opptatt av å få ungdommer inn i fisket.

Trollvik hevdet at dagens praksis medførte at de minste fartøyene ikke oppnådde rekruttering. Hun viste også til at Sametinget tidligere hadde foreslått at det ble avsatt et eget kvantum til rekruttering. Hun fremsatte deretter følgende forslag:

For at fiske i fjordstrøkene ikke skal reduseres ytterligere må fiskere med mindre fartøy tilgodeses med rekrutteringskvoter. Dersom inndratte torskekvoter ikke kan retildeles til samme opprinnelsessted må disse tildeles innen samme kommune eller til nærområder.

Wold sa at økt kvantum til nyrekruttering kunne oppnås ved å heve aktivitetskravet til 30 %. Han mente at dette var forsvarlig på bakgrunn av de høye kvotene i gruppe II.

S. Olsen sa at hvis en bare hadde båt i dag, var en garantert minimum 25 tonn.

Williams viste til at kriteriene for rekruttering var satt i deltakerforskriften, men at instruks for utdeling av kvoter skulle fastsettes senere. Han konstaterte at innspill derfor burde kommet i forbindelse med denne prosessen.

Gullestad sa at han langt på vei var enig i det formelle. Han viste deretter til forslaget fremsatt av Trollvik. Han viste til at forslaget inneholdt to punkt, nemlig størrelsen på fartøy og refordeling i nærområder. Han sa videre at idet forslaget ikke gikk direkte på det som var til behandling, mente han at en burde ta det til etterretning og innspill i forhold til det arbeid som må gjøres når det skal utarbeides instruks for neste års rekruttering. Han konkluderte deretter med at utenom Sametinget var det ikke fremkommet særlige synspunkt med hensyn på å tilføre rekruttering friskt kvantum. Dette innebar med andre ord at rådet mente rekruttering burde finne sted innenfor inndratte kvoter.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste til saksdokumentene og ba om kommentarer på forslaget om at fartøy over 28 meter burde reguleres som egen gruppe.

Dahl sa at utgangspunktet for reguleringer var at hvis det var samsvar mellom kvote og kapasitet forelå et fritt fiske. Han sa at det neste år var lagt opp til få skranker. Dette kunne medføre stort press med konsekvens for priser både i førstehånd og i forhold til markedet. Dette kunne igjen føre til permitteringer. Han mente derfor at en burde legge opp til å periodisere fisket.

Gullestad sa at han oppfattet dette som et innspill spesielt i forhold til fartøy under 28 meter.

Andreassen hevdet at industrien hadde en overkapasitet i forhold til tilgjengelige ressurser, men at problemet var for stort fiskepress over kort tid.

Angell sa at han ikke var uenig i periodisering, men viste til at i år hadde refordeling ført til stort prispress på saltfiske. Han sa videre at omsetning og kapasitet kunne være så mangt og at vilje til å ta imot fangst også var et poeng. Han viste til at en periodisering og derved et høstfiske, spesielt rammet de minste fartøyene.

Gullestad konstaterte at det forelå kryssende hensyn. Han viste deretter til sitt forslag om periodisering for fartøy over 28 meter med avsetning av 30 % til etter 1. september. Han viste også til at for fartøy under 28 meter var 20 % av kvoten periodisert til etter 1. mai.

Han viste deretter igjen til forslaget og kunne konstatere at det enighet i Reguleringsrådet om å regulere fartøy over 28 meter i en egen gruppe.

Han viste deretter til forslaget om å gi gruppen en andel på 11,9 %.

Wold fremsatte forslag om at gruppens andel ble satt til 12,4 %.

Krüger var enig i Wolds forslag.

Maråk sa at gruppen hadde fått redusert sin andel i årene som var gått siden gruppekvoten ble innført. Han mente andelen burde vært høyere enn 12,4, spesielt på bakgrunn av at det var kommet nye fartøy inn i gruppen.

Gullestad sa at hvis det var mulig å oppnå enighet, var han innstilt på å endre sitt forslag. Han sa videre at det var viktig for næringen at en kom frem til omforente prosentandeler som lå rimelig fast over tid.

G. Olsen viste til at det hadde vært enighet om prosenten en stund. Han sa at spørsmålet om utskillelsen av gruppen over 28 meter og flyt mellom gruppene burde tas opp neste år.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om å fastsette andelen til 12,4 %.

Han refererte deretter forslaget til stige innenfor denne gruppen.

Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i forslaget. Han refererte deretter forslaget til bifangst og periodisering og konstaterte at Reguleringsrådet samlet også gikk inn for disse.

Gullestad refererte deretter forslagene til avsetning av 25 000 tonn inkludert 5 000 tonn etter 1. mai til fartøy i gruppe II..

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han refererte deretter kvotestigen for denne gruppen slik den fremgår av saksdokumentene.

Wold fremsatte forslag om et nytt siste trinn på stigen slik at fartøy over 20 meter største lengde kunne fiske inntil 52 tonn.

Krüger konstaterte at det her kun var snakk om et fåtall fartøy.

Gullestad endret sitt forslag i samsvar med det Wold hadde fremsatt og kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i det endrede forslaget.

Det var også enighet om at fartøy i gruppe II som var under 11 meter og hjemmehørende i Nord-Troms eller Finnmark fikk 25 tonn som garantert kvote.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og regulering av fartøy under 28 meter i gruppe I.

Reguleringsrådet var enig i fastsettelsen av gruppekvote og at fisket burde reguleres innenfor en maksimalkvoteordning.

Det var også enighet om at fisket burde periodiseres ved at 40 000 tonn ble avsatt til fiske etter 1. mai.

Gullestad viste igjen til saksdokumentene og spørsmål om stige. Han la til grunn at det forelå 3 valgmuligheter. Enten den gamle stigen, evt. en ny stige og til sist løsningen som fremkom i saksdokumentene. Han refererte deretter sitt forslag.

Wold kunne konstatere at Norges Fiskarlag var kommet i en situasjon hvor de måtte argumentere for å få kvotene ned.

Han fremsatte deretter følgende forslag til stige:

Lengde	Kvote
0 - 6,9	33,6
7 - 7,9	47,6
8 - 8,9	53,2
9 - 9,9	67,2
10 - 10,9	86,7
11 - 11,9	111,9
12 - 12,9	137,1
13 - 13,9	170,7
14 - 14,9	195,9
15 - 15,9	226,7
16 - 16,9	254,6
17 - 17,9	282,6
18 - 18,9	310,6
19 - 19,9	335,8
20 - 20,9	358,2
21 - 21,9	377,8
22 - 22,9	394,6

23 - 23,9	411,3
24 - 24,9	425,3
25 - 25,9	439,3
26 - 26,9	453,3
27 - 27,9	467,3

Krüger sa at det var behov for hele næringen både å strukturere og å rasjonalisere. Han sa at signalene gikk på at det burde etableres større enheter.

Han mente at Fiskeridirektørens forslag påvirket dette på en positiv måte bl.a. i forhold til fornying og at næringen burde ta imot tilbudet. Han var imidlertid enig i at forslaget kunne medføre press på fiske i månedene februar, mars og april i Lofoten.

Andreassen sa at når vi nå var kommet ut av en tvangstrøye, måtte stigen liberaliseres og at dette innebar et fremskritt.

Maråk viste til at det oppstod et stort sprang på fartøy over og under 28 meter og at forslaget var kapasitetsdrivende.

Gullestad var enig i at psykologien var et relevant argument. Han sa også at den forenklete stigen ga noe større rom for utskiftning, men at dette var en ønsket virkning. Det var argument for begge løsninger, men han ville stå på sitt forslag selv om det ikke ble oppnådd enighet.

Han tok deretter de to fremsatte forslagene til avstemning.

6 representanter (Wold, S. Olsen, G. Olsen, Remøy, Lerbukt og Storås) gikk inn for Wolds forslag.

7 representanter (Gullestad, Wåge, Trollvik, Jakobsen, Dahl, Domstein og Krüger) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Degree) avholdt seg fra å stemme.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet om en garantert kvote for fartøy under 11 meter på 25 tonn og at det også var enighet om avsetning til bifangst og størrelsen på denne.

Gullestad viste til saksdokumentene for hyse og ba forskerne gi en orientering om bestandsituasjonen.

Jakobsen sa at hyse hadde en tendens til å følge variasjoner i torskebestanden, men med hurtigere svingninger. Han sa at bestanden nå var på et meget høyt nivå med årsklasser av en styrke som bare dukker opp med cirka tjue års mellomrom. Dette innebar en antatt topp med en forventet nedgang i løpet av 1998/99. Han sa videre at et rimelig beskatningsstignivå kunne dempe svingningene.

Gullestad sa at en i forhold til hyse hadde mindre mulighet til å dempe svingningene ved hjelp av regulering enn det som var tilfelle med torsk. Han ba deretter om synspunkt på den foreslåtte fordelingen.

Krüger viste til at fordelingen mellom trål og konvensjonelle redskap de senere år hadde ført til betydelige overføringer i løpet av året. Store overføringer sent på året hadde ført til et press på fiske øst i havet i denne perioden.

Han framsatte derfor forslag om en fordeling med 50 000 tonn til konvensjonell gruppe og 50 000 tonn til trålerne.

Remøy viste til at samtlige i Landsstyret hadde vært enig om å videreføre fordelingsnøkkelen fra Landsmøtet. Han var enig i at konvensjonelle redskap ikke var i stand til å fiske sin andel, men mente at dette kunne løses ved overregulering.

Krüger hevdet at en betydelig overregulering ville føre til at hysefisket ble stoppet i løpet av vinteren. Han mente derfor at det burde tas med i vedtaket at det kunne skje overføring mellom gruppene så tidlig som i mai hvis det var fare for at trålerne ble stoppet.

Gullestad viste til at en i forbindelse med reguleringene i 1995 hadde begått to feil. I utgangspunktet hadde en vært for restriktiv med trålernes kvoter i begynnelsen av året, mens en hadde vært for liberal ovenfor den samme gruppen ved årets slutt. Han la til grunn at dette skyldtes forvaltningens feilvurderinger og at disse erfaringene var tatt med i forbindelse med reguleringen i 1996. Dette medførte at en hadde fulgt utviklingen i fisket nøye og refordelt ved behov. Målsetningen i 1996 hadde vært at en ikke skulle gjenta overfiske på 6 000 tonn fra 1995.

Han sa at hans forslag innebar at en la opp til å følge Norges Fiskarlags forslag samtidig som det ville bli åpnet for et overfiske av gruppeknoten for trålerne dersom dette var nødvendig for å ta totalkvoten.

Wold sa at Krügers forslag stod i motsetning til tidligere signaliserte behov for periodisering.

Maråk sa at det var behov for noe større overfordeling av hysekvotene enn de senere år.

Krüger sa at gruppeknoten måtte gi rom for overfordeling, og at han oppfattet at Fiskeridirektøren ville se på refordeling når problemet oppstod.

Gullestad sa at han la opp til allerede ved årets begynnelse ble gitt åpning for overfiske av gruppekvoten.

Krüger sa at han valgte å trekke sitt forslag.

Gullestad kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i Fiskeridirektørens forslag til fordeling mellom gruppene og at konvensjonell gruppe fikk fiske fritt i 1997.

Gullestad viste igjen til saksdokumentene og regulering av trålfisket etter torsk og hyse. Han refererte forslaget til avsetning for seitrålerne.

Wold fremsatte forslag om at det ble avsatt 1500 tonn torsk og 750 tonn hyse for denne gruppen.

Remøy sa at begrunnelsen for oppjustering av hyse var en forventet større utbredelse og bedret tilgjengelighet neste år.

Krüger sa at så sent som i fjor hadde det vært diskutert hvorvidt seitrålerne skulle få torskekvoter. Han mente at avsetningene burde reduseres på bakgrunn av det som faktiske var fisket som bifangst i seifisket.

Maråk viste til at gruppen ville få redusert sin seikvote i 1997. Størrelsen på reduksjonen var avhengig av valg av ordning for neste år. Han mente det burde være mulighet for refordeling til torsketrålerne som inneværende år, for å utnytte de avsatte kvantum.

Gullestad sa at han ville endre til forslag til 1500 tonn torsk og 750 tonn hyse. Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i det endrede forslag.

Gullestad refererte deretter forslaget til bifangstordning for seitrålerne.

Wold fremsatte følgende forslag om fartøykvote:

<u>Gruppe</u>	<u>Faktor</u>
Fartøy over 400 BRT og 33 meter	1
Fartøy mellom 250 og 400 BRT og 33 meter	0,66
Fartøy mellom 21 og 33 meter	0,46
Fartøy under 21 meter	0,34

Krüger sa han var overrasket over Norges Fiskarlag idet forslaget innebar at man gikk inn for trålkvoter til nye grupper. Han var i mot dette. Han minnet om at forutsetningen for å gå inn på avsetning for gruppen, var å avhjelpe et bifangst problem.

Remøy sa at han langt på vei hadde forståelse for Krügers argumentasjon.

Jørgensen viste til at Norges fiskarlag hadde jobbet for denne gruppen i 10 år. Det var nå opprettet en ny konsesjon for å bedre rammevilkårene i forhold til torsk og hyse. Han sa videre at det i høringen hadde vært nevnt som mulig løsning, også å avregne bifangst over en lengre tidsperiode. Han hevdet at de tilgjengelige kvantum var for små til at fartøyene kunne drive et direkte fiske.

Maråk sa at han oppfattet fiskarlagets begrunnelse dithen at denne gruppen skulle få mulighet til å utnytte de avsatte kvantum. Han viste til at gruppen tidligere hadde hatt et fritt fiske som var preget av stadig strammere reguleringer. Han mente at en burde vurdere som alternativ å tillate at fartøyene fisket nord til 67° N.

Wold presiserte at det uansett ikke var snakk om store kvanta.

Gullestad sa at han så de prinsipielle problemene og at det handlet om rettighetsspørsmål. Fartøyene utgjorde en egen gruppe som kunne fiske sei nord til 65° N. Han pekte på at det hadde vært et problem i praksis og håndtere en bifangstregel for gruppen. Men han fremhevet også at ekspansjonen nordover ikke var et alternativ. Han viste til at Fiskeridirektoratet ikke hadde vært avvisende i forhold til fartøykvote. En fartøykvoteordning ville kunne gi problemer i forhold til spørsmål til refordeling. Han sa at han kunne gå inn for fartøykvote hvis det var klart at det var en bifangst-ordning uten refordelingsadgang. Han forutsatte da at kvoten ble satt som maksimalkvote.

Krüger hevdet at det ikke var riktig å iverksette fartøykvoter til dekning av bifangst. Han pekte på at de samme problemene også var gjeldende for reketetrål.

Wold sa at han hadde sans for Fiskeridirektørens resonnement.

Gullestad spurte om Fiskarlaget hadde et konkret forslag.

Wold sa at han ville endre det fremsatte forslaget ved å benevne kvotene som maksimalkvoter og ikke som fartøykvoter.

Gullestad sa at han kunne gå inn for Wolds endrede forslag. Dette førte imidlertid til at Krüger fremsatte Fiskeridirektørens opprinnelige forslag som sitt.

Det ble deretter foretatt avstemming over de to forslagene.

8 representanter (Gullestad, Wåge, Wold, S. Olsen, G. Olsen, Remøy, Lerbukt, og Jakobsen) gikk inn for Wolds endrede forslag.

4 representanter (Storås, Dahl, Domstein og Krüger) gikk inn for Krügers forslag.

2 representanter (Trollvik og Degree) avholdt seg for å stemme.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet om for forsketrålerne å opprettholde fordelingsnøkkelen fra tidligere år, samt la bifangst inkluderes i kvotene og pålegge 20% avsetning av ferksfisktrålernes kvoter til etter 1. september.

Gullestad viste deretter til forslaget i saksdokumentene om påkestopp og slo fast at Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for dette.

Gullestad viste til forslaget i saksdokumentene om regulering av fritidsfiske. Han sa at fiskerinæringen samlet hadde mye å tjene på å være litt lempeligere i forhold til storsamfunnet. Forslaget gikk generelt ut på å følge flertalls-innstillingen i Fritidsfiskeutvalget når de enkelte bestandene var i god kondisjon. Videre var det lagt opp til å sette inn begrensinger når bestanden gikk ned. I tillegg ville det bli innført omsetningsforbud når fisket ble stoppet.

Wold spurte om ikke forslaget innebar at det ble lagt føringer på forhold som ikke var vedtatt i Stortinget. Han var også bekymret for omsetningsgangen.

Gullestad sa at føringer ikke var til å unngå, men at det var påkrevd med en fritidsfiskeregel for torsk og hyse.

Angell hevdet at når omsetningsskrankene ble fjernet, ville det medføre mye svart omsetning.

Wold fremsatte et tilleggsforslag ved at det ble føyd til: eller at fisket blir regulert av avtagmessige hensyn.

Gullestad sa at storsamfunnet hadde omfatninger om at fritidsfisk også skulle kunne omsettes, men at han personlig ikke delte denne oppfatning.

Han kunne deretter konstatere at det var enighet om det endrede forslag.

Gullestad refererte forslaget til sommerfiske og viste til at mye av særreglene her kunne bortfalle hvis fritidsfiskereglene ble endret. Han viste til at det kun var et element igjen, nemlig at ungdom fikk adgang til å bruke juksamaskin. Dette ville føre til en forenkling ved at en slapp søknader etc.

G. Olsen spurte om ungdom som hadde kjøpt juksamaskin for å delta i dette fisket måtte slutte med dette.

Gullestad svarte at tvert imot kom juksmaskin som et tillegg til fritidsfiskereglene og gjaldt bare for ungdom.

Han kunne deretter slå fast at Reguleringsrådet var enig i forslaget.

3.1.2 Cod in Sub-areas I and II

3.1.2.a North-East Arctic cod

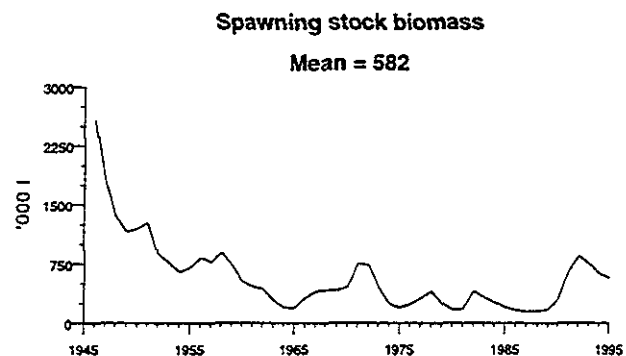
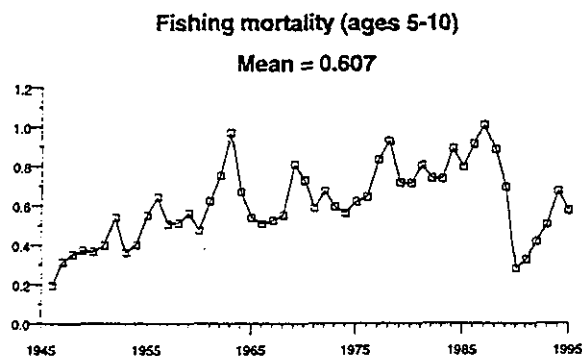
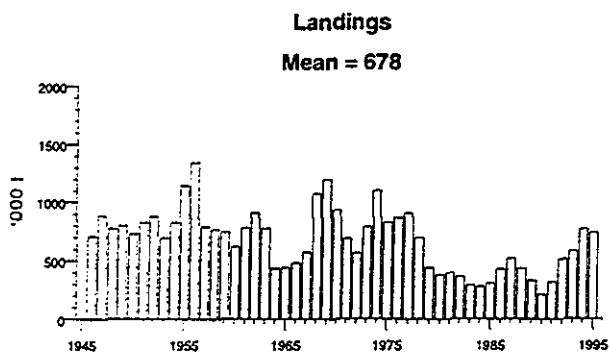
Catch data (Tables 3.1.2.a.1-2):

Year	ICES advice	Catch corresp. to advice ¹	Agreed TAC	Off. Indgs.	ACFM catch	Unreported catches
1987		<645	560	552	523	
1988		530	590	459	435	
1989		363	451	343	332	
1990		172	160	187	212	25
1991		215	215	269	319	50
1992		250 ²	356	383	513	130
1993		385 ²	500	532	582	50
1994		649 ²	700	746	771	25
1995		681 ²	700	740	740	
1996		746 ²	700			

¹Norwegian coastal cod not included. ²Catch at *Status quo* F. Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: The fishery is conducted both by an international trawler fleet and by coastal vessels using traditional fishing gears. Quotas were introduced in trawler fleets in 1978 and in the coastal fleets in

1989. In addition to quotas the fishery is regulated by mesh size (including sorting grids) a minimum catching size (see Section 3.1.1), a maximum by-catch of undersized fish, closure of areas with high density of juveniles and by seasonal and area restrictions.

State of stock: The stock is considered to be within safe biological limits. The spawning stock biomass is above the Minimum Biologically Acceptable Level (MBAL, currently estimated at 500,000 t). Fishing mortality has doubled since 1990 and was in the years 1993-1995 above F_{med} (0.46). Recent year classes are at or above average, and the fishing mortality is expected to fall below F_{med} in 1996.

Details given in Table 3.1.2.a.3.

Forecast for 1997:

SSB(96) = 832, $F(96) = 0.41$, Basis: Catch (96) = 750, Landings(96) = 750

Option	Basis	F (97)	SSB (97)	Catch (97)	SSB (98)
A	0.4 F_{95}	0.23	1277	555	1730
B	0.6 F_{95}	0.35		787	1527
C	0.8 $F_{95} = F_{med}$	0.46		994	1349
D	1.0 F_{95}	0.58		1178	1193
E	1.2 F_{95}	0.69		1342	1056

Weights in '000 t.

Relating to 1996 all options show increased SSB. Relating to 1997 options A-C will lead to an increase in spawning stock and options D-E lead to a reduction

Management advice: Taking into account the uncertainties regarding predation mortality and mean weight at age, a fishing mortality well below F_{med} is advised.

Special comments: The present description of the stock situation is more optimistic than the last years assessment. Revised data on cannibalism indicate that last years assessment seriously overestimated the cannibalism of 3 year

old fish, thus underestimating the projected contribution from the large yearclasses 1990 and 1991. Moderate changes in mean weights at age and changes in the estimated exploitation pattern also have contributed to an upward revision in the present assessment.

The growth of cod is expected to be low in the near future due to expected low abundance of capelin. A low mean weight at age (1994-1996 average) has therefore been used in the forecast.

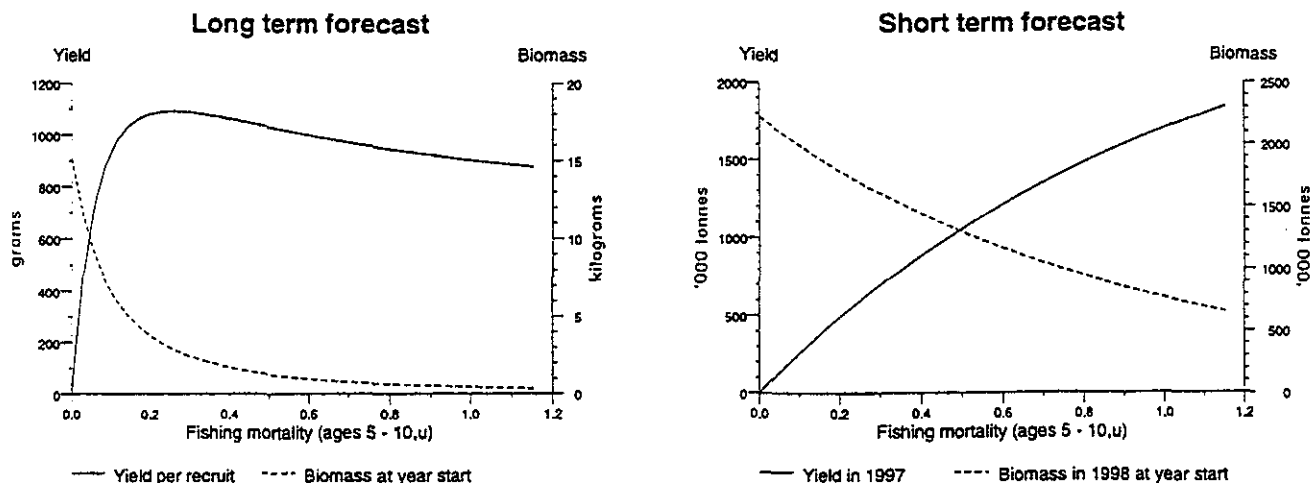
There are indications of lower maturity at age with increasing spawning stock size, but this has not been accounted for in the prediction of the spawning stock size. Thus the spawning stock might be overestimated in the predictions.

A high rate of cannibalism in 1993-1995 due to low abundance of capelin has been observed and is included in the assessment. Revised figures of cannibalism on the different age groups have shifted the level of some of the yearclasses considerably from last years assessment. Based on the available data it is expected that the 1993 and later year classes may be severely reduced by cannibalism before they recruit to the fishery. The starting population for the prediction is thus corrected for cannibalism on age group 3-5 but it is difficult to indicate the impact of cannibalism in the catch forecast, especially in the medium term. The forecasts are therefore considered to be uncertain.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data, surveys and CPUE data. The level of unreported catches has decreased from the very high level in the early 1990s. Cannibalism is estimated from annual stomach sampling.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1996 (C.M.1997/Assess: 4).

Yield and Spawning Stock Biomass

3.1.3 North-East Arctic haddock

Catch data (Tables 3.1.3.1-2):

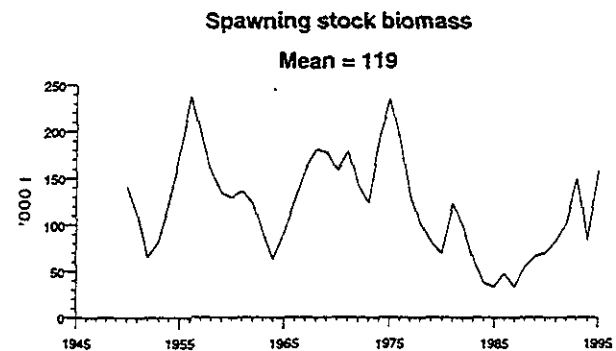
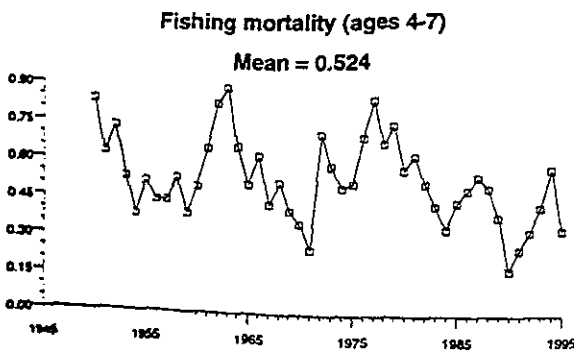
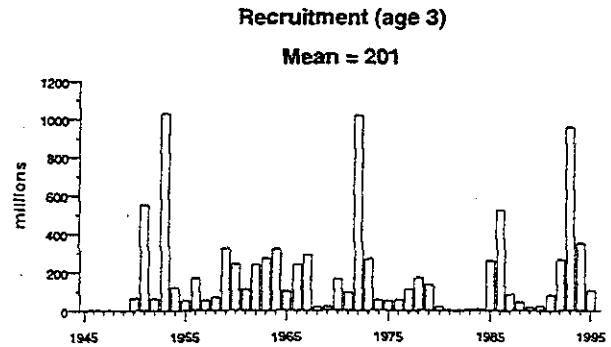
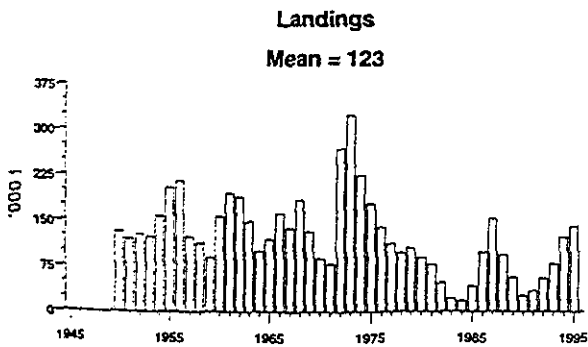
Year	ICES advice	Catch corresp. to advice ¹	Agreed TAC ¹	Official landings.	ACFM catch ¹
1987		160	250	155	151
1988		<240	240	95	92
1989		<103	83	60	55
1990		- ²	25	27	26
1991		- ²	28	34	34
1992		35	63	58	54
1993		56 ³	72	83	78
1994		97 ⁴	120	125	121
1995		122 ⁴	130	138	138
1996		169 ⁴	170		

¹Haddock in Norwegian coastal areas not included. ²No directed fishery ³Predicted catch at *status quo*. ⁴Predicted catch at F_{med} . Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: The fishery is mainly a trawl fishery, in periods only as by-catch in the fishery for cod. The fishery is also restricted by quotas for the traditional gears. The fishery is regulated by a minimum catching size (see Section 3.1.1), a minimum mesh size in trawls and Danish seine, a maximum by-catch of undersized fish, closure of areas with high density of juveniles and other seasonal and area restrictions.

State of stock: The stock is currently considered to be within safe biological limits. Due to improved recent recruitment the spawning stock biomass has increased and is well above the historical low levels observed in the mid 1980s. However, the fishing mortality has doubled since 1990.

Details in Table 3.1.3.3.

Forecast for 1997:

SSB(96) = 242, F(96) = 0.27; Basis: Catch (96) = 170;
Landings (96) = 170.

Option	Basis	F	SSB	Catch	SSB
		(97)	(97)	(97)	(98)
A	0.4F ₉₅	0.13	419	110	453
B	0.6F ₉₅	0.20		158	412
C	0.8F ₉₅	0.27		202	374
D	1.0F ₉₅ - F _{med}	0.33		242	341
E	1.2F ₉₅	0.40		279	311

Weights in '000 t.

All options show increased SSB in 1998 relative to 1996, while relative to 1997, Options B-E all show decreasing spawning stock.

Management advice: To extend the yield and spawners from the 1990 year class and to take into account the uncertainty in the stock assessment, it is advised not to increase the effort and to keep the fishing mortality well below F_{med}.

Special comments: The perception of the state of the stock has changed compared to the previous assessment. The upward revision was mainly caused by changes in assessment

calibration method and by inclusion of predation estimates by cod on haddock. The present assessment is quite sensitive to the calibration method applied and has to be regarded as rather uncertain.

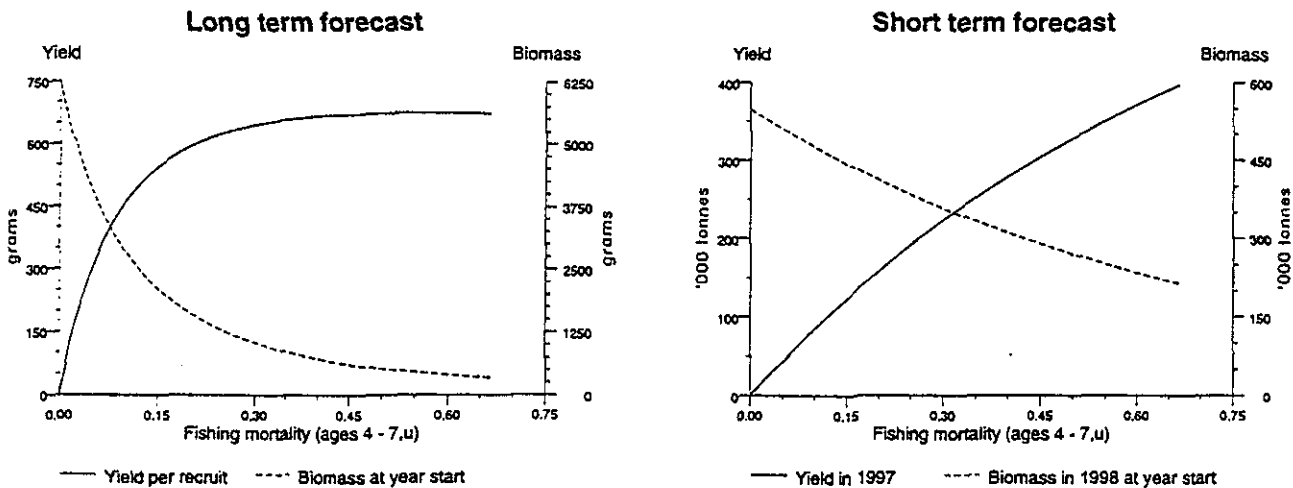
A common feature of haddock stocks is the occurrence of occasional strong yearclasses which gives a temporary stock increase. North-East Arctic haddock is mostly taken as bycatch in the cod fisheries, but in the past the appearance of abundant haddock yearclasses also had lead to a directed fishery causing high exploitation rates. This may reoccur due to increased directed fishery on the strong 1990 year class if higher fishing mortality is allowed in 1997.

The maturity at age is believed to be reduced when the spawning stock size increases. However, in predicting the spawning stock size for 1997, no reduction in the maturity at age compared to 1996 has been made. The present perception of the increase in the spawning stock level may therefore be too optimistic.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age, surveys and commercial CPUE. Predation mortalities estimated from annual stomach samples of cod.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1996 (C.M.1997/Assess:4).

Yield and Spawning Stock Biomass

FORSKRIFT OM ADGANG TIL Å DELTA I FISKE ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° N I 1997

I medhold av §§ 6 og 8 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om deltakelsen i fisket er det ved kgl.res. av 29.11.1996 fastsatt følgende forskrift.

KAP. I. FARTØY I GRUPPE I

§ 1 Vilkår for deltakelse

Fartøy som oppfyller følgende vilkår kan delta:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret
- b) eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermanntallet
- c) fartøy må i 1996 ha deltatt i gruppe I eller i 1995 ha deltatt i fartøykvoteordningen og
- d) fartøyet må ha levert minst 10 % av sin torsk kvote i 1995 eller minst 10 % av sin torsk kvote i 1996.

For beregning av om vilkåret i første ledd bokstav d er oppfylt, skal fartøyets totalfangst i 1995 eller 1996 sammenholdes med fartøyets kvote pr. 1. januar det aktuelle år.

Første ledd bokstav d gjelder ikke for fartøy som har skiftet eier eller som har fått adgang til å delta gjennom rekrutteringsordningen i 1996.

Fiskeridirktoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra vilkårene i første ledd bokstav d.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

§ 2 Dispensasjon

Fiskeridirktoratet kan dispensere fra § 1, bokstav c i tilfeller hvor eier i perioden 1987-1989 har besittet offentlig verv (stortingsrepresentant, ordfører o.l.) eller verv i en fiskerijorganisasjon, og av den grunn ikke oppfylte kvantumkravet for å delta i fartøykvoteordningen i 1990, jfr. § 1 i forskrift av 08.12.1989 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1990. Slik dispensasjon kan bare gis eier som har fratrudd slike verv og vedkommende må kunne dokumentere tidligere deltakelse i torsk fiske med konvensjonelle redskap nord for 62° N med eget fartøy.

§ 3 Salg av fartøy

Salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe I medfører ikke adgang til å delta i gruppe I for ny eier.

04/12 96 GNS 19.22 FAX 22240000

Ved salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe I, kan Fiskeridirektoratet likevel gi ny eier adgang til å delta i gruppe I når følgende vilkår er oppfylt:

- a) kjøper må være ført på blad B i fiskermanntallet og
- b) både kjøper og selger må være manntallsført i samme fylke minst 12 måneder før kjøp av fartøyet.

Adgang for ny eier til å delta i gruppe I gitt i medhold av annet ledd medfører at selgers deltakelsesadgang i gruppe I bortfaller.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i annet ledd bokstav b.

Søknad om deltakelsesadgang etter annet ledd skal fremmes gjennom fiskerirettlederen på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet.

§ 4 Leiefartøy

Deltakelsesadgang med fartøy som nyttes i gruppe I kan med unntak av de tilfeller som fremgår av annet ledd og § 5, ikke overføres til annet fartøy.

Fiskeridirektoratet kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra forbudet i første ledd. For fartøy under 28 m s.l., er det ikke tillatt å benytte leiefartøy som har en største lengde på 28 m eller mer.

§ 5 Utskifting og forlengelse av fartøy

Ved utskifting av fartøy kan Fiskeridirektoratet gi deltakelsesadgang i gruppe I for erstatningsfartøyet. Utskiftningsfartøyet kan ikke gis deltakelsesadgang i gruppe I.

Søknad om utskifting etter første ledd skal fremmes gjennom fiskerirettleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet.

§ 6 Dødsfall

Når fartøyeier dør, faller adgang til å delta med fartøyet i gruppe I bort.

Gjenlevende ektefelle, samboer eller livsarving som ved arv arverver fartøy som før fartøyeiers død hadde adgang til å delta i gruppe I, kan likevel gis adgang til å delta i gruppe I når vilkårene i § 1 er oppfylt.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gi deltakelsesadgang i gruppe I til andre enn gjenlevende ektefelle, samboer eller livsarvinger når vilkårene etter annet ledd er oppfylt.

Ved salg av fartøy som avdøde nyttet til deltakelse i gruppe I kan ny eier gis adgang til å delta i gruppe I dersom vilkårene i §§ 1 og 3 er oppfylt.

Dersom fartøyeiers død skyldes at fartøyet har forlist, gjelder annet og tredje ledd så langt de passer. Det kan gis tillatelse til utskifting når vilkårene for dette er oppfylt.

Deltakelsesadgang etter denne paragraf kan gis av Fiskeridirektoratet etter søknad.

§ 7 Ervervstillatelse

Ved eierskifte, utskifting og ombygging, herunder forlengelse, av fartøy med lengste lengde på 15,68 m (50 fot) og over, må det være gitt tillatelse i henhold til lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltagelsen i fisket, for at tillatelse til deltakelse i gruppe I kan gis.

§ 8 Rekruttering

For å fremme rekruttering til gruppe I kan Fiskeridepartementet gi nærmere bestemmelser om adgang til å delta i gruppe I for fartøy som ikke oppfyller vilkårene i § 1.

KAP. 2. FARTØY I GRUPPE II.

§ 9 Vilkår for deltakelse.

Fartøy som ikke oppfyller vilkårene i § 1, vil kunne delta i gruppe II når følgende vilkår er oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregistret og være egnet og utrustet for torskefiske.
- b) eier av fartøyet må være innført i fiskermanntallet.

Fartøy med ringnottillatelse etter forskrift av 2. mars 1979 om adgangen til å delta i fisket med ringnot, kan ikke delta i gruppe II

Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe II.
Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har heller ikke adgang til å la fartøy delta i fisket i gruppe II med andre høvedsmenn.

§ 10 Godkjenning av fartøy

Fartøy må ha særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratet som viser at vilkårene i § 9 første ledd bokstav a er oppfylt.

Fiskeridirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om fremstilling for kontroll.

04/12 96 GNS 19.25 FAX 22243000

§ 11 Utskifting av fartøy

Fiskeridirektoratet kan tillate utskifting av fartøy som deltar i gruppe II.

Søknad om utskifting etter første ledd skal fremmes gjennom fiskerirettløder på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet.

KAP. 3. FELLESBESTEMMELSER.

§ 12 Endret eiersammensetning

Endring av eiersammensetningen til et fartøy som kan delta i torskefiske i henhold til § 1, foretatt etter 29. november 1996 gir ikke adgang til å fiske i gruppe II etter § 9 i denne forskrift, jf. § 9 tredje ledd.

§ 13 Manglende trygdeinnbetaling.

Eier av fartøy som blir slått ut av fiskermanntallet på grunn av manglende trygdeinnbetaling, jfr. § 1 annet ledd i lov av 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere, mister retten til å delta i fiske etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N.

Ved senere innbetaling av premie og derved gjenopptakelse i fiskermanntallet, kan eier av fartøy ved melding til Fiskeridirektoratet, delta i fiske med virkning fra ny manntallsføring. Melding må sendes via fiskerirettløder.

§ 14 Bemyndigelse

Fiskeridepartementet kan endre eller oppheve denne forskrift.

§ 15 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift eller medvirker hertil, straffes i henhold til § 11 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltagelsen i fisket.

§ 16 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 1997.

Fiskeridepartementet

tilråd:

I medhold av §6 og § 8 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om deltagelsen i fisket, fastsettes forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 1997, i samsvar med vedlagte forslag.

*Satt til utarbeidning 1996
1996. 29. november 1996*

Øyvind T. Egehaugen

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
 Elling Lorentsen, 73 54 58 71
 \s\100__e\office\saksforedrag\vedtak\dep.mrskhyse97.doc

Fiskeridepartementet
 Postboks 8118 Dep.

0032 OSLO

04.12.96
 EL
 Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 1997.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 2. - 5. desember 1996 drøftet «Regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 1997 og fattet følgende vedtak:

1. Etter forhandlinger mellom Russland og Norge er den norske kvoten av torsk for 1997 fastsatt til 399.000 tonn. Med bakgrunn i Landsmøtets vedtak i sak 11/94 om langsiktig fordeling av ressursene, vil Norges Fiskarlag tilrå at kvoten fordeles med 131.670 tonn til trålergruppen og 267.330 tonn til konvensjonelle fartøy.
2. Norges Fiskarlag vil tilrå at det også for 1997 avsettes et kvantum av trålernes gruppekvote til dekning av bifangst for trålere med seitråltillatelse som fisker i området mellom 62° N og 65° N. Kvantumet bør settes til 1.500 tonn, og fordeles som fartøykvoter etter følgende inndeling:

<u>Gruppe</u>	<u>Faktor</u>
Fartøy over 400 BRT og 33 meter	1
Fartøy mellom 250 og 400 BRT og 33 meter	0,66
Fartøy mellom 21 og 33 meter	0,46
Fartøy under 21 meter	0,34.

For trålere med torsketråltillatelse foreslås det resterende kvantum av avsatt gruppekvote - 130.170 tonn - fordelt som fartøykvoter på det enkelte fartøy.

3. Norges Fiskarlag viser til arbeidsutvalgsvedtakets pkt. 2 og 3 i sak 89/6, der det understrekes at opprettholdelse av stabile rammebetingelser også for kystflåten bør vektlegges ved utformingen av reguleringsopplegget for såvel 1997 som for senere år. Av denne grunn gikk en inn for å videreføre ordningene med et skille for fartøy over og under 28 meter, samt skille mellom fartøy med fulle eller begrensede rettigheter.

4. Den konvensjonelle gruppens andel av totalkvoten på 267.330 tonn torsk, tilrås fordelt med 33.148 tonn til fartøy over 28 meter. Kvantumet foreslås fordelt på det enkelte fartøy som fartøykvote og at det for fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line avsettes et kvantum på 30% til fiske etter 1. september 1997.
5. Det resterende kvantum fordeles på fartøy under 28 meter med 25.000 tonn til fartøy i gruppe II, 204.182 tonn til gruppe I og 5.000 tonn til dekning av bifangst.
6. For fartøy i gruppe II gis det enkelte fartøy anledning til å fiske innenfor en differensiert maksimalkvote, avhengig av fartøyets lengde.

Norges Fiskarlag tilrår følgende maksimalkvotestige:

<u>Lengdegruppe</u>	<u>Maksimalkvote</u>
Under 8 meter	25 tonn
8 - 9.9 meter	36 tonn
10 - 14.9 meter	41 tonn
15 - 19.9 meter	47 tonn
20 meter og over	52 tonn

7. Kvantum avsatt til fartøy med fulle rettigheter (gruppe I) fordeles som maksimalkvoter etter følgende stige:

<u>Lengde</u>	<u>Kvote 97</u>
0 - 6,9	33,6
7 - 7,9	47,6
8 - 8,9	53,2
9 - 9,9	67,2
10 - 10,9	86,7
11 - 11,9	111,9
12 - 12,9	137,1
13 - 13,9	170,7
14 - 14,9	195,9
15 - 15,9	226,7
16 - 16,9	254,6
17 - 17,9	282,6
18 - 18,9	310,6
19 - 19,9	335,8
20 - 20,9	358,2
21 - 21,9	377,8
22 - 22,9	394,6
23 - 23,9	411,3
24 - 24,9	425,3
25 - 25,9	439,3
26 - 26,9	453,3
27 - 27,9	467,3

Fartøy under 11 meter gis en garantert kvote tilsvarende 60% av maksimalkvoten.

Norges Fiskarlag tilrår videre at det avsettes 10.000 tonn til et fiske etter 1. oktober 1997. Norges Fiskarlag tilrår at det senest 15. mars 1997 blir foretatt en grundig vurdering av hvorvidt det er grunnlag for å foreta endringer i det fastsatte regulerings-opplegget.

HYSE.

8. Etter forhandlinger mellom Russland og Norge er den norske totalkvoten fastsatt til 104.000 tonn. I tillegg kommer et kvantum på 5.000 tonn kysthyse, slik at det til disposisjon for norske fiskere står totalt 109.000 tonn hyse for 1997.
9. I landsmøtesak 11/94 om langsiktig fordeling, ble det enighet om en andel på trål med 39%, hvilket gir et kvantum på 42.510 tonn hyse. Kvoten for konvensjonelle fartøyer blir etter dette 66.490 tonn.
10. Norges Fiskarlag vil tilrå at det av trålernes kvote avsettes 750 tonn hyse til dekning av innblanding ved fiske etter sei i området mellom 62° N og 65° N. Denne kvoten fordeles som fartøyskvoter på deltakende fartøyer med samme faktor som tilrådd for fordeling av torsk, jfr. pkt. 2.
11. Norges Fiskarlag vil videre tilrå at trålernes gruppekvote fordeles som fartøyskvoter og at det legges inn en betydelig overfordeling fra årets begynnelse.
12. Konvensjonelle redskaper bør i 1997 få fiske fritt innenfor kvoten på 66.490 tonn.
13. Norges Fiskarlag vil gjenta kravet om at det må gis anledning til å ha en innblandingsprosent av hyse i seinotfisket på inntil 20% i de enkelte fangster. »

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fiskeridirektoratet
Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

NORGES FRITIDSFISKARLAG

Fagkonsulent
marina saksari

Arnulf Ginstad
Kolmaveien 1.
6066 Gistevik
fon: 76 01 28 49
fax: 76 01 28 49
mob: 922 64977

VI GJER KRAV PÅ KYSTFOLKETS URGAMLE RETTAR PÅ SJØEN

Til Reguleringsrådet
v/Fiskeridirektøren og det enkelte medlem.
Box 185
5002 Bergen.

Dato: 30.11.96.

VEDRØRENDE BEHANDLING AV REGULERINGER I FRITIDSFISKE I 1997.

Viser til tidlegare korrespondanse om saken og går utifra at resurssituasjonen vert lagt til grunn i reguleringsrådets møte 5. - 6. des.d.å. i motsetning til "junimøte i 96" der det utifra møteprotokollen fremgår en rekke usakelege og udokumenterte påstander som grunnlag for å oppretthalde noverande begrensninger i fritidsfiske. Dette er lovstridig.

Thor Wold's uttalelser om en betydeleg økning i fritidsfiske ved en liberalisering, og at det vil framskaffe store kontrollproblemer er rett og slett tøv, og det veit han.

Fritidsfiskerne avsetter en viss tid til denne aktiviteten utifra ledig kapasitet ved siden av arbeid og andre nødvendige gjeremål. Vår aktivitet vert såleis den samme som no for dei aller fleste av oss, utan at det tilkjennegir noko som helst!!

Kontrollen vert vesentleg større dersom ein skal foreta ein truverdilig kontroll av dagens situasjonsbetinga reguleringer etter torsk, hyse, sild og rognkjeks enn dersom dei vert fjerna.

Thor Wold kjenner kanskje til kvifor salgslaget som han sitter i styret for "snudde på flekkan" og utbetalte "rognkjeksepengane" til ikkjemanntallsførte fiskere 3. pinsedag d.å.!!

Fiskeridirektøren vil kanskje redegjere for reguleringsrådet kvifor Staten ved kontrollverket ikkje krav pengane tilbake sjølv om dei må gå rettens vei som no er sinaste utvei!!!

Otto Benjaminsens kan virke meir nyansert, men han har sikkert ikkje lagt fram rettskraftige beviser for svart omsetning nokon stad langs kysten, og bør avstå fra løse påstander og heller forholde seg til faktisk dokumenterte forhold under en saksbehandling.

Når Eilif Sund kan påstå at mindretallet var einige i utvalgets fleirtall på alle elementene i vedtaket unntatt redskapsmengden, så det er direkte usannheiter. Norges Fritidsfiskarlag la fram en egen reguleringsmodell som lå langt fra flertallsinnstillingen, og som Norges Fritids- og Småfiskerforbund sin representant sluttet seg til i de tilfeller reguleringer var nødvendige. (sjå utredning om fritidsfiske side 109.)

Det lar seg nemmeleg ikkje gjere, Gullestad, å være einige med utvalgsfleirtallet samtidig som ein skulle forholde seg til faktiske opplysninger som var fremlagde, hvilke mindretallet gjorde.

Steinar Pedersen har en brukbar uttalelse, men den vinner neppe

fram da en treårsperiode vil avsløre dei løse påstandane i saken, og det er maktpåliggende for nokon at så ikkje må skje.

Når Jørgensen reagerer på at deler av saken sendes til reguleringsrådet så er det ikkje rart. Departementet søker her at flest mulig skal ta ansvar for ulovheimla reguleringer i fritidsfisket, hvilke dei klarte i den omgang.

Når Reidar Johansen vil gå i mot omsetning på noverande tidspunkt, er eg redd han er på juridisk tynn is på bakgrunn av Peter Ørebeck's betenkning om saken, og mest no på grunn av at Dep. i Ot.prp. ber om heimel også for omsetningsforbud for ei spesiell gruppe. (Ot.prp. nr. 69. 95-96. side 9 spalte 1 om omsetning.)

Når det gjelder "skjult Næringsfiske"/svart omsetning m.v., så veit Stortinget no om at det ikkje er dokumentert slikt med unntak for fiskerinæringens egne aktører, og legger i disse dager fram eit forslag for å demme opp for dette. Det ville dei ikkje ha gjort dersom dei ikkje hadde ein rimeleg god grunn for det. Fritidsfiske er ikkje nevnt i den sammenheng, og slike påstander vert heilt sikkert tatt for det dei er fra Stortingets side.

Kontrollbehovet er allerede ved dagens reguleringer i fritidsfiske nord for 62° nord uovervinneleg, og vert i praksis berre oppfulgt i de områder desse reguleringane burde vart gjort gjeldende ifølge grunnlagsmaterialet til "fritidsfiskeutvalget".

Næringskomiteen som skal behandle fritidsfiskesaken tidleg på nyåret kjenner no til alle disse feilframstillingane, og politikere er ikkje dumme men overarbeidde. Dette bøter dei på ved å innhente sannferdig informasjon i de saker dei arbeider med.

Dette vart grundig dokumentert på etterjuls vinteren i år når Norges Fritidsfiskerlag gjorde dei merksame på at departementet var i ferd med å "lure ut" for vidtfernande fullmakter i gjennom Ot. prp. nr. 3 (1995-96.)

Under sakens behandling i Odelstinget vart NFFL rost for sin våkenheit og fordi dei varslet om forholdet. Det vart også sagt at så vide fullmakter skal ikkje gis, då dei kan missbrukast av departementet. Kva som ligger i dette siste kan ein berre tenke seg, men samme forsøk gjentar departementet gjennom Ot. prp. nr. 69 (1995-96), og NFFL har påpeikt det.

Med dei opplysninger som er gitt ovanfor så forventer eg at Fiskeridirektøren slipper å sende ut en protokoll til allmenheita med så mykje tøv og usannheiter om fritidsfiske i som den eg er i besittelse av etter reguleringsrådets møte i juni d.å., og som våre medlemmer har adgang til.

Arnulf Ulstein

Bjørn Fiskea
formann
Sign.

Kopi til: Næringskomiteen, NFFL's lokallagsformenn og s-styret.

Norges Fritidsfiskarlag,
v/sekr. Aslak Lien,
6010 Ålesund.

FISKERIDIREKTORATET,
V/ FISKERIDIREKTØR PETER GULLESTAD,
5000 BERGEN.

Vedrørende fastsetjing av reiskapsmengd og kvotar for torske-
og hysefisket i 1997.

Nord om 62. br. grad har fritidsfiskarane i fleire år slite med dei strengaste avgrensingar i reiskapsmengd i fiske etter torsk og hyse som nokon gong har vore sett i verk på kysten vår. Fritidsfiskarane sør for 62.br. grad har ikkje har hatt tilsvarande avgrensingar.

Vi aksepterer at det må reguleringar til i tider med knapp ressurstillgang, men vi kan ikkje godta at dei står ved lag lenge etter at ressurstillgangen har betra seg i betydeleg grad.

For oss står dei strenge reguleringane ved lag enno, sjølv om ressurssituasjonen lenge har vore betre enn då restriksjonene vart innførde. Yrkesfiskarane med sin representasjon i Reguleringsrådet har fått justert opp og betra sine fiskevilkår.

Fritidsfiskarane har aldri vore nokon trussel mot overbeskatning av fiskeressursane i havet. Difor kjennest det så urimeleg og urettferdig at vi skal straffast hardare enn andre grupper som brukar sjøen til fiske fordi ein del av desse "andre" har hausta uvøre og til tider hemningslaust av våre felles ressursar.

I fritidsfiskesamanheng representerer vi interessa til dei fleste huslydar langs vår langstrakte kyst.

Det er sterkt stigande misnøye med og irritasjon over at det etter så mange år ikkje har skjedd lempingar i restriksjonane på tillatt reiskapsmengde for fritidsfiskarane langs kysten nordover frå 62. br.grad. Argumentasjonen for å innføre reiskapsreguleringa var ressurstillgangen då. Den er endra nå.

Vi ser heller ingen naturleg grunn til den store skilnaden i restriksjonar for fritidsfiskarane nord og sør for 62. br. grad.

Så langt vi kjenner til, er det enno uvisst kva tid Ot prp nr 69 (1995-96) skal opp i Stortinget. Det kan dra ut i tid og bli for seint til neste års torske- og hysefiske.

Norges Fritidsfiskarlag vil difor be om at Fiskeridirektoratet på det relevante fordelingsmøtet i november/desember gjer eit vedtak om reiskapsbruken for fritidsfiskarane nord for 62. br.grad som er I TRÅD MED DEI GJELDANDE VILKÅR SØR FOR 62. BR.

28.04.96
4715/96

SKN
Kjartveit
Kjartveit
Kjartveit

Wag
Wag

GRAD - EV. I TRÅD MED TILRÅDINGA I OT PRP NR 68. OG
UTVALGSINNSTILLINGA I "UTREDNING OM FRITIDSFISKE I SJØEN" frå
oktober 1994.

Det vil bli ein utoleleg situasjon for fritidsfiskarane langs kysten frå Stad og nordover dersom dei urimeleg strenge restriksjonane skal ramme oss enno eit år til. Tolmodet er i ferd med å ta slutt i dei fleste lokallag langs kysten.

Som Direktoratet kjenner til, ligg det nå føre både ei komiteinnstilling og ein Odelstingsproposisjon som langt på veg har samanfallande konklusjonar og som begge går inn for ei betydeleg liberalisering av gjeldande strenge restriksjonar for fritidsfiske etter torsk og hyse nord for Stad.

Forventningane om ei positiv endring i tillatt reiskapsmengd for fritidsfiskarane har difor bygt seg opp hos kystfolket nordover nå før neste års torske- og hysefiske.

Status quo, eller eit vedtak som er dårlegare for oss enn forslaget i ot. prp. nr. 68, vil opplevast som urimeleg og meiningslaust, og det vil medføre ny stor skuffelse i høve til det proposisjonen gir oss grunn til å vone på.

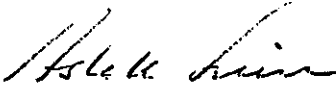
Det vil neppe bli forstått og akseptert. Signala vi har fått inn frå medlemane våre tyder på at vi har nådd eit metningspunkt i så måte.

Vi ser difor fram mot eit vedtak i Fiskeridirektoratet for året 1997 som kan bøte noko på det tapet vi har lidt i årevis i samband med innføringa av dei strenge reiskaps-avgrensingane i fritidsfiske etter torsk og hyse her nord.

Alesund, 25.10.1996.

Med helsing

Bjørn Fiskaa (sign)
-form-

Aslak Lien
-sekr.-

Kopi til sentralstyremedl. og lokallagsformennene.

Kopi til fiskridepartementet v/fiskeriministaren/
underdirektør Halvard P. Johansen.

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 1997.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer følgende:

1. FISKET I 1996.

I 1996, som i de foregående årene fra og med 1992, har bare et avgrenset norsk kystfiske med konvensjonelle redskap vært tillatt som et direkte fiske. Denne begrensningen er nedfelt i pkt 7.1. i kvoteavtalen for 1996 mellom Russland og Norge. Trålere og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap uten deltakelsesrett i det direkte fisket og samtlige fartøy når det direkte fisket har vært stengt, har vært regulert med en maksimalt tillatt innblanding på 5% blåkveite ved fiske etter andre fiskeslag.

1.1. Reguleringen av det direkte fiske for kystfartøy og utviklingen i dette fisket i 1996.

Det direkte kystfisket har i 1996 vært avgrenset i tid, område, fartøystørrelse og med maksimalkvoter differensiert etter fartøylengde:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, har kunnet delta i det direkte kystfisket etter blåkveite med konvensjonelle redskap.
- forbud mot et direkte fiske i perioden før 3. juni.
- forbud mot direkte fiske nord for 71°30' N.
- gruppekvote på 2.500 tonn.
- fartøy under 15 meter kan fiske inntil 25 tonn pr. fartøy, fartøy mellom 15 og 20 meter kan fiske inntil 30 tonn, og fartøy over 20 meter kan fiske inntil 33 tonn.

For 1996 ble reguleringene av det direkte kystfisket etter blåkveite endret i forhold til 1995 ved at maksimalkvotene ble redusert, og i tillegg ble det innført en ordning med påmelding til fisket. Påmeldingen skulle gi en oversikt over forventet deltakelse i fisket, ved at fartøy innen 30. april skulle sende påmelding til Fiskeridirektøren. Da så mange som 420 fartøy meldte seg på, fikk påmeldingsordningen svært lite betydning for avviklingen av fisket. Denne påmeldingen innebar ingen begrensning i deltakelsen.

Tabell 1 nedenfor viser oppfisket kvantum pr. 16.11.96 fordelt på trålere og konvensjonelle fartøy over og under 28 meter største lengde.

Fartøygruppe	Fangst (tonn)	Herav forskningsfangst
Konvensjonelle	5.722	96
Herav:		
- under 28 m	4.895	
- over 28 m	827	
Trål	3.382	774
Totalt	9.104	870

Tabell 1. Oppfisket kvantum av blåkkeite fordelt på fartøygrupper. Kilde: Fiskeridirektoratets sluttседdelregister. Sluttседler pr. 3.11.1996.

Fisket etter blåkkeite med konvensjonelle redskap i 1996 pågikk i vel 4 uker, med åpning 3. juni og stopp 2. juli da kvoten var beregnet oppfisket. I 1995 var fisket åpent i 8 uker fra 15. mai. Som i tidligere år var kvoten fastsatt til 2.500 tonn, og fisket var som i 1995 regulert med differensierte maksimalkvoter etter fartøylengde. Stoppen ble iverksatt på grunnlag av registrerte sluttседler, samt et beregnet kvantum for de tre siste ukene. Dette medførte at det i år var store vansker forbundet med å beregne stopptidspunktet.

1.2. Stoppen i det direkte blåkkeitefisket i 1996.

I det direkte fisket etter blåkkeite 1996 ble det fisket 4.045 tonn i perioden fisket var åpent. I tillegg ble 270 tonn tatt som bifangst før fisket åpnet og 580 tonn landet etter stopptidspunktet.

Selv om stoppen var varslet i god tid (6 dager) hadde en del av fartøyene problemer med å trekke brukene innen stopptidspunktet. Det ble hevdet at årsaken til dette var vanskelige vær og strømforhold. Dette førte til at det ble landet tildels betydelige fangster etter stopptidspunktet. Salgslagene oppgir et kvantum på tilsammen ca 580 tonn som ble landet etter stopptidspunktet. Verdien av disse fangstene vil bli inndratt.

Kvoten i det direkte fisket var på 2.500 tonn. Overfisket er dermed 2.125 tonn inkludert fangst etter stopptidspunktet. En for sen stopp førte til god utnyttelse av maksimalkvotene, som i utgangspunktet var høye. Det ble i fiskets første uker hevdet fra næringen at fisket var dårlig p.g.a. dårlig vær. Dette var medvirkende årsak til at en ventet for lenge med å stanse fisket.

Totalt deltok 267 fartøy i årets blåkkeitefiske. Til sammenligning deltok 297 fartøy i det direkte fisket etter blåkkeite i fjor.

Deltakelsen i direkte fiske har økt frem til 1995 etter at fisket ble kvoteregulert for første gang i 1992. Særlig er økningen sterk fra 1994 til 1995 da det samlede antall fartøy på årsbasis økte med 131 fartøy. Fra 1995 til 1996 har man som det fremgår av tabell 2 nedenfor hatt en mindre nedgang i deltakelsen fra foregående år.

Tabell 2, viser fangst av konvensjonelle fartøy under 28 meter i månedene direktefisket var åpent fordelt etter fangstens størrelse for årene 1994, 1995 og 1996. Tabellen gir et relativt presist bilde av hvordan fisket har utviklet seg de tre siste årene. Fangsttallene inkluderer foruten fangst i det direkte fisket også denne gruppens bifangst av blåkveite i nevnte periode, dvs. bifangst i de tidsrom det direkte fisket har vært stengt.

Fangst (tonn)	Antall fartøy			Totalfangst			Snittfangst		
	1994	1995	1996	1994	1995	1996	1994	1995	1996
0 - 5	47	149	45	51	88	63	1,1	0,6	1,4
5 - 10	20	19	37	142	137	262	7,1	7,2	7,1
10 - 25	52	44	101	863	773	1.900	16,6	17,6	18,8
25 - 50	47	85	84	1.673	3.071	2.507	35,6	36,1	29,8
Sum	166	297	267	2.730	4.068	4.731	16,4	13,7	17,7

Tabell 2. Fangst (også bifangst) og deltakelse av konvensjonelle fartøy under 28 meter i månedene direktefisket var åpent. (Mai - juli for 1994 og 1995, juni - juli for 1996). Foreløpige tall.

Fra 1995 til i år er antall båter med en fangst mellom 10 og 25 tonn mer enn fordoblet, noe som indikerer at kvoteutnyttelsen i år har vært relativt høy. Totalkvantumet for denne gruppen er økt med 146% fra foregående år. Også antall fartøy med fangst mellom 5 og 10 tonn er mer enn fordoblet, dvs. en økning på 130 i antall fartøy. Det samme er gjeldende for denne gruppens totalkvantum. I gruppen av fartøy som har fangster under 5 tonn har man hatt en reduksjon i antall fartøy på 70%, men dette har ikke hatt noen større kvantumseffekt. For gruppen med størst fangst (mellom 25 og 50 tonn) har deltakelsen vært tilnærmet stabil, men reduserte maksimalkvoter har ført til at landet kvantum fra denne gruppen er redusert med 564 tonn fra 1995.

Når det gjelder utnyttelsen av maksimalkvoten i 1996, viser en nærmere studie av tallmaterialet at i alt 78 fartøy har tatt hele maksimalkvoten. Av fartøy under 15 meter som hadde en maksimalkvote på 25 tonn, har 43 av 132 fartøy fisket over 20 tonn, mens av de 101 fartøyene mellom 15 og 20 meter med en maksimalkvote på 30 tonn har 54 fartøy fisket over 25 tonn. I gruppen av fartøy over 20 meter som hadde en maksimalkvote på 33 tonn, har 19 av 34 fartøy fisket over 30 tonn. I direktefisket etter blåkveite er maksimalkvotene blitt utnyttet med 63%. I forhold til faktisk deltakelse utgjorde maksimalkvotene en overregulering på 198%. Tabell 3 nedenfor viser antall deltakende fartøy, hvor mange fartøy som har tatt sine maksimalkvoter, og kvoteutnyttelsen, alt fordelt på de gjeldende lengdegruppene.

Fartøygruppe	Antall deltakere		Tatt makskvoten		Kvoteutnyttelse	
	1995	1996	1995	1996	1995	1996
Under 15 meter	174	132	14	22	22%	49%
15 meter - 19,9 meter	92	101	26	42	54%	74%
Over 20 meter	31	34	8	14	67%	77%
Sum	297	267	48	78	39%	63%

Tabell 3. Deltakelse og kvoteutnyttelse i direktefisket etter blåkveite 1996 og 1995.

En erfaring man kan trekke av årets direktefiske etter blåkveite er at en ikke hadde de nødvendige reguleringsverktøy til disposisjon for å kunne stoppe fisket i forhold til gjeldende kvote når fisket skal foregå over et svært begrenset tidsrom. Høy kvoteutnyttelse blant deltakende fartøy og relativt stor overregulering førte til et betydelig overfiske.

Som nevnt ovenfor er ikke oppfølging av fisket på basis av sluttsedler et godt nok reguleringsverktøy for et fiske hvor en har svært god tilgjengelighet kombinert med stor fangstkapasitet, der tidslegget i sluttseddelsystemet er minst to uker. I år ble f.eks. hele kvoten på 2.500 tonn oppfisket i løpet av to uker. Fisket skulle altså ha vært stoppet før sluttseddeloverføringen til Fiskeridirektoratet var kommet skikkelig i gang.

1.3. Bifangst av blåkveite i fisket etter andre fiskeslag.

Totalt landet kvantum av norske fartøy er pr. 16. november ifølge sluttseddelsystemet 9.104 tonn (inkludert sluttsedler pr 3.11.1996). Bifangst av blåkveite i trålfisket utgjør 3.382 tonn. Sannsynligvis vil bifangstkvantumet i trålfisket øke når alle fangster er blitt levert og sluttseddelført. Konvensjonelle fartøy uten rett til deltakelse i det direkte fisket har fisket 827 tonn blåkveite som bifangst. Fartøy under 28 meter har utover det direkte fisket også tatt 270 tonn som bifangst. Av totalfangsten utgjør forskningsfangsten 870 tonn, fordelt med 774 tonn på trål og 96 tonn på konvensjonelle fartøy.

I 1994 ble bifangstprosenten redusert fra 10 til 5% i vekt av de enkelte fangster og ved landing. Fra næringshold ble det hevdet at denne regelen vanskeliggjorde fisket etter andre fiskeslag i så stor grad at det i perioder av året var problematisk å drive et trålfiske, spesielt etter uer. Om denne saken ble det avholdt flere møter mellom næringen og forvaltningen.

Bifangstordningen for blåkveite ble endret ved at det i forskrift av 3. mai 1995 ble gitt adgang til å ha inntil 5% bifangst av blåkveite ombord til enhver tid og av landet fangst. Forbudet mot å ha mer enn 5% blåkveite i hvert enkelt hal/fangst ble med dette opphevet.

I 1995 ble det ikke registrert en økning i bifangstkvantumet; frykten for økt blåkveitefiske som følge av endret bifangstregel, syntes derfor ubegrunnet ved årsskiftet 1995/1996. I løpet av første halvdel av 1996 ble det derimot registrert en økning i blåkveitekvantum for av trålerne sammenliknet med foregående år. Pr. uke 23 var det fisket 2.604 tonn, mot 1.053 tonn samme tid 1995. Det økte blåkveitekvantumet ga grunnlag for bekymring i forhold til ressurs situasjonen og de forpliktelser som fiskeriavtalen med Russland pålegger Norge.

Etter Fiskeridirektørens vurdering måtte en derfor stille spørsmål om et så høyt kvantum bifangst av blåkveite som i 1996 var nødvendig for at trålerne skulle kunne drive et lovlig fiske etter andre fiskeslag. Myndighetene valgte derfor å gjeninnføre regelen som bare tillot bifangst av blåkveite relatert til den enkelte fangstoperasjon. Forskrifts endringen ble gjort gjeldende 17. oktober 1996.

2. BESTANDSSITUASJONEN I 1997.

ACFM regner fortsatt gytebestanden for å være utenfor sikre biologiske grenser og totalbestanden er på et historisk lavt nivå. Rekrutteringen har vært svært dårlig i de senere år. Gytebestanden er den laveste som er registrert, og langt under det biologisk sikre nivået (MBAL) på 65.000 tonn. Selv om man har indikasjoner på at 1995 årsklassen er betraktelig større enn tidligere årsklasser, vil ikke denne årsklassen komme inn i gytebestanden før i år 2001. Den biologiske situasjonen er derfor meget utrygg. ACFM tilrår derfor at det ikke fiskes blåkveite i et direkte fiske i 1997. For utfyllende informasjon om den biologiske situasjonen viser en til den vedlagte anbefalingen fra ACFM-møtet.

3. RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 1997.

I punkt 7.1 i protokollen fra den blandede norsk russiske fiskerikommisjon sitt møte november 1996 heter det:

"Den norske part opplyste at, med unntak for et begrenset kystfiske med konvensjonelle redskap, vil det i områder under norsk fiskerijurisdiksjon i 1997 fortsatt bli forbud mot et direkte fiske etter blåkveite. Den norske part opplyste at omfanget av kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette fisket tradisjonelt har utgjort. Det vil bli tillatt en bifangst av blåkveite på inntil 5% av den samlede vekt i hver enkelt fangst i fiske etter andre fiskeslag."

Følgelig vil fortsatt alt direkte fiske utenom det som kan defineres som et avgrenset kystfiske være forbudt, og i tillegg er bifangsten av blåkveite begrenset til 5%. Avtalen gir som i de fire siste årene, adgang til et avgrenset norsk kystfiske.

4. REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET I 1997.

4.1. Ulike reguleringstiltak.

En hensiktsmessig og rasjonell avvikling av blåveitefisket kunne oppnås ved en begrensning av antall deltakende fartøy. Dette kunne f.eks. oppnås ved å begrense deltakelsen til omfatte de fartøy som hadde levert et minstekvantum, eventuelt i kombinasjon med at deltakelsesbegrensningen ikke gjaldt for de aller minste fartøyene, eller ved å senke lengdegrensen. Minstekvantum må settes høyt for å ha en regulerende effekt. En enklere måte å innføre deltakelsesbegrensning på ville være å senke lengdegrensen. En vil nedenfor se på konsekvensene av å senke lengdegrensen.

Ved å senke lengdegrensen fra 28 til 21 meter, en lengdebegrensning som ikke ville være unaturlig gitt at dette fisket skal være et tradisjonelt kystfiske, vil man redusere deltakermassen fra inneværende år med 20 fartøy. Kombinert med reduserte maksimalkvoter kan denne form for deltakelsesbegrensning bidra til å redusere overfisket. En reduksjon som utelukker de største fartøyene vil også være i tråd med Norges avtale med Russland, der en forplikter seg til å begrense direktefisket etter blåveite til et tradisjonelt kystfiske. Et argument mot en slik senking av lengdegrensen er at reguleringseffekten sannsynligvis blir forholdsvis liten, med mindre lengdegrensen settes mye lavere enn 21 meter. F.eks. vil en utelukkelse av fartøy over 21 meter største lengde medføre at overfisket ville blitt redusert med 544 tonn i forhold til situasjonen i årets fiske. Selv om alle de berørte fartøy hadde tatt sine maksimalkvoter, ville ikke reguleringseffekten ved en utestengning blitt på mer enn 660 tonn (gitt tilsvarende kvoter som for inneværende år). Det kan også være vanskelig å få aksept for å utestenge en del av flåten som har deltatt i dette direkte fisket siden 1992.

En har også vurdert andre differensieringer på lengdegruppene, alene og i en kombinasjon med reduksjon i maksimalkvotene. I følge sluttsetdelstatistikken ville ikke en endring av lengdegruppene, isolert sett, hatt noen særlig reguleringseffekt i forhold til det fisket som foregikk i 1996. Det må kunne legges til grunn at interessen for dette fisket vil være minst like stor i 1997 som i 1996.

Reduksjon i maksimalkvotene vil således være det tiltaket som vil kunne ha en betydelig reguleringseffekt, og som fordeler byrden ved en stram regulering. Maksimalkvotene må da fastsettes så lavt at disse får en reell reguleringseffekt.

Fra forvaltningens ståsted kan en ikke si seg fornøyd med avviklingen av det direkte fisket i 1996, og det er helt nødvendig å innføre reguleringsbestemmelser som hindrer at det samme skjer i 1997, herunder tiltak som gjør fisket mindre økonomisk attraktivt for den enkelte næringsutøver. Basert på erfaringer fra 1996, kunne alternativet til en kvoteregulering vært en ren innsatsregulering, ved at f.eks. fisket bare ble holdt åpent i to

uker. Problemet med en slik regulering er at posisjonering fra fartøyene kunne ha medført et enda mer intensivt fiske enn i 1996. Dessuten vil en slik reguleringsform sannsynligvis favorisere de større fartøyene. Dette kunne eventuelt motvirkes ved at innsatsregulering ble kombinert med maksimalkvoter.

Fiskerne har av driftsmessige grunner ønsket minst en ukes frist på varsel om stopp i fisket, og dette har i stor grad blitt fulgt av forvaltningen. En kortere varselfrist ville redusere muligheten for et styrtfiske i den umiddelbare perioden før stoppen. Den reguleringsformen en har hatt de siste årene, med et fiske som foregår i en kort periode på sommeren, er nå kjent av næringen. I prinsippet er det her snakk om et kystfiske, og fisket må kunne forutsettes å foregå på en slik måte at det ikke er nødvendig med lang frist for å avslutte fisket. Erfaringene viser at en lang stoppfrist vil medføre en intensivning av fisket og dermed et mulig overfiske. At det ble registrert 750 tonn i siste uke med fisket åpent to dager, kan være en indikasjon på intensivering av fiskeinnsatsen i løpet av de siste dagene. Det må i denne forbindelse anføres at siden sluttseddelregisteret angir leveringsdato, er ikke denne dato nødvendigvis sammenfallende med det tidspunkt fisket faktisk fant sted. Et stoppvarsel med f.eks. 3 dagers frist vil derfor kunne bidra til en økt kontroll med fisket. Fiskeridirektøren er imidlertid innforstått med at en så kort stoppfrist under spesielt vanskelige vær og strømforhold kan være problematisk for fisker, men blåkveitefisket foregår på en tid av året hvor en vanligvis har relativt stabile værforhold.

4.2. Fartøygruppe og fartøystørrelse.

På grunn av det store overfisket en har hatt i det direkte fisket etter blåkveite i 1995 og 1996, vil det etter Fiskeridirektørens mening være nødvendig å innføre meget stramme reguleringstiltak, for å få bedre kontroll med avviklingen av fisket. En har vurdert flere reguleringsopplegg, og er kommet til at det er mest hensiktsmessig å videreføre hovedtrekkene i dagens regulering.

Fiskeridirektøren foreslår at bare fartøy under 28 meter største lengde kan få delta i det direkte kystfisket etter blåkveite med konvensjonelle redskap i 1997.

4.3. Kvote for kystfisket.

I protokollen mellom Russland og Norge står det at "Den norske part opplyste at omfanget av kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette tradisjonelle kystfisket har utgjort". Fra og med 1993 har dette tradisjonelle kystfisket vært regulert med en totalkvote på 2.500 tonn. Spesielt de to siste årene har en ikke lyktes med å holde fisket innenfor denne kvoten. På bakgrunn av det store overfisket i de to siste år, har Fiskeridirektøren vurdert flere tiltak for å holde direkte fisket innen for det omfang som det tradisjonelle kystfiske utgjør.

Blir fisket regulert med maksimalkvoter som står i forhold til antatt deltakelse, kombinert med en innsatsregulering der fisket for eksempel kun er åpent en periode på 4 uker, vil det ikke være nødvendig å sette en totalkvote. Tidsperioden fisket er åpent vil være avhengig av maksimalkvotene; økes maksimalkvotene, må en redusere perioden fisket er åpent, og visa versa.

Et annet alternativ som vil bidra til å øke kontrollen med fisket, vil være å sette en totalkvote på 2.500 tonn, ha maksimalkvoter som ovenfor, og samtidig pålegge kjøperne å daglig rapportere inn til salgslagene. En må her på samme måte som de foregående år stoppe fisket når kvoten er beregnet oppfisket. Selv med en pålagt, daglig innrapportering fra kjøperne vil det være en risiko for at man ikke får alle data, og følgelig ikke innehar god nok informasjon som et beslutningsgrunnlag for å å vedta en stopp.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil det uansett pålegg om mer hyppig fangstrapportering være store problemer forbundet med å få stoppet fisket på riktig tidspunkt, dvs. unngå overfiske og samtidig sikre at totalkvoten blir oppfisket. Fiskeridirektøren mener derfor at kombinasjonen av lave maksimalkvoter og åpent fiske i en begrenset periode vil være mest hensiktsmessig til å holde oppfisket kvantum innenfor det omfang som det tradisjonelle fisket har utgjort.

Ved å velge modellen uten totalkvote, har en eliminert det reguleringstekniske problemet forbundet med at fisket er svært intensivt og statistikkoppdateringen er forholdsvis for langt på etterskudd. Dette innebærer at man ikke fastsetter en totalkvote for dette fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket ikke reguleres med totalkvote, men at fisket begrenses til en viss periode og reguleres med maksimalkvoter.

4.4. Differensiert maksimalkvote

For 1994 fastsatte Fiskeridepartementet maksimalkvoter differensiert etter lengde, og fisket samme år tydet på at dette, i tillegg til at det hadde en fordelingseffekt, i en viss grad bidro til å begrense fisket i forhold til i 1993. At en for 1995 og 1996 ikke klarte å beregne godt nok oppfisket kvantum i perioden like før stoppen trådte i kraft, kunne i betydelig grad vært unngått dersom maksimalkvotene hadde vært lavere.

Fiskeridirektøren går inn for at det også for 1997 fastsettes maksimalkvoter differensiert etter lengde.

I tabell 4 nedenfor har en vist reguleringseffekten av å redusere maksimalkvotene, gitt samme deltakelse og inndeling i lengdegrupper.

Fartøygruppe	Maksimalkvote	Antall berørte fartøy	Fisket kvantum	Reguleringseffekt
Under 15 meter	25 tonn		1.629	
Mellom 15 og 20 m.	30 tonn		2.235	
Mellom 20 og 28 m.	33 tonn		866	
Totalt			4.730	
Under 15 meter	15 tonn	50	1.236	393
Mellom 15 og 20 m.	20 tonn	66	1.696	539
Mellom 20 og 28 m.	25 tonn	22	704	162
Totalt		138	3.636	1.094
Under 15 meter	13 tonn	54	1.124	505
Mellom 15 og 20 m.	16 tonn	74	1.407	828
Mellom 20 og 28 m.	20 tonn	26	588	278
Totalt		154	3.119	1.611
Under 15 meter	10 tonn	62	934	695
Mellom 15 og 20 m.	12 tonn	69	1.092	1.143
Mellom 20 og 28 m.	15 tonn	28	456	410
Totalt		159	2.482	2.248

Tabell 4. Virkningstabell. Samme stopptidspunkt og deltakelse som i 1996, med ulike alternative maksimalkvoter.

Ut fra den store interessen som har vært for det direkte fisket etter blåkveite, og de høye prisene som har vært oppnådd de siste år, må en legge til grunn at deltakelsen blir minst like stor neste år. Hvis en ikke begrenser deltakelsen, må en sette maksimalkvotene for de tre fartøygruppene til henholdsvis 10, 12 og 15 tonn for å unngå et overfiske. En vil ved å sette disse maksimalkvotene oppnå en reguleringseffekt på 2.248 tonn i forhold til 1996, gitt vilkårene nevnt over. Dette vil føre til at oppfisket kvantum blir 2.482 tonn.

Fangstpotensialet ved disse maksimalkvotene er 3.042 tonn, gitt samme deltakelse som i år. Det vil si en overregulering på 22%.

Med lave maksimalkvoter vil en kunne være mer liberal med hensyn til direktefiskets utstrekning i tid. Velger man lav grad av overregulering, vil en ikke være avhengig av å begrense perioden direkte fisket er åpent i samme grad som foreslått i avsnitt 4.1. Det vil også være mulig å øke maksimalkvotene dersom utviklingen i fisket skulle tilsa at dette vil bli nødvendig.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå at maksimalkvoten settes vesentlig lavere i 1996 enn i 1995, for å oppnå en ønsket reguleringseffekt.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at fisket holdes åpent i 4 uker og at:

- fartøy under 15 meter kan fiske inntil 10 tonn,
- fartøy mellom 15 og 20 meter kan fiske inntil 12 tonn og
- fartøy over 20 meter kan fiske inntil 15 tonn.

Dersom en hadde hatt de samme maksimalkvoter i 1996 som foreslått ovenfor, kunne fisket blitt stoppet på samme tidspunkt, uten at en hadde hatt et overfiske.

4.5. Åpningsdato

Erfaringene fra de senere år viser at fisket er over i løpet av noen få uker om sommeren, og Fiskeridirektøren har foreslått at direkte fisket etter blåkveite i 1997 skal være åpent i 4 uker. Det direkte fisket har de senere år hatt varierende åpnings- og stoppdatoer, men fisket har hvert år vært åpent i juni måned.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at direkte fiske blir åpnet mandag 02.06.1997. I perioden før gjelder bifangstreguleringen i kvoteavtalen for alle fartøy, og bifangstreguleringen gjelder også etter at det direkte kystfisket er stoppet.

4.6. Områdeavgrensing.

I 1993-1996 har alt direkte fiske nord for 71°30' N vært forbudt. Denne nordlige grensen ble innført i 1992, fordi det direkte fisket skal være et begrenset kystfiske og dermed skal foregå i relativt kystnære farvann.

Fiskeridirektøren foreslår å opprettholde forbudet om å drive et direkte blåkveitefiske nord for 71°30' N.

4.7. Bifangst.

Som nevnt i punkt 1.3. gjeninnførte man i 1996 en bifangstregel som kun tillater en bifangst av blåkveite i fisket etter andre fiskeslag på 5% i vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

Når det direkte fisket ikke er åpent, samt for fartøy uten deltakelsesadgang, foreslår Fiskeridirektøren at gjeldende bifangstregel på 5% i forhold til hver enkelt fangst og ved landing videreføres i 1997.

4.8. Andre reguleringsregler.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta i det direkte kystfisket må stå i merkeregisteret og at eier/høvedsmann må være registrert på blad B i fiskermanntallet.

Gullestad ga deretter ordet til havforskerne for en orientering.

Nedreaas sa at situasjonen for blåkveite ikke var vesentlig endret fra i fjor. Dette innebar at ACFM fortsatt anså bestanden for å ligge utenfor sikre grenser. Det hadde vært flere år med dårlig rekruttering både i Barentshavet og i området ved Svalbard. Gytebestanden var under et minimum på 65 000 tonn.

Han sa det hadde vært reist spørsmål ved havforskernes kartlegging av bestanden. Etter hans oppfatning var det skikkelig dekning både i Barentshavet og ved Svalbard. Han var imidlertid enig i at området nord og øst for Svalbard hadde vært dårlig dekket. I dette området var det gjennomført tokt i -93 og igjen høsten -96. Det forelå imidlertid en del resultat fra reketral nord for Spitsbergen. De resultatene som forelå viste alle at det var forekomster av små-fallen blåkveite i området.

Han sa videre at det ikke var skjedd en forflytning av blåkveite fra Barentshavet til dette området. Han presiserte at det forelå for lite informasjon til å si at situasjonen var endret. Det syntes som bestanden i området kunne sammenlignes med den i Barentshavet før rekrutteringen sviktet. Havforskningen var fortsatt av den oppfatning at rekrutteringen var svak. Men -95 årsklassen var noe bedre og fremstod derfor som et lyspunkt.

Han sa også at gytebestanden i svært liten grad ble influert av eventuelle feil ved estimering av rekrutteringen. Når det gjaldt fiskedødelighet i gytebestanden var denne svært høy. Han la til grunn at ca. halvparten av hver årsklasse forsvant.

Maråk konstaterte at det var betydelig uenighet mellom næringen og forskerne når det gjaldt bestanden av blåkveite. Han spurte hva konsekvensen for bestanden ville bli når det foregikk et direkte fiske på stor blåkveite. Han mente også at det burde stilles krav til hyppigere røkting fordi det gikk rykter om sortering av fisk for å oppnå bedre pris.

Nedreaas svarte at han ikke ønsket å sette grupper opp mot hverandre, men var enig i at det var en for sterk beskatning på den største fisken. Han var også enig i at mangelfull røkting innebar ressursløsning og at også gammengde kunne reduseres av dette hensyn.

Remøy hevdet at fangstratene i dag var høyere enn noen gang. Han viste til at innføring av rist i reketral i 1992 hadde bedret rekrutteringen. Han viste også til de manglende toktene nord for Svalbard i perioden -92 til -95 og spurte om de mellomliggende årene kunne ha gitt god rekruttering.

Nedreaas svarte at de midlere lengde- og aldersgruppene hadde vært årsaken til økningen i fangstrater inneværende år. Han var enig i at innføring av rist antakelig hadde virket positivt, og at de sparte individene kunne dukke opp i kommersielt fiske om noen år. Han viste igjen til at flere tokt hadde bekreftet at 1995-årgangen var god.

Han sa videre at toktene i 1992-1993-1994 og 1996 hadde dekket store deler av området. Toktene ble utført i serier og beregningene krevde at man var i de samme områdene hvert år. Han var ikke enig i at forklaringen på manglende rekruttering kunne ligge i det aktuelle området nord for Svalbard. Nedgangen i gytebestanden var blitt avdekket samtidig som det var svikt i rekrutteringen i store områder. Han presiserte igjen at yngelmålingene ved Svalbard i år hadde vært på høyde med tilsvarende i Barentshavet før svikten. Dette var imidlertid neppe tilstrekkelig til å oppnå den nødvendige økning av bestanden.

Gullestad sa at han oppfattet at det fortsatt forelå uenighet, men at der var en viss tilnærming i forhold til situasjonen for noen år siden. Han fremhevet imidlertid at en måtte legge vesentlig vekt på de klare advarslene fra havforskerne. Han viste deretter til forslaget i saksdokumentene om å begrense det direkte fiske, idet han presiserte at en måtte ha klare virkemidler for å holde kvantumet under 2500 tonn.

Degree sa at en burde la usikkerheten komme bestanden tilgode og derfor gå inn for et forbud mot direkte fiske etter blåkveite.

G. Olsen sa at fiskarlaget gikk inn for et begrenset kystfiske.

Maråk sa at han oppfattet forskerne dithen at innsatsen burde rettes mot mellomstor fisk for å skjerme gytemoden blåkveite, og derved bedre rekrutteringen.

Remøy hevdet at det var feil i saksdokumentene når bifangsten for trålerne var satt til 3.380 tonn. Han sa at dette kvantum også inkluderte forskningsfangst. Dette hadde ført til beklagelige presseoppslag. Han foreslo derfor at forskningsfangsten ble tatt ut av tabellen og bokført på Havforskningsinstituttet. Han hadde også vansker med å akseptere at endring av bifangstregelen i høst kom som et resultat av trålerne "overfiske" i 1996. Han mente videre at russerne ikke hadde hatt innvendinger mot det norske fisket i 1996.

Gullestad bekreftet at det var feil i saksdokumentene og at summen av trålerne fangst var 734 tonn lavere enn det som fremkom. Han var enig i at det var beklagelig at forskningsfangsten moralsk ble belastet trålerne. Han bekreftet at Norge i forhandlingene med Russland slapp meget billig fra overfisket av blåkveite i 1996. Dette var imidlertid konkret begrunnet i utviklingen i forhandlingene. Han sa at tradisjonelt hadde russerne sterke oppfatninger når det var avtalt et nullfiske. Når det gjaldt endring av bifangstregelen i høst viste han til at kvantum var doblet fra året før. Spørsmålet var da om dette var resultat av et reelt behov for bifangst.

Han ba deretter om synspunkt på prinsippet om direkte fiske idet han viste til at Fiskeridirektøren hadde fremmet slikt forslag, men under forutsetning av det ble satt meget strenge vilkår.

Han foretok deretter avstemming:

12 representanter (Gullestad, Wåge, Wold, S. Olsen, G. Olsen, Remøy, Lerbukt, Storaas, Trollvik, Dahl, Domstein og Krüger) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

2 representanter (Degree og Jakobsen) avholdt seg fra å stemme.

Reguleringsrådet var enig i at det direkte fisket skulle begrenses til fartøy under 28 meter.

Gullestad viste deretter til forslaget om at fisket ikke ble regulert ved totalkvote, men begrenset til en viss periode og regulert med maksimalkvoter. Han viste til at totalkvantumet i 1996 ville få en økning pga. en viss sendrektighet ved innsending av sluttsedler. Han sa også at Fiskeridirektørens forslag innebar et visst innslag av gambling og at fisket ville foregå over en kort periode, som ikke muliggjorde tilfredsstillende registrering av data. Han presiserte at det var avgjørende at man ikke gjentok feilene fra 1996.

G. Olsen hevdet at maksimalkvote pr. fartøy i mindre grad hadde påvirket overfiske. Han fremmet deretter følgende forslag:

Fiske etter blåkveite åpnes 2. juni og fartøy under 15 meter får 30 tonn som maksimalkvote, fartøy mellom 15 og 20 meter 40 tonn, fartøy over 20 meter 45 tonn. Han foreslo også at bifangsten burde settes til 5% ved landing.

Gullestad sa at det her ikke var mulig å komme til enighet og at diskusjonen derfor burde gjøres rimelig kort. Han anslo at fisket på grunnlag av G. Olsens forslag kunne holdes åpent i ni dager. Han tok deretter forslagene til avstemming med separat avstemming over de to bifangstforslagene.

7 representanter (Wold, S. Olsen, G. Olsen, Remøy, Lerbukt, Storås og Krüger) gikk inn for G. Olsens forslag.

6 representanter (Gullestad, Wåge, Trollvik, Degree, Jakobsen og Dahl) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Krüger) avholdt seg fra å stemme.

8 representanter (Wold, S. Olsen, G. Olsen, Remøy, Lerbukt, Storås, Domstein og Krüger) gikk inn for G. Olsens forslag til 5% bifangst ved landing.

6 representanter (Gullestad, Wåge, Trollvik, Degree, Jakobsen og Dahl) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag til å relatere bifangstprosenten til den enkelte fangst.

Reguleringsrådet var enig i at det måtte stilles krav til merkeregistrert fartøy og at eier/hovedsmann måtte være registrert på blad B.

3.1.6 Greenland halibut in Sub-areas I and II

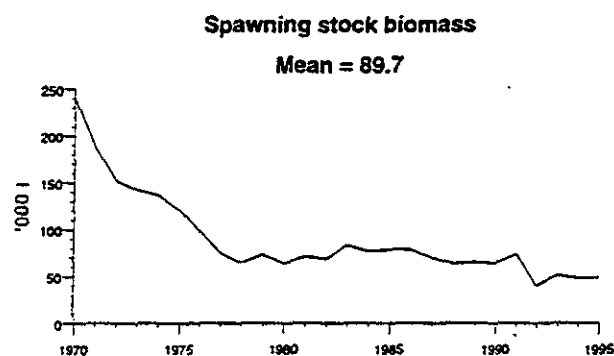
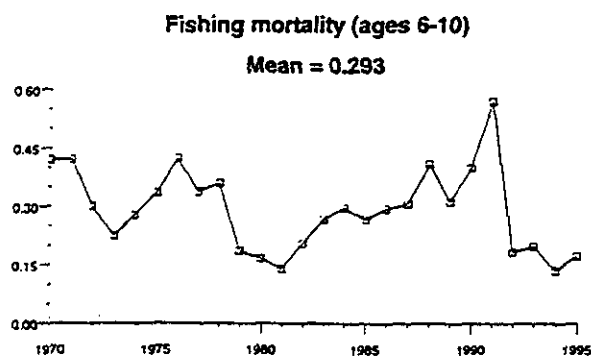
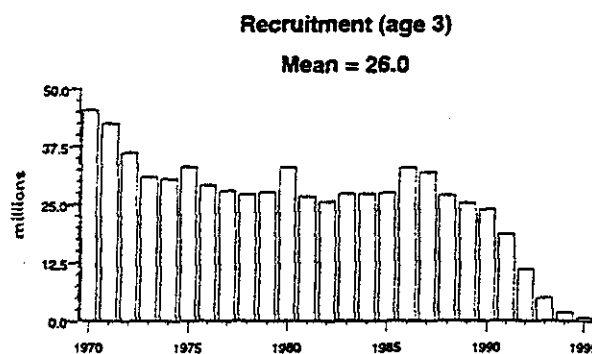
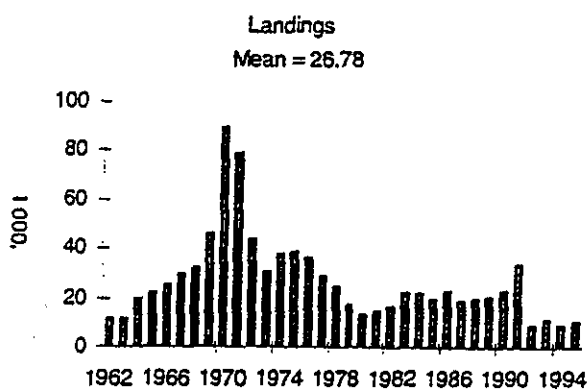
Catch data (Tables 3.1.6.1-4):

Year	ICES advice	Catch corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings	ACFM catch
1987		-	-	19	19
1988		19	-	20	20
1989		21	-	20	20
1990		15	-	23	23
1991		9	-	33	33
1992		6	7 ¹	8	9
1993		7	7 ¹	12	12
1994		<12	11 ¹	9	9
1995		0	2.5 ²	11	11
1996		0	2.5 ²		

¹Set by Norwegian authorities. ²Set by Norwegian authorities for the non-trawl fishery. Unavoidable bycatch in the trawl fishery is additional to this. Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: Following the introduction of trawlers in the fishery in the late 1960s the landings increased to about 90,000 t in the early 1970s. However, landings decreased in the late 1970s. The fishery from 1992 has been regulated by allowing a directed fishery

only by small coastal long line and gill net vessels. By-catches in the trawl fishery for other species have been limited. The by-catch of juvenile Greenland halibut in the shrimp fishery is reduced by mandatory use of a sorting grid.

State of stock: The stock is at present outside safe biological limits. The spawning stock biomass is about the lowest on record and well below the MBAL of 65,000 t. The recruitment failure seen in the surveys in recent years is reflected in the assessment, although not to the same extent as in the surveys. Survey indices indicate that the 1995 yearclass is considerably larger than the previous ones, but it will not enter the spawning stock before 2001.

Details in Table 3.1.6.5.

Forecast for 1997: At *status quo* fishing mortality ($F_{97} = F_{95} = 0.17$) the catch in 1997 is predicted to be 11,600 t.

Management advice: In order to allow an increase of the spawning stock biomass, ICES recommends that no fishing should take place in 1997.

Special comments: Improved protection of juvenile Greenland halibut by use of sorting grids in the shrimp trawl fishery has apparently allowed some contribution to the spawning stock from yearclasses which were expected to be very poor. Continued protection should enhance the survival of the somewhat promising 1995 yearclass.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data. Four survey data series used for assessment. The assessment is very dependent on the estimated recruitment from the surveys.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1996 (C.M.1997/ Assess:4)

Yield and Spawning Stock Biomass

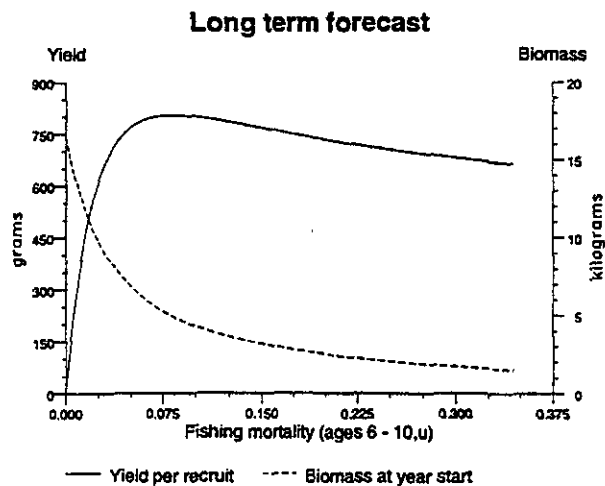

Table 3.1.6.1 GREENLAND HALIBUT in Sub-areas I and II.
 Nominal catch (t) by countries (Subarea I, Divisions IIa and IIb combined) as officially reported to ICES.

Year	Den mark	Est onia	Faro Islands	France	Fed. Rep. Germany	Green land	Iceland	Ireland	Lithu ania	Norway	Portugal	Russia ⁴	Spain	UK (England & Wales)	UK (Scot land)	Total
1984	-	-	-	138	2,165	-	-	-	-	4,376	-	15,181	-	23	-	21,683
1985	-	-	-	239	4,000	-	-	-	-	5,464	-	10,237	-	5	-	19,945
1986	-	-	42	13	2,178	-	-	-	-	7,890	-	12,200	-	10	2	22,675
1987	-	-	-	13	2,024	-	-	-	-	7,261	-	9,733	-	61	20	19,112
1988	-	-	188	67	744	-	-	-	-	9,078	-	9,430	-	82	2	19,587
1989	-	-	67	31	600	-	-	-	-	10,622	-	6,812	-	6	-	20,138
1990	-	-	163	49	954	-	-	-	-	17,243	-	4,764 ²	-	10	-	23,183
1991	11	2,564	314	119	101	-	-	-	-	27,587	-	2,490 ²	132 ²	-	2	33,320
1992	-	-	16	111 ¹	13	13	-	-	-	8,313	31	718	23	7	3	9,253
1993	2 ²	-	61	40 ³	22	8	58	-	30 ³	10,366 ²	43	1,235	-	16	-	11,879
1994	4	-	66 ³	27 ³	217 ²	9	15	5	4 ²	8,322 ²	36	283	2 ²	76	2	9,151
1995 ¹	-	-	12 ³	-	34 ²	12 ²	25	2	-	9,192 ²	64 ¹	788 ²	757	115	7	11,028

¹ Provisional figures.

² Working Group figure.

³ As reported to Norwegian authorities.

⁴ USSR prior to 1991.

TABLE 3.1.6.2 GREENLAND HALIBUT in Sub-areas I and II. Nominal catch (t) by countries in Sub-area I as officially reported to ICES.

Year	Estonia	Faroe Islands	Fed. Rep. Germany	Iceland	Norway	Russia ¹	Spain	UK (England & Wales)	UK (Scotland)	Total
1984	-	-	-	-	593	81	-	17	-	691
1985	-	-	-	-	602	122	-	1	-	725
1986	-	-	1	-	557	615	-	5	1	1,179
1987	-	-	2	-	984	259	-	10	+	1,255
1988	-	9	4	-	978	420	-	7	-	1,418
1989	-	-	-	-	322 ²	482	-	+	-	804
1990	-	7	-	-	312 ²	321 ²	-	-	-	640
1991	164	-	-	-	2,033 ²	522 ²	-	-	-	2,719
1992	-	-	+	-	2,282 ²	467	-	-	-	2,749
1993	-	32	-	56	1,691 ²	867	-	-	-	2,648
1994	-	17	217	15	1,157 ²	175	-	+	-	1,581
1995 ¹	-	12	- ¹	25	1,316 ²	264 ²	57	-	-	1,674

¹ Provisional figures.

² Working Group figures.

³ USSR prior to 1991.

Table 3.1.6.3 GREENLAND HALIBUT in Sub areas I and II.
Nominal catch (t) by countries in Division Ila as officially reported to ICES.

Year	Estonia	Faroë Islands	France	Fed. Rep. Germany	Greenland	Ireland	Norway	Portugal	Russia ⁵	UK (England & Wales)	UK (Scotland)	Total
1984	-	-	138	265	-	-	3,703	-	5,459	1	-	9,566
1985	-	-	239	254	-	-	4,791	-	6,894	2	-	12,180
1986	-	6	13	97	-	-	6,389	-	5,553	5	1	12,064
1987	-	-	13	75	-	-	5,705	-	4,739	44	10	10,588
1988	-	177	67	150	-	-	7,859	-	4,002	56	2	12,313
1989	-	67	31	104	-	-	6,933 ²	-	4,964	6	-	12,105
1990	-	133	49	12	-	-	8,224 ²	-	1,246 ²	1	-	9,665
1991	1,400	314	119 ¹	21	-	-	10,268 ²	-	305 ²	+	1	12,428
1992	-	16	108 ¹	1	13 ⁴	-	4,144 ²	15 ³	58	1	-	4,356
1993	-	29	38 ³	14	8 ⁴	-	7,989 ²	17	210	2	-	8,307
1994	-	58 ²	19 ³	23 ²	3 ⁴	4	6,390 ²	26	67	14	-	6,614
1995 ¹	-	-	-	29 ²	12 ^{2,4}	2	6,058 ²	60 ¹	227	83	2	6,473

¹ Provisional figures.

² Working Group figure.

³ As reported to Norwegian authorities.

⁴ Includes Division IIb.

⁵ USSR prior to 1991.

Table 3.1.6.4 GREENLAND HALIBUT in Sub-areas I and II.
 Nominal catch (t) by countries in Division IIb as officially reported to ICES.

Year	Den mark	Estonia	Faroe Islands	France	Fed. rep. Germany	Ireland	Lithu ania	Norway	Portugal	Russia ⁴	Spain	UK (England & Wales)	UK (Scotland)	Total
1984	-	-	-	-	1,900	-	-	80	-	9,641	-	5	-	11,626
1985	-	-	-	-	3,746	-	-	71	-	3,221	-	2	-	7,040
1986	-	-	38	-	2,620	-	-	944	-	6,032	-	+	-	9,632
1987	+	-	-	-	1,947	-	-	572	-	4,735	-	7	10	7,271
1988	-	-	-	-	590	-	-	239	-	5,008	-	19	+	5,856
1989	-	-	-	-	496	-	-	3,367 ²	-	3,368	-	-	-	7,229
1990	-	-	23 ²	-	942	-	-	8,707 ²	-	3,197 ²	-	9	-	12,878
1991	11	1,000	-	-	80	-	-	15,286 ²	-	1,663 ²	132	+	1	18,173
1992	-	-	-	3 ²	12	-	-	1,892 ²	16 ²	193	23	6	3	2,148
1993	2 ³	-	-	2 ³	8	-	30 ³	686 ²	26	158	-	14	-	926
1994	4	-	1 ³	8 ³	46 ²	1	4 ³	775 ²	10	41	2 ²	62	2	956
1995	-	-	-	-	5 ¹	-	-	1,818 ²	24 ¹	297	700	32	5	2,881

¹ Provisional figures.

² Working Group figure.

³ As reported to Norwegian authorities.

⁴ USSR prior to 1991.

Table 3.1.6.5 Greenland halibut in the North-East Arctic (Fishing Areas I & II)

Year	Recruitment Age 3	Spawning Stock Biomass	Landings	Fishing Mortality Age 6-10
1970	45.41	240.44	89.48	0.420
1971	42.60	188.14	79.03	0.422
1972	36.21	151.92	43.06	0.302
1973	31.00	141.64	29.94	0.225
1974	30.58	136.68	37.76	0.278
1975	33.22	120.97	38.17	0.335
1976	29.20	98.30	36.07	0.423
1977	27.94	75.39	28.83	0.337
1978	27.21	64.11	24.62	0.359
1979	27.76	73.13	17.31	0.195
1980	33.03	63.51	13.28	0.166
1981	26.74	70.73	15.02	0.139
1982	25.63	68.36	16.79	0.204
1983	27.36	82.54	22.15	0.267
1984	27.40	76.46	21.88	0.297
1985	27.57	78.86	19.95	0.266
1986	32.95	78.50	22.88	0.295
1987	31.87	69.76	19.11	0.309
1988	26.99	63.07	19.59	0.411
1989	25.26	65.19	20.14	0.315
1990	23.90	63.72	23.18	0.403
1991	18.71	73.30	33.32	0.570
1992	11.05	39.89	9.25	0.183
1993	4.92	50.45	11.88	0.198
1994	1.86	47.91	9.15	0.136
1995	0.73	48.69	11.03	0.172
Average	26.04	89.68	27.42	0.293
Unit	Millions	1000 tonnes	1000 tonnes	-

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgtelefon
Elling Lorentsen, 73 54 58 71
K:\11004_ett\office\breve\dep\bl_kveite97.doc

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 Dep.

0032 OSLO

04.12.96

EL

Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 1997.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 2. - 5. desember 1997 drøftet regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 1997 og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag viser til at Russland og Norge under den 25. sesjon i den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen er enig om fortsatt å begrense fisket etter blåkveite også i 1997. Videre har Norge forpliktet seg til at det ikke skal være tillatt for norske fiskere til å drive et direkte fiske etter blåkveite, med unntak av et begrenset kystfiske med konvensjonelle redskaper.

Norges Fiskarlag vil tilrå at maksimalkvotene som var gjeldende for 1996, blir videreført i 1997, slik at fartøyene kan fiske innenfor følgende maksimalkvoter:

<u>Maksimalkvote</u>	<u>Lengdegruppe</u>
Fartøy under 15 m	30 tonn
Fartøy 15 - 20 m	40 tonn
Fartøy over 20 m	45 tonn

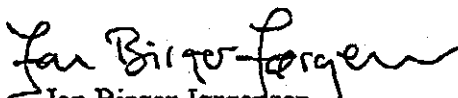
Norges Fiskarlag tilrår videre at fisket åpnes 2. juni 1997 for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper.

Norges Fiskarlag viser til at den nordlige grensen har vært krevd flyttet fra 71° 30' N til 72° 30' N. Kravet om at grensen må flyttes lengre nord gjentas på nytt.

For fartøy som ikke gis anledning til å drive et direkte fiske etter blåkveite og for fartøy som har tatt tildelt maksimalkvote, bør det gis anledning til å ha inntil 5% innblanding av blåkveite ved fiske etter andre fiskeslag ved landing.

Norges Fiskarlag vil be om at rapporteringsrutinene gjennomgås med forenklinger og forbedringer. Videre bør statistikken vise hva som tas ut av redskapene, herunder hva som tas ut i forbindelse med forskningfangst.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fiskeridirektoratet
Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1997.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer følgende:

1. BESTANDSSITUASJONEN

1.1 NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Når det gjelder sei i Nordsjøen og Skagerrak, påpeker ACFM at gytebestanden har vist en økning de siste årene, og ACFM forventer at den vil forsette å vokse om beskatningen holdes på nåværende nivå. Fiskedødeligheten har siden 1986 gradvis blitt redusert og er såvidt under F_{med} (0,46). ACFM tilrår at fiskedødeligheten i 1997 ikke økes ut over 1995-nivået. Dette tilsier en totalkvote på 113.000 tonn i henhold til ACFM sine anbefalinger.

1.2 NORD FOR 62°N

Nord for 62°N bidro tallrike årsklasser i årene fra 1988 til 1990 til en positiv utvikling med en markert økning i gytebestanden, som nå regnes for å ligge innenfor sikre biologiske grenser, dvs. en gytebestand større enn 170.000 tonn (MBAL) Fra 1989 til 1993 avtok fiskedødeligheten. Etter 1993 har den imidlertid igjen økt slik at den i 1995 er på samme nivå som i 1990 (0,5). Dette er et F-nivå betydelig over F_{med} (0,33). Selv om gytebestanden regnes for å være innenfor sikre biologiske grenser, må dagens fiskedødelighet reduseres hvis en skal unngå en reduksjon av gytebestanden til et nivå under MBAL. Tabellen nedenfor viser de forskjellige opsjoner som ACFM har beregnet for 1997. Gytebestanden (SSB) i 1996 er beregnet til å utgjøre 211.000 tonn mens $F(96) = 0,50$. Videre er det forutsatt en fangst i 1996 på 163.000 tonn.

Opsjon	Basis	F (97)	SSB (97)	Fangst (97)	SSB (98)
A	0,4 F_{95}	0,20	167	69	225
B	0,6 F_{95}	0,30		98	196
C	F_{med}	0,33		107	187
D	0,8 F_{95}	0,39		123	171
E	1,0 F_{95}	0,49		145	150
F	1,2 F_{95}	0,59		164	132

Opsjon A gir en økning i gytebestanden i 1998, mens opsjonene fra B til F gir alle en reduksjon i gytebestanden i 1998 sammenlignet med gytebestanden i 1996. ACFM tilrår at fiskedødeligheten reduseres til F_{med} eller lavere for å sikre en bestandsstørrelse som ligger innenfor sikre biologiske rammer.

Fiskeridepartementet har i brev av 11. november til Havforskningsinstituttet (HI) og Fiskeridirektoratet, bedt om en vurdering av seibestanden og at det utarbeides forslag på totalkvote for sei nord for 62°N i 1997. Både Fiskeridirektørens forslag og HI sin uttalelse ble oversendt Fiskeridepartementet 22. november. Det forutsettes at Fiskeridepartementet vil ha fastsatt en totalkvote for sei innen møtet i Reguleringsrådet. I det følgende har en som et regneeksempel lagt til grunn en norsk kvote på 123.000 tonn for 1997.

2. MINSTEMÅL PÅ SEI

Som kjent arbeider Fiskeridirektoratet i øyeblikket med en utredning om minstemål på sei, og tar sikte på å legge fram utredningen på møtet. Fiskeridirektøren tar sikte på å realitetsbehandle spørsmålet om minstemål på sei på et eget møte i Reguleringsrådet i løpet av vinteren 1997.

3. SEIFISKET NORD FOR 62°N

3.1 GENERELT OM FISKET I 1996

For 1996 ble den norske totalkvoten nord for 62°N fastsatt til 158.000 tonn. I tillegg ble det avsatt et kvantum på 5.000 tonn til dekning av tredjelands fiske.

Fra 1. januar 1996 ble det opprettet en egen seitråltillatelse for fartøy som tidligere enten hadde en industritrål og/eller en nordsjøtillatelse, og som tidligere hadde hentet sin hovedinntekt fra trålfisket etter sei i området mellom 62°N og 65°N. Adgangen til å drive et trålfisket etter sei i medhold av en industritrål- eller nordsjøtillatelse ble samtidig begrenset til å gjelde sør for 62°N.

Totalkvoten ble fordelt ved at det først ble satt av 40.000 tonn til dekning for et fritt fiske med konvensjonelle redskaper. Det ble også satt av et kvantum på 20.000 tonn som bufferkvote til fordeling mellom not- og trålgruppen på et senere tidspunkt. Det resterende kvantum på 98.000 tonn ble fordelt likt mellom not og trål etter mønster fra forrige år. Av trålkvoten på 49.000 tonn, ble 9.800 tonn (20%) utdelt som en egen kvote til fartøy med seitråltillatelse. Samtlige trålere var regulert med en maksimalkvote på 1.500 tonn pr tråler fra årets begynnelse.

Tabell 1 nedenfor viser fangstutviklingen fordelt på redskaper i perioden 1990 til 1996 (1.000 tonn rund vekt).

Tabell 1

År	Konvensjonelle redskaper			Not	Trål	Total
	Garn	Andre	Sum			
1990	19,3	7,9	27,2	24,6	40,6	92,4
1991	17,9	9,4	27,3	38,9	37,1	103,3
1992	22,3	11,2	33,5	27,1	59,2	119,8
1993	21,2	15,6	36,8	33,2	69,0	139,0
1994 ¹	20,5	13,1	33,5	29,3	75,5	138,4
1995 ¹	27,1	16,0	43,1	22,0	100,4	165,5
1996 ²	30	18	48	47	66	161

¹⁾ Foreløpige tall. ²⁾ Prognose

Prognosen for det norske seifisket nord for 62°N i 1996 gir et samlet kvantum på 161.000 tonn. I tillegg til det norske fisket, kommer tredjeland sitt fiske som i henhold til innmeldte tall utgjorde 3.150 tonn i 1995 og 4.000 tonn pr. 20.11 1996. I gruppen andre konvensjonelle redskaper er juksa viktigste redskap.

Avviklingen av fisket vil bli nærmere beskrevet under gjennomgangen av fisket med de enkelte redskapsgrupper.

3.1.1 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Tabell 1 viser at seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper har økt fra et kvantum på 27.000 tonn i 1990 til 48.000 tonn i år. Den 11. november endret Fiskeridepartementet avsetningen på 40.000 tonn til en gruppekvote og fisket ble stoppet samme dag. Det er første gang at seifisket med konvensjonelle redskaper er blitt stoppet. Et begrenset fiske regulert med differensierte maksimalkvoter ble gjenåpnet 18. november for fartøy under 28 meter.

Seifisket med konvensjonelle redskaper har inntil i år kunnet pågå innenfor en stipulert avsetning, der den årlige avsetningen ble fastsatt på grunnlag av fangstresultatet i det foregående året. I årene fra 1991 til 1995 økte avsetningene fra 28.000 til 35.000 tonn. Svikten i notfisket i disse årene ga også rom for at konvensjonelle redskaper kunne overskride avsetningene. I 1995 medførte dette at konvensjonelle redskaper kunne fiske nesten 8.000 tonn ut over avsetningen på 35.000 tonn.

Garnfisket etter sei var tradisjonelt basert på storseiens sørgående gytevandring. Fangststatistikken fra de siste årene kan tyde på at garnfisket på nytt blir preget av gytefiskens vandring som begynner på feltene utenfor Øst-Finnmark i september-oktober, deretter opptrer den i fangstene utenfor Troms og Vesterålen i november -desember mens

den kommer tilsyne i garnfisket på Haltenbanken og Storegga i perioden februar -mars. Juksafiske omfatter både små- og storsei og foregår for det meste i sommerhalvåret tidlig på høsten. De viktigste redskapsgrupper er garn og juksa, men seifangstene i snurrevad har også økt noe, mens det i mindre grad tas sei med line.

Tabell 2 nedenfor viser fangstutviklingen i konvensjonelle redskaper fordelt på lengdegrupper fra 1990 til i år (tonn rund vekt).

Tabell 2

SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER 1990 - 1996							
LENGDE	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996*
0 - 8,9 m	3.734	3.750	3.601	4.159	3.468	4.686	4.358
9 - 10,9 m	5.566	5.606	6.516	7.504	6.836	10.020	10.129
11 - 14,9 m	4.947	4.792	6.253	6.548	6.433	9.179	10.260
15 - 19,9 m	4.677	4.709	6.137	6.496	6.154	7.705	8.267
20 - 27,9 m	4.017	3.937	5.441	7.473	7.337	6.651	6.790
over 28 m	3.966	4.240	5.229	4.371	3.088	4.600	5.711
Total	26.907	27.034	33.177	36.551	33.316	42.841	45.515

* Sluttseddeltall pr 10. november

Tabellen viser at alle grupper har økt sin fangst av sei, men i noe forskjellig grad. Fra 1990 til i år har den største økningen skjedd i gruppen av fartøy mellom 9 og 15 meter. Antall fartøy med registrert fangst av sei varierer lite fra år til år og har ligget mellom 5.950 og 6.500. Deltakelsen av fartøy under 9 meter har gått tilbake, mens antall fartøy i de andre lengdegruppene har økt.

Gjennomsnittsfangsten har økt i alle grupper, og eksempelvis har antall fartøy med fangst over 100 tonn økt fra 43 fartøy i 1990 til 52 fartøy i 1996. I disse årene er det imidlertid kun et mindre antall fartøy med fangster av noen størrelse, i år er det f. eks. bare 3 fartøy som har fisket over 400 tonn.

Foreløpig statistikk pr. 5. november viser at 16 fartøy har fisket over 200 tonn i 1996. Tilsvarende tall for 1993, 1994 og 1995 var henholdsvis 16, 9 og 18 fartøy.

3.1.2. NOTFISKET

I tillegg til gruppekvoten på 49.000 tonn, ble det fra årets begynnelse innført differensierte maksimalkvoter i notfisket etter sei. De fastsatte maksimalkvotene var fordelt på fartøyene etter lengde som vist nedenfor:

Fartøylengde		Kvote 1/1	
Fartøy under	13 m	530	Tonn
Fartøy mellom	13 - 13,99	660	«
«	« 14 - 15,99	800	«
«	« 16 - 17,99	920	«
«	« 18 - 19,99	1.120	«
«	« 20 - 21,99	1.310	«
«	« 22 - 23,99	1.500	«
«	« 24 - 25,99	1.730	«
«	over 26 m	1.950	«

På grunn utviklingen i fisket ble maksimalkvotene i seinotfisket opphevet den 18. juli.

Notfisket har generelt sin toppsesong i august og september, og fisket har som i tidligere år i hovedsak foregått på kysten av Øst-Finnmark. Mottaksproblemer i Finnmark har i tidligere år sterkt bidratt til å begrense fisket. I år unngikk imidlertid notflåten disse problemene, ikke minst på grunn av oppkjøp av store kvanta notsei fra norske og utenlandske fabrikkskip, og for første gang siden 1989 har notflåten klart å utnytte nesten hele sin tildelte kvote. Pr 12. november er det i alt landet vel 46.000 tonn notsei nord for 62°N. Bare ubetydelige kvanta vil ventelig bli landet i den perioden som gjenstår av året.

3.1.3. TRÅLFISKET ETTER SEI

I tråd med Landsstyrevedtak i Norges Fiskarlag ble trålkvoten på 49.000 tonn sei i utgangspunktet fordelt med 39.200 tonn (80%) som gruppekvote til fartøy med torskestråltillatelse og 9.800 tonn (20%) som gruppekvote til trålere med seistråltillatelse. Trålere med seistråltillatelse kan som nevnt drive et konsumfiske med trål i området sør for 65°N - dvs. så langt nord som Haltenbanken.

På grunn av et godt trålfiske i årets første måneder og for å unngå en stopp i fisket, ble 10.000 tonn av bufferkvoten overført til trålerne 15. mai. Den overførte kvoten ble fordelt med 8.000 tonn til torskestrålerne mens nordsjøtrålerne fikk 2.000 tonn. Maksimalkvoten på 1.500 ble ikke endret. Trålfisket ble stoppet 27. juni for begge gruppene da kvotene var beregnet oppfisket.

Da notfisket kom skikkelig i gang i august, viste det seg at not sannsynligvis ville klare å utnytte nesten hele sin tildelte kvote. Trålfisket ble derfor ikke gjenåpnet og de resterende 10.000 tonn av bufferkvoten gikk med til å dekke bifangst av sei i trålfisket etter andre fiskeslag og konvensjonelle redskaper sitt fiske ut over avsetningen på 40.000 tonn. Avsetningen til konvensjonelle ble omgjort til en gruppekvote 11. november. Det har således ikke har vært drevet et direkte trålfiske nord for 62°N etter at fisket ble stoppet 27. juni.

Tabell 3 nedenfor viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torske-trålere og trålere med nordsjø-/industri-tråltillatelse (1.000 tonn rund vekt).

Tabell 3

Konsesjon	1990	1991	1992	1993	1994 ¹⁾	1995 ¹⁾	1996 ²⁾
Torske-tråltill.	32,3	28,1	46,9	57,4	59,2	81,1	54
Nordsjø/ industri-tråltill. ³⁾	8,3	9,0	12,3	11,9	16,3	19,3	12
Total	40,6	37,1	59,2	69,3	75,5	100,4	66

¹⁾ Foreløpige tall.

²⁾ Prognose

³⁾ For 1996 omfatter tallene kun fangst av seitrålerne.

Prognosen for 1996 viser at trålfisket etter sei nord for 62°N kan komme opp i et kvantum på ca. 66.000 tonn. Etter prognosen vil torske-trålerne fiske ca 54.000 tonn i 1996, mens nordsjø-trålerne vil fiske vel 12.000 tonn. Dette gir torske-trålerne en andel av samlet trålfangst på ca. 82% og nordsjø-trålerne en andel på vel 18%.

4. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET NORD FOR 62°N I 1997

4.1. GENERELT

Som nevnt forutsettes det at Fiskeridepartementet har fastsatt en totalkvote for sei nord for 62°N innen møtet i Reguleringsrådet. For å antyde størrelsen på de ulike gruppekvoter neste år, har Fiskeridirektøren - som nevnt, som et regneeksempel lagt til grunn en norsk totalkvote på 123.000 tonn for 1997. Dette er en nedgang på 35.000 tonn i forhold til 1996, og reduksjonen medfører et betydelig større reguleringsbehov i 1997 enn i 1996.

Erfaringen fra årets fiske viser en betydelig overkapasitet, og dette er særlig foruroligende all den stund en i fra årets begynnelse i 1996 var i en situasjon med høye kvoter på sei i tillegg til store kvoter på torsk og hyse. Denne overkapasiteten framgår ikke minst av det faktum at alt trålfisket nord for 62°N har vært stoppet siden 27. juni. Erfaringen fra årets reguleringer viser også at reguleringsbehovet er stort når det gjelder fisket med konvensjonelle redskaper, slik at det etter Fiskeridirektørens oppfatning er nødvendig å innføre reguleringstiltak som kan begrense dette fisket i 1997.

En sterkere begrensning av det konvensjonelle fisket er på den ene side nødvendig for å kunne holde fisket innenfor den fastsatte totalkvoten, og på den annen side for å kunne sikre et fiske for grupper som er helt eller delvis avhengig av seifisket. Etter en samlet vurdering vil Fiskeridirektøren gå inn for at totalkvoten blir fordelt med gruppekvoter til alle redskapsgrupper etter en bestemt fordelingsnøkkel. Dette medfører at

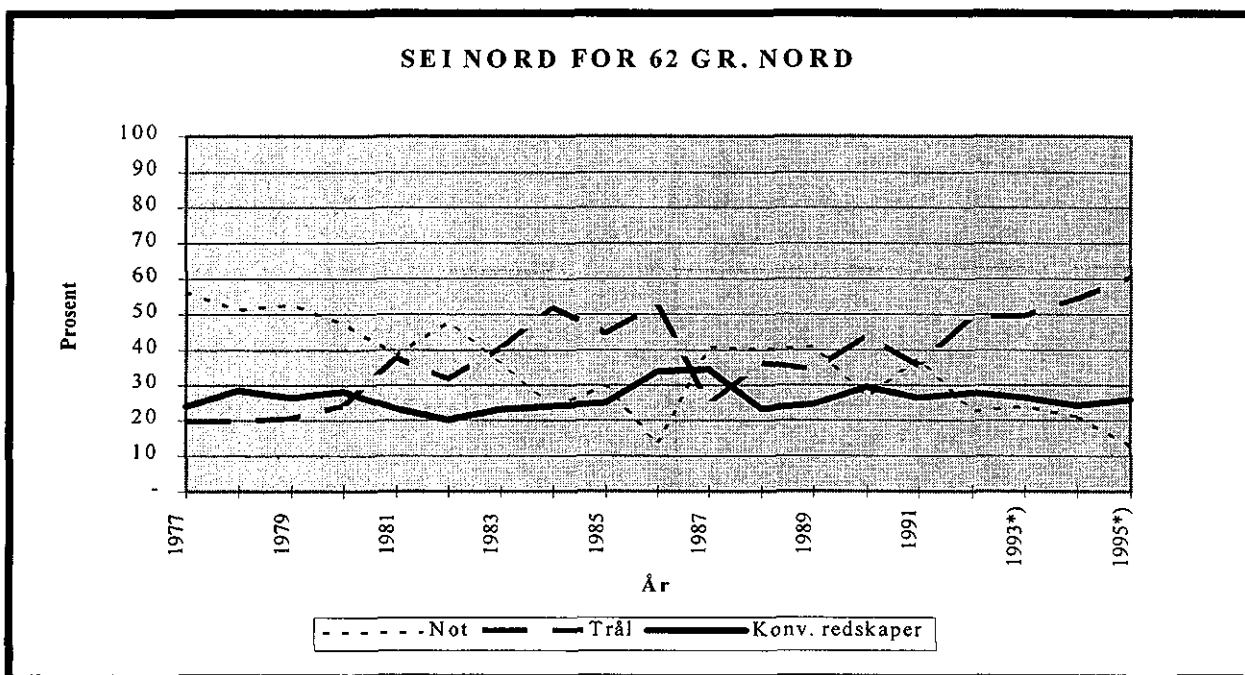
Fiskeridirektøren ikke vil foreslå å avsette en bufferkvote for 1997. All den stund det kan se ut til at usikkerheten omkring avtaksituasjonen for seinotfisket vil bli betydelig mindre, er det også mindre behov for en bufferkvote som reguleringsverktøy for å sikre en rimelig gjennomføring av fisket i 1997. Faste andeler av totalkvoten for de tre redskapsgruppene gjør et reguleringsiltak som bufferkvote mindre aktuelt.

I stedet for en bufferkvote som reguleringsverktøy, vil Fiskeridirektøren foreslå å fordele totalkvoten på redskapsgrupper med gruppekvoter fra årets begynnelse for å lette planleggingen av fisket i 1997. Fiskeridirektøren vil i tillegg til gruppekvoter, regulere de enkelte redskapsgrupper med kvoter på fartøynivå. Hvis et fartøy f.eks velger å fiske med flere redskapstyper, kan ikke det totale kvantum overstige den høyeste maksimalkvoten for dette fartøyet. Fartøyet må også være bundet av kvoten innen den enkelte redskapsgruppe.

4.2. FORDELING AV KVOTEN PÅ REDSKAPSGRUPPER

Før kvoten fordeles på redskapsgrupper, har man i tidligere år avsatt et kvantum som skal dekke et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper. I 1995 ble det avsatt 35.000 tonn, mens det ble avsatt 40.000 tonn i 1996. Disse avsetningene har ikke vært tilstrekkelig til å dekke et fritt fiske med konvensjonelle redskaper, og fisket i år viste at konvensjonelle redskap har et stort fangstpotensiale som gjorde det nødvendig å endre avsetningen til en gruppekvote. For å kunne begrense det norske seifisket i 1997 innenfor den reduserte totalkvoten, er det helt nødvendig å innføre en egen gruppekvote for seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper.

Figuren nedenfor viser redskapsgruppenes prosentandel av det samlede seifiske nord for 62°N i årene etter 1976.

Figuren viser at i motsetning til seifisket med not og trål som viser store relative svingninger fra år til år, har seifisket med konvensjonelle redskaper vært relativt stabilt og har variert fra 20% i 1982 til nesten 35 % i 1987. Gjennomsnittet for hele perioden etter 1977 har ligget på 26,3%, mens snittet for den siste 10-årsperioden er 27,7%.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at det avsettes en egen kvote på 28 % av totalkvoten til konvensjonelle redskaper nord for 62°N i 1997. En totalkvote på f.eks. 123.000 tonn gir dermed en gruppekvote for konvensjonelle redskaper på 34.400 tonn.

I 1995 og 1996 ble det resterende kvantum etter forslag fra Norges Fiskarlag fordelt likt mellom not og trål.

I tråd med dette, foreslår Fiskeridirektøren at det resterende kvantum på 88.600 tonn fordeles som en gruppekvote på 44.300 tonn hver til not og trål.

I likhet med reguleringene i tidligere år, foreslår Fiskeridirektøren at 80% av trålkvoten fordeles til torsketrålere og 20% til trålere med seitråltillatelse. Dette gir torsketrålere en kvote på 35.400 tonn fra årets begynnelse, mens seitrålere får 8.900 tonn.

For å unngå at fartøy fisker maksimalkvoten innenfor flere grupper, vil Fiskeridirektøren begrense fisket for det enkelte fartøy slik at det samlet ikke kan fiske mer enn den høyeste maksimalkvoten for dette fartøyet.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med flere redskaper maksimalt kan fiske den høyeste maksimalkvote som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Kvantum fisket med det enkelte redskap kan ikke overskride maksimalkvoten for dette redskap.

4.3 REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Når fisket med konvensjonelle redskaper skal begrenses innenfor en gruppekvote på 34.400 tonn, vil dette innebære en sterk reduksjon i fisket for denne fartøygruppen i forhold til fisket i år og i 1995. Dette viser at det er behov for regulering, ikke minst for å unngå et konkurransefiske, men også av hensyn for å sikre at enkelte fartøygrupper ikke unødig blir mer belastet enn andre ved en fiskestopp. En første tilnærming kan være å vurdere hvorvidt det er behov for å skille fartøy som fisker sei med konvensjonelle redskaper i en gruppe av fartøy over 28 meter og en gruppe av fartøy under 28 meter. Denne lengdeinndelingen tilsvarer den tradisjonelle kyst-hav delingen.

4.3.1 BIFANGSTAVSETNING

På grunn av den periodisering og de maksimalkvoter som blir foreslått nedenfor, er Fiskeridirektøren av den oppfatning at det bør avsettes et kvantum til dekning for bifangst av sei i fisket med konvensjonelle redskaper etter andre arter i perioder når seifisket er stoppet eller maksimalkvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det avsettes 3.000 tonn til dekning av bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangstprosenten i 1997 settes til 10%.

4.3.2 FARTØY OVER 28 METER STØRSTE LENGDE

På tilsvarende måte som for reguleringene av torsk nord for 62°N, er det etter Fiskeridirektørens mening hensiktsmessig å innføre egne reguleringer for gruppen av fartøy over 28 meter. En egen seiregulering for disse fartøyene er nødvendig for å bremse en innsatsøkning som det kvantumsmessig ikke vil være rom for innenfor det totale seifisket i 1997. Dette vil også bidra til å gi flåten stabile rammebetingelser gjennom en fast andel av totalkvoten.

Tabell 4 nedenfor viser seifisket med konvensjonelle redskaper fordelt i % på fartøy over og under 28 meter:

Tabell 4

Gruppe	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996 ¹
Over 28m	6,3	11,9	12,6	14,7	15,7	15,8	12,0	9,3	10,7	12,7
Under 28 m	93,7	88,1	87,4	85,3	84,3	84,2	88,0	90,7	89,3	87,3
Sum	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

¹ Tall pr. 10 november.

I gjennomsnitt har fartøy over 28 meter hatt en fangstandel på 12,2% i de siste 10 årene, og Fiskeridirektøren vil foreslå å legge dette til grunn for å fastsette en egen andel for denne fartøygruppen.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at 12% dvs. 3.800 tonn av gruppekvoten til konvensjonelle redskaper avsettes som en egen gruppekvote til fartøy over 28 meter.

Fiskeridirektøren vil videre foreslå at fartøy over 28 meter største lengde reguleres med en generell maksimalkvote på 160 tonn.

4.3.3. FARTØY UNDER 28 METER STØRSTE LENGDE

Gruppekvoten til konvensjonelle fartøy under 28 meter blir dermed 27.600 tonn. I forhold til landet fangst i 1994 gir dette et reguleringsbehov på vel 2.600 tonn, nesten 10.300 tonn i

forhold til fisket i 1995, og ca 12.200 tonn i forhold til 1996, basert på fangst registrert pr 10. november. Det vil således eksistere et betydelig reguleringsbehov i seifisket for denne fartøygruppen i 1997. En reguleringsmodell for seifisket til fartøy under 28 meter, må sees i sammenheng med reguleringene i fisket etter norsk arktisk torsk. Det synes rimelig å anta at de økte kvotene av torsk vil redusere reguleringsbehovet i seifisket noe, i det minste i første halvår.

Kvantumsøkningen de siste årene skyldes som nevnt at mange fartøy med etter forholdene små fangster, har økt sine fangster i forhold til tidligere år. Hvis en generell maksimalkvote skulle ha noen kvantumseffekt, måtte denne settes svært lavt for å kunne gi tilstrekkelig reguleringsseffekt.

For å sikre et kvantum til fisket i andre halvår vil det videre være nødvendig å periodisere gruppeknoten til fartøy under 28 m. I tabell 5 på neste side er året delt i to perioder, der den første perioden stort sett faller sammen med perioden for vinter- og vårfisket etter torsk, den andre perioden dekker et fiske om sommeren og et høstfiske fram til nyttår. Prosentandelen i de to periodene er anslått på grunnlag av sesongforløpet de siste årene, men en har redusert andelen i den første perioden noe på grunn av at de økte torskekvotene som gir et brukbart driftsalternativ i denne perioden.

Tabell 5

Periode	Prosent	Foreslått periodekvote 1997	Regulering seffekt 1993	Regulering seffekt 1994	Regulering seffekt 1995	Regulering seffekt 1996*
1/1 - 31/5	40	11.040	-119	632	5.293	10.040
1/6 - 31/12	60	16.560	4.764	1.991	5.236	2.344
Sum	100	27.600	4.645	2.623	10.529	12.384
Totalfangst			32.245	30.223	38.129	39.984

*Tall pr. 10. november.

Tabellen viser at de periodekvotene som er foreslått ville gitt noe forskjellig reguleringsseffekt i årene fra 1993 til 1995. I 1993 og 1994 ville reguleringsseffekten vært størst i 2. periode, mens effekten i 1995 ville vært relativt jevnt fordelt på de to periodene. Denne periodiseringen ville i 1996 gitt en reguleringsseffekt på vel 10.000 tonn i første periode, noe som hadde betydd en stopp i fisket for fartøy under 28 meter allerede i mars.

Fiskerdirektøren foreslår at 40%, dvs. 11.040 tonn avsettes til et fiske i perioden fra 1/1 - 31/5. De resterende 60% dvs. 16.560 tonn avsettes til perioden fra 1/6 og ut året.

For å unngå lengre perioder med stopp i fisket er det behov for ytterligere reguleringer. Fiskeridirektøren vil foreslå at en tar i bruk maksimumkvoter. For å oppnå en rimelig fordeling på de ulike fartøystørrelsene vil det være hensiktsmessig med differensierte maksimumkvoter. I tabellen nedenfor har en valgt å ta utgangspunkt i de lengdegrupper som Fiskeridirektøren foreslår i reguleringen av torskefisket.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over deltakelse og fangst av fartøy under 28 meter i seifisket i 1996, samt reguleringseffekten dersom en hadde hatt de maksimumkvoter som er angitt i tabellen.

Tabell 6

	Antall i 1996	Fangst i 1996	Kvot	Antall regulert	Reguleringseffekt
0 - 10,9 m	4.299	15.060	20	148	1.525
11 - 13,9 m	532	6.105	25	733	1.462
14 - 17,9 m	483	9.289	40	70	2.533
18 - 22,9 m	226	7.072	65	33	1.704
23 - 27,9 m	82	3.808	100	11	1.131
Sum	5.622	41.334		995	8.355

Som vi ser av tabell 6 ville reguleringseffekten vært i størrelsesorden 8.355 tonn. Som tidligere nevnt er det for fartøy under 28 meter i 1997 et reguleringsbehov på 12.200 tonn gitt de gruppekvoter som er foreslått. Dersom en legger deltakelse og fangst i 1996 til grunn vil således de maksimumkvoter som er angitt i tabell 6 ikke gi tilstrekkelig reguleringseffekt i 1997. Det er dermed grunn til å forvente at fisket i 1997 vil måtte bli stoppet dersom en velger disse maksimumkvotene. For de konvensjonelle fartøyene er imidlertid torskefisket hovedfiskeriet, og med romslige kvoter av torsk, kan en som nevnt forvente noe mindre innsats i seifisket. Den geografiske fordelingen av fartøy som ville blitt begrenset av disse kvotene i 1996, fordeler seg relativt jevnt mellom de ulike fylkene.

På grunnlag av det som er nevnt ovenfor, vil Fiskeridirektøren foreslå at konvensjonelle fartøy under 28 meter reguleres med følgende maksimumkvoter etter følgende stige på årsbasis:

Lengdegruppe	Maksimumkvote
Under 11 meter s.l.	20 tonn
11 - 14 meter s.l.	25 «
14 - 18 meter s.l.	40 «
18 - 23 meter s.l.	65 «
23 - 28 meter s.l.	100 «

4.4 REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Maksimalkvoter i seinotfisket ble først innført i 1989 for å sikre en viss fordeling av kvoten på deltakende fartøy. I de påfølgende år har en etablert maksimalkvoter fra årets begynnelse, men maksimalkvotene er blitt opphevet i løpet av året på grunn av utviklingen i fisket. Differensierte maksimalkvoter sikrer en viss inntektsfordeling mellom fartøy i de forskjellige lengdegruppene, og gir dessuten det enkelte fartøy en bedre mulighet til å planlegge årets fiske. Maksimalkvoter kan også føre til at fisket strekkes ut i tid som er en fordel for landsiden.

I 1996 har notflåten for første gang på mange år opplevd en situasjon med både god tilgjengelighet på sei og en avtakssituasjonen som ikke har begrenset fisket i nevneverdig grad. Dette tyder på at det vil være et behov for en maksimalkvote-regulering av notfisket også i 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres differensierte maksimalkvoter i seinotfisket fra årets begynnelse.

Med utgangspunkt i den reduserte totalkvoten, mener Fiskeridirektøren at det er behov for å redusere maksimalkvotene i 1997 i forhold til 1996, og at differensieringen skjer etter samme stige som ble benyttet i 1995 og 1996.

For 1997, foreslår Fiskeridirektøren de samme maksimalkvotene som ble fastsatt fra årets begynnelse i 1995:

Fartøylengde		Maksimalkvote 1997	
Fartøy under	13 m	350	Tonn
Fartøy mellom	13 - 13,99	440	«
« «	14 - 15,99	530	«
« «	16 - 17,99	615	«
« «	18 - 19,99	745	«
« «	20 - 21,99	870	«
« «	22 - 23,99	1.000	«
« «	24 - 25,99	1.150	«
« over	26 m	1.300	«

Fiskeridirektøren vil stoppe fisket når gruppekvoten er tatt. Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene og oppheve gruppekvoten hvis utviklingen i fisket skulle tilsi det.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta i seinotfisket må ha eget notbruk og være bemannet og egnet for å drive seinotfiske.

4.5. REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

Etter det foreliggende forslag har trålerne en gruppekvote på 44.300 tonn, og en 80/20 deling mellom torsketrålere og seitrålere gir torsketrålerne en gruppekvote på 35.400 tonn og 8.900 tonn til seitrålerne.

4.5.1 TORSKETRÅLERNE

Med den reduserte totalkvoten i 1997, og erfaringene fra 1996 der trålfisket etter sei har vært stoppet i nesten et halvt år, er det behov for å vurdere utformingen av reguleringstiltakene for trålfisket etter sei i 1997 for å unngå å komme i samme situasjon som i år. Det faktum at torsketrålerne vil få en betydelige økning i sine kvoter av torsk og hyse gjør situasjonen imidlertid noe lettere. Det vil således være et større behov for å sikre en rimelig fordeling av fiskemulighetene mellom fartøy, og samtidig sørge for en viss fordeling av trålfisket etter sei ut over året. Den reduserte gruppeknoten krever at det må settes strengere krav til det maksimale uttak for den enkelte tråler, samtidig som fisket må periodiseres for å unngå for lange perioder med stopp i fisket. En periodisering vil også være til fordel for landindustrien ved å bidra til en jevnere tilførsel av råstoff.

Fiskeridirektøren foreslår at 30% - av torsketrålernes gruppekvote, dvs. 10.600 tonn avsettes til et fiske i perioden fra 1/1 - 9/3 -1997. 40 % av gruppeknoten dvs. 14.200 tonn avsettes til et trålfiske i perioden 10/3 - 15/8. De resterende 30% - dvs. 10.600 tonn avsettes til perioden fra 15/8 og ut året.

Skulle det bli stående igjen et kvantum i en av periodene, overføres dette kvantum automatisk til neste periode. Hvis fisket skulle bli stoppet i en av periodene, trekkes bifangst av sei i stopperperioden fra neste periodekvote. Ved en eventuell stopp i siste periode vil en, ved beregning av stopptidspunkt, måtte ta høyde for et beregnet kvantum til bifangst i stopperperioden ut året.

I 1996 ble maksimalkvoten for trålerne fra årets begynnelse fastsatt til 1.500 tonn, det samme som i de to foregående årene. I forhold til gruppeknoten i regneeksemplet på 35.400 tonn, medfører denne maksimalkvoten for 120 trålere en overregulering på 310 %. At trålfisket ble stoppet 27. juni illustrerer ikke bare graden av overregulering, men også den store fangstkapasiteten trålerflåten har. Bakgrunnen for å sette maksimalkvoten såpass høyt har vært at trålerne har tildels svært forskjellig driftsmønster når det gjelder sei. Et annet forhold som virket fangstdrivende i 1996, var at erfaringene med det sviktende notfisket i de foregående årene, gjorde at trålerne forventet en kvoteøkning ved at deler av notkvoten ville bli tilgjengelig for trålerne.

En måte å unngå årets problemer på, kunne være å benytte de samme kvotefaktorer som bestemmer størrelsen på kvoten av torsk for de enkelte trålere. En slik ordning ville gi en kvote på i underkant av 400 tonn for en stortråler. Dette ville særlig ramme trålere som har spesialisert seg på å fiske sei, mens andre som ikke har fisket så mye sei, ville tjene på en slik kvoteregulering. Dette har vært diskutert i næringen, men uten at det er oppnådd avklaring på spørsmålet om hvordan en skal detaljregulere trålfisket. Det er imidlertid en klar oppfatning blant næringsutøverne at maksimalkvoten må reduseres for å dempe konkurranseelementet. En maksimalkvote på 1.000 tonn vil i forhold til årets kvote bety en reduksjon på 500 tonn eller 30%, men representerer fortsatt en betydelig overregulering av gruppeknoten (239%), og vil sannsynligvis medføre lengre perioder med stopp i fisket. En vil imidlertid anta at de økte torskeknotene vil bidra til dempe trålfisket etter sei. I forhold til gruppeknoten mener Fiskeridirektøren at en maksimalkvote på 1.000 tonn vil være i største laget, og vil foreslå at maksimalkvoten settes til 750 tonn pr. tråler. Dette gir en overregulering på 154 %.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten i utgangspunktet settes til 750 tonn pr tråler.

4.5.2. FARTØY MED SEITRÅLTILLATELSE

Gruppeknoten på 8.900 tonn for fartøy med seitråltillatelse i 1997 tilsier betydelig strammere reguleringer enn i 1996. Kvoten medfører en reduksjon på 2.900 tonn i forhold til årets kvote. I tillegg til den lange stopperperioden, var årets fiske også preget av et sterkt konkurranse om å fiske mest mulig av maksimalkvoten før gruppeknoten ble oppfisket. Konkurranseskillet bidro til å presse prisene ned og redusere lønnsomheten i fisket.

Det er etter det Fiskeridirektøren forstår, delte oppfatninger i næringen om hvordan denne fartøygruppen skal reguleres i 1997. Erfaringene fra årets fiske viser at et reguleringsopplegg med sterkt overregulerte maksimalkvoter, vil kunne bety en vesentlig fare for at fisket til neste år kan bli stoppet i lengre perioder. Dersom en skal ha maksimalkvoter, er Fiskeridirektøren av den oppfatning at det nødvendig med en vesentlig reduksjon av maksimalkvotene. En maksimalkvote på f.eks. 750 tonn er en halvering av årets kvote, men representerer fortsatt en betydelig overregulering av gruppeknoten (35%), og vil sannsynligvis som for torske-trålerne medføre lengre perioder med stopp i fisket.

For en såpass begrenset gruppe (16 fartøy) kunne fartøykvoteregulering være aktuelt. Fiskeridirektøren hadde sett det som en fordel om denne fartøygruppen som praktisk talt er 100% avhengig av seifisket, ble regulert med fartøykvoter differensiert etter fartøystørrelse. Dette ville fjerne konkurranseelementet, og de enkelte fartøyene kunne fiske når prisene er mest gunstige, samtidig som de ville være mer skjermet mot

konkurransen fra torsketrålerne. En garantert fartøykvote nord for 62°N ville også gi seitrålerne en mulighet til å utnytte kvotene i Nordsjøen bedre. En fartøykvoteregulering sammen med en periodisering av gruppekvoten, må også antas å ivareta landsiden sine behov.

Fiskeridirektøren vil etter dette foreslå at gruppekvoten for seitrålere fordeles som fartøykvoter på de enkelte fartøy etter følgende lengdegrupper og følgende kvotefaktorer:

Fartøy gruppe	Kvotefaktor pr. fartøy
Fartøy under 25 m største lengde	0,3
Fartøy mellom 25 - 35 m største lengde	0,9
Fartøy over 35 m største lengde	1,0

Fiskeridirektøren ber videre Reguleringsrådet diskutere behovet for en periodisering av fartøykvotene, ved at det enkelte fartøy pålegges å avsette 20 % av fartøykvoten til etter 1. september.

5. SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

5.1. FISKET I 1996

I 1996 fikk Norge etter forhandlinger med EU en kvote av sei på 57.720 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. Etter kvotetildelinger til 3. land, ble den norske kvoten fastsatt til 52.720 tonn. Not- og trålfisket ble regulert med gruppekvoter, der notkvoten ble fastsatt til 8.000 tonn og trålkvoten fastsatt til 36.720 tonn. Fra årets begynnelse ble det avsatt 8.000 tonn til dekning for et fritt fiske med konvensjonelle redskaper. Etter et særdeles godt fiske med konvensjonelle redskaper i de første månedene av året, ble avsetningen endret til en gruppekvote den 14. mai for å unngå et overfiske av totalkvoten.

Trålerne ble i tillegg til gruppekvoten på 36.720 regulert med en generell maksimalkvote på 2.000 tonn pr fartøy fra årets begynnelse. Trålfisket ble stoppet 25. august da trålkvoten var beregnet oppfisket. På grunn av at notflåten ikke ville klare å utnytte sin gruppekvote, åpnet Fiskeridirektøren den 2. oktober for et trålfiske på en kvote på 4.000 tonn sei. På grunn av etterslep i tallmaterialet ble denne kvoten redusert til 1.700 tonn, og

fisket ble stoppet 11. oktober da kvoten var beregnet oppfisket. Samlet har trålerne fisket ca. 43. 000 tonn i Nordsjøen i 1996.

Fangstutviklingen i det norske seifisket (1.000 tonn rund vekt) i Nordsjøen og Skagerrak fra 1990 til 1996 fremgår av tabell 7 på neste side.

Tabell 7

År	Garn	Andre	Not	Torske- trål	Industri-/ nordsjø- trålere	Sum konsum	Bifangst industri- trål	Total
1990	3,3	1,1	4,9	3,4	7,0	19,7	2,3	22,0
1991	2,7	1,0	4,5	19,3	9,0	36,5	0,7	37,2
1992	3,5	1,0	7,5	26,4	9,8	50,2	+	50,2
1993	7,3	0,9	4,1	28,6	8,0	49,0	0,9	49,9
1994*	5,2	0,7	4,1	30,8	9,5	50,3	-	50,3
1995*	6,1	0,9	6,9	33,3	6,1	53,3	-	53,3
1996 ¹	9	1	3	35	8	56	-	56

*) Foreløpige tall

¹ Prognose

Tabell 1 viser at størstedelen av fangstene i Nordsjøen blir tatt med trål. Seifisket med konvensjonelle redskaper har økt i kvantum de siste årene. Prognosen for 1996 viser et samlet kvantum på ca. 56.000 tonn, som er en liten økning i forhold til de foregående årene. Dette fangstresultatet ligger likevel betydelig under gjennomsnittsfangsten i 1980-årene som var ca. 72.000 tonn.

5.2. FORSLAG TIL REGULERING AV SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 1997

Forhandlingene med EU er enda ikke fullført, men en kan anta at forhandlingsresultatet gir en totalkvote på noenlunde samme eller noe i overkant av nivået i 1996, da TAC ble fastsatt til 111.000 tonn. Norges kvoteandel ut fra sonetilhørighet, skulle da bli i størrelsesorden 57.000 tonn.

Fangststatistikken i tabell 7 viser at not kun i ett av årene siden 1990 har fisket mer enn 7.000 tonn. Årets kvote er som kjent 8.000 tonn, mens det ser ut til å bli fisket ca. 3.000 tonn. For 1997 vil Fiskeridirektøren foreslå at kvoten reduseres til 7.000 tonn, både fordi fangststatistikken viser at dette vil være et tilstrekkelig kvantum, men også på grunn av at det er ønskelig å bidra til en redusert beskatning av småsei.

Fiskeridirektøren foreslår at det som tidligere avsettes en egen kvote til notfisket etter sei sør for 62⁰N, og at denne settes til 7.000 tonn i 1997

Prognosen for det konvensjonelle redskaper fisket i 1996 er på vel 9.000 tonn, en økning fra 6.000 tonn i 1995, og vel 1.000 tonn over gruppekvote 8.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at seifisket med konvensjonelle redskaper i 1997 som i 1996 blir regulert med en gruppekvote på 8.000 tonn

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at det konvensjonelle fisket for fartøy over 28 m stoppes når det gjenstår 2.000 tonn av gruppekvoten.

Fiskeridirektøren vil videre foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimalkvote på 300 tonn. I 1994 og 1995 ville dette ha berørt henholdsvis 7 og 5 fartøy, mens 9 fartøy ville ha blitt berørt i år.

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak tildeles trålerne.

Fiskeridirektøren ser det som hensiktsmessig å skille ut fartøy med industritrål-/nordsjøtillatelse i tillegg til fartøy med seitråltillatelse som en egen gruppe på grunn av at de har begrensede driftsalternativer. Fiskeridirektøren fremmet i 1993 forslag til reguleringer av trålfisket etter sei i Nordsjøen i 1994 (Sak 11/93) der Fiskeridirektøren foreslo en 60/40 deling mellom torske-trålere og andre trålere. Dette forslaget var basert på historisk fangst og en vurdering av de to gruppernes fangstmuligheter. Tabell 8 nedenfor viser fangstfordelingen mellom trålere med torske-tråltillatelse og andre trålere fra 1987 til 1996.

Tabell 8

Fangstkvantum i 1000 tonn rund vekt										
År	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996
Torske-trål	24,3	13,3	6,5	3,4	19,3	26,4	28,3	30,8	33,3	34
Andre	24,2	14,0	7,2	7,0	9,0	9,8	8,0	9,5	6,1	8
Sum	48,5	27,3	13,7	10,4	28,3	36,2	36,3	40,3	39,4	42
Prosentvis fordeling										
Torske-trål	50,1	48,7	47,4	32,7	68,2	72,9	78,0	76,4	84,5	81,0
Andre	49,9	51,3	52,6	67,3	31,8	27,1	22,0	23,6	15,5	19,0

Torske-trålerne har siden 1987 i gjennomsnitt hatt en andel på 64% mens andre trålere har hatt en andel på 36%.

Fiskeridirektøren foreslår at trålkvoten blir fordelt med 64 % til fartøy med torske-tråltillatelse og 36% til fartøy med seitråltillatelse og industritrål-/nordsjøtillatelse.

For å sikre et trålfiske etter sei om høsten, vil Fiskeridirektøren periodisere trålfisket i Nordsjøen. Dette vil i en viss grad imøtekomme landsidens behov, samtidig som det er biologisk hensiktsmessig å begrense fisket i sommermånedene.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket for begge gruppene periodiseres slik at inntil 65% av gruppekvote kan fiskes før 15. august, og 35% etter 15. august.

Fiskeridirektøren foreslår en stopp i trålfisket etter sei sør for 62°N i perioden mellom 1. juli og 15. august.

Fiskeridirektøren foreslår videre at trålfisket i utgangspunktet blir regulert med en maksimalkvote på 1.000 tonn pr. tråler. Dette er en reduksjon på 1.000 tonn i forhold til 1996.

6. FRITIDSFISKE

Når det gjelder fritidsfisket vises det til drøftingen under sak 9/96 om fritidsfiske etter torsk og hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N.

Fiskeridirektøren foreslår at fritidsfisket etter sei på tilsvarende måte som for torsk og hyse, reguleres i samsvar med den generelle regelen som er foreslått fra Fritidsfiskeutvalget. Når det gjelder omsetning vil Fiskeridirektøren foreslå at det kan fastsettes et forbud mot omsetning dersom kystfisket etter sei blir stoppet.

Gullestad ba havforskerne gi en orientering.

Jakobsen sa at når det gjaldt sei sør for 62° N var denne i bra forfatning og bestanden viste en svak vekst. Når det gjaldt sei nord for 62° N var årsaken til endringen i bestanden nesten utelukkende begrunnet i dårlig vekst. Han sa at det nå var relativt sterke årsklasser i bestanden og at dette førte til dårlig vekst. Han pekte på at endringen i fremskriving av bestanden var i underkant av 20%.

Domstein viste til den foreslåtte beskatning og spurte når en påregnet å nå et akseptabelt nivå.

Jakobsen sa at det var mye "støy" i beregningene. Han pekte også på at sei hadde vesentlig hurtigere bestand-svingninger enn torsk. Han mente at ut fra den kvoten som allerede var bestemt av Fiskeridepartementet kunne en forvente å unngå en ytterligere reduksjon av bestanden, og i tillegg forvente en relativ rask økning. Han fremhevet imidlertid at rekruttering i årene fremover var ukjent.

Krüger spurte om risikoen for bestanden ville vært mindre ved høyere minstemål.

Jakobsen svarte at et økt minstemål ville føre til et økt langtidsutbytte, men at det ikke ville gi store utslag på kort sikt.

Gullestad viste til at det i forbindelse med regulering av seifisket i 1997 var fastsatt en ny prosedyre. Dette innebar at Fiskeridepartementet allerede før Reguleringsrådet hadde fastsatt TAC til 125 000 tonn nord for 62° N. Fra dette kvantum måtte trekkes 5-7 000

tonn for å dekke fisket fra 3. land. Størrelsen på dette kvantum ville først bli klarlagt etter at alle forhandlinger var gjennomført.

Han la derfor til grunn at norske fiskere hadde til disposisjon 118-120 000 tonn. Han sa videre at han oppfattet at Fiskeriministeren ønsket en streng regulering av seifisket. Han mente at en burde ha råd til dette på bakgrunn av de høye kvotene av torsk og hyse. Han sa videre at han hadde oppfattet Fiskeriministeren dit hen at opplegget for 1997, hvor en i forhold til anbefalingene hadde lagt seg relativt høyt, ikke var innstilt på en senere refordeling mellom grupper.

Krüger spurte om dette innebar at Fiskeriministeren ikke ville akseptere bufferkvote.

Gullestad svarte at han oppfattet at bufferkvoteavsetning var irrelevant.

Andreassen spurte om det også var signaler på at det ikke lenger ville bli tillatt at fabrikktrålere mottok kvantum fra not til videre bearbeidelse.

Johansen bekreftet at Fiskeridirektøren hadde oppfattet ministerens signaler korrekt.

Remøy hevdet at det var lagt opp til en merkelig for form regulering. Han mente at når det var satt en totalkvote, var denne forsvarlig og burde derfor utnyttes. Han sa at Fiskarlaget ikke var forberedt på dette og derfor måtte ha et møte hvis ministeren stod på sitt standpunkt.

Maråk synes det var merkelig at disse signalene først fremkom i reguleringsrådsmøte. Det var forventet at Reguleringsrådet skulle gi signaler om et helt nytt prinsipp, nemlig at TAC ikke skulle fiskes. Han viste til at dette kom i tillegg til at de mest effektive seifiskerne allerede i forslagene til vedtak hadde måtte tåle betydelig reduksjon.

Wold viste til at på bakgrunn av det som var fremkommet var det vanskelig å gjennomføre en avstemming umiddelbart. Dette fordi det måtte gjennomføres en diskusjon omkring fordeling mellom gruppene.

Storås var enig i at innspillet innebar en annen gruppefordeling og at avstemming derfor ikke kunne foretas.

Gullestad sa at han ikke kunne svare på vegne av Fiskeriministeren, og at det som var fremkommet var formulert muntlig for to dager siden. Dette var årsaken til at det ikke var gjenspeilet i saksdokumentene. Han oppfattet imidlertid at det forelå et teoretisk problem idet størrelsen på kvotene sett i forhold til forventet tilgjengelighet ville medføre at kvotene ble tatt.

Johansen sa at det måtte kunne forventes at Reguleringsrådet kom med sine synspunkt.

Maråk mente at det ikke var sikkert at kvoten ville bli tatt på bakgrunn av den foreslåtte fordelingen. Han mente at spørsmålet burde avklares med ministeren, idet han oppfattet at synspunkt var ønskelig og at derfor ikke endelig avgjørelse var tatt.

Johansen presiserte at det som var bestemt var TAC, og at ministerens intensjoner var klare. Han viste til at det ikke forelå en låst situasjon og at det var forventet at Reguleringsrådet skulle gi råd.

Storås sa at han syntes innspillet var lettvinnt fra ministerens side og pekte på muligheten for at tilsvarende signaler kunne komme i forhold til andre fiskelag. Han presiserte at det alltid hadde vært forutsetningen at den fastsatte kvoten skulle tas.

Remøy stilte spørsmål ved hvor langt ministeren hadde til hensikt å trekke prinsippet og om det også skulle gjelde intern fordeling. Han mente at trålerne tidligere hadde hatt en felles kvote med not. Han hevdet at målet måtte være at totalkvoten skulle tas og at dette medførte behov for en bufferkvote. Han sa videre at det var nødvendig med særmøter for å oppnå intern enighet og at Fiskeridirektøren måtte avklare hva ministeren egentlig stod for.

G. Olsen var enig at det måtte skje en avklaring i forhold til ministeren, men at Reguleringsrådet likevel kunne komme med en anbefaling. Han viste til at det siste som var fremkommet virket sterkt inn på landsmøtevedtaket.

Williams spurte om det ble signalisert at en måtte ha et reguleringsvedtak fra Fiskeriministeren før saken ble tatt til behandling. Han sa videre at et landsmøtevedtak i Norges Fiskarlag ikke var en regjeringsbeslutning.

Krüger mente at Fiskeridirektøren måtte kunne gi sin tilråding og så fikk Reguleringsrådet ta stilling til denne.

Maråk sa at det ikke var ønsket en avgjørelse i forkant av Reguleringsrådets behandling, men på et viktig prinsipp som at totalkvoten ikke skulle tas, var dette nødvendig før en ga råd. Dette fordi en slik avgjørelse ville gripe inn i Norges Fiskarlags fordelingsvedtak fra 1994.

Wold hevdet at hvis Landsstyret hadde kjent til dette i går ville forslag til fordeling mellom gruppene vært en annen.

Gullestad sa at han oppfattet at ministeren signaliserte at han hadde gått inn for en TAC som han egentlig mente var for høy, og at på den bakgrunn var det ikke påkrevd at totalkvoten ble tatt. Han forstod at dette var nytt i forhold til grunnlag for vedtak fattet i næringen, men han mente at det neppe ville gagne saken å bringe spørsmålet inn for Fiskeriministeren på dette tidspunkt.

Han foreslo at en fattet vedtak under forutsetning av at det ville bli adgang til refordeling mellom gruppene og at en tok diskusjonen på dette grunnlag. Han sa også at Fiskeridirektøren ville avholde seg fra å delta i diskusjonen i rådet.

Krüger var uenig i at Fiskeridirektøren avholdt seg fra diskusjonen. Han mente at Fiskeridirektøren hadde plikt til å delta og gi sin anbefaling.

Wold var enig med Krüger og sa at han var med hvis Fiskeridirektøren var med.

Gullestad sa at han hadde forutsatt at kvoten skulle tas og at han ikke oppfattet at det var lagt ned sperrer for intern refordeling. Han fant derfor å likevel kunne delta i diskusjonen.

Når det gjaldt arbeidsgruppens resultat i forbindelse med vurdering av minstemålene for sei ville dette materialet bli utlevert i møtet. Men han vurderte det slik at det ikke hadde hensikt å gjøre dette før man tok diskusjonen omkring regulering av seifisket i 1997. Dette fordi de beslutninger som gjaldt for 1997 måtte treffes i dag. Spørsmål om endret minstemål for sei ville først kunne behandles etter nyttår. Dette fordi materialet måtte sendes på høring før det ble fastsatt et ekstraordinært reguleringsrådsmøte for behandling av denne saken alene.

Gullestad viste deretter til forslagene i saksdokumentene som omhandlet gruppekvoten til konvensjonelle, samt fordeling mellom not og trål.

Krüger sa at forslagene innebar at to grupper nemlig trål og konvensjonelle redskap kom dårlig ut, mens not på den annen side kom meget godt ut. Han mente at notkvoten burde reduseres med minst 10 000 tonn.

G. Olsen viste til at de fremsatte forslagene klaffet godt med Norges Fiskarlags forslag.

Krüger hevdet at vedtaket fra 1994 åpenbart var viktigere enn å fatte riktige beslutninger for næringen i en situasjon der grunnlaget var endret.

G. Olsen viste til at saken dreide seg om ganske tunge fordelingsspørsmål innad i fiskarlaget.

Remøy sa seg enig med Krüger, men følte seg bundet av enigheten i fiskarlaget.

Angell viste til at Fiskeridirektøren hadde mulighet til å løse problemet ved å tillate overfiske av gruppekvoten ved behov.

Gullestad viste til Norges Fiskarlags forslag om gruppekvote på 35 000 tonn til konvensjonelle og sa seg villig til å endre sitt forslag hvis det var mulig å oppnå enighet om dette.

Reguleringsrådet fant å kunne gå inn for en gruppekvote på 35 000 tonn.

Han konstaterte også at det var enighet i Reguleringsrådet om å fordele det resterende kvantum likt på gruppene not og trål under forutsetning at det blir adgang til refordeling mellom gruppene.

Det var under samme forutsetning enighet om fordelingen innad i trålgruppen mellom torsketråleren og seitrålerne.

Reguleringsrådet var også enig i at det burde settes tak på det kvantum et fartøy med mulighet for deltakelse innenfor flere grupper kunne fiske.

Gullestad sa deretter at avsetning til bifangst burde avvente til en hadde diskutert opplegget for konvensjonell gruppe.

Han refererte deretter forslaget i saksdokumentene om å avsette en egen kvote for gruppen over 28 meter basert på en 12% andel og en maksimalkvote pr. fartøy på 160 tonn.

Han viste også til forslagene om periodisering og stige for fartøy under 28 meter.

G. Olsen sa at maksimalkvotene var satt altfor lavt og at det ikke kunne støttes. Han viste deretter til fiskarlaget forslag:

<u>Lengdegruppe</u>	<u>Maksimalkvote</u>
under 10 meter	50 tonn
10 - 14,9 meter	100 tonn
15 - 20,9 meter	150 tonn
21 - 27,9 meter	200 tonn
28 meter og over	300 tonn

Når det gjaldt periodisering var han enig i Fiskeridirektørens forslag.

Domstein spurte om den foreslåtte periodiseringen var tilstrekkelig til å sikre råstoff i 4. kvartal.

Gullestad sa at periodiseringen var gjort for at fisket skulle være åpent for de aller minste fartøyene som fisker om sommeren. Han sa videre at det var maksimalkvotens størrelse som ville være avgjørende for hvordan fisket forløp.

Han hevdet videre at Norges Fiskarlag ikke fullt ut hadde tatt inn over seg realitetene i det foreliggende forslag. Han viste til at Fiskeridirektoratet hadde laget et notat som viste effekten og at dette var utdelt.

Veim redegjorde deretter for Fiskarlagets forslag og reguleringseffekten av dette. Hun viste til at forslaget ville få store geografiske konsekvenser ved at 13 000 tonn måtte tas inn i form av stopp i fisket.

Gullestad sa at dette ikke var ment å være en fasit, men et forsøk på å skissere konsekvenser.

S. Olsen viste til at det hadde vært svært god deltakelse i fisket inneværende år. Det hadde også skjedd en omlegging fra line til garn. Han mente at neste års regulering av torskefisket burde føre til mindre deltakelse i seifisket.

Veim viste til at utgangspunktet for beregningene var at 1997 ble sammenlignbart med 1996. Hun sa at det frie fisket på torsk i 1996 likevel førte til ekspansjon i seifisket.

G. Olsen sa at en måtte være varsom med å legge så stramme bånd at den flåten som drev dette fisket fikk problemer.

Gullestad sa at det ikke var fremkommet signaler på at en ikke kunne refordele innenfor gruppen og at dette innebar at hvis en la seg for lavt, kunne dette endres hvis utviklingen tilsa dette.

G. Olsen sa at det var nødvendig med bedre forsikringer enn løfte om rask refordeling.

Maråk sa at da det var greit med utskilling av gruppen over 28 meter hvis denne fikk en rimelig andel samt mulighet for å oppjustere maksimalkvotene innenfor gruppekvoten.

Gullestad sa at han følte havfiskeflåten signaliserte at de godt kunne tenke seg en egen gruppe over 28 meter, men at det ikke kom slike signal fra fiskarlaget. Han var imidlertid innstilt på å stå ved sitt forslag om deling.

Remøy viste til at frigjorte fartøy som følge av utskifting i linegruppen ville ekspandere i seifisket hvis de f.eks. ble brukt som erstatningsfartøy for båter under 28 meter i fisket etter torsk.

Gullestad var kjent med problemet og mente at dette ikke kunne løses her, men ville bli en diskusjon med næringen i tiden fremover.

Han sa deretter at han var villig til å endre sitt forslag til 12,2% dvs. 3 900 tonn.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Når det gjaldt størrelsen på maksimalkvoten fant han det riktig å avvente dette til etter at en hadde vurdert stigen for fartøy under 28 meter.

Han viste deretter til forslaget om periodisering for fartøy under 28 meter og sa at han oppfattet at Fiskarlaget kunne gi sin tilslutning til dette.

Han kunne deretter konstatere Reguleringsrådet var enig på dette punkt.

Han ba deretter om synspunkt på stigen for fartøy på under 28 meter.

G. Olsen sa at stigen var for lav og fremsatte deretter følgende forslag:

<u>Lengdegruppe</u>	<u>Maksimalkvote</u>
under 11 meter	30 tonn
11 - 14 meter	50 tonn
14 - 18 meter	80 tonn
18 - 23 meter	110 tonn
23 - 28 meter	150 tonn

Gullestad sa at hvis en forutsatte at Fiskeridirektoratets prognoser holdt, ville det foreligge et reguleringsbehov på 11 000 tonn. Han sa at Fiskeridirektørens forslag hadde en effekt på 8 000 tonn, mens G. Olsens nye forslag kun hadde 3 300 tonn reguleringseffekt. Han konkluderte med at dette var for lite.

Han var villig til å endre sitt forslag til følgende:

under 11 meter	25 tonn
11 - 14 meter	40 tonn
14 - 18 meter	60 tonn
18 - 23 meter	90 tonn
23 - 28 meter	120 tonn

Han kunne deretter konstatere at rådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til makskvotestørrelsen for fartøy over 28 meter og endret sitt forslag til 180 tonn.

Reguleringsrådet var enig på dette punkt.

Han gjentok deretter forslaget om avsetning av 3 000 tonn til bifangst og å sette bifangstprosenten til 10%.

Reguleringsrådet var også enig på dette punkt.

Han viste deretter til forslaget om å regulere notfisket innenfor en maksimumkvote, og kunne konstatere av Reguleringsrådet var enig i dette. Han refererte deretter forslaget til stige og ba om synspunkt.

G. Olsen fremsatte følgende forslag:

<u>Lengdegruppe</u>	<u>Maksimumkvote</u>
Under 15 meter	650 tonn
15 - 20,9 meter	800 tonn
21 - 22,9 meter	950 tonn
23 - 25,9 meter	1.100 tonn
26 meter og over	1.250 tonn

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om G. Olsens forslag til stige.

Det var også enighet om at Fiskeridirektøren kunne stoppe fisket når kvotene var tatt og ellers foreta endring hvis utviklingen i fisket tilsa dette.

Det var også enighet om at fartøy måtte være egnet og utrustet.

Wold fremsatte forslag om at det ble gitt adgang til inntil 20% innblanding av hyse i seinotfisket.

Andreassen sa at han tok til etterretning at en ville komme tilbake til diskusjon omkring minstemål på sei. Han spurte deretter hvor mye sei som var levert til fabrikkskip i 1996.

Angell svarte at det var levert ca. 20 000 tonn til flytende mottak i løpet av året.

Domstein spurte om disse leveransene kunne vært unngått ved periodisering.

Angell svarte at dette ville kreve en betydelig økt landbasert mottak.

Maråk sa at minstemålet påvirket landindustriens interesse for kjøp av sei.

Gullestad sa at når det gjaldt innblanding av hyse i seinotfisket var hans holdning som tidligere og av prinsipiell karakter. Det ville kun bli tillatt uunngåelig bifangst. Han sa videre at en hadde funnet praktiske løsninger på problemet i samarbeid med Kontrollverket. Han tok imidlertid Wolds forslag til etterretning og spurte om det var ønskelig med en avstemning.

Wold sa at det ikke var nødvendig med avstemning.

Jørgensen viste til at Fiskarlaget hadde tatt saken opp med Fiskeridepartementet og at departementet hadde bedt Fiskeridirektøren igjen å ta saken opp med næringen. Dette forutsatte en ny vurdering av spørsmålet.

Gullestad svarte at departementet ville få et svar, men at han ikke hadde endret oppfatning i forhold til de uttaler som var gitt tidligere.

Gullestad refererte deretter forslaget til periodisering av seifisket med trål.

Wold sa seg enig i Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i den foreslåtte periodisering.

Han viste deretter til saksopplysningen i dokumentene om at det ved vurdering av stopptidspunkt i siste periode måtte tas høyde for bifangst resten av året.

Han refererte deretter forslaget til 750 tonn i maksimalkvote pr. tråler. Han ba om eventuelle synspunkt på dette.

Remøy foreslo at gruppekvote for trålerne ble fordelt ved at maksimalkvoten fra årets begynnelse utgjorde 2,5 % av gruppekvote.

Gullestad spurte om dette forslaget innebar en stige eller om kvoten ble lik for alle. Han sa at forslaget i følge direktoratets utregninger ville utgjøre en kvote på 850 tonn. Han viste til at med 120 trålere medførte dette en betydelig overregulering. Han mente at når det gjaldt seifiske nord for 62° N var en på vei inn i en ny tid med reduserte kvoter og hvor en ikke tok den fulle belastning i form av redusert kvote i 1997.

Maråk viste til at selv en kvote på 850 tonn ville innebære en kraftig reduksjon i forhold til inneværende år.

Gullestad spurte om FNL var enig i at periodiseringen løste industriens behov. Han sa deretter at han ikke hadde store motforestillinger mot å sette maksimalkvoten til 850 tonn.

Domstein svarte at periodisering var det viktigste for at industrien skulle kunne betjene markedet.

Gullestad kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i en maksimalkvote på 850 tonn.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og de to forslagene til regulering av seitrålerne. Han viste til at denne fartøygruppen hadde sei som hovedgrunnlag og at han derfor var innstilt på å ta skrittet fullt ut og innføre fartøykvoter. Dette var også gjort av

hensyn til industrien. Han viste også til at det fra Norges Fiskarlag var fremkommet en alternativ stige for seitrålerne i forbindelse med forslag om å regulere disse fartøyenes torskefiske med fartøykvoter.

Maråk sa at fartøykvote synes være en fornuftig modell med hensyn til verdiskapning og avvikling av fisket.

Wold mente at en burde utsette avstemming om stige til neste dag. Han begrunnet dette med at Fiskarlaget hadde behov for å foreta en del utregninger.

Remøy viste til at Norges Fiskarlag hadde gått inn for en maksimalkvote på 650 tonn. Han valgte imidlertid å ikke fremsette dette som forslag, idet han hadde stor sympati for Fiskeridirektørens forslag til fartøykvote.

Domstein sa at det her var snakk om en utsatt gruppe som ikke fikk glede av den positive utviklingen på torsk. Han viste også til at flåtegruppen betjente en del av industrien som ikke hadde mulighet til å legge om til mottak av torsk. Han fremholdt derfor at reguleringen måtte legges opp slik at det var sikret fisk i 4. kvartal.

Han fremsatte deretter forslag om at 30% av fartøykvoten ble avsatt til fiske etter 1. september.

Gullestad sa at han ville stå fast ved sitt forslag til stige. Han kunne deretter registrere at flertallet i Reguleringsrådet gikk inn for dette idet Norges Fiskarlag uttrykte at de hadde forståelse for Fiskeridirektørens forslag om fartøykvote etter en gitt stige, men fortsatt var av den oppfatning at fiske burde reguleres innenfor en maksimalkvoteordning.

Gullestad viste deretter til de to forslagene om avsetning til etter 1. september.

Maråk sa en burde akseptere at denne flåten ikke har mulighet til å avsette mer enn 20%.

Gullestad sa at han var villig til å inngå et kompromiss på 25%.

Han kunne deretter slå fast at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og fisket etter sei sør for 62° N.

Han refererte deretter forslaget om å avsette 7 000 tonn til not og 8 000 tonn til konvensjonelle og deretter fordele resten til trål.

Remøy fremsatte forslag om fordeling på 7 000 tonn til not og 9 000 tonn til konvensjonelle.

Gullestad sa at han var villig til å endre sitt forslag til gruppekvote for konvensjonelle redskap og kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i å avsette 9 000 tonn til denne gruppen.

Han presiserte også at bifangst til industritrålerne ville kunne avregnes uavhengig av stopperperioden. Dette fordi det var snakk om minimale kvantum som ikke er spesielt omtalt i saksdokumentene.

Gullestad viste deretter til forslaget om å stoppe fisket for fartøy over 28 meter når det gjenstod 2 000 tonn av gruppeknoten.

Han sa at han ville endre dette forslaget til å omfatte båter over 23 meter når det gjenstod 1 200 tonn av gruppeknoten.

Rådet var enig i dette endrede forslaget.

Han viste deretter til forslaget om å sette maksimalknoten til 300 tonn, idet han endret dette til 400 tonn.

Reguleringsrådet var også enig i dette.

Likeså var Reguleringsrådet enig i at det resterende kvantum burde tilfalle trålergruppen.

Gullestad viste deretter til forslagene i saksdokumentene om deling av kvoten innad i trålgruppen, forslag til periodisering, stopperperiode og maksimalkvote.

Remøy fremsatte forslag om at gruppeknoten ble periodisert med 60% fra årets begynnelse til 1. august og deretter 40% resten av året. Han foreslo også at det ble iverksatt en generell maksimalkvote på 1 500 tonn.

Hatlevik sa at nå hadde snart torsketrålerne overtatt all seitråling i Nordsjøen. Han pekte på at det tradisjonelle fisket hadde foregått i Nordsjøen om høsten.

Domstein var enig i Fiskeridirektørens forslag, idet han mente dette var best tjenlig for industrien.

Gullestad spurte om det var mulig å sortere ut de elementene Reguleringsrådet var enig i. Han kunne deretter konstatere at stopperperioden 1. juli til 15. august og Fiskeridirektørens forslag til periodisering ble bifallt av rådet.

Når det gjaldt deling av flåtegruppene hang dette sammen med spørsmål om maksimalkvote.

Remøy sa at ved å redusere maksimalkvoten fra 2 000 tonn i 1996 til 1 500 tonn det påfølgende år hadde næringen akseptert en betydelig reduksjon.

Domstein viste til at Fiskeridirektørens forslag både ivaretok den mest utsatte flåtegruppen og industrien. Han ville fortsatt støtte dette.

Hatlevik viste til at Sør Norges Trålerlag ønsket deling.

Gullestad refererte deretter de to alternative forslagene nemlig Fiskeridirektørens forslag til deling og maksimalkvote på 1 000 tonn og Remøys forslag til maksimalkvote på 1 500 tonn. Han foretok deretter avstemning.

5 representanter (S. Olsen, G. Olsen, Remøy, Lerbukt og Storås) støttet Remøys forslag.

6 representanter (Gullestad, Wåge, Jakobsen, Dahl, Domstein og Andreassen) støttet Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Degree) avholdt seg fra å stemme.

2 representanter (Wold og Trollvik) var ikke tilstede ved avstemningen.

Gullestad refererte deretter forslaget til regulering av fritidsfisket og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

3.1.4 North-East Arctic saithe

Catch data (Table 3.1.4.1):

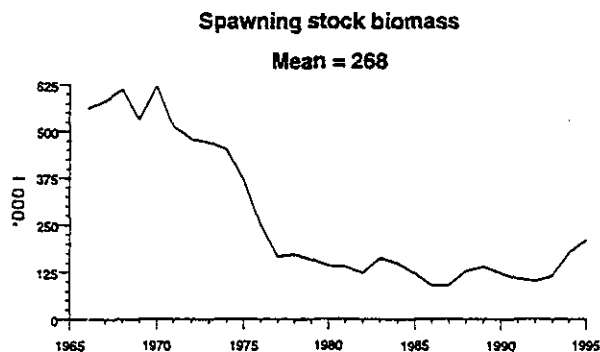
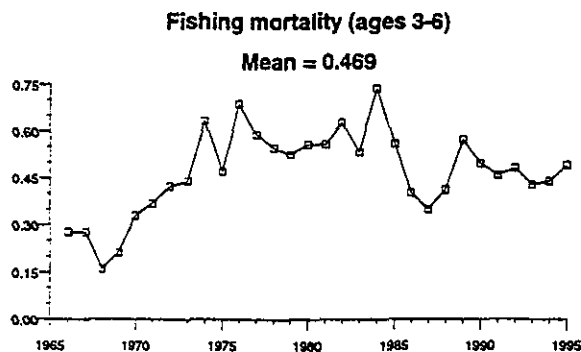
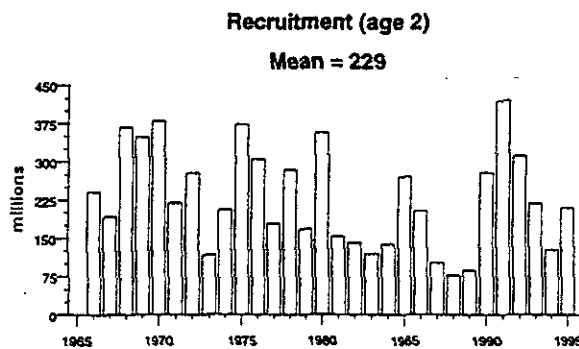
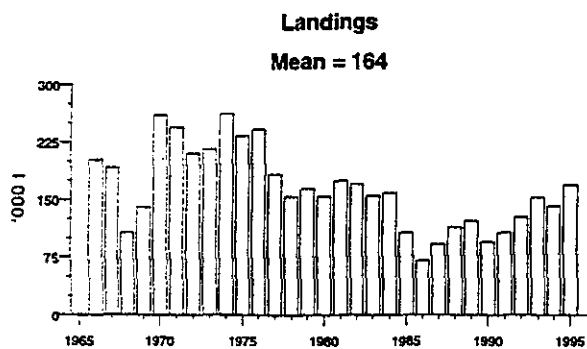
Year	ICES advice	Catch corresp. to advice	Agreed TAC ²	Official landings.	ACFM catch
1987		<90	-	92	92
1988		<83	-	114	115
1989		120	120	122	123
1990		93	103	96	95
1991		90	100	108	107
1992		115	115	128	128
1993		132 ¹	132	154	154
1994		158 ¹	145	142	142
1995		221 ¹	165	169	169
1996	$F_{96} \leq F_{94}$	158 ¹	163		

¹ Predicted catch at *status quo* F. ² Set by Norwegian authorities. Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: Since the early 1960's, the fishery has been dominated by purse seine and trawl fisheries, with a traditional gill net fishery for spawning saithe as the third major component. The purse seine fishery is conducted in coastal areas and fjords and typically exploits somewhat smaller fish than the trawlers. Historically, purse seiners and trawlers have taken roughly equal shares of the catches. Since 1992, purse seine catches have decreased substantially and the trawl catches increased

correspondingly such that they now account for more than half of the catches.

Based on target catch and estimated catches of other gears, quotas are set for purse seine and trawl fisheries. In the Norwegian fishery, quotas can be transferred between purse seine and trawl if it becomes clear that the quota allocated to one of the gears will not be taken.

State of the stock: The stock is considered to be close to safe biological limits. Although the spawning stock biomass has increased after almost 20 years at low levels and is now above MBAL (currently estimated at about 170,000 t), it will fall below MBAL in the short term at present levels of fishing mortality. There was a declining trend in fishing mortality from 1989 to 1993 and then an increase in 1995 almost to the 1990 level (0.5), bringing F well above F_{med} (0.33). Recruitment has been above average in four of the five last years.

Details in Table 3.1.4.2

Forecast for 1997:

SSB(96) = 211, $F(96)$ = 0.50, Basis: Expected Catch(96) = 163(target for management based on quotas for major fleets), Landings (96) = 163.

Option	Basis	F (97)	SSB (97)	Catch (97)	SSB (98)
A	$0.4F_{95}$	0.20	167	69	225
B	$0.6F_{95}$	0.30		98	196
C	F_{med}	0.33		107	187
D	$0.8F_{95}$	0.39		123	171
E	$1.0F_{95}$	0.49		145	150
F	$1.2F_{95}$	0.59		164	132

Weights in '000 t

Option A shows an increase in SSB, while Options C to F show a decline in SSB in the short-term. A 20% or more reduction in fishing mortality is required to have the spawning stock at or above MBAL in 1998.

Medium term considerations: At *status quo* fishing mortality (0.49) the probability that the spawning stock is below MBAL (170 000 tonnes) in year 2000 is estimated to be 75%. This probability is reduced to 22% when fishing mortality is kept at 0.39 and to less than 3% when fishing mortality is kept at 0.33 (F_{med}) or lower. The probability that the catch in 2000 will be below the expected 1996 catch (163 000 tonnes) is above 80% at any constant level of fishing mortality.

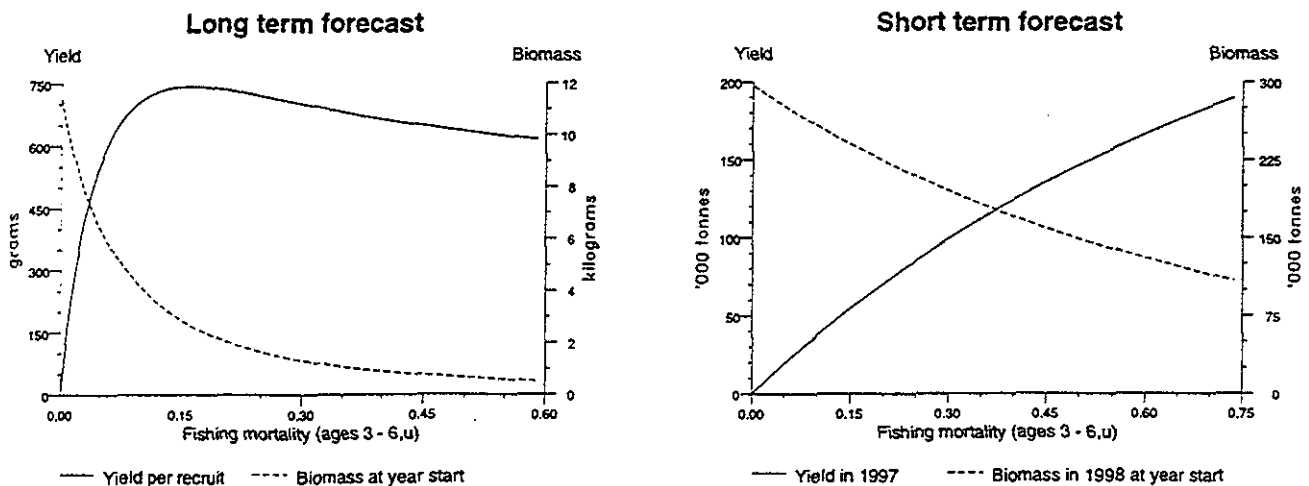
Management advice: In order to prevent the spawning stock from decreasing below MBAL a reduction of fishing mortality in 1997 to the F_{med} level or below is required.

Special comments: The present assessment of the stock is somewhat less optimistic than the previous one. The 1992 yearclass is reduced by about 40% partly due to revision of the age composition of the 1994 catches. In addition the mean weights at age of the dominating agegroups in 1995 have been observed to be lower than expected.

Data and assessment: The analytical assessment was based on catch-at-age and survey data. Catch per unit effort data were taken from Norwegian purse seiners and trawlers and the abundance indices from an acoustic trawl survey.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1996 (C.M.1997/Assess:4).

Yield and Spawning Stock Biomass

3.5.5 Saithe in Sub-area IV and Division IIIa (North Sea)

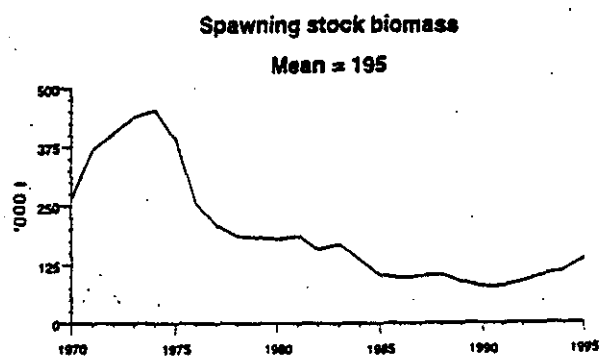
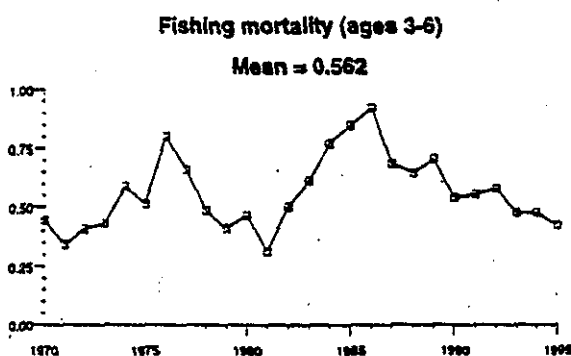
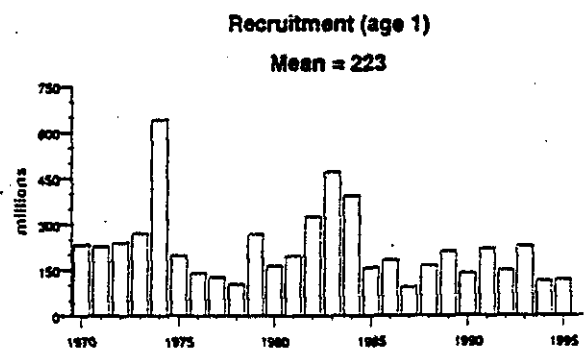
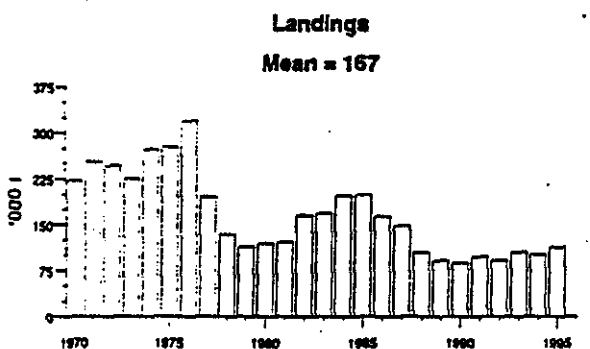
Catch data (Table.3.5.5.1):

Year	Rec. TAC	Agreed TAC	Off. Indgs.	ACFM catch
1987	<198	173	154	149
1988	156	165	113	105
1989	170	170	92	92
1990	120	120	85	88
1991	125	125	93	99
1992	102	110	92	93
1993	93	93	107	105
1994	72	97	98	97
1995	107	107	101	114
1996	111	111		

Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: Saithe are mainly taken in a directed trawl fishery during the spawning season in deeper water near the northern shelf edge and the Norwegian Deep. The main fishery developed in the beginning of the 1970s. French, Norwegian and German catches make up about 80% of the total international catch. In recent years there has been a reduction in fishing effort, particularly by the French fleet.

State of stock: This stock is considered to be close to safe biological limits. Total biomass and spawning stock biomass show a continuous downward trend until 1990 when they were at historically low levels, but the present assessment indicates an improvement of the stock. The SSB is at present close to 150,000 t, the point below which recruitment will on average be lower. SSB would be expected to increase towards an equilibrium value above this at present levels of exploitation. Fishing mortality has shown a decreasing trend since 1986 and is now slightly below F_{med} (0.46).

Further details in Table 3.5.5.2.

Forecast for 1997:

SSB(96)=143, F(96) =0.43, Basis: F(96)=F(95),
Catch(96) =110, Landings (96) = 110

Option	Basis	F (97)	SSB (97)	Catch (97)	Lndgs ¹ (97)	SSB (98)
A	0.4 F ₉₅	0.17	163	51	51	216
B	0.6 F ₉₅	0.26	163	73	73	197
C	0.7 F ₉₅	0.30	163	84	84	188
D	0.8 F ₉₅	0.34	163	94	94	179
E	1.0 F ₉₅	0.43	163	113	113	164
F	1.2 F ₉₅	0.51	163	131	131	149

Weights in '000 t.

¹ Human consumption + Industrial by-catch

Under all options, SSB is expected to increase in the short term.

Medium-term considerations: At the most recently estimated values of fishing mortality, the stock would be

expected to fluctuate around an equilibrium value of about 200,000 t with only a low probability of falling below 150,000 t. However, the stock is very sensitive to fishing mortality rate and small increases in F could rapidly deplete the stock.

Management advice: ACFM recommends that the fishing mortality in 1997 should not be allowed to increase above the 1995 level. An increase in fishing mortality above *status quo* would have a high probability of reducing the stock below safe biological limits.

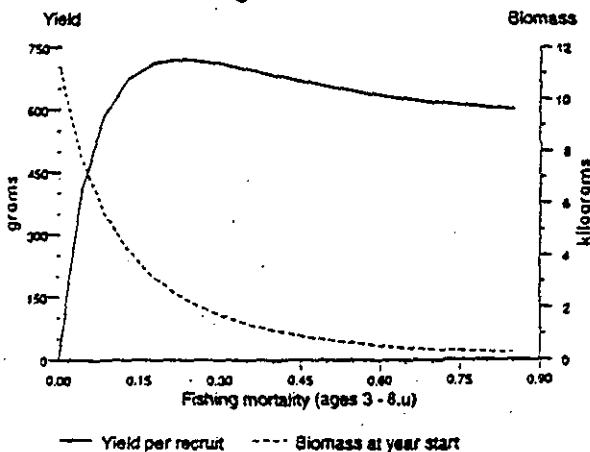
Special comments: This stock is associated with the West of Scotland stock, both in terms of stock distribution and in terms of some of the major exploiting fleets. Trends in SSB and recruitment are similar in both stocks.

Data and assessment: Analytical assessment using catch-at-age data and effort data.

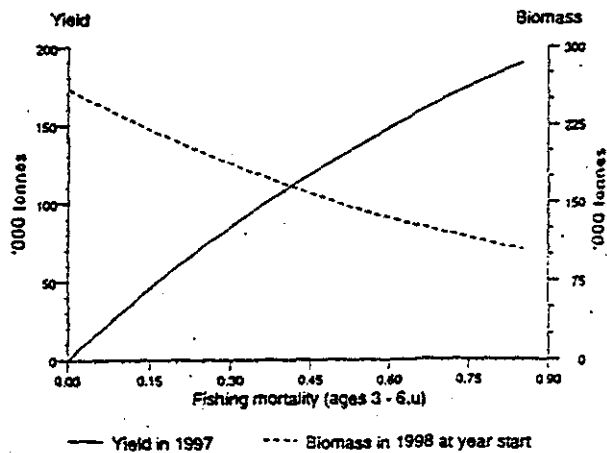
Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Demersal Stocks in the North Sea and Skagerrak, October 1996(CM 1997/Assess:6).

Yield and Spawning Stock Biomass

Long term forecast

Short term forecast

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Elling Lorentsen, 73 54 58 71
\\n00v_ell\office\brev\depsi97.doc

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 Dep.

0032 OSLO

04.12.96
EL
Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1997.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 2.-5. desember 1996 drøftet «Regulering av fisket etter sei i 1997» og fattet følgende vedtak:

- «1. Norges Fiskarlag stiller seg uforstående til at forskerne i løpet av kort tid kan foreta så store endringer i de bestandsvurderinger som legges fram. Norges Fiskarlag konstaterer videre med beklagelse at Fiskeridepartementet med utgangspunkt i forskernes anbefalinger har lagt seg på et lavt uttak av sei nord for 62° N for 1997 gjennom å fastsette det totale uttaket til 125.000 tonn, inklusive avsetninger til tredjeland.

Det vises til at Fiskeridepartementet i sin pressemelding begrunner den lave eikvoten med at «tidspunktet for å bygge opp seibestanden nå er gunstig siden totalkvotene for torsk og hyse er rekordstore neste år.» Under henvisning til driftsmønsteret innenfor flåten vil Norges Fiskarlag avvise at det er en direkte sammenheng mellom kvotenivåene på torsk, sei og hyse. Fiskarlaget kan heller ikke se at det er relevant å begrunne kvotefastsettelse for ett fiskeslag ut fra kvotenivået for andre fiskeslag.

Norges Fiskarlag vil videre vise til at det skaper store problemer for næringen å måtte forholde seg til så store og uforutsigbare endringer i viktige rammevilkår.

Norges Fiskarlag mener derfor at en nedtrapping av uttaket burde ha vært tatt over en lengre periode. På denne bakgrunn mener Norges Fiskarlag at TAC for 1997 bør settes til 135.000 tonn.

2. Norges Fiskarlags landsmøte uttalte i sak 11/94 - «Ressursforvaltning og prinsipper for regulering av fiskeressursene» at

«Landsmøtet går inn for å videreføre gjeldende gruppeinndeling med følgende inndeling:

- av totalkvoten avsettes et stipulert kvantum til konvensjonelle redskaper på 35.000 tonn

- det avsettes videre en bufferkvote på 20.000 tonn til fordeling mellom trålgruppen og notgruppen. Denne kvoten refordelles tidligst mulig etter 15. august
- Landsmøtet går inn for at det resterende kvantum fordeles med 50% til trålgruppen og 50% til notgruppen»

3. Norges Fiskarlag er av den prinsipielle oppfatning at det for konvensjonelle redskaper bør avsettes en stipulert kvote. Ut i fra utviklingen i seifisket de siste år og ut i fra signaler gitt fra myndighetene, tar Norges Fiskarlag til etterretning at det for 1997 vil bli fastsatt en gruppekvote også for konvensjonelle redskaper. Ut i fra størrelsen på totalkvoten for neste år, tilrår Norges Fiskarlag at det avsettes 35.000 tonn til denne gruppen for 1997, hvorav 10.000 tonn avsettes til fiske etter 1. august.

Norges Fiskarlag tilrår at fisket reguleres med maksimalkvoter etter følgende stige:

<u>Lengdegruppe</u>	<u>Maksimalkvote</u>
under 10 meter	50 tonn
10 - 14.9 meter	100 tonn
15 - 20.9 meter	150 tonn
21 - 27,9 meter	200 tonn
28 meter og over	300 tonn

4. Det resterende kvantum fordeles med 50% til trålergruppen og 50% til notgruppen.

Trålergruppens gruppekvote fordeles med 80% til trålere med torsketråttillatelse og 20% til trålere med seitråttillatelse og som fisker i området mellom 62° og 65° N.

Gruppekvote for trålere med torsketråttillatelse bør periodiseres med 40% fra 1. januar 1997 til 9. mars 1997 og 60% fra 10. mars og fram til 15. august 1997. Av gruppekvoten avsettes et kvantum på 8.000 tonn til fiske etter 15. august.

For trålere med torsketråttillatelse vil Norges Fiskarlag tilrå at gruppekvoten fordeles som maksimalkvoter fra årets begynnelse med 2,5% av gruppekvoten for de største trålerne.

For trålere med seitråttillatelse avsettes et kvantum på 2.000 tonn til fiske etter 15. august. Norges Fiskarlag vil tilrå at maksimalkvoten fastsettes til 650 tonn.

5. Den avsatte gruppekvote til not tilrår Norges Fiskarlag fordelt på deltakende fartøy med differensierte maksimalkvoter etter følgende stige:

<u>Lengdegruppe</u>	<u>Maksimalkvote</u>
Under 15 meter	650 tonn
15 - 20.9 meter	800 tonn
21 - 22.9 meter	950 tonn
23 - 25.9 meter	1.100 tonn
26 meter og over	1.250 tonn

Norges Fiskarlag tilrår at fartøy som fisker sei med not ikke gis anledning til et direkte fiske etter sei innenfor den konvensjonelle kvoten, dersom det kvantum fartøyet har fisket med not overstiger maksimalkvoten for vedkommende fartøy med konvensjonelle redskaper. Et slikt fartøy kan i et hvert tilfelle samlet sett ikke overskride maksimalkvoten for notfartøy.

6. Urviklingen i fisket må følges nøye, slik at avsatte periodekvoter ikke overskrides og at problemene med manglende kvantum i senere perioder blir forsterket.»

B) FISKET ETTER SEI SØR FOR 62° N I 1997.

1. Norges Fiskarlag legger til grunn at norsk kvote av sei i området sør for 62° N vil bli i størrelsesorden 59.000 tonn i 1997. Norges Fiskarlag vil tilrå at fordelingen av denne følger samme opplegg som for 1996, slik at konvensjonelle redskaper får en gruppekvote på 9.000 tonn og notgruppen får en gruppekvote på 7.000 tonn. Trålgruppens gruppekvote blir etter dette bli omlag 43.000 tonn i 1997.
2. Norges Fiskarlag tilrår at trålernes gruppekvote periodiseres med 60% fra årets begynnelse og fram til 1. august, mens det resterende kvantum på 40% kan fiskes fra og u. ed 1. august 1997.

Trålfartøy med torsketråltillatelse og med nordsjø/indsutritråltillatelse gis anledning til å fiske inntil 1.500 tonn i 1997.
3. Norges Fiskarlag tilrår at notfartøy og fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper gis anledning til å fiske fritt innenfor de avsatte gruppekvoter.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fiskeridirektoratet
Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Fiskerinæringens Landsforening

FNL-Tromsø

9005 Tromsø (Besøksadresse: Skippergata 35-39)
Telefon: 77 65 80 33, Fax: 77 65 54 97

*Spj. PG
Fullstend
RW*

John RW

WMP

FISKERIDIREKTORATET	
AKTIV	03. DES 96
SAKSNR. 5103/96	DOK.NR. 4
U.O. a	

Fiskeridirektøren
Postboks 185
5002 Bergen

Vår ref.

Deres ref.

Dato

2.12.96

REGULERING AV SEIFISKET I 1997

Vi viser til vårt brev av 31. oktober d.å. til Fiskeridepartementet med kopi til Fiskeridirektøren og de øvrige adressater av dette brev.

Vårt styre har drøftet reguleringene av neste års seifiske. Styret konstaterer at seibestandene er svak og at det derfor er viktig å få en forvaltning som kan sikre en bærekraftig utnyttelse også av seiressursene. Et viktig tiltak for industrien og fiskerne vil i så måte være å få hevet minstemålene på sei. Økning av minstemål vil gi et større langsiktig utbytte og samtidig gi muligheter for større fleksibilitet i anvendelsen av råstoffet.

Vårt styre erkjenner at en økning av minstemålet vil få stor betydning for deler av industrien og kystnotgruppen. Fiskerinæringens Landsforening vil derfor foreslå reguleringer som søker å imøtekomme også disse interesser og gi nødvendig tid for omstilling.

Regulering av seifisket i Nordsjøen

I prinsippet støtter vi at minstemålet økes til 40 cm sør for 62° N. Imidlertid må dagens minstemål for sei kunne videreføres i kystnære farvann og for et begrenset kvantum på anslagsvis 8.000 tonn for fiske med seinot. Dette begrunnes med at seien langsetter kysten i området fra Måløy og sørover bare unntaksvis blir større enn gjeldende minstemål. Vi har en kystflåte som ikke har alternativ beskjeftigelse til notseifisket, og en arbeidsintensiv landindustri i dette området som baserer sin produksjon på dette råstoffet. Kystnær sei større enn minstemålet, syd for 62° N, trekker normalt ut i havet og blir da tilgjengelig for andre flåtegrupper.

Dersom minstemålet ikke blir øket til 40 cm, med det unntak vi har forslått for et begrenset kvantum notsei, må det innsettes andre tiltak som f.eks fiskestopp i de perioder det erfaringsmessig er innslag av store mengder småsei. De senere år har relativt store kvanta småsei gått ubearbeidet til EUs fiskeindustri og til lave priser. Også andre tiltak kan være aktuelle. Dette må vi i tilfelle få komme tilbake til.

Hovedkontor:

FNL Oslo, Postboks 5471 Majorstua, 0305 Oslo, Tlf: 22 96 50 18, Fax: 22 60 15 42

Avdelingskontor:

FNL Bergen, Bantelabo 2, 5003 Bergen, Tlf: 55 96 26 70, Fax: 55 96 22 05

FNL Ålesund, Postboks 514 sentrum, 6001 Ålesund, Tlf: 70 12 45 60, Fax: 70 12 30 02

Regulering av seifisket nord for 62°N

Fiskerinæringens Landsforening støtter prinsippet om å øke minstemålet for sei til 45 cm nord for 62° N. I en overgangsperiode vil det også her være behov for å finne en ordning som kan være tjenlig for seinotflåten, men hovedregelen må være at minst 50% av all sei fanget med not skal være minst 45 cm. Dette gir notflåten fleksibilitet samtidig som det sikrer at også notflåten må fiske større sei enn tidligere. I området nord for 62° N er industrien i liten grad utstyrt for å kunne produsere store kvanta småsei i en kort sesong. Derfor har fangstene av den minste seien i økende grad gått til klondykere, norske og utenlandske fabrikkskip, og gitt uheldige ringvirkninger som dårlige priser og minimal sysselsetting.

FNL har registrert at Fiskebåt har foreslått at torsketralernes gruppekvantum av sei bør periodiseres, med 40% av kvoten for perioden 1. januar og fram til 14 dager før palmesøndag og 60% for perioden 14 dager før palmesøndag og fram til bufferkvoten skal fordeles.

Vårt styre understreker at det i perioden fra 15. august og ut året ikke vil være tilstrekkelig å bare ha tralernes andel av en bufferkvote til disposisjon.

Erfaringene fra 1996 viser dette meget tydelig da det til tross for fartøyskvoter på inntil 1500 tonn ikke har vært mulig å få en fangsttilpasning som sikrer industriens behov. Årets regulering har heller ikke gjort det mulig å fordele fangsten av torsk og hyse over en lengre periode. Store innslag av sei langs kysten gjør at et fiske utelukkende basert på 10% innblanding vil presse ferskfisktrålerflåten ut fra kysten og gi en dårlig tilpasning i forhold til industriens råstoffbehov. Det er derfor viktig at det på høsten gjenstår et kvantum sei som står i forhold til disponible kvoter av torsk og hyse.

Fiskerinæringens Landsforening foreslår derfor at gruppekvoten fordeles med 30% i første periode, 50% i perioden frem til bufferkvoten skal fordeles og 20% til siste del av året. For å sikre industriens råstoffbehov, samtidig som hele kvoten skal fiskes, foreslår styret at refordelingen settes til 15. september, men at det i tillegg foretas en løpende vurdering av fangstutviklingen slik at det om nødvendig kan refordelles tidligere dersom store deler av seikvotene gjenstår.

For industrien er det et mål å få strukket fisket ut over tid og å hindre kappfiske innenfor gruppekvoter. For å søke å nå dette mål er det kommet klare tilrådinger fra industrien om at trålergruppene tildeles fartøyskvoter eller maksimumkvoter gjeldende for hele året selv om de ulike tralernes gruppekvantum av sei blir periodisert. En tilsvarende begrensning bør legges på fartøyer som tilhører notgruppen samtidig som adgangen til å fiske med flere redskapstyper ikke må øke fartøyenes totalkvote.

Med vennlig hilsen
Fiskerinæringens Landsforening

Terje E. Martinussen
avd. direktør

Otto H. James-Olsen

cc: Fiskeridepartementet
Norges Fiskerilag
Fiskebåttredernes Forbund

Fiskerinæringens Landsforening

Bransjekontoret for konvensjonell bearbeiding (BKB)

Postboks 496 Sentrum, 6001 Ålesund
Telefon: 70 12 45 80, Fax: 70 12 30 02

Det Kongelige Fiskeridepartement
Postboks 8118 Dep.
0032 Oslo

Kopi: SJF
RB

Satt

«IKKE OFFENTLIG»

SÅJ/
Sett RB/PC

Kopi: RB
Fub

Ålesund 21. november 1996
JO/1511961

AD. MINSTEMÅL PÅ SEI

Vi har fått opplyst at Reguleringsrådet i kommende møte vil bli forelagt et notat hvor konsekvenser og langsiktig beskatningsstrategi knyttet til økning av minstemål på sei blir behandlet.

Minstemålet for sei tas i flere sammenhenger opp av våre kunder i EU, spesielt i Danmark og Tyskland. Som kjent forlanger flere av de store kjøperne i EU at norske fiskeprodusenter avgir en erklæring hvor det forsikres at «Measures to further a sustainable fishery» er ivarettatt ved fangst av den fisk som inngår i de produkter som selges.

Det internasjonale minstemål for sei i Skagerrak er 30 cm, men danskene har ensidig fastsatt et minstemål på 40 cm. Vårt lave minstemål kombinert med vårt betydelige fiske av slik småsei kritiseres spesielt fra dansk side som dårlig ressursforvaltning og som dårlig forretningsstrategi. Eksempler på det siste er at samtidig som våre eksportører arbeidet med å selge seiprodukter produsert av norsk landindustri, lå opp til 2-3 norske trålere i Hanstholm og fallbød småsei (som industrien er lite interessert i). Resultatet ble nettopriser til norske fiskere ned til 2-3 kroner kiloet samt pressede priser på de norskproduserte seiproduktene.

Bedømt forretningsmessig er dette langt fra optimalt, men viktigst er at vi ikke neste år blir beskyldt for å drive et uforsvarlig fiske på småsei. Det er derfor ønskelig at man før sommeren, når notseifisket på nytt blir aktuelt, får nye minstemålbestemmelser for sei.

Selv om de norske reguleringene av seifisket, herunder minstemål, er i overensstemmelse med internasjonale avtaler, er dette brev påført «Ikke offentlig». Grunnen er at vi ikke ønsker en offentlig debatt hvor det stilles spørsmål om vårt betydelige fiske av småsei er i tråd med en bærekraftig ressursforvaltning, noe som kan medføre at kundene ikke vil kjøpe norske seiprodukter.

Med vennlig hilsen
Fiskerinæringens Landsforening

Geir Andreassen
Adm. direktør

Otto H. James-Olsen

CC: Fiskeridirektøren

TILSLUTTET NÆRINGSLEVERETS HOVEDORGANISASJON

Hovedkontor:

Boks 5471 Majorstua, 0505 Oslo, Telefon: 22955018, Fax: 22601542

Bransjekontorer:

FNL Bergen, Bontelabo 2, 5003 Bergen, Telefon: 35962670, Fax: 35962205

FNL Tromsø, 9005 Tromsø, Telefon: 77658033, Fax: 77555497

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1997.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

A) VED GRØNLAND

Fisket i 1996.

Norge fikk etter kvoteforhandlinger med EU en kvote på 2.500 tonn reker ved Øst-Grønland også i 1996.

Antall fartøy som fyller vilkårene for deltakelse i dette fisket, er som i fjor 19 fartøy. Et av disse fartøyene forliste imidlertid i desember 1995, og har derfor ikke kunnet delta i årets fiske. Søknad om bruk av leiefartøy for havaristen ble avslått.

Totalkvoten på 2.500 tonn reker ble fordelt som fartøykvoter etter tradisjonell fordelingsnøkkel.

Grønland har videreført en lisensieringsordning som bl.a. innebærer at maksimalt 15 fartøy samtidig kan fiske reker i Grønlands fiskerisoner. Som kjent er Grønland i ferd med å bygge ut et inspeksjonssystem som innebærer at det på ethvert fartøy kontinuerlig skal være to inspektører. Fra og med 1993 har således noen fartøy til enhver tid hatt inspektører ombord under fiske. Etter det Fiskeridirektøren erfarer har dette fungert tilfredsstillende.

Siste utseilingsdato ble i samsvar med tilråding fra Norges Fiskarlag satt til 15. september.

Etter tilråding fra næringen økte Fiskeridirektøren i mai samtlige fartøykvoter med 20%, på grunn av dårlig fiske i de første månedene av året. Forutsetningen var at fisket ville bli stoppet dersom totalkvoten ble tatt, uavhengig av om det enkelte fartøy hadde fisket sin fartøykvote.

Fiskeridirektøren fikk fullmakt fra Reguleringsrådet til å avvikle en eventuell refordeling på den mest hensiktsmessige måten.

1. november ble det i tråd med tidligere års praksis foretatt refordeling av gjenstående kvote. Det var på dette tidspunkt 12 deltakende fartøy igjen som fikk fordelt restkvoten på 315 tonn reker.

11. november ble det på nytt fastsatt refordeling til 9 fartøy innenfor en restkvote på 141 tonn.

Den 14. november valgte et av disse fartøyene å avslutte fisket. Det resterende kvantum fra dette fartøyet (8 tonn) ble av praktiske årsaker fordelt likt på de da 8 gjenværende fartøy.

Totalkvoten er nå beregnet oppfisket, og grønlandske myndigheter stoppet fisket med virkning fra og med 23. november 1996.

Fisket i 1997.

Kvoteforhandlingene med EU er ikke slutført, men en legger til grunn en forventet totalkvote på 2.500 tonn, slik resultatet har vært de senere år.

Fiskeriforhandlingene mellom Norge og Grønland finner først sted i løpet av januar 1997. Fiskeridirektøren har ikke på det nåværende tidspunkt mottatt opplysninger om at grønlandske myndigheter har til hensikt å innføre ytterligere reguleringstiltak i rekefisket ved Grønland, som kan føre til at gjennomføringen av det norske fisket i området vanskeligjeres.

Forutsatt at Norge etter forhandlingene med EU tildeles tilsvarende kvote av reker ved Øst-Grønland i 1997, vil Fiskeridirektøren tilrå at det tas sikte på å følge tilsvarende reguleringsopplegg som i 1996 herunder at gjeldende kvotenøkkel legges til grunn, og at det settes frist for siste utseiling 15. september.

B) NORDSJØEN/SKAGERRAK

Fisket i 1996.

ACFM ga også for 1996 en samlet anbefaling for ICES-områdene IIIa og IVa, som innebar at TAC ikke burde overstige 15.000 tonn. TAC ble i kvoteavtalen med EU og Sverige fastsatt i tråd med anbefalingen.

30% av kvoten ble avsatt til fiske i Norges økonomiske sone (ICES-område IVa) og 70% til fiske i Skagerrak (ICES-område IIIa). Dette innebar en geografisk fordeling på henholdsvis 4.500 tonn og 10.500 tonn. Norge ble tildelt en kvote på 4.890 tonn reker i Skagerrak.

EU ble tildelt en kvote på 1.080 tonn og Sverige en kvote på 150 tonn reker i Norges økonomiske sone i Nordsjøen. Norge har således til disposisjon en kvote på 3.270 tonn reker i norsk sone i Nordsjøen og i tillegg 100 tonn i EU sonen. Pr. 10. november 1996 har EU tatt 448 tonn av kvoten. Svenske fartøy har frem til samme dato rapportert å ha tatt 67 tonn.

Fisket i disse områdene har fra norsk side vært regulert under ett. Vilkår for deltakelse i fisket er at fartøyet må være merkeregistrert samt at eier av fartøyet må være oppført i fiskermanntallet.

Fartøyene har hatt adgang til å ta turkvoter på inntil 4 tonn. Fisket har videre vært regulert ved helligdagsfredning. Norske fartøy har pr. 10. november fisket, 1.639 tonn reker i Nordsjøen og 3.907 tonn reker i Skagerrak.

Fisket i 1997.

Det foreligger for 1997 ikke en entydig anbefaling i form av TAC for reker innenfor ICES-områdene IIIa og IVa. ACFM har gitt 5 opsjoner for beskatningen av reke i nevnte områder.

Forhandlinger med EU om fiske i Skagerrak i 1997 er pr. 26. november 1996 ikke avsluttet.

Av denne grunn er rekekvote for 1997 i Skagerrak (ICES-område IIIa) og i Norges økonomiske sone (ICES-område IVa) p.t. ikke fastsatt.

I henhold til praksis må en påregne at EU og Sverige får kvoter i norsk sone i Nordsjøen og Norge en kvote i EU-sonen i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren vil for 1997 foreslå en videreføring av reguleringsopplegget i 1996.

C) REGULERING AV DET NORSKE REKEFISKET VED FLEMISH CAP I 1997

1. Innledning

Sammen med rekefiskere fra Færøyane og Grønland begynte norske rekefiskere å fiske på rekefeltene ved Flemish Cap våren i 1993, og siden har dette området vært et viktig driftsalternativ for norske rekefiskere. Tabellen nedenfor er basert på fartøysrapporter og viser norsk innmeldt fangst og deltakelse i det enkelte år.

År	Fangst (tonn)	Antall fartøy
1993	7.255	22
1994	8.720	19
1995	9.263	27
1996 ¹	6.191	15

Tabell 1. Fisket kvantum og antall deltagende fartøy, 1993 - 1996.

Fangsten økte fra 7.255 tonn det første året til 9.253 tonn i 1995 men ble redusert til 6.191 tonn inneværende år. Deltakelsen gikk ned fra 22 rekefartøyer i 1993 til 19 trålere i 1994 mens i alt 27 trålere deltok i 1995. Inneværende år har kun 15 fartøyer fisket etter reker ved Flemish Cap. Siden 1993 har i alt 33 (hvorav ett fartøy kom inn i 1996, da et av de opprinnelige 32 fartøyene frasa seg sin rett til å delta i 1996) norske rekefartøyer deltatt i fisket ved Flemish Cap. Dette omfatter alle de 19 trålerne som har rett til å delta i rekefisket ved Øst-Grønland. I tillegg har 14 andre rekefartøyer deltatt, hvorav 8 trålere har torsketråltillatelse i tillegg til rekefartøytillatelse, mens de 6 andre kun har rekefartøytillatelse.

2. Regulering og avvikling av fisket i 1996

Rekefisket ved Flemish Cap var før 1996 ikke underlagt annen form for regulering enn tekniske reguleringer og en rapporteringsordning i form av å melde inn og utgang av NAFO-området til norske myndigheter som videresender disse opplysningene til NAFO-sekretariatet. Dessuten har norske fartøyer vært pålagt å sende ukentlige fangstrapporter til norske myndigheter. De tekniske reguleringene i NAFO-området består av et påbud om å bruke rekerist med maksimalt 22 mm spileavstand, samt påbud om å benytte en maskevidde på minst 40 mm i trålen. Dette er forøvrig den samme maskeviddebestemmelse som gjelder for trålfisket etter reker ved Øst-Grønland.

For 1996 ble det vedtatt at observatørdekningen på fartøyer som fisker i området skulle økes til 100%. Tidligere var det krav om en observatørdekning på 10%. Ordningen har vært administrert av Fiskeridirektoratet som for 1996 engasjerte et kanadisk firma for å stille observatører til disposisjon ombord på norske fartøyer. Denne ordningen har fungert tilfredsstillende for alle parter i 1996. Kravet om 100% observatørdekning måtte oppfylles for at norske fartøyer skulle kunne fiske i NAFO-området i 1996, og medførte at ingen norske fartøyer kunne fiske i området uten å ha observatør ombord.

Årsmøtet i NAFO vedtok i 1995 å innføre innsatsbegrensende reguleringstiltak i rekefisket på Flemish Cap i 1996, ved at deltagelsen i 1996 skulle begrenses slik at ikke flere fartøyer får adgang til å delta i 1996, enn det antall fartøyer som har deltatt i perioden fra 1. januar 1993 til og med 31. august 1995. Totalt hadde 32 norske fartøyer deltatt i referanseperioden.

¹ Innrapportert pr. 19. november 1996.

For å begrense fiskeriaktiviteten, ble det også vedtatt at hvert medlemsland skulle sørge for å begrense antall fiskedøgn til ikke å overstige det maksimale antall fiskedøgn registrert i ett av årene fra 1993 til 1995 (pr. 31. august). Med antall fiskedøgn menes antall døgn i sonen inklusive dato for inn og utmelding, summert for alle fartøyer som i de enkelte år har fisket i NAFO-område 3M.

Rapportene fra Flemish Cap for de enkelte år som er innsendt til Fiskeridirektoratet, viser at 1994 er det gunstigste året for norske fartøy, da det til sammen ble registrert 2.206 døgn. Følgelig måtte Norge begrense de norske fartøyene sin fiskeriaktivitet innenfor 2.206 døgn i 1996.

Hvert fartøy ble tildelt en basiskvote på 25 fiskedøgn. Overskytende døgn ble fordelt forholdsmessig på fartøyene i henhold til fartøyenes deltakelse i fisket i perioden 1. januar 1993 til og med 31. august 1995. Ett fartøy som ikke hadde deltatt i referanseperioden fikk delta i 1996, da ett av de 32 fartøyene som hadde deltatt, trakk seg fra deltakelse i 1996. Dette fartøyet uten tidligere deltakelse ble tildelt et antall døgn tilsvarende den minste maksimaldøgnkvote som ble tildelt for 1996.

Antall fangstdøgn ble fra årets begynnelse fastsatt som maksimalkvoter med 20% overregulering. 20. juni ble overreguleringen av fangstdøgn pr. fartøy økt fra 20 til 40% for å sikre at Norges fangstdøgn skulle bli brukt.

Fartøy som skulle delta i fisket måtte ha meldt ankomst til NAFO-underområde 3M senest 1. juli 1996. Innen denne tidsfristen var det 15 båter som hadde startet fisket. Da det virket lite trolig at de aktive fartøyene skulle klare å bruke alle Norges fiskedøgn, ble siste startdato senere opphevet (27. august).

Fiskeridirektøren hadde mulighet til å øke eller oppheve maksimaldøgnkvotene etter 15. juli. På bakgrunn av lav deltakelse, syntes det ultimo juni ikke lenger å være behov for en fortsatt regulering av driftsdøgn på fartøynivå. Deltakende fartøy fikk derfor fra 1. juli adgang til å fiske uten begrensning i antall fiskedøgn for det enkelte fartøy, inntil totalkvoten på 2.206 døgn i 1996 var beregnet oppfisket.

Totalt har norske fartøy brukt 1.506 fiskedøgn hittil i 1996. Det er pr. 19. november fremdeles 2 aktive fartøy på Flemish Cap.

Med bakgrunn i erfaringene fra fisket i 1996, mener Fiskeridirektøren at reguleringsopplegget for 1997 bør være mer fleksibelt.

3. Reguleringer av fisket i 1997

Årsmøte i NAFO har gått inn for en reduksjon i antall fiskedøgn på 10% i 1997 i forhold til i år, av hensyn til rekebestanden i NAFO-underområde 3M. Alle medlemsland er således pålagt å begrense antall fiskedager til 90% av maksimalt antall fiskedager i perioden 1. januar 1993 til og med 31. august 1995. En slik reduksjon innebærer at norske fartøy totalt har 1.985 fiskedager til disposisjon i 1997.

For Fiskeridirektøren er det en overordnet målsetting å forsøke å regulere slik at en oppnår best mulig utbytte av de dagene en har til rådighet, for å gi norske fiskere det beste mulige grunnlag ved en eventuell fremtidig kvoteregulering av dette fisket. Fisket burde derfor reguleres slik at det kunne foregå i den tid på året da fartøyene har de beste fangstene.

Fiskeridirektøren vil videreføre deltakelsesvilkårene for 1996 i 1997.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som deltok i rekefisket ved Flemish Cap i ett av årene 1993 - 1995 gis førsterett til deltakelse i 1997. Hvis det er foretatt utskiftninger av fartøy, vil utskiftningsfartøyet overta retten til å delta. Dersom deltakende fartøy er solgt med konsesjon, tilfaller førsteretten til deltakelse den nye eieren.

En erfaring fra fisket i 1996 er at Norges totale døgnkvote på 2.206 døgn har vært mer enn tilstrekkelig i forhold til norske fartøys aktivitet på 1.506 fiskedøgn (pr. 19.11.96). Selv om den norske innsatsen blir redusert til 1.985 døgn i 1997, bør reguleringsopplegget etter Fiskeridirektørens vurdering være fleksibelt og nokså liberalt for å medvirke til at norsk totalkvote kan utnyttes i størst mulig grad. På denne bakgrunn vil Fiskeridirektøren gå inn for at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å kunne øke antall døgn pr fartøy, herunder øke graden av overregulering.

Fiskeridirektøren forslår at antall døgn i 1997 fordeles på deltakende fartøy med en basiskvote på 25 døgn til hvert deltakende fartøy og at det gjenværende antall fangstdøgn fordeles på de deltakende fartøy i forhold til det antall fangstdøgn hvert enkelt fartøy har hatt i referanseperioden. Fartøy som ikke har deltatt i referanseperioden, tildeles et antall døgn tilsvarende den minste maksimaldøgnkvote som tildeles i 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at døgnkvotene overreguleres med 30%.

I 1996 var siste startdato satt til 1. juli. Av hensyn til at fartøy som fisker reke i Barentshavet skal ha en mulighet til å delta i dette fisket, kan 1. juli synes å være litt tidlig som siste startdato. For inneværende år ble siste startdato opphevet for at en skulle prøve å bruke det antall døgn Norge var tildelt. For å sikre at en benytter de tildelte døgn for 1997 og for ikke å ekskludere potensielle deltakere, bør siste startdato settes senere enn for inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at siste dato for deltakelse i fisket settes til 15. august.

I reguleringen for 1996, hadde Fiskeridirektøren anledning til å øke eller oppheve maksimaldøgnkvotene etter 15. juli. Dette ble senere endret til 1. juli. For å sikre at deltakende fartøy som eventuelt har brukt sin maksimaldøgnkvotene tidlig på året, ikke må avslutte sitt fiske, for så senere å få tildelt ekstra døgn ved en refordeling, vil en tidlig refordelingsdato være å foretrekke. En ordning med en refordelingsdato 1.juli vil være med på å sikre at man får brukt døgnene Norge er tildelt. Ved en refordeling vil en oppheve de allerede tildelte maksimaldøgnkvotene, og deretter fordele det resterende kvantum på alle fartøyene etter samme nøkkel som opprinnelig. Fartøy som starter etter 1. juli vil således ikke miste retten til å delta (så sant de starter før 15. august), men vil få tildelt færre døgn enn det de opprinnelig var tildelt. Etter siste startdato vil en så kunne foreta en ytterligere refordeling, der en fordeler resterende døgn på fartøy som har startet fiske før siste startdato. En vil ved en slik regulering gi flest mulig fartøy mulighet til å delta i fisket, samtidig som sannsynligheten for at man bruker alle de tildelte døgnene øker.

Fiskeridirektøren foreslår at døgnkvotene kan refordeles 1. juli. Maksimaldøgnkvotene vil da bli opphevet, og de gjenstående fiskedøgnene vil bli fordelt etter den opprinnelige fordelingsnøkkel.

En vil videre foreslå at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å endre reguleringsopplegget i samråd med næringen, dersom utviklingen i fisket gjør dette nødvendig.

Kravene til satilittsporing og 100% observatørdekning i 1996 videreføres i 1997.

Kostnadene for observatørordningen må som i 1996 betales av fartøyene. Fiskeridirektøren vil sette som et vilkår for deltakelse i 1997, at kostnadene ved observatørordningen i 1996 er betalt.

Gullestad viste til forslaget under pkt. A) Reker ved Grønland.

Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslaget om regulering i området Nordsjøen og Skagerrak.

Rådet gikk også inn for dette forslaget.

Han viste deretter til forslagene om reguleringer ved Flamish Cap i 1997.

Reguleringsrådet var enig i vilkår for deltakelse og overgang av deltakelsesadgang.

Reguleringsrådet var også enig i at reguleringen ble gjennomført i form av fiskedøgn og at døgnkvotene kunne overreguleres med 30%.

Når det gjaldt siste startdato endret Fiskeridirektøren sitt forslag til 10. august og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

Det var også enighet om at døgnkvotene kunne refordeles 1. juli.

Videre var det enighet om at Fiskeridirektøren burde kunne endre reguleringsopplegget i samråd med næringen.

Gullestad viste deretter til kravene om satelittsporing og observatørdekning. Han viste til den pågående diskusjonen med næringen og at denne ville bli videreført senere og således ikke var egnet for diskusjon i Reguleringsrådet.

Fiskeridepartementet
 Postboks 8118 Dep.

0032 OSLO

04.12.96

EL

Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1997.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 2. - 5. desember 1997 drøftet reguleringene av fisket etter reker i 1997 og fattet følgende vedtak:

a) **REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND.**

«Norges Fiskarlag forutsetter at det også for 1997 vil bli en norsk kvote på 2.500 tonn reker til norske fiskere ved Grønland.

Med bakgrunn i de erfaringer en har fra gjeldende reguleringsopplegg, vil Norges Fiskarlag tilrå at reguleringsopplegget videreføres i 1997 med fartøyskvoter. For at fartøyene skal kunne planlegge sin drift best mulig, vil Norges Fiskarlag tilrå at siste utseilingsdato settes til til 15. september 1997. Videre bør det foretas refordeling som sikrer at totalkvoten blir tatt.»

b) **REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET.**

«Norges Fiskarlag viser til at det er enighet om en reduksjon på 10% i innsatsen i fisket etter reker i NAFO-området. Dette medfører at norske fartøy har til disposisjon 1.985 døgn i 1997.

Reguleringsopplegget for 1997 bør videreføres etter de samme prinsipper som for inneværende år, og siste startdato for dette fisket bør settes til 10. august 1997. For å sikre at tillatte antall fiskedøgn blir utnyttet, bør Fiskeridirektøren gis anledning til å foreta første ordinære refordeling innen 10. juli 1997.

Norges Fiskarlag viser til landsstyresak 50D/95, pkt. 7, hvor det bl.a. ble forutsatt at norske myndigheter dekker alle kostnader forbundet med observatørordningen som er vedtatt for området. Norges Fiskarlag vil gjenta kravet om at kostnadene dekkes av myndighetene slik som i de øvrige fiskeriene.»

c) REGULERING AV FISKET ETTER REKER I BARENTSHAVET.

«Fisket etter reker i Barentshavet er ikke underlagt kvotebegrensninger, men blir i perioder stoppet dersom innblanding av yngel av torsk, hyse og blåkveite overstiger et gitt nivå. Det er videre diskutert om det også skal settes kriterier for hvor stor innblanding av ueryngel som skal tillates i forbindelse med fisket etter reker. Dette er bl.a. diskutert i den 25. sesjon i den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen.

Norges Fiskarlag viser til vedtak i landsstyresak 50/95, hvor det ble krevd at stenging av områder ble foretatt for maksimalt en måned ad gangen. Deretter måtte det foretas nye undersøkelser for å vurdere om det fortsatt var grunnlag for å holde feltene stengt. Det anmodes på nytt om at prosedyrene for stenging av felt endres i tråd med ovennevnte.

Norges Fiskarlag vil understreke at dagens kriterier for stenging av felt også gir beskyttelse av ueryngel. Dersom myndighetene skal sette kriterier for hvor stort antall yngel som skal tillates av uer, bør dette gjøres ut fra godt dokumentert kunnskap som sikrer at den praktiske gjennomføringen av rekefisket ikke blir vanskeliggjort og om det er noen ekstra gevinst ved innføring av et eget kriterium. Denne diskusjonen må også foregå sammen med organisasjonen, slik at alle sider blir belyst.»

d) FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN/SKAGERRAK.

«Norges Fiskarlag viser til Skagerrak-avtalen for 1997 hvor det for norske fiskere er til disposisjon en kvote på 4.890 tonn reker i Skagerrak. I tillegg forventes det at norske fiskere får ca. 3.500 tonn av kvoten som er fastsatt for Nordsjøen for 1997. Tilsammen har norske fiskere et kvantum på 8.400 tonn reker for 1997.

Norges Fiskarlag finner på denne bakgrunn ikke grunnlag for å tilrå endringer i reguleringsopplegget som har vært praktisert de senere årene og tilrår at dette videreføres i 1997.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fiskeridirektoratet
Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Fiskeridepartementet
 Postboks 8118 Dep.

0032 OSLO

04.12.96

 EL
 Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1997.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 2. - 5. desember 1997 drøftet reguleringene av fisket etter reker i 1997 og fattet følgende vedtak:

a) **REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND.**

«Norges Fiskarlag forutsetter at det også for 1997 vil bli en norsk kvote på 2.500 tonn reker til norske fiskere ved Grønland.

Med bakgrunn i de erfaringer en har fra gjeldende reguleringsopplegg, vil Norges Fiskarlag tilrå at reguleringsopplegget videreføres i 1997 med fartøyskvoter. For at fartøyene skal kunne planlegge sin drift best mulig, vil Norges Fiskarlag tilrå at siste utseilingsdato settes til til 15. september 1997. Videre bør det foretas refordeling som sikrer at totalkvoten blir tatt.»

b) **REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET.**

«Norges Fiskarlag viser til at det er enighet om en reduksjon på 10% i innsatsen i fisket etter reker i NAFO-området. Dette medfører at norske fartøy har til disposisjon 1.985 døgn i 1997.

Reguleringsopplegget for 1997 bør videreføres etter de samme prinsipper som for inneværende år, og siste startdato for dette fisket bør settes til 10. august 1997. For å sikre at tillatte antall fiskedøgn blir utnyttet, bør Fiskeridirektøren gis anledning til å foreta første ordinære refordeling innen 10. juli 1997.

Norges Fiskarlag viser til landsstyresak 50D/95, pkt. 7, hvor det bl.a. ble forutsatt at norske myndigheter dekker alle kostnader forbundet med observatørordningen som er vedtatt for området. Norges Fiskarlag vil gjenta kravet om at kostnadene dekkes av myndighetene slik som i de øvrige fiskeriene.»

c) REGULERING AV FISKET ETTER REKER I BARENTSHAVET.

«Fisket etter reker i Barentshavet er ikke underlagt kvotebegrensninger, men blir i perioder stoppet dersom innblanding av yngel av torsk, hyse og blåkveite overstiger et gitt nivå. Det er videre diskutert om det også skal settes kriterier for hvor stor innblanding av ueryngel som skal tillates i forbindelse med fisket etter reker. Dette er bl.a. diskutert i den 25. sesjon i den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen.

Norges Fiskarlag viser til vedtak i landsstyresak 50/95, hvor det ble krevd at stenging av områder ble foretatt for maksimalt en måned ad gangen. Deretter måtte det foretas nye undersøkelser for å vurdere om det fortsatt var grunnlag for å holde feltene stengt. Det anmodes på nytt om at prosedyrene for stenging av felt endres i tråd med ovennevnte.

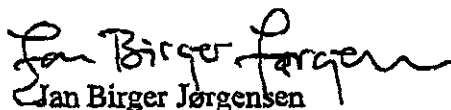
Norges Fiskarlag vil understreke at dagens kriterier for stenging av felt også gir beskyttelse av ueryngel. Dersom myndighetene skal sette kriterier for hvor stort antall yngel som skal tillates av uer, bør dette gjøres ut fra godt dokumentert kunnskap som sikrer at den praktiske gjennomføringen av rekefisket ikke blir vanskeliggjort og om det er noen ekstra gevinst ved innføring av et eget kriterium. Denne diskusjonen må også foregå sammen med organisasjonen, slik at alle sider blir belyst.»

d) FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN/SKAGERRAK.

«Norges Fiskarlag viser til Skagerrak-avtalen for 1997 hvor det for norske fiskere er til disposisjon en kvote på 4.890 tonn reker i Skagerrak. I tillegg forventes det at norske fiskere får ca. 3.500 tonn av kvoten som er fastsatt for Nordsjøen for 1997. Tilsammen har norske fiskere et kvantum på 8.400 tonn reker for 1997.

Norges Fiskarlag finner på denne bakgrunn ikke grunnlag for å tilrå endringer i reguleringsopplegget som har vært praktisert de senere årene og tilrår at dette videreføres i 1997.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fiskeridirektoratet
Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 13/96

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 1997.

Peter Gullestad viste til at Jan Sundet fra Fiskeriforskning i Tromsø møtte som Fiskeridirektøren rådgiver i saken.

Han viste så til saksdokumentet hvor det heter:

1. FISKET I 1996

Fisket etter rognkjeks i de 3 nordligste fylker er i 1996 regulert med maksimumkvoter på inntil 3.000 liter rognkjeksrogn. Dette innebærer en reduksjon i kvoten på 2.500 liter i forhold til kvoten i 1995.

Det er ingen redskapsbegrensning i dette fisket. Det benyttes likevel i det vesentligste garn med 126 mm maskestørrelse (252 mm maskevidde). Fiskeridepartementet har imidlertid vedtatt en minste maskevidde på 267 mm i garnfisket etter rognkjeks fra 1. januar 1999.

Vilkårene for deltakelse i fisket er at fartøyet som nyttes må være registrert i Fiskeridirektoratets merkeregister samt at høvedsmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntallet.

Tabell 1 viser utviklingen i fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 1991 til 1996.

Tabell 1

	1991	1992	1993	1994	1995	1996 pr. 10. nov.
Tonn rund vekt*	5.366	3.786	4.611	5.620	4.005	4.324
Tonn saltmoden rogn	800,8	565,0	688,2	838,6	597,0	640,6
Fersk rogn i liter**	991.146	699.524	852.057	1.038.267	739.143	793.124
Antall Fartøy	528	445	536	671	571	597

* Tonn rund vekt inkluderer også fangst av rognkall

** Kilo rogn omregnet til liter rogn med en omregningsfaktor slik at 130 liter fersk rogn tilsvarer 105 kg saltmoden rogn.

Rogn av rognkjeks oppgis i sluttseddelsystemet i kg. Maksimumkvoten i fisket etter rognkjeks er imidlertid fastsatt i liter. Omregningsfaktoren fra kg rogn til kg rund vekt er 6,7. For å produsere en tønne saltmoden rogn (105 kilo) går det med 130 liter fersk rogn. 1 tonn rognkjeks rundvekt tilsvarer ca. 185 liter fersk rogn.

Fangsten av rognkjeks målt i rund vekt har variert mellom 3.786 tonn og 5.620 tonn i perioden 1991 til 1996. Tabellen viser også at til tross for stor reduksjon i maksimalkvoten i 1996, er det fisket og levert mer rognkjeksrogn i 1996 enn i 1995. Deltakelsen i fisket har også økt i 1996. Økningen både i innsats og uttak må imidlertid sies å være marginal.

Det har i perioden fra 1991 til 1996 vært relativt mange små fartøy som har levert et kvantum under 1.500 liter rogn (tilsvarende 50% av maksimalkvoten i 1996).

Foreløpig sluttstatistikk for 1996 viser at i alt 304 fartøy av totalt 597 deltagende fartøy har fisket mindre enn 5 tonn rognkjeks tilsvarende 925 liter fersk rogn. 216 av disse fartøyene var under 9 meter l.l. I 1995 var det 324 fartøy som fisket mindre enn 5 tonn rognkjeks. Sammenlignet med tidligere år har flere fartøy i 1996 tatt hele maksimalkvoten.

Tabell 2.

Fangst fordelt på fartøy (lengdefordeling) i 1996 - totalt 597 fartøy

Fartøy lengde	Antall	Fangst i tonn rundvekt
under 7 m	245	1.478
7 - 9,9 m	211	1.557
10 - 12,9 m	114	1.022
13 - 19,9 m	26	207
over 20 m	1	1

Tabellen viser at det er et flertall av fartøy under 10 meter (76 %) som deltar i fisket. Disse fartøyene representerer 71 % av totalfangsten.

2. BESTANDSUTVIKLING

Når det gjelder bestandsutvikling har Havforskningsinstituttet ikke gjennomført noen undersøkelser i 1996.

Fiskeriforskning i Tromsø har i telefaks av 20. november 1996 vist til at de ved hjelp av innsamlede data fra lokale fiskere har kartlagt bestandsutviklingen av rognkjeks, og Fiskeriforskning har med bakgrunn i dette gitt en anbefaling for fangstuttak i 1997. (se vedlegg 1 og 2)

Fiskeriforskning har lagt til grunn en tabell som viser at fangstkvantumet vil gå ned med samme innsats (uttak) i fisket i 1997 som i 1996. Det legges da til grunn at bestanden vil gå ned som følge av dårlig rekruttering i årene fremover. Det forutsettes at rekrutteringen er proporsjonal med bestanden.

3. TOTALKVOTE

Basert på denne bestandskartleggingen har Fiskeriforskning anbefalt en reduksjon i uttaket av rognkjeks i 1997 med ca. 40% i forhold til 1996. En reduksjon på 40% i uttaket vil etter Fiskeriforsknings beregninger opprettholde bestanden på dagens nivå.

Foreløpige tall for 1996 viser et uttak på 4.324 tonn rognkjeks rund vekt. En reduksjon i uttaket på 40% i forhold til 1996 vil gi en totalkvote avrundet til 2.600 tonn i 1997.

Dersom en velger å innføre en totalkvote i fisket etter rognkjeks i 1997, vil det imidlertid måtte medføre relativt store endringer i reguleringsopplegget i forhold til 1996.

Ved fastsettelse av en totalkvote må det innføres ordninger som gjør det mulig for Fiskeridirektoratet å ha en fortløpende oversikt over uttaket, slik at fisket kan stoppes når totalkvoten er beregnet oppfisket. Slik som det har vært i tidligere år har uttaket av rognkjeks først blitt registrert hos salgslaget i forbindelse med førstehåndsomsetning. Førstehåndsomsetning i dette fisket skjer ofte etter at sesongen er avsluttet.

En fastsettelse av en totalkvote vil derfor gjøre det nødvendig å etablere en særskilt rapporteringsordning i fisket.

Fisket etter rognkjeks med garn i Nordland, Troms og Finnmark er et sesongfiskeri, hvor hovedsesongen er i april/mai. Fisket starter normalt noe tidligere i Nordland enn i Troms og Finnmark. Avhengig av om fisket blir stoppet og når, kan sesongen derfor bli kortere i enkelte områder langs kysten. Det knyttes imidlertid stor usikkerhet til om en vil få en slik utvikling i fisket. For å redusere en eventuell risiko for at totalkvoten oppfiskes før fisket har startet opp i alle de tre aktuelle fylkene, er det to hovedalternativer som kan legges til grunn i fisket.

1. Fisket kan reguleres med så lave maksimalkvoter at sesongen strekkes ut i tid.
2. Det kan innføres en felles startdato i fisket for alle områder.

Reduksjonen i maksimalkvoten fra 5.500 liter til 3.000 liter i 1996 hadde ikke særlig effekt på det totale uttaket. Tvert i mot ble uttaket i 1996 økt noe i forhold til uttaket i 1995. Med de forholdsvis liberale deltakerkriteriene er det et stort antall fartøy som kan delta i fisket.

Havforskningsinstituttet har i brev av 23. mai 1995 uttalt at det er den største rognkjeksen som kommer først inn til kysten for å gyte. Fiskeridirektøren legger derfor til grunn at det vil være uheldig å fastsette en felles startdato i fisket.

Havforskningsinstituttet har i samme brev uttalt at en stoppdato i fisket kan spare førstegangsgyterne, da gytebestanden består av relativt flere små rognkjeks sent i sesongen. En eventuell stopp i fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket kan således ha en heldig biologisk effekt.

Reguleringsrådet diskuterte å innføre en stoppdato i fisket på møtet i desember 1995. Det ble da vist til at fisket var svært værutsatt, og at en stoppdato kunne ødelegge sesongen for mange. Det ble ellers vist til at en hadde for dårlig bakgrunnsmateriale for å kunne fastsette en stoppdato.

Fiskeridirektøren legger til grunn at bakgrunnsmateriale ikke er bedre for reguleringsåret 1997, og vil derfor ikke foreslå en stoppdato i fisket.

Fiskeridirektøren viser til det som er nevnt ovenfor, og legger til grunn at eventuelle geografiske uheldige konsekvenser som måtte oppstå som følge av innføring av en totalkvote vanskelig kan rettes opp med reguleringsmessige tiltak for 1997.

Fiskeridirektøren registrerer at Fiskeriforskning har kommet langt når det gjelder å estimere en bestandsutvikling for rognkjeks. Det knytter seg imidlertid en rekke usikkerhetsmomenter til estimeringen, og Fiskeridirektøren vil bemerke at bakgrunnsmateriale er noe begrenset.

Sett i forhold til de praktiske konsekvensene fastsettelse av en totalkvote vil ha, og etter en samlet vurdering finner Fiskeridirektøren ikke å kunne foreslå en totalkvote i fiske etter rognkjeks i 1997.

4. REGULERINGSTILTAK I 1997

4.1. Generelle tiltak

Fiskeridirektøren gav i Reguleringsrådsmøtet i juni 1995 og desember 1996 uttrykk for den oppfatning at en reduksjon i maksimalkvoten kan være et velegnet reguleringsiltak. Det ble videre vist til at tidligere prisøkning på rognkjeksrogn hadde ført til større deltakelsen fra de store og mer fangstintensive fartøyene, men at en lavere maksimalkvote kunne bidra til å begrense innsatsen fra de større fartøyene. Basert på erfaringen fra 1996 ser en at deltakelsen fra de større fartøyene er noe redusert, men at deltakelse blant de mindre fartøyene har økt.

Tabell 1 viser en økning i uttaket av rognkjeks fra 1995 til 1996, korresponderende med en økning i antall fartøy. Basert på erfaringene fra 1996 og det som fremkommer av tabell 2 ovenfor, kan en ikke forvente stor reduksjon i uttaket ved bare å redusert maksimalkvote.

Fiskeridirektøren viser til at det i 1996 har vært tillatt for en fisker å levere mer enn en maksimalkvote, dersom vedkommende har eid flere fartøy som har vært registrert i merkeregisteret, jfr. deltakerkriteriene. Dersom en innfører bestemmelser om at en fisker bare kan levere en kvote i reguleringsåret, vil det kunne begrense deltakelsen noe. Sammen med en sterk reduksjon i maksimalkvoten, og en eventuell effekt av innføringen av minste maskevidde fra 1. januar 1999, legger Fiskeridirektøren til grunn at det bør være tilstrekkelig til å kunne sikre en forsvarlig bestandsutvikling for rognkjeks i 1997.

4.2 Maksimalkvote

For å redusere uttaket av rognkjeks vil Fiskeridirektøren foreslå en maksimalkvote på 2.000 liter i 1997, dvs. en reduksjon på 1.000 liter i forhold til maksimalkvoten i 1996.

Fiskeridirektøren går inn for at det fastsettes en maksimalkvote på 2.000 liter rognkjeksrogn ved fiske etter rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland fylker i 1997.

4.3 Deltakelseskriterier

I en situasjon med en relativ liten bestand, kan det innføres begrensninger i deltakelsen i fisket. Dette kan en gjøre ved å sette vilkår om tidligere deltakelse i fisket.

Garnfiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark er som nevnt et kort sesongfiskeri og et tilleggsfiske for de mange mindre og lite mobile fartøyene i Nord-Norge. Deltakelsen det enkelte år kan variere, og deltakelsen i fisket er blant annet avhengig av alternative driftsmuligheter og værforholdene.

Det er allerede innført begrensninger i deltakelsen i fisket ved at det er stilt vilkår om at en må være registrert i fiskermanntallet og at fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

Dersom det fastsettes en reguleringsforskrift i tråd med ovennevnte anbefalinger, legger Fiskeridirektøren til grunn at det ikke skal være nødvendig å stenge fiske for nye deltakere.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå de samme vilkår for deltakelse som i 1996.

Fiskeridirektøren går inn for at deltagelsesvilkårene for 1996 videreføres, dvs. at fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret og at høgdesmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntallet.

Fiskeridirektøren viser imidlertid til det som er nevnt ovenfor under 4.1, og vil foreslå at det settes vilkår om at en fisker bare kan fiske inntil en maksimalkvote i 1997.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at ingen kan delta i fiske med mer enn ett fartøy, eller overskride fastsatt kvote. Hvert fartøy kan bare fiske og levere en kvote, og det vil ikke være tillatt å benytte leid fartøy.

4.4. Fritidsfiske

Fiskeridirektøren viser til Reguleringsrådets behandling av fritidsfiskespørsmålet under sak 9/96, og ber om Reguleringsrådets synspunkter på spørsmålet om det skal være tillatt for ikke manntalsførte fiskere å fiske rognkjeks i 1997.

Peter Gullestad gav ordet til Jan Sundet for en orientering.

Jan Sundet viste til at bakgrunnsmateriale på rognkjeks var noe svakt. Fiskeriforskning startet et prosjekt i 1995, finansiert av Ordningen for fiskeforsøk og veiledning, hvor de har samlet endel historiske fangstdata. Prosjektet er videreført i 1996, og det viser så langt en dramatisk reduksjon i bestanden samtidig som uttaket i 1996 har øket noe i forhold til 1995. Fiskeriforskning har brukt en fremskrivningsmodell hvor de har lagt til grunn en bestand basert på fangst og uttaksprosent. En svakhet med fremskrivningsmodellen er at den ikke viser rekrutteringen av fisk.

Dersom en legger til grunn Fiskeriforskningens beregninger, må en redusere fangstuttaket med 50% i 1997 i forhold til 1996 dersom en ikke skal få en ytterligere reduksjon i bestanden.

Peter Gullestad åpnet opp for spørsmål.

Jan Arne Lerbukt viste til at en i annet fiske nord for Svalbard gjennom hele året får innslag av rognkjeks i fangstene.

Jan Sundet svarte at rognkjeksen vokser og beiter langt til havs, før den som kjønnsmoden trekker inn til kysten for å gyte. Han sa videre at Havforskningsinstituttet i 1997 vil komme med tall på rekruttering, basert på tokt som skal gjennomføres. Han viste ellers til stor gytebestand frem til 80-tallet, med en sterk reduksjon i gytebestanden etter dette. Vi må derfor forvente en svak rekruttering i årene som kommer.

Gerhard Olsen konstaterte at det hadde vært lite forskning på rognkjeks, og at de data en nå hadde var relativt usikre. Han spurte om det er riktig at det ikke er en dramatisk nedgang når det gjelder biomassen sammenlignet med 1991.

Jan Sundet svarte at det var riktig, men det må tolkes slik at det har vært en rimelig bra gytebestand. Gytebestanden har imidlertid gått ned i årene 1989-91, og en må derfor som nevnt forvente en svak rekruttering i årene som kommer.

Mary Mikalsen Trollvik viste til at de reguleringstiltakene som ble fastsatt for 1996 ikke hadde virket. Hun lurte på hva årsaken kunne være, og eventuelt hvilke tiltak som nå måtte settes i verk for å begrense uttaket i fisket.

Peter Gullestad mente det var vanskelig å si hva uttaket i fisket ville ha vært dersom en ikke hadde redusert maksimalkvoten i 1996. En kunne derfor ikke si at tiltakene i 1996 ikke hadde hatt reguleringseffekt. Han oppfattet ellers signalene fra forskerne slik at de vet lite, men det de vet gir grunn for å anbefale en «føre var» holdning i forvaltningen. Basert på det har Fiskeriforskning foreslått en totalkvote i fisket. Fiskeridirektoratet ville imidlertid gå i mot en slik reguleringsform av praktiske og kontrollmessige årsaker. De må da bl. annet etableres en rapporteringsordning som også tar hensyn til sjølvprodusentene. I tillegg ville fastsettelse av en totalkvote kunne få uheldige fordelingsmessige konsekvenser da sesongen er noe ulik på kysten.

Han ville derfor foreslå en ytterligere reduksjon i maksimalkvoten. Det vil begrense flere fartøy i 1997, samt at endel større fartøy ikke vil utruste seg å delta i fiske med en så liten kvote. Dette må også sees i sammenheng med økte torskekvoter i 1997, sa han.

Gerhard Olsen bemerket at han ikke hadde gode argumenter for hånden, men ville foreslå en maksimalkvote på 3.000 liter.

Pål Krüger spurte om ikke kontrollproblemet ville bli det samme uavhengig om det var en maksimalkvote eller en totalkvote i fisket. Videre stilte han spørsmål om ikke en liten bestand ville føre til en selvregulering i fisket.

Jan Sundet viste til at fangst pr. enhet i dag bare er på 25% i forhold til 1987-nivå. Dersom en fortsatte fiske tilsvarende som i 1996, ville bestanden holde seg på et lavt nivå. Han hadde imidlertid liten tro på at bestanden ville bli utfisket.

Thor Wold viste til at en totalkvote ville være uheldig da fisket foregikk til ulike tider langs kysten. Han ville derfor gå inn for en maksimalkvoteregulering.

Gerhard Olsen sa at det ville være vanskelig å fiske ned bestanden, da det er områder hvor det ikke fiskes rognkjeks. Det er således ikke noe press på bestanden i de områdene.

Peter Gullestad klargjorde at når han refererte til kontroll, mente han kontroll med oppfisket kvantum, ikke kontroll med ulovlig fiske.

Gerhard Olsen viste til forslagene til maksimalkvote og foreslo et kompromiss på 3.000 liter.

Mary Mikalsen Trollvik påpekte at Reguleringsrådets jobb var å bidra til en fornuftig forvaltning, og stilte spørsmål om hvordan det ville gå dersom en la til grunn en modell som Pål Krüger hadde foreslått med selvregulering. Hvordan ville det da gå i de andre fiskeriene.

Pål Krüger repliserte at en da ville få et friere fiske, der økonomiske forhold i større grad ville bidra til å regulere fisket.

Eva Degre lurte på konsekvensene av at en fisker bare skal kunne fiske og levere en kvote.

Peter Gullestad svarte at det var et «føre var» prinsipp som ville redusere fiskernes mulighet til kreativitet i tider med begrensede kvoter.

Jan Arne Lerbukt viste til at han bodde i et område hvor det fiskes etter rognkjeks, og sa at rognkjeksfiske er et arbeidskrevende fiske, hvor innsatsen vil bli redusert i takt med økte torskekvoter.

Gerhard Olsen forstod Fiskeridirektøren slik at han ville ha en reduksjon i maksimalkvoten i 1997, da dette kunne ha en psykologisk effekt. Han foreslo derfor en maksimalkvote på 2.750 liter i 1997.

Peter Gullestad svarte at han kunne strekke seg til 2.500 liter dersom han fikk enighet i Reguleringsrådet.

Han konstaterte enighet i Reguleringsrådet om en maksimalkvote i fisket på 2.500 liter rognkjeksrogn i 1997. Det var videre enighet om Fiskeridirektørens forslag om å videreføre deltakelsesvilkårene for 1996, og at ingen kan delta med mer enn ett fartøy, at hvert fartøy bare kan fiske en kvote og at det ikke vil være tillatt å benytte leid fartøy.

Peter Gullestad viste så til diskusjonen om fritidsfiskespørsmålet under sak 9/96, og ba om synspunkter.

Thor Wold viste til at rognkjeksfisket var så strengt regulert, at en ikke kunne bruke de modellene som var diskutert under sak 9/96.

Peter Gullestad mente at omsetnings ville være det mest aktuelle spørsmålet i fritidsfiske etter rognkjeks, i det han la til grunn at rognkjeks i mindre grad blir benyttet til privat matauk. Videre ba han om synspunkter på en eventuell ungdomsfiskeordningen i dette fisket.

Thor Wold stilte seg positiv til en ungdomsfiskeordning i dette fisket, men da måtte perioden for ungdomsfiske utvides.

Peter Gullestad ba om synspunkter til redskapsbegrensing i en ungdomsfiskeordning, men konstaterte at ingen ville ha ordet til saken.

Han oppsummerte saken slik at Reguleringsrådet gikk inn for å forby fritidsfiske etter rognkjeks, med unntak av en eventuell ungdomsfiskeordning. Han la da til grunn at en eventuell ungdomsfiskeordning som tidligere ville ha elementer av redskapsbegrensing innebygget.

Peter Gullestad konstaterte enighet i Reguleringsrådet om ovennevnte.

Fiskeriforskning

Norsk institutt for fiskeri og havbruksforskning AS
9005 Tromsø
Telefon 77 62 90 00, Telefax 77 62 91 00

Havbruksstasjonen
Telefon 77 62 91 50, Telefax 77 62 91 80

Rapportnummer:

[Empty box for report number]

Tilgjengelighet:

Begrenset

RAPPORT

<i>Rapportens tittel:</i>	<i>Dato:</i> 20 nov 1996
Taksering av bestand og rådgiying for fiske av rognkjeks nord for 62°N.	<i>Antall sider og bilag:</i>
<i>Saksbehandler/forfatter:</i> Knut Sunnanå	<i>Ausvalgs/Sign:</i>
<i>Senter:</i> Senter for marine ressurser	<i>Prosjektnr.:</i>
<i>Oppdragsgiver:</i> Fiskeridirektoratet	<i>Oppdragsgivers ref.:</i>

Ekstrakt:
Bestanden av rognkjeks (*Cyclopterus lumpus*) er kartlagt ved hjelp av innsamlede data fra lokale fiskere. En enkel beregningsmodell er anvendt og fangst og indekser for bestanden er fremskrevet til 1997 under forskjellige opsjoner for prosentvis uttak av bestanden. Det er gitt anbefaling for fangstuttak i 1997 basert på dcttc.

Stikkord

Regulering
Rognkjeks

Taksering av bestand og rådgiving for fiske av rognkjeks nord for 62°N.

Historisk oversikt over fisket.

Fisket etter rognkjeks har vært drevet siden 1950-tallet. Det foregikk før 1990 i hovedsak fra mindre, åpne fartøy langs kysten fra Vestfjorden til Varanger. Fisket er et sesongfiskeri som foregår om våren når rognkjeksa kommer inn til kysten for å gyte. I de norske fiskeriene er det kun rogna som tas vare på. Den saltos og nyttes til produksjon av kaviar.

Det beste fisket foregår på svært grunne områder, 10-40m, og oftest på de ytre delene av kysten som er eksponert for det åpne havet. Fiskeriet er dermed svært væravhengig, spesielt siden fisket på de grunneste områdene nødvendiggjør bruk av små fartøy.

Rognkjeksfisket var i de tidligste årene et fiske for fiskere som ellers ikke deltok i de store sesongfiskeriene i Lofoten og i Finnmark om våren. Etter de strenge reguleringene i torskefiskerierne fra 1990 og fremover, deltok også en del større fartøy i fisket. Fisket har for de mindre fartøyene vært et tillegg til det ordinære hjemmefisket og har for mange utviklet seg til å bidra med en nødvendig del av den årlige inntekten fra fisket.

Fangst, verdi og deltagelse.

Tabell 1 Oversikt over levert kvantum rogn fra rognkjeks, førstehandsverdi og antall deltagende fartøy i Norges Råfisklags distrikt (Kilde: Norges Råfisklag/ Fiskeridirektoratet)

År	Fangst (tonn rogn)	Verdi (mill kr)	Antall fartøy
1986	476.5	5.7	
1987	1 055.5	19.8	
1988	1 034.7	15.8	
1989	960.0	12.1	ca 700
1990	358.8	4.5	300
1991	798.9	11.1	534
1992	564.3	10.3	449
1993	686.2	19.9	534
1994	838.6	31.2	662
1995	588.4	23.8	568
1996	640.6	31.4	597

Før 1991 ble både deltagelsen og fangstkvantum i betydelig grad påvirket av mottakssituasjonen på de enkelte steder langs kysten og fra midten av 1980-tallet ble det satt en kvote pr fartøy på 6 500 kg for å begrense fisket. For 1995 ble denne kvoten satt til 5 500 kg og for 1996 til 3 000 kg pr fartøy.

Før innføring av kvoteregulering for kystflåten i forbindelse med torskefiskeriene er det vanskelig å angi hvor mange fartøy som deltok i fisket etter rognkjeks. Etter 1990 har deltagelsen i dette fisket variert noe og har ligget på ca 450-650 fartøy.

I 1995 deltok det 568 fartøy hvorav ca 125 fisket mer enn 1500 kg. I 1996 deltok 597 fartøy hvorav ca 178 fisket mer enn 1500 kg rogn.

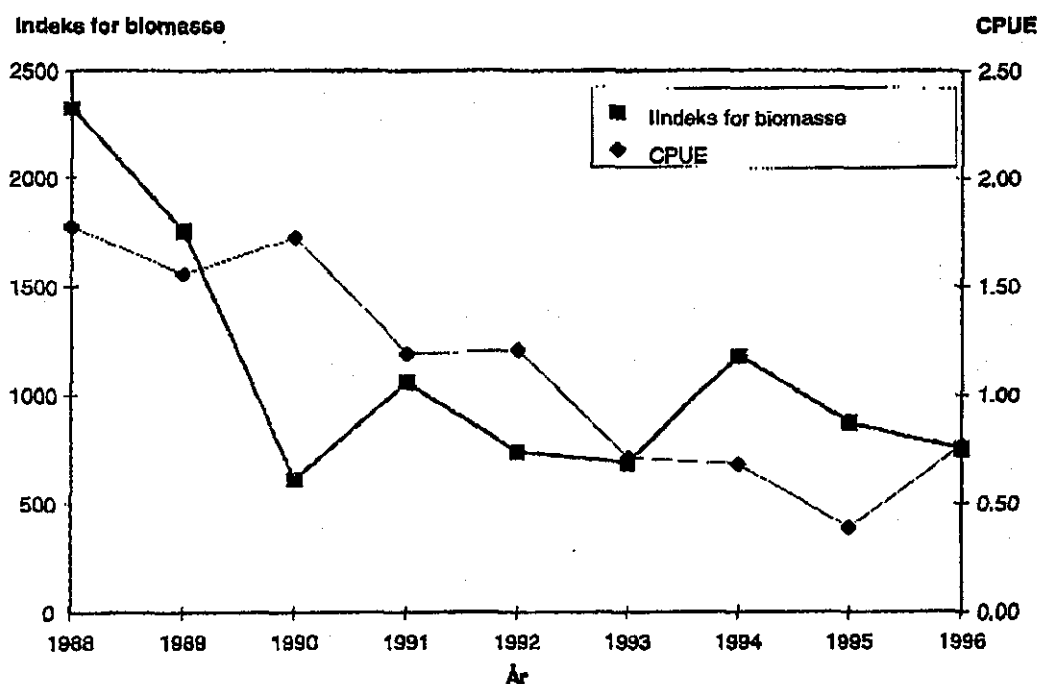
Data for fangst pr enhet innsats

Tabell 1 som viser utviklingen av fangstmengde gir ikke et bilde av utviklingen i bestanden. Det finnes imidlertid tilgjengelig tre serier med data over fangst pr innsats (catch per unit effort, CPUE) i dette fisket. Gjennom undersøkelser finansiert av Ordningen for fiskeforsøk og veiledningstjeneste har det i 1995 og 1996 vært samlet inn data ved hjelp av lokale fiskere i Lofoten, Senja, Loppa, Nordkapp og Varanger. To av disse fiskene har data tilbake til 1989 mens den tredje har data tilbake til 1983. En detaljert beskrivelse av disse data er gitt i rapporter til Ordningen for fiskeforsøk og veiledningstjeneste (Sundet, 1995 og Rasmussen og Sunnanå, 1996).

Taksering av bestand og prognose for fangst.

For å kunne gi råd om fangst av rognkjeks i 1997 har vi valgt å anvende en enkel takserings- og fremskrivningsmetode som baserer seg på begrenset kunnskap om fangst og bestand. Denne metoden er beskrevet i Tillegg 1 som er vedlagt denne rapporten.

Som utgangspunkt for beskrivelse av utviklingen i rognkjeksbestanden er brukt en midlet indeks for fangst pr enhet innsats (CPUE) som er antatt å være proporsjonal med bestanden.

Figur 1 Midlet CPUE fra tre dataserier og estimert indeks for biomasse fra modell

Videre er det antatt at rekruttering av nye årsklasser til rognkjeksbestanden er tilnærmet proporsjonal med gytebestanden og at rekruttering til fiskbar bestand skjer ca ved 6 års alder. Rognkjeks har utstrakt yngelpleie, gyter relativt få egg og hevder revir slik at mengden yngel som produseres bør være avhengig av antall fisk som gyter. Det foreligger dataserier over observert yngel og ungfisk av rognkjeks i det åpne hav, men disse vil først bli tilgjengelige for analyse i løpet av 1997.

I Figur 1 er vist den midlede CPUE serie sammen med indeks for biomasse som framkommer fra modellen som er brukt. Begge viser en klart nedadgående tendens og er rimelig sammenfallende.

Modellen gir også indekser over forventet utvikling i fisket for 1997 og i Tabell 2 er gitt antatt utvikling under forskjellige opsjoner. Fiskedødligheten er i disse beregningene angitt som uttak i forhold til bestand ved begynnelsen av året, dvs %-vis uttak.

Tabell 2 viser at en må forvente at fangstkvantum vil gå ned med samme innsats i fisket i 1997 som i 1996. Dette er en følge av at vi venter at bestanden vil gå ned som følge av dårligere rekruttering i årene fremover. Dette skyldes at vi har antatt at rekrutteringen er

Tabell 2 Fremskrivning av bestand for rognkjeks. Indeks for biomasse (96) = 754 %-vis uttak (96) = 0.85 Fangst (96) = 641

Opsjon	Basis	%-vis uttak (F%) 1997	Indeks for biomasse 1997	Fangst 1997 (tonn rogn)	Indeks for biomasse 1998
A	0.2 x F% ₉₆	0.17	2721	92	2584
B	0.4 x F% ₉₆	0.34	1360	185	1223
C	0.6 x F% ₉₆	0.51	907	277	770
D	0.8 x F% ₉₆	0.68	680	370	543
E	1.0 x F% ₉₆	0.85	544	462	407

proporsjonal med bestanden. Tabellen viser også at bestanden fortsatt vil bli redusert for all beskatning større enn 60% av nivået i 1996.

Anbefaling

Det anbefales å redusere uttaket med ca 40% i forhold til 1996 for å opprettholde bestanden på dagens nivå.

Spesielle kommentarer.

Det som er mest usikkert i den foreliggende modell er antagelsen om at rekruttering er proporsjonal med bestand. I løpet av 1997 vil det foreligge flere indekser over rekruttering, basert på data som er samlet inn av Havforskningsinstituttet. Data er registreringer av yngel og ungfisk i Barentshavet og Norskehavet. Disse data vil kunne gi uavhengige indekser over rekruttering og dermed forbedre resultatet fra modellen som er brukt.

Før disse data foreligger bør det vises stor forsiktighet med beskatning av bestanden av rognkjeks.

I fjor ble det gitt råd å redusere fartøykvoten og dette ble fulgt opp i reguleringene. Det ser ikke ut til at dette har hatt den ønskede effekt på det totale uttaket. I enkelte områder har det vært høy tilgjengelighet av rognkjeks og dette kan ha påvirket det totale kvantum. Det bør derfor undersøkes nærmere hvilken effekt en redusert fartøykvote har for den totale fangst i dagens bestandssituasjon.

Vedlegg 1:

Utarbeidet 20 nov 1996 av Knut Sunnanå.
 Må ikke brukes i andre sammenhenger enn regulering av rognkjeks for 1997
 uten etter kontakt med forfatter.

Metodikk og datagrunnlag for takseringsmodell for rognkjeks.

Utvikling av en biomasse av fisk (her rognkjeks) kan beskrives ved følgende ligning:

$$\frac{dB}{dt} = -FB + P + (G - M)B \tag{1}$$

der B står for biomasse, P' står for produksjon (rekruttering), G-M står for netto vekst utenom rekruttering og F er fiskedødelighet. Ved å integrere denne ligningen over tidsrom på ett år, kan en skrive følgende:

$$B_{y+1} = e^{(G-Z)} B_y + P_{y+1} \tag{2}$$

der G er summen av individuell vekst av den fiskbare bestanden gjennom år y, Z er total dødelighet, dvs F+M og P_{y+1} er rekruttering gjennom året y som legges til bestanden ved start av året y+1.

Et sentralt begrep i denne modellen er "overhenget" h som defineres som den del av fjorårets biomasse som er tilgjengelig ved årets begynnelse.

$$h = e^{(G-Z)} \tag{3}$$

Under konstant beskatning kan man anta at denne størrelsen er konstant over tid. Det er ønskelig å kunne estimere denne størrelsen og det kan gjøres dersom det finnes indekser for biomasse og rekruttering. Ved å bruke ligning (2) kan man få følgende:

$$\frac{b_{y+1}}{b_y} = h + a \cdot \frac{r_{y+1}}{b_y} \tag{4}$$

der b er indekser for B og r er indeks for P.

I vårt tilfelle er h målt fangst per enhet innsats (CPUE, catch per unit effort) i form av antall rognkjeks per garndøgn. Indeks for rekruttering settes til den samme indeksen som biomasse, forskjøvet med 6 år. Dette er basert på at rognkjeks rekrutterer til gytebestanden ca ved 6 års alder og en antagelse om at yngelproduksjon er proporsjonal med gytebiomassen.

Ved å gjennomføre en enkel regresjon estimeres a og deretter kan en velge å estimere h for hvert år basert på estimatet av a eller beholde estimatet av h som et gjennomsnitt.

Hensikten med takseringsmodellen er å kunne skrive frem fangst og indeks for biomasse. Ofte gjøres dette under antagelse av *status quo*, dvs en ønsker å se hva som skjer dersom samme fiskepress holdes neste år som i år.

Følgende ligninger er sentrale ved beregning av fangst Y (fra engelsk "yield"):

$$Y_y = \bar{F}B_y \Leftrightarrow Y_y = F\bar{B}_y \quad (5)$$

der Y er fangst, F er fiskedødlighet og B er biomasse. De to ligningene er like, der gjennomsnittsverdi er angitt for fiskedødlighet eller biomasse hhv. Vi vil i fortsettelsen bruke gjennomsnittlig fiskedødlighet og biomasse i begynnelsen av året. Dette betyr at fiskedødlighet F angir uttaket som del av biomasse ved årets begynnelse (%-vis uttak).

$$Y_{y+1} = \frac{\bar{F}_{y+1}}{\bar{F}_y} [hY_y + \bar{F}_y P_{y+1}] \quad (6)$$

Ligning (6) viser fangst som funksjon av fangst året før, fiskedødlighet året før og produksjon, alt korrigert for endring i fiskedødlighet. Ligningen fremkommer ved å kombinere ligning (3) og (5). Årets fangst med samme fiskedødlighet som i fjor blir dermed Y_{SQ}

$$Y_{SQ} = hY_y + \bar{F}_y P_{y+1} \quad (7)$$

Selv om vi ved hjelp av CPUE data og data for rekruttering kan estimere h , gjenstår det å gi et estimat av \bar{F} . Overhenget kan skrives som

$$h = e^{(G-Z)} = e^{(G-M)} e^{-F} \quad (8)$$

hvor $Z=F+M$ er dødelighet på antall og G er individuell vekst. Det er flere måter å behandle denne ligningen videre, men den som er brukt i foreliggende arbeid baserer seg på at det for en gytebestand kan være riktig å anta at individuell tilvekst balanseres av naturlig dødelighet og at det som dermed skaper grunnlag for fiske er tilgang på nye individer til gytebestanden. Det kan da vises følgende

$$h = 1 - \bar{F} \quad (9)$$

Nøyaktigheten av denne tilnærmingen vil være innenfor 10% under de fleste praktiske forhold. Det er også viktig å legge merke til at dette fører til at feil på parametre i ligning (6) vil bli kompensert dersom ligning (9) brukes til å estimere \bar{F} .

Prinsippet for å bruke ligning (6) til å skrive frem fangst og bestand er å først anvende ligning (9) og (6) på en historisk serie. I vårt tilfelle estimeres først h basert på regresjonsanalysen av CPUE serien og deretter beregnes \bar{F} . P_{y+1} beregnes så basert på følgende omskriving av ligning (6):

$$P_{y+1} = \frac{Y_{y+1}}{\bar{F}_{y+1}} - h \frac{Y_y}{\bar{F}_y} \quad (6a)$$

Disse estimatene av P skal da være sammenlignbare med indeksene for rekruttering i samme periode og en fremskriving av rekruttering gjøres da ved å bruke indeksene for rekruttering justert med forholdet mellom middelverdiene av P og rekruttering, som følger:

$$P_{y+1} = r_{y+1} \frac{\bar{P}_y}{\bar{F}_y} \quad (10)$$

En kan nå bruke ligning (6) til å regne ut fangst ett år frem i tiden. Biomassen beregnes hele tiden som følger:

$$B_{y+1} = Y_{y+1} / F_{y+1} \quad (11)$$

som da er å regne som den aktuelle biomasse tilgjengelig for fiske.

Flere av de beregnede verdiene i denne modellen vil hoppe noe opp og ned fra år til år og det kan være nødvendig å bruke glidende middel for å kompensere for dette. I vårt tilfelle er det bare indeksene for rekruttering som er beregnet som glidende middel over tre år. Indeksene for CPUE er et middel av tre serie og et glidende middel der vi bare har en serie.

Data for input er gitt i tabell 1 og utskrift av regnearket er gitt i tabell 2. I tabell 3 er det gitt utskrift av regnearket for 5 forskjellige beskatningsgrader i årene fremover.

Tabell 1 Indekser for fangst pr enhet innsats gitt som antall fisk pr garndøgn. Normaliserte verdier er gitt basert på gjennomsnittet av 1989-1996 og middelet av disse er gitt som Samlet. Glidende 3års middel er gitt for Varanger som Samlet.

År	Senja	Nord-kapp	Var-anger	Senja-2	Nord-kapp-2	Var-anger-2	Samlet
1983			2.847			1.24	1.84
1984			5.569			2.43	1.85
1985			4.252			1.86	2.31
1986			6.004			2.62	2.34
1987			5.786			2.53	2.13
1988			2.825			1.23	1.78
1989	6.485	7.384	2.277	2.03	1.63	0.99	1.56
1990	4.535		4.632	1.42		2.02	1.73
1991	3.015	5.963	2.985	0.94	1.32	1.30	1.19
1992	3.5	6.598	2.444	1.09	1.46	1.07	1.21
1993	2.695	3.593	1.143	0.84	0.79	0.50	0.71
1994	2.35	1.982	1.996	0.73	0.44	0.87	0.68
1995	2.06	1.317	0.512	0.64	0.29	0.22	0.39
1996	0.865	4.69	2.28	0.27	1.04	0.99	0.77
Middel				3.18	4.50	2.28	

Tabell 2 Regneark som viser input verdier for fangst og rekruttering og de forskjellige beregnede verdier som er beskrevet i teksten.

SHOT forecast (exp(G-Z) calculated from CPUE and assumed recruitment

Year	Yield	Recruit	We Recr	Y/B ratio	Hang-over	Obs Prod	Est SQ Catch	Expl Bio	Avg Bio	Pred Catch
1986	476	1.84	1.84							
1987	1055	1.84	1.84	0.47	0.53					
1988	1035	1.84	1.84	0.44	0.56	1133	831	2331	2043	
1989	960	1.84	1.84	0.55	0.45	460	832	1756	1566	
1990	359	1.85	2.00	0.59	0.41	-182	778	613	1142	
1991	799	2.31	2.17	0.76	0.24	802	546	1057	804	
1992	564	2.34	2.26	0.76	0.24	484	730	742	830	
1993	686	2.13	2.08	0.99	0.01	513	631	691	872	
1994	839	1.78	1.82	0.71	0.29	1178	571	1183	916	
1995	588	1.56	1.69	0.67	0.33	531	618	875	937	
1996	641	1.73	1.49	0.85	0.15		507	754	1450	
1997		1.19	1.38	0.17	0.83		462	2721	2019	92
1998		1.21	1.04	0.17	0.83		439	2584	2583	439
1999		0.71	0.96	0.17	0.83		418	2446	2515	416

Tabell 3 Opsjoner av forskjellig beskatningsgrad slik de fremkommer ved bruk av modellen i regneark.

Year	Yield	Recruit	We Recr	Y/B ratio	Hang-over	Obs Prod	Est SQ Catch	Expl Bio	Avg Bio	Pred Catch
A										
1995	588	1.56	1.69	0.67	0.33	531	618	875	937	
1996	641	1.73	1.49	0.85	0.15		507	754	1450	
1997		1.19	1.38	0.17	0.83		462	2721	2019	92
1998		1.21	1.04	0.17	0.83		439	2584	2583	439
B										
1995	588	1.56	1.69	0.67	0.33	531	618	875	937	
1996	641	1.73	1.49	0.85	0.15		507	754	996	
1997		1.19	1.38	0.34	0.66		462	1360	1112	185
1998		1.21	1.04	0.34	0.66		416	1223	1231	416
C										
1995	588	1.56	1.69	0.67	0.33	531	618	875	937	
1996	641	1.73	1.49	0.85	0.15		507	754	845	
1997		1.19	1.38	0.51	0.49		462	907	810	277
1998		1.21	1.04	0.51	0.49		393	770	785	393
D										
1995	588	1.56	1.69	0.67	0.33	531	618	875	937	
1996	641	1.73	1.49	0.85	0.15		507	754	770	
1997		1.19	1.38	0.68	0.32		462	680	659	370
1998		1.21	1.04	0.68	0.32		369	543	566	369
E										
1995	588	1.56	1.69	0.67	0.33	531	618	875	937	
1996	641	1.73	1.49	0.85	0.15		507	754	724	
1997		1.19	1.38	0.85	0.15		462	544	568	462
1998		1.21	1.04	0.85	0.15		348	407	438	348

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Elling Lorentsen, 73 54 58 71
\\n1001f_of\office\lrev\dep.rognkjeks97.doc

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 Dep.

0032 OSLO

04.12.96

EL
Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 1997.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 2. - 5. desember 1997 diskutert reguleringen av fisket etter rognkjeks i 1997 og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag vil tilrå at fisket etter rognkjeks for sesongen 1997 gjennomføres etter samme opplegg som for 1996, med en maksimalkvote pr. fartøy på 4.000 liter rognkjeksrogn. Videre må det også i 1997 settes krav om at fisker må stå på fiskermanntallets liste A eller B, og fartøyet er registrert i merkeregisteret.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fiskeridirektoratet
Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 14/96

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62° N I 1997.

(Sak 14/96 sild, ble behandlet etter sak 15/95 makrell, da en ønsket å få en samlet behandling av vilkårene for deltakelse i kystfartøygruppen)

Peter Gullestad viste til saksdokumentet der det heter:

FISKET I 1996.

1. KVOTER OG OPPFISKET KVANTUM.

Etter den reviderte kvoteavtalen fra 12. juni 1996 mellom Norge og EU, og etter avsetninger til tredjeland, fordelte den norske sildekvoten seg slik på områder og fartøygrupper (Alle kvanta er i tonn):

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen ¹ :	38.090	2.310	3.000	43.400
Skagerrak:	8.000	2.000	2.000	12.000
Vest av 4° vest:	6.200			6.200
Totalt:	52.290	4.310	5.000	61.600

Opprinnelig var Norges sildekvote sør for 62°N i 1996 på 110.970 tonn, altså 49.370 tonn høyere enn gjeldende kvote. Kvoten var fordelt med 88.770 tonn i Nordsjøen, 16.000 tonn i Skagerrak og 6.200 tonn i området vest av 4°V. Bakgrunnen for at Norge og EU den 12. juni 1996 ble enige om å redusere sildekvotene i Nordsjøen og Skagerrak var forskernes reviderte anbefalinger for sild der det fremgår at bestanden er i svært dårlig forfatning med en gytebestand langt under det biologisk sikre nivå (Minimum Biological Acceptable Level/MBAL) på 800.000 tonn.

Fisket kvantum pr. 16. november 1996 fordeler seg slik på områder og fartøygrupper (kvanta i tonn). *Utløstede og innmeldte kvanta for den siste perioden. Kilde: Norges Sildesalgslag og Skagerrakfisk.

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen:	30.889	1.105	3.337	35.331
Skagerrak:	8.765	-	2.362	11.127
Vest av 4° vest:	5.890			5.890
Totalt:	45.544	1.105	5.699	52.348

¹ I gjeldende forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen, innenfor grunnlinjene på kystrekningen Klovningen - Lindesnes, Skagerrak og vest av 4°V i 1996 legges det til grunn en disponibel kvote på 43.240 tonn i Nordsjøen, fordelt med 37.940 tonn til ringnotgruppen, 2.300 til trålgruppen og 3.000 til kystgruppen. Norges disponible kvote i Nordsjøen etter overføringer til Færøyene og Sverige er 160 tonn høyere enn det gjeldende forskrift skulle tilsi, og dette er integrert i denne oversikten.

I medhold av den reviderte avtalen mellom Norge og EU kunne norske fartøy fiske hele den norske sildekvoten på 45.240 tonn i EU-sonen, det vil si et kvantum på 43.400 tonn norsk disponibel kvote etter kvotetildelinger til tredjeland. Pr. 16. november er det fisket 22.942 tonn nordsjøsilde i EU-sonen.

Ringnot.

Ringnotfisket er i 1996 regulert med fartøyskvoter.

Pr. 16. november gjenstod det 6.746 tonn av gruppekvoten for ringnot.

Kvotefaktoren i ringnotfisket ble opprinnelig fastsatt til 1,7 i Nordsjøen, 0,4 i Skagerrak og 0,2 vest av 4°V. Kvotefaktorene i Nordsjøen og Skagerrak ble imidlertid redusert i forbindelse med revisjonen av sildekvotene til 0,7 i Nordsjøen og 0,3 i Skagerrak den 13. juni 1996. Kvotefaktoren vest av 4°V ble ikke endret som følge av revisjonen.

Trål

Gruppekvoten til trålerne er i 1996 på 4.310 tonn. Primært er gruppekvoten ment å dekke innblanding av silde i industritrålfisket. Dersom det gjenstår et ledig kvantum når det er tatt hensyn til estimert innblanding av silde i industritrålfisket totalt for hele året, kan det i følge reguleringsforskriften for 1996 åpnes for et direkte fiske etter den 1. august. På bakgrunn av at prognostisert innblanding av silde i industritrålfisket har vært vesentlig lavere enn gruppekvoten i 1996, ble det den 15. oktober åpnet for et direkte fiske etter silde. Hvert fartøy ble regulert med en maksimalkvote på 120 tonn.

Pr. 16. november har trålgruppen fisket 1.105 tonn i et direkte sildefiske og hele kvantumet er blitt levert til konsum. Fiskeridirektøren legger til grunn at gruppekvoten til trålerne i 1996 blir oppfisket

Kyst.

Kystfartøygruppens sildekvote på 5.000 tonn i 1996 var fordelt med 3.000 tonn i Nordsjøen og 2.000 tonn i Skagerrak. Opprinnelig fisket kystfartøygruppen på en stipulert kvote, eller en avsetning, på 7.000 tonn totalt for alle områdene. Men på bakgrunn av reduksjonen i sildekvotene ble kystfartøygruppens avsetning omgjort til en gruppekvote, redusert fra 7.000 tonn til 5.000 tonn og fordelt med områdekvoter på 3.000 tonn i Nordsjøen og 2.000 tonn i Skagerrak. Maksimalkvoten for fartøyene i kystfartøygruppen var satt til 450 tonn. Den ble ikke endret etter at kystfartøygruppens kvote ble redusert med 2.000 tonn.

Kystgruppens fiske etter silde i Nordsjøen og Skagerrak ble i år for første gang i historien stoppet. Fisket ble først stoppet i Skagerrak den 4. juli og den 8. oktober også i Nordsjøen. Totalt er det registrert fisket omlag 5.700 tonn i 1996, altså omlag 700 tonn over kvoten. I følge Norges Sildesalgslag har kystfartøygruppen levert omlag 40 tonn silde til mel og olje. Altså, i hovedsak er hele sildekvantumet som er fisket av kystfartøygruppen i 1996 levert til konsum.

I telefaks fra Fiskeridirektøren til Fiskeridepartementet datert 25. oktober ble det på bakgrunn av innspill fra Norges Fiskarlag foreslått en reåpning for et begrenset kystfiske etter sild innenfor grunnlinjene på kyststrekningen Klovningen - Svenskegrensen. Innholdet i forslaget var at fisket reåpnes for notfartøy under 13 meter, fartøy som fisker med dorg, harp eller garn og for fartøy som har drevet et låssettingsfiske sør for 62°N i ett av årene 1993, 1994, 1995 eller 1996, innenfor en kvote på 500 tonn. Kvantumet på 500 tonn var forutsatt overført fra ringnotfartøyenes gruppekvote. Dette forslaget ble den 20. november avvist av Fiskeridepartementet av hensyn til at det samlede norske fisket må holdes innenfor norsk totalkvote, da kystfartøygruppen allerede hadde overfisket sin gruppekvote. En la da til grunn at de øvrige gruppene ville utnytte sin kvote.

REGULERING AV FISKET I 1997.

1. KVOTESITUASJONEN I 1997.

1.1. ACFM tilrådingen.

Størrelsen på gytebestanden av nordsjøsild ble våren 1996 estimert til 416.000 tonn. Dette er langt under MBAL på 800.000 tonn. En har historisk erfaring som viser at bestanden raskt kan gå mot et sammenbrudd dersom gytebestanden blir redusert til under 800.000 tonn.

For 1997 anbefaler ACFM at fiskedødeligheten for alle flåtegrupper reduseres fra 1995 nivået med 75 %, noe som tilsvarer en fiskedødelighet på 0,2. En $F_{97} = 0,2$ vil kunne innebære en TAC i Nordsjøen på totalt 159.000 tonn.

TAC for skagerraksild vil med en tilsvarende tilnærming som ved den reviderte avtalen mellom Norge og EU av 12. juni 1996 og forutsatt en fiskedødelighet på 0,2 ($F_{97} = 0,2$) bli i størrelsesorden 33.000. I tillegg må det kunne forventes en norsk kvote i området vest av 4° V tilsvarende størrelsen i 1996. TAC og den norske andelen av dette fastsettes imidlertid gjennom forhandlinger med EU.

I dette dokumentet legger en til grunn en nasjonal kvote i 1997 er på ca. 55.000 tonn sild fordelt med omlag 44.400 tonn i Nordsjøen, omlag 4.400 tonn i Skagerrak og 6.200 tonn i området vest av 4° V.

1.2. Avtalesituasjonen.

Pr. 22. november foreligger det ingen kvoteavtaler mellom Norge og EU om fisket i Nordsjøen og Skagerrak i 1997. Slike avtaler vil ventelig foreligge før årsskiftet.

Dersom avtalene mellom Norge og EU foreligger før Reguleringsrådsmøtet, vil det bli gitt en orientering om avtalene på møtet, jfr. sak 8/96 "Orientering om kvoteforhandlinger med andre land".

Dersom det ikke foreligger kvoteavtaler før årsskiftet, er det Fiskeridirektørens syn at det bør avsettes en foreløpig kvote til norske fartøy i Norges økonomiske sone (NØS) i Nordsjøen og i Skagerrak. En slik foreløpig kvote må ta hensyn til at norsk fiske skal kunne starte like etter årsskiftet og at antatt nivå på norsk endelig kvote ikke må overskrides. Ved fastsetting av eventuelle nasjonale kvoter, vil disse bli basert på ACFM sine anbefalinger og tradisjonell norske andeler.

1.3. Gruppekvoter

Norges Fiskarlag har i Landsmøtevedtak 11/94 lagt til grunn følgende fordelingsnøkkel for norsk andel av sild sør for 62° N:

Kyst:	Stipulert kvote (avsetning) på 7.000 tonn
Trål:	7% av norsk kvote
Ringnot:	Resterende

Dette ble også den fastsatte fordelingen i 1994 og 1995, og også i 1996 for ringnot- og trålgruppen.

Opprinnelig var kystfartøygruppens avsetning 7.000 tonn også i 1996. Da TAC ble sterkt redusert, la Norges Fiskarlag til grunn at alle grupper måtte være med å bære belastningen. Kystfartøygruppens avsetning ble derfor i samsvar med dette omgjort til en gruppekvote og redusert fra 7.000 til 5.000 tonn.

Gruppekvoten til ringnot- og trålgruppen har tradisjonelt vært fastsatt i henhold til en fast prosent av totalkvoten. En tilsvarende modell med prosentvis andel av totalkvoten kan også legges til grunn ved fastsettelse av kystfartøygruppens gruppekvote. Ved en slik prosentvis fastsettelse vil kystfartøygruppens kvote øke dersom totalkvoten øker, og tilsvarende reduseres dersom totalkvoten reduseres. På sikt kan det være et mål å få stabile andeler for alle grupper. Dersom en velger en slik modell, ber Fiskeridirektøren Reguleringsrådet vurdere på hvilket prosentvis nivå kystfartøygruppens kvote bør ligge.

En gruppekvote på 5.000 tonn i 1996 medførte imidlertid en tidlig stopp i fisket. Tabell 1 viser at kystfartøygruppens kvantumsbehov de sist årene har vært på omlag 7.000 tonn. Både i 1994 og 1995 var kystfartøygruppen regulert med en avsetning, og fisket ble følgelig ikke stoppet i løpet av sesongen. Et kvantum på omlag 7.000 tonn skulle derfor kunne gjenspeile kystfartøygruppens behov.

Etter Fiskeridirektøren sin vurdering har den mobile havgående flåten vesentlig flere driftsalternativer enn de fartøyene i kystfartøygruppen som driver sildefisket sør for 62°N. En gruppekvote under 7.000 tonn for kystfartøygruppen vil kunne medføre en stopp i fisket, og derved kunne få avgjørende betydning for driftsgrunnlaget for disse fartøyene. Ved å begrense deltakelsen i fisket forutsetter Fiskeridirektøren at kvantumsbehovet til gruppen vil være relativt stabilt de nærmeste årene, og at de fartøyene i kystfartøygruppen som har sild som en del av driftsgrunnlaget vil kunne gis relativt sikre og stabile rammevilkår.

På denne bakgrunn vil Fiskeridirektøren gå inn for at kystfartøygruppen tildeles en kvote på 7.000 tonn i 1997, et kvantum som er identisk til kystfartøygruppens opprinnelige avsetning de siste årene. Fiskeridirektøren finner ikke å kunne foreslå at kystfartøygruppens kvantum fastsettes som en avsetning, da den ressurs- og avtalemessige situasjonen ikke gir rom for et eventuelt overfiske.

Fiskeridirektøren vil foreslå at norsk andel av nordsjøisild i 1997 fordeles med en gruppekvote på 7.000 tonn til kystfartøygruppen, 7% av norsk kvote til trålgruppen og det resterende til ringnotgruppen.

2. FISKE I KYSTFARTØYGRUPPEN.

2.1 Kystfartøygruppens fangster fordelt på områder i perioden 1992 - 1996.

Tabell 1 viser kystgruppens fangst i årene 1992 til 1996.

Tabell 1 Kystfartøygruppens fangster og antall deltagende fartøy fordelt på Nordsjøen og Skagerrak og samlet for Nordsjøen og Skagerrak.

		1992	1993	1994	1995	1996
Nordsjøen	Fangstkvantum	3.634	4.222	4.432	4.229	3.396**
	Antall fartøy	139	104	98	95	76*
Skagerrak	Fangstkvantum	1.316	1.193	3.095	2.912	2.237**
	Antall fartøy	78	56	84	90	60*
Totalt	Fangstkvantum	5.530	5.415	7.527	7.141	5.634**
	Antall fartøy	207	153	175	176	127*

* Dette er bare fartøy som har deltatt i direktefiske etter sild, jfr. tall fra salgslagene. For de øvrige år er alle deltagende fartøy tatt med.

** Pr. 16. november 1996

Av Tabell 1 kan en registrere at antall deltagende fartøy i kystfartøygruppen har blitt redusert fra 207 fartøy i 1992 til knapt 127 fartøy i 1996. En medvirkende årsak til det lavere antallet i 1996 kan være at en fikk en tidlig stopp i fisket, at det var fartøy som av den grunn ikke fikk startet fisket i 1996.

En registrerer at gjennomsnittsfangsten pr. fartøy har økt fra 27 tonn (5.530 tonn / 207 fartøy) i 1992 til 44 tonn (5.634 tonn / 127 fartøy) i 1996. (hadde kystfartøygruppens fiske etter sild ikke blitt stoppet, ville etter alt å dømme gjennomsnittsfangsten i 1996 vært enda høyere). I løpet av de siste fem årene har antall deltagende fartøy i kystfartøygruppen blitt vesentlig redusert mens gjennomsnittsfangsten pr. fartøy har økt.

Fiskeridirektøren vil foreslå at kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 1997 behandles som ett selvstendig fiskeri og ikke som to uavhengige fiskerier, som i 1996. Det vil etter Fiskeridirektørens syn gi en større fleksibilitet i utøvelsen av fisket. Det betyr at kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 1997 kun blir stoppet når kystfartøygruppens totale kvote er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at kystfartøygruppens kvote kan fiskes i både Nordsjøen og Skagerrak i 1997.

2.2. Deltagelsesbegrensning og vilkår for deltakelse med not.

At kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62°N ble stoppet før sesongslutt og for første gang i historien resulterte i ulike reaksjoner. Blant annet har det blitt fokusert på kapasiteten i kystnotgruppen og om det er behov for å regulere adgangen til kystnotfisket.

I tabellene 2 - 4 har en redegjort for deltagelse og utvikling i kystnotfisket de siste fire årene.

Av Tabell 2 fremgår det at antallet kystnotfartøy med en lengde på 13 meter og over som har deltatt i kystnotfisket etter sild har blitt redusert fra 43 fartøy i 1995 til 31 fartøy i 1996. Det kan imidlertid tenkes at antall deltagende kystnotfartøy i 1996 ville vært større dersom ikke fisket hadde blitt stoppet før sesongslutt. Totalt har 72 forskjellige kystnotfartøy på 13 meter og over deltatt i fisket i minst ett av årene i perioden 1993 - 1996, mens 49 forskjellige fartøy har deltatt i fisket i minst 2 av de siste 4 årene. Det har vært en oppgang på fem fartøy fra 1993 til 1996 i gruppen av fartøy mellom 21 - 21,99 meter, mens det for de øvrige lengdegruppene jevnt over har vært en nedgang i antall deltagende fartøy i 1996 sammenlignet med de tre foregående årene.

Tabell 2 Antall deltagende kystnotfartøy i perioden 1993 - 1996 og totalt antall kystnotfartøy (registrert etter registreringsmerke) som har deltatt i minst ett av disse årene fordelt på lengdegrupper på 13 meter og mer. I parentes fartøy som har deltatt i fisket etter sild i minst to av de siste fire årene.

LENGDE / ÅR	1993	1994	1995	1996	TOTALT
13 - 13,99 m	2	2	1	4	5 (2)
14 - 14,99 m	9	6	6	2	11 (7)
15 - 15,99 m	7	7	6	2	12 (8)
16 - 16,99 m	1	1	1	1	1 (1)
17 - 17,99 m	2	1	3	1	4 (1)
18 - 18,99 m	5	5	6	4	8 (6)
19 - 19,99 m	10	8	8	3	14 (11)
20 - 20,99 m	2	2	3	3	4 (2)
21 - 21,99 m	4	7	7	9	10 (9)
22 - 22,99 m	2	1	2	1	2 (2)
23 - 23,99 m	-	-	-	1	1 (-)
SUM	44	40	43	31	72 (49)

Av Tabell 3 går det frem at fangster av sild for kystnotfartøy på 13 meter og over har blitt redusert fra 6.252 tonn i 1994 til 5.250 tonn 1995. Etersom fisket i Skagerrak og Nordsjøen ble stoppet før sesongslutt i 1996, er det noe uklart hva kystnotfartøyene ville kunne ha fisket dersom det ikke hadde blitt iverksatt stopp i fisket. Fiskeridirektøren legger imidlertid til grunn at kystnotfartøyene på 13 meter og over ved en avsetning ville ha overskredet fangstkvantumet på 5.250 tonn i 1995.

Tabell 3 Fangster av kystnotfartøy i perioden 1993 - 1996 og årlig gjennomsnitt for disse fire årene fordelt på lengdegrupper på 13 meter og mer. Kvantum oppgitt i tonn.

LENGDE / ÅR	1993	1994	1995	1996	GJ.93 -96
13 - 13,99 m	22	42	152	267	121
14 - 14,99 m	342	1.020	826	689	719
15 - 15,99 m	142	112	37	7	75
16 - 16,99 m	38	21	37	34	33
17 - 17,99 m	11	7	263	99	95
18 - 18,99 m	538	788	834	643	701
19 - 19,99 m	1.120	1.620	1.131	250	1.030
20 - 20,99 m	417	485	395	690	497
21 - 21,99 m	754	1.854	1.505	1.428	1.385
22 - 22,99 m	358	303	70	258	247
23 - 23,99 m	-	-	-	92	23
SUM	3.741	6.252	5.250	4.457	4.925

I Tabell 4 er det gitt en oversikt over gjennomsnittsfangster pr. fartøy i perioden 1993 - 1996 fordelt på lengdegrupper. En ser at for de fleste lengdegrupper gikk gjennomsnittsfangstene pr. fartøy ned i 1995 sammenlignet med i 1994. Gjennomsnittsfangstene pr. fartøy i 1996 ville etter all sannsynlighet økt vesentlig dersom fisket etter sild sør for 62°N ikke hadde blitt stoppet.

Tabell 4 Gjennomsnittsfangster pr. kystnotfartøy i perioden 1993 -1996 fordelt på lengdegrupper på 13 meter og over. Kvantum er rundet av til hele tonn.

LENGDE / ÅR	1993	1994	1995	1996
13 - 13,99 m	11	21	152	67
14 - 14,99 m	38	170	138	345
15 - 15,99 m	20	16	6	4
16 - 16,99 m	38	21	37	34
17 - 17,99 m	6	7	88	99
18 - 18,99 m	108	158	139	161
19 - 19,99 m	112	203	141	83
20 - 20,99 m	209	243	132	230
21 - 21,99 m	189	265	215	159
22 - 22,99 m	179	303	35	258
23 - 23,99 m	-	-	-	92
Gj.snitt:	85	156	122	144

Med en begrenset årlig kvote til kystfartøygruppen vil det etter Fiskeridirektørens oppfatning være uheldig om det skulle komme kystnotfartøy inn i fisket som tidligere ikke har deltatt. Det vil kunne bidra til uønsket kapasitetsoppbygging i kystfartøygruppen, da en slik utvikling vil kunne innebære reduserte kvoter til de deltagende fartøyene, noe som i neste omgang vil kunne redusere lønnsomheten til det enkelte deltagende fartøy.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil det være mest hensiktsmessig å regulere deltakelsen i kystfartøygruppen ved at notfartøy på 13 meter og over, altså de fartøy som representerer hovedandelen av fangstene i kystfartøygruppen, begrenses i forhold til tidligere deltakelse i fisket.

På bakgrunn av størrelsen på kystfartøyenes årlige gruppekvote, og for å hindre at flere fartøy kommer inn i fisket, vil Fiskeridirektøren gå inn for at det i 1997 iverksettes deltagelsesbegrensninger i kystnotfisket etter sild sør for 62° N for fartøy på 13 meter og over.

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy på 13 meter og over som ønsker å delta i fisket, må ha levert notfanget sild i minst ett av årene 1994, 1995 eller 1996. Det settes ikke vilkår om minste kvantum levert sild i disse årene. Høvedsmannen om bord må være registrert i fiskermanntallet på blad B, og eie eller være medeier i fartøyet. Fartøyet må være registrert i merkeregisteret

Notfartøy under 13 meter som skal delta i fisket må være registrert i merkeregisteret og høvedsmannen om bord må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

2.3. Vilkår for deltakelse med garn .

I 1990-1996 har det vært satt som vilkår at fartøy som skal delta i garnfiske må være registrert i merkeregisteret og under 27,50 meter. Det har i tillegg vært stilt vilkår om at høvedsmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntallet. For å utelukke muligheten for deltagelse av fartøy hjemmehørende i SUK-gruppen eller i gruppen av fartøy som ble tildelt rett til deltagelse i ringnotfisket etter sild sør for 62°N og makrell i kystfartøygruppen vil Fiskeridirektøren gå inn for at lengdegrensen for deltagende fartøy i fisket med garn reduseres til 21,35 meter. Det har ikke vært registrert garnfangster av fartøy på 21,35 meter og mer i løpet av de tre siste årene (1994 - 1996). Fiskeridirektøren finner det derfor naturlig å avgrense deltakelsen i garnfiske til fartøy under denne størrelsen.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det for deltagelse med garn i 1997 settes vilkår om at fartøyet må være under 21,35 meter og registrert i merkeregisteret. Høvedsmannen om bord må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

2.4. Eierskifte/erstatningsfartøy i kystfartøygruppen

Når en knytter retten til deltakelsen opp til vilkår om tidligere deltakelse, må retten til deltagelse avklares i forhold til eierskifte og erstatningsfartøy/ ny ervervelser. For ikke å representere en bremse i flåtefornyelsen, er det viktig at rederen som har oppfylt aktivitetskravet får beholde adgangen til å delta i fisket, selv om reder investerer i et nytt fartøy. Fiskeridirektøren vil imidlertid foreslå at det ikke skal være mulig å erstatte et fartøy under 13 meter med et fartøy på 13 meter og over.

Fiskeridirektøren legger også til grunn at fartøyet som erstattes ikke får selvstendig adgang til å delta i fisket.

Dersom eier med adgang til deltakelse i fisket ikke ønsker eller har muligheten til et fortsatt fiske, vil Fiskeridirektøren foreslå at det vil være tillatt å overføre adgangen til ny eier som ikke selv har adgang til deltakelse i fisket. Dette vil for eksempel være aktuelt i forbindelse med dødsfall, overgang til pensjon o.l, eller at en av andre grunner ønsker å slutte i fisket. Forutsetningen for en slik ordning er at fisker med rett til å delta mister denne retten ved salg/overføring av fartøyet. Dette tilsvarer den ordningen en har hatt i fartøykvoteordningen i fisket etter torsk nord for 62° N, og det som er foreslått for makrell.

2.5. Maksimalkvoter.

Maksimalkvoten i 1996 var som nevnt på 450 tonn. I de to foregående årene var maksimalkvoten på 500 tonn, mens maksimalkvoten var på 511,5 tonn (5.500 hl) i 1993. I Tabell 5 er det gitt en oppstilling over antall fartøy fordelt på fangstkvanta i perioden 1993 - 1996.

Tabell 5 Oversikt over antall fartøy fordelt på fangstkvanta i 1994, 1995 og 1996.

FANGST / ÅR	1993	1994	1995	1996
mindre enn 10 tonn	105	141	137	87
større eller lik 10 tonn:	48	34	39	40
større eller lik 100 tonn	15	17	18	17
større eller lik 200 tonn:	9	14	11	15
større eller lik 300 tonn:	5	14	9	4
større eller lik 400 tonn:	1	10	7	1
mer enn maksimalkvoten:	1	5	5	1
TOTALT	153	175	176	127

En registrerer av Tabell 5 at det har vært 17-18 fartøy i kystfartøygruppen som årlig har fisket 100 tonn eller mer i perioden 1994 - 1996. En ser også at stoppen i årets fiske rammet mange fartøy fra å kunne utnytte fangstpotensialet og fiske maksimalkvoten på 450 tonn. Mens det var 14 fartøy som fisket 300 tonn eller mer i 1994 var det kun 4 fartøy som fisket 300 tonn eller mer i 1996.

Frem til i år har i praksis maksimalkvotene hatt liten fangstbegrensende effekt. Ved i tillegg til en egen gruppekvote på 7.000 tonn for kystfartøygruppen i 1997 å regulere fisket i kystfartøygruppen ved bruk av maksimalkvoter som begrenser fangstmulighetene, vil en etter Fiskeridirektørens oppfatning ha et tilstrekkelig reguleringsverktøy for å sikre at de totale fangstmulighetene fordeles på en tilfredsstillende måte mellom de deltagende kystnotfartøyene.

På bakgrunn av ovennevnte redegjørelse vil Fiskeridirektøren gå inn for en vesentlig reduksjon i maksimalkvoten i 1997 sammenlignet med foregående år. Således bør det ved en gruppekvote i størrelsesorden 7.000 tonn ikke settes en større maksimalkvote enn 300 tonn. Ved en gruppekvote lavere enn 7.000 tonn bør det settes en lavere maksimalkvote enn 300 tonn.

Under forutsetning av at gruppekvoten settes til 7.000 tonn, foreslår Fiskeridirektøren at fartøy som deltar i kystfartøygruppen, blir regulert med en maksimalkvote på 300 tonn, med anledning for Fiskeridirektøren til å endre denne.

2.6. Konsumkrav.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt krav om levering til konsum i kystfisket, som i 1996. Fiskeridirektøren kan dispensere fra påbudet dersom silden av kvalitetsmessige årsaker ikke kan brukes til konsum.

2.7. Fritidsfiske.

Loven om fritidsfiske er ennå ikke vedtatt. I en situasjon der adgangen til å delta i fisket er begrenset, også for manntallsførte fiskere, vil Fiskeridirektøren også foreslå en begrensning i fritidsfiske etter sild sør for 62° N.

Enkelte steder har det vært problemer å skaffe sild til agn. Fritidsfiskere som fikk sild på garn og snøre fikk derfor i 1996 også anvende denne til agnformål. Fiskeridirektøren vil foreslå at adgangen til å fiske sild til agn videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at fritidsfiske begrenses til fiske med håndsnøre (hekling) og 3 garn på inntil 90 meter pr. husstand. Fisket må avgrenses til de kvanta sild som går med til egen husholdnings behov for sild til konsum og agn.

2.8. Agnfiske med not.

Enkelte manntallsførte fiskere vil ha behov for et visst kvantum sild til agn. Disse bør gis anledning til å fiske denne silda med not. Ved å begrense dette til at de bare kan fiske agn til eget forbruk, antar vi at dette ikke vil representere kvantum av særlig omfang.

Fiskeridirektøren vil foreslå at også fiskere som står registrert i fiskermanntallet kan fiske sild til agn med not, dersom det fiskes til eget agnforbruk.

3. FISKE I TRÅLGRUPPEN.

Som nevnt skal trålernes gruppekvote primært dekke innblanding av sild i industritrålfisket. Imidlertid har bifangsten av sild i industritrålfisket vært lav i de senere årene.

Tabell 6 viser sildeinnblanding i industritrålfisket de siste fem årene, og fisket kvantum i det direkte fisket.

Tabell 6 Industritrålernes fiske av sild sør for 62° N i perioden 1992 - 1996 (i tonn).

År	1992	1993	1994	1995	1996*
Kvote	12.000	10.560	10.600	10.522	4.310
Fangst	5.486	10.718	12.127	11.509	2.392
herav,					
1. bifangst	4.200	1.500	1.153	613	1.287 ¹
2. konsum	0	103	409	515	1.105
3. mel/olje	1.286	9.115	10.565	10.381	-

* Tall pr. 16. november 1996

¹ Estimert bifangst for hele 1996 pr. 14.10.

Dersom det gjenstår et kvantum sild etter at forventet bifangstinnblanding i industritrålfisket er beregnet, vil en foreslå at et eventuelt direktefiske etter sild som i 1996 kan åpnes av Fiskeridirektøren etter 1. august, i samråd med næringen. Begrunnelsen er at på det tidspunktet vil vi kunne ha en relativ god prognose for omfanget av silde-innblanding i industritrålfisket i Nordsjøen i 1997.

Fiskeridirektøren har forsøkt å stimulere til et konsumfiske for denne flåtegruppen. Av tabell 6 vil en kunne registrere at trålgruppens direkte fiske etter sild i 1996, i motsetning til tidligere år, utelukkende har vært et konsumfiske. Dette uten at det har vært iverksatt påbud om konsumleveranser og/eller turkvoter. Fiskeridirektøren vil på den bakgrunn ikke foreslå et konsumpåbud i et eventuelt direktefiske etter sild i trålgruppen i 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at industritrålfangstene som i foregående år, maksimalt kan inneholde 20 % sildeinnblanding i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing. Fiskeridirektøren vil videre foreslå at bifangstprosenten kan endres dersom utviklingen i fiske gjør dette nødvendig.

Fiskeridirektøren foreslår videre at dersom det beregnede kvantum sild i industritrålfangstene blir mindre enn gruppeknoten, kan Fiskeridirektøren etter 1. august og i samråd med næringen åpne for et direkte fiske etter sild på gjenstående kvantum for å sikre at gruppeknoten blir oppfisket.

Fiskeridirektøren får fullmakt til å fastsette et reguleringsopplegg for et eventuelt direkte trålfiske.

Videre foreslås at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette maksimalkvote og eventuelt endre denne.

I de siste årene har ikke norske trålere fisket sild i Skagerrak. Fisket har utelukkende foregått i Nordsjøen. Bifangster av sild under minstemål i trålfisket kan være et problem i Skagerrak. Av den grunn ønsker Fiskeridirektøren å forby et eventuelt trålfiske i Skagerrak i 1997.

Fiskeridirektøren går inn for at trålfisket etter sild i Skagerrak forbys for å unngå fiske på sild under minstemål.

4. FISKE I RINGNOTGRUPPEN.

4.1. Reguleringsform.

Før 1989 var sildefisket i Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V regulert med en felles fartøyskvote. Ringnotfisket har de 7 siste årene vært regulert med separate fartøyskvoter for de forskjellige områdene. Denne ordningen foreslås videreført.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket blir regulert med separate fartøyskvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V.

4.2. Fartøyskvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyskvotene som tidligere blir utregnet etter "Universalnøkkelen".

4.3. Vilkår for deltakelse.

Fra og med 1986 har det vært stilt årlige deltakelsesvilkår for ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter - (SUK-gruppen) i fisket etter sild i Nordsjøen utenfor grunnlinjen og i Skagerrak. Vilkåret har vært at fartøyet må ha deltatt i fisket utenfor grunnlinjen etter nordsjøsil, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i ett av de siste tre årene. Denne gruppen bestod av 8 fartøy i 1996.

I 1992 ble 11 nye snurpere mellom 21,35 og 27,50 meter uten konsesjon gitt adgang til å delta i fisket etter makrell og sild sør for 62°N, jfr Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøsildefisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992. Denne adgangen til å delta ble gitt for å styrke driftsgrunnlaget til enkelte fartøy hjemmehørende i Trøndelag og Nord-Norge. Disse fartøyene fikk tilsvarende adgang til å delta også i årene etter 1992, med hjemmel i de årlige reguleringsforskriftene for fisket.

Fiskeridirektøren legger imidlertid til grunn en generell regel om at fartøyene må ha deltatt i ett av de tre siste årene for fortsatt å kunne delta i fisket. Dersom fartøyet ikke har deltatt i fisket etter sild eller makrell i ett av de tre siste årene, skal adgangen til deltakelse i fisket falle bort.

I 1996 var det 19 fartøy i tillegg til de konsesjonspliktige ringnotfartøyene som hadde adgang til å delta i det fartøyskvoteregulerte ringnotfiske. Med de samme deltakerkriterier i 1997 som i 1996, vil gruppen være den samme i 1997.

I tillegg til konsesjonspliktige ringnotfartøy kan fartøy mellom 21,35 og 27,5 meter som nevnt nedenfor delta i det fartøyskvoteregulerte ringnotfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at deltakerkriteriet for SUK-gruppen blir opprettholdt, dvs. at de tradisjonelle fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter må ha deltatt utenfor grunnlinjen i fisket etter nordsjøsil, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i ett av årene 1994, 1995 eller 1996.

Fartøy som ble tildelt rett til deltakelse i fisket i 1992 kan delta dersom fartøyet har deltatt i fisket etter sild eller makrell i ett av årene 1994, 1995 eller 1996.

4.4. Konsumkrav.

På grunn av EU's regelverk er det satt konsumkrav ved fiske i EU-sonen i Nordsjøen og i området vest av 4° V.

5. OMRÅDEBEGRENSNING.

Reguleringsrådet er kjent med at gyting av sild på kysten sør for 61° 56' N reiser tre hovedspørsmål. Det første spørsmålet er grensen mellom regulering av fisket etter norsk vårgytende sild og fisket etter nordsjø-sild. Det andre spørsmålet er om en skal tillate et begrenset fiske av norsk vårgytende sild for kystfartøy innenfor grunnlinjene sør for 61° N. I tillegg har en hatt et totalforbud mot å fiske sild mellom Sira og Stad innenfor 40 n. mil fra grunnlinjene i perioden fra 1. januar til 1. mai for å sikre vandringsruten for den sørlige gytekomponent av norsk vårgytende sild og å unngå eventuelle feilmeldinger av fangstområde.

5.1. Grensen mellom norsk vårgytende sild og nordsjø-sild (se kartvedlegg)

I 1996 var det adgang for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor grunnlinjene mellom 61° 56' N (Klovningen) og 61° N. For øvrig har en i 1996 hatt et generelt artsforbud mot å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IV sør for Klovningen. Mellom 61° 56' N (Klovningen) og 58° 16' N (Sira) øst for en linje 40 n. mil fra grunnlinjene, har en derfor hatt forbud mot å fiske all sild med not og trål om vinteren. I 1995 og 1996 har forbudet vært notifisert overfor utenlandske fartøy.

Det er verd å minne om at tilgjengeligheten for nordsjø-sild synes å være dårlig. Det er derfor betydelig risiko for at fartøy kan fristes til å fiske norsk vårgytende sild og melde den inn fra statistikkområde IVa som nordsjø-sild. Både klare grenser, «buffer»-soner og overvåking på havet kan derfor være nødvendig.

Fiskeridirektoratet har forelagt spørsmål om neste års fiske for Havforskningsinstituttet. Når det gjelder den sydlige grensen uttaler instituttet i brev av 11. november 1996 (./.) bl.a.:

Gytingen ved Karmøy har ikke siden den ble gjenopptatt i 1989, utviklet seg slik en hadde håpet. HI kan ikke kvantifisere betydningen som gytingen på Karmøyfeltet har hatt siden 1989, men generelt kan en si at det har vært registrert lite gytesild og sildelarver i området sammenlignet med det som har vært registrert av gytesild og larver i andre områder. Men i historisk perspektiv har disse gytefeltene vært av stor betydning, og om nye årsklasser skulle innta gytefeltene i 1997, bør disse beskyttes. Dette for at disse gytefeltene skal få best mulig forhold til å bygge seg opp. En bør også beskytte vandringsruten sør til Karmøy, og på den bakgrunn mener HI primært at en inntil videre innfører forbud mot å fiske norsk vårgytende sild sør for gytefeltet ved Møre-Bremanger.

Å fastsette en eksakt sørlig grense for det ovennevnte gytefeltet er problematisk, men prøver og sildeklarvedfordelinger fra 1995 og 1996 indikerer at hoveddelen av sildekonsentrasjonene som var registrert mellom 61°30'N og 61°56'N gyte i dette området. Gytingen her foregikk stort sett innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen. Det vil selvsagt også være en mulighet for at sild som er på veg til Karmøyfeltet (sannsynligheten for dette øker jo lengre sør en kommer) blir fisket i dette området. Imidlertid, forvaltningsmyndighetene har i de siste år ikke innført total beskyttelse av Karmøykomponenten. Dersom dette blir tilfellet også i 1997, bør 61°30'N i området mellom grunnlinjen og ut til 12 nautiske mil og 61°00'N innenfor grunnlinjen, kunne betraktes som en høvelig sørlig grense for det ordinære fisket etter norsk vårgytende sild.

Vi vil ved denne anledning få opplyse at HI har i 1996 (både vår og høst) fått tilsendt prøver av norske fangster som er oppgitt tatt i statistikkområde/lokalitet 42/74 (61°-61°30'N og 01'Ø). Prøvene har inneholdt sild som er identifisert som norsk vårgytende sild. HI har ikke mulighet til å kontrollere om dette dreier seg om feilinnmeldinger. Imidlertid, er posisjonene korrekte, kan de indikere bevegelse i vandringsmønsteret til norsk vårgytende sild sør for 61°56'N.

Fiskeridirektøren foreslår samme grensen for fisket etter norsk vårgytende sild i 1997 som i 1996. Fiskeridirektøren foreslår derfor forbud mot å fiske norsk vårgytende sild sør for 61° 56' N (Klovningen), d.v.s. et artsforbud..

Videre foreslår Fiskeridirektøren at det fra 1. januar og frem til 1. mai 1997 er forbudt å fiske sild innenfor 40 mil fra grunnlinjene mellom 61° 56' N (Klovningen) og 58° 16' N (Sira).

Fiskeridirektøren foreslår at det på samme måte som i 1996, uten hensyn til artsforbudet, blir adgang til å fiske norsk vårgytende sild sør for 61° 56' N (Klovningen) i følgende område frem til 1. mai 1997:

- Fra 61° 56' N (Klovningen) innenfor 12 nautiske mil til 61° 30' N, og videre

- Fra 61° 30' N innenfor grunnlinjene til 61° N.

5.2. Kystfiske på et begrenset kvantum norsk vårgytende sild sør for 61° N innenfor grunnlinjene.

I 1995 fisket kystfartøygruppen 800 tonn av tillatt kvantum norsk vårgytende sild i Karmøykassen, mens kvantumet var økt til 2.397 tonn i 1996. Kvoten for kystnotfartøy var imidlertid 8.000 tonn.

Fiskeridirektøren viser til Havforskningsinstituttets brev av 14. november 1996 inntatt ovenfor, hvor det klart konkluderes med at Havforskningsinstituttet primært mener at en forbyr fiske etter norsk vårgytende sild sør og vest for grenselinjene som er beskrevet i pkt. 5.1. Fiskeridirektøren vil understreke at beskyttelsen også må omfatte vandreruten.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 61° N innenfor grunnlinjene i 1997. Videre foreslår Fiskeridirektøren at området tilbakeføres til reguleringsbestemmelsene for nordsjøsil fra 1. mai.

6. ÅPNINGSDATO.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes den 2. januar 1997.

Peter Gullestad gav ordet til Svein Iversen, Havforskningsinstituttet, for en redegjørelse.

Svein Iversen viste til at de målingene som er foretatt gir en beregnet gytebestand på 400.000 tonn - tilsvarende MBAL. Han viste videre til at myndighetene tok situasjonen alvorlig i 1996, i og med halveringen av TACen midt i sesongen, og at akustiske mengdemålinger sommeren 1996 ikke har vist så lite sild siden 80-tallet.

Sammy Olsen viste til at Norges Fiskarlag har diskutert kystsild som en egen bestand. Han ville derfor anmode forskerne om å sette i gang undersøkelser omkring kystsild, og komme med anbefalinger på egne kvoter av kystsild.

Svein Iversen viste til at det foregikk et lokalt fiske på lokale vårgytende bestander enkelte steder på sørlandskysten med relativ liten innsats i fiske. Tilsvarende fiske også i Lindås kommune i Hordaland.

Oddmar Hatlevik spurte om fiskerne hadde registrert NVG-sild i nordsjøbassenget høsten 1996.

Svein Iversen hadde ikke oversikt over dette.

Sammy Olsen synes det var positivt at en nå hadde begynt å undersøke dette, og han lurte på om det var mulig å trekke ut et kvantum kystsild fra kvoten og fordelingen.

Peter Gullestad sa at det var teknisk mulig å regulere de ulike fjordene, men stilte spørsmål om det var riktig å bruke forskningsmidler på dette, og om forvaltningen skulle sette inn ressurser på å forvalte et slik marginalt fiske. Han viste videre til at det her var en viss parallellitet til hyse. Når det gjaldt den norske totalkvoten på sild viste han til orienteringen under sak 8/96.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at den norske totalkvoten fordeles med en gruppekvote på 7.000 tonn til kystfartøygruppen, 7% av norsk kvote til trålgruppen og det resterende til ringnotgruppen, og at kystfartøygruppens kvote kan fiskes både i Nordsjøen og i Skagerrak.

Når det gjaldt deltakelsesbegrensning for notfartøy på 13 meter og over i kystfartøygruppen, viste Peter Gullestad til diskusjonen under sak 15/96- makrell.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at notfartøy under 13 meter som skal delta i fisket må være registrert i merkeregisteret og at høvedsmannen om bord må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

Videre var det enighet om at det for deltakelse med garn i 1997 settes vilkår om at fartøyet må være under 21,35 meter og registrert i merkeregisteret. Høvedsmannen om bord må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at at fartøy som deltar i kystfartøygruppen, blir regulert med en maksimalkvote på 300 tonn, med anledning for Fiskeridirektøren til å endre denne, under forutsetning av at gruppeknoten setes til 7.000 tonn for kystfartøygruppen.

Videre var det enighet om at det blir satt krav om levering til konsum i kystfisket, som i 1996, og at Fiskeridirektøren kan dispensere fra påbudet dersom silden av kvalitetsmessige årsaker ikke kan brukes til konsum.

Peter Gullestad viste til diskusjonen om fritidsfiske under sak 9/96 samt orienteringen om den biologiske situasjonen for sild, og det var enighet om at fritidsfiske bør begrenses til fiske med håndsnøre (hekling) og 3 garn på inntil 90 meter pr. husstand og at fisket må avgrenses til de kvanta sild som går med til egen husholdnings behov for sild til konsum og agn.

Videre var det enighet om at fiskere som står registrert i fiskermanntallet bør kunne fiske sild til agn med not, dersom det fiskes til eget agnforbruk.

Peter Gullestad refererte til Fiskeridirektoratets forslag om regulering av fisket i trålgruppen, og det var enighet i Reguleringsrådet om at industritrålfangstene som i foregående år, maksimalt kan inneholde 20 % sildeinnblanding i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing. Det var videre enighet om at bifangstprosenten må kunne endres dersom utviklingen i fiske gjør dette nødvendig.

Videre var det enighet om å foreslå at dersom det beregnede kvantum sild i industritrålfangstene blir mindre enn gruppeknoten, skal Fiskeridirektøren etter 1. august og i samråd med næringen kunne åpne for et direkte fiske etter sild på gjenstående kvantum for å sikre at gruppeknoten blir oppfisket. Videre at Fiskeridirektøren får fullmakt til å fastsette et reguleringsopplegg for et eventuelt direkte trålfiske, og at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette maksimalkvote og eventuelt endre denne.

Peter Gullestad viste til forslaget om å forby trålfisket etter sild i Skagerrak. Han opplyste at det har vært adgang til å tråle etter sild i Skagerrak, men at det denne muligheten ikke har vært benyttet de seneste årene. Fiskeridirektoratet går inn for et forbud, i det en legger til grunn at det ved et direktefiske vil kunne være stor innblanding av sild under minstemål i fangstene.

Oddmar Hatlevik viste til at fiskemønsteret for trålerne kunne endre seg, og at det ville være uheldig å stenge for trålerne når det var åpent for de andre gruppene. En måtte kunne forholde seg til minstemålsbestemmelsene, mente han.

Arne Wåge så at trålfiske etter sild i Skagerrak må sees i en noe større sammenheng. Norge har i samtaler med EU de seneste 20 årene tatt opp spørsmålet om kontroll med uttaket av ungsild i Nordssjøen. Det ville derfor være uheldig om Norge i en slik prosess skulle begynne å konkurrere med danskenes «dårlige fiske». For å kunne ha en ren argumentasjon, ønsker Fiskeridirektoratet å få på plass et forbud i regelverket, slik at det heller ikke formelt er adgang for norske trålere å fiske sild i Skagerrak. Det vil være et godt argument i drøftelsene med EU. Det bør videre legges vekt på at forbudet ikke medfører noen faktisk endring for trålflåten.

Peter Gullestad viste til at vi er i en kritisk situasjon for silda, og at det vil være riktig å sette dette forbudet nå.

Oddmar Hatlevik mente det var utidig at dette bare skulle gjøres gjeldende for trålgruppen. Han viste ellers til at trålgruppen hadde tradisjoner i fisket etter stor sild i Skagerrak.

Arne Wåge viste til at EU også har bestemmelser om minstemål, men at det likevel ble fisket mye ungsild.

Peter Gullestad registrerte at det ellers var enighet i Reguleringsrådet om å forby trålfisket etter sild i Skagerrak.

Peter Gullestad refererte videre til forslagene i kapittel 4 - fisket i ringnotgruppen, og det var enighet i Reguleringsrådet om at ringnotfisket reguleres med separate fartøkvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V.

Videre at fartøkvotene som tidligere blir utregnet etter "Universalnøkkelen", og at fartøy mellom 21,35 og 27,5 meter som nevnt nedenfor delta i det fartøkvoteregulerte ringnotfisket i tillegg til de konsesjonspliktige ringnotfartøyene.

Videre var det enighet om å gå inn for at deltakerkriteriet for SUK-gruppen blir opprettholdt, dvs. at de tradisjonelle fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter må ha deltatt utenfor grunnlinjen i fisket etter nordsjøisild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i ett av årene 1994, 1995 eller 1996, samt at de 11 fartøyene som ble gitt adgang til deltakelse i fisket i 1992 kan delta dersom fartøyet har deltatt i fisket etter sild eller makrell i ett av årene 1994, 1995 eller 1996.

På grunn av EU's regelverk må det settes konsumkrav ved fiske i EU-sonen i Nordsjøen og i området vest av 4° V.

Peter Gullestad viste til forslaget om områdebegrensninger i saksdokumentets kapittel 5. Basert på uttalelser fra Havforskningsinstituttet, foreslår Fiskeridirektoratet de samme begrensninger i 1997 som foreslått i 1996.

Sammy Olsen hadde merket seg at Fiskeridirektøren foreslo det samme som i 1996, men han var ikke sikker på om argumentasjonen for 1997 var like sterk. Han var også noe usikker på om begrensningene i fisket hadde noen betydning lenger, og han ville derfor foreslå at en tillot et fiske også sør for Klovningen.

Audun Maråk sa at han kunne akseptere det avtalemessig, men at han ikke kunne akseptere den biologiske begrunnelsen for å forby et fiske sør for 62° N.

Sammy Olsen ville ikke gå inn for noe kompromiss, men en minimumsordning i Karmøykassen. Han viste til at myndighetene hadde gått inn med forskningsmidler i prosjektet med «egg på tareblader». Det måtte derfor være mulig å fiske sild for stengsetting, slik at en kunne få nytte av prosjektet.

Rolf Domstein sa at han kunne se det internasjonale aspektet, men gjorde oppmerksom på at grensen ved Klovningen var satt midt i et gyteområde. Han mente at grensen burde gå lenger sør. Dersom en satt grensen ved 61° N, ville en gå klar av gyteområdet.

Peter Gullestad viste til at disse hensynene skulle være i iaktatt, og gjorde ellers oppmerksom på at en hver endring i begrensingsområdet ville komme til å få oppslag i danske aviser. Han hadde ellers registrert Sammy Olsen sine synspunkter, og la til at han kunne være med på å ta den vanlige krangelen om Karmøykassen. Han ville da vite hvilket kvantum Sammy Olsen hadde tenkt seg.

Sammy Olsen viste til saksdokumentet hvor det er opplyst at det bare ble fisket 2.397 tonn i 1996. En kvote på 10.000 tonn burde derfor være tilstrekkelig.

Peter Gullestad sa at Fiskeridirektoratet er skeptisk til å gå inn for et fiske som er uheldig biologisk. Han viste imidlertid til tidligere år hvor Fiskeridepartementet etter press fra næringen har fått et begrenset fiske i Karmøykassen, og han ville derfor kunne gå inn for et fiske innenfor et kvantum på 4.000 tonn dersom det ble enighet om det.

Med unntak av Havforskningsinstituttet, var det enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektoratet forslag til områdebegrensninger og periodisering i fisket, for å verne de sørlige gyterne av NVG-sild.

Det var videre, med unntak av Havforskningsinstituttet, enighet om å foreslå et begrenset fiske etter NVG-sild i Karmøykassen, innenfor et kvantum på 4.000 tonn.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om at fiske foreslås åpnet den 2. januar 1997.

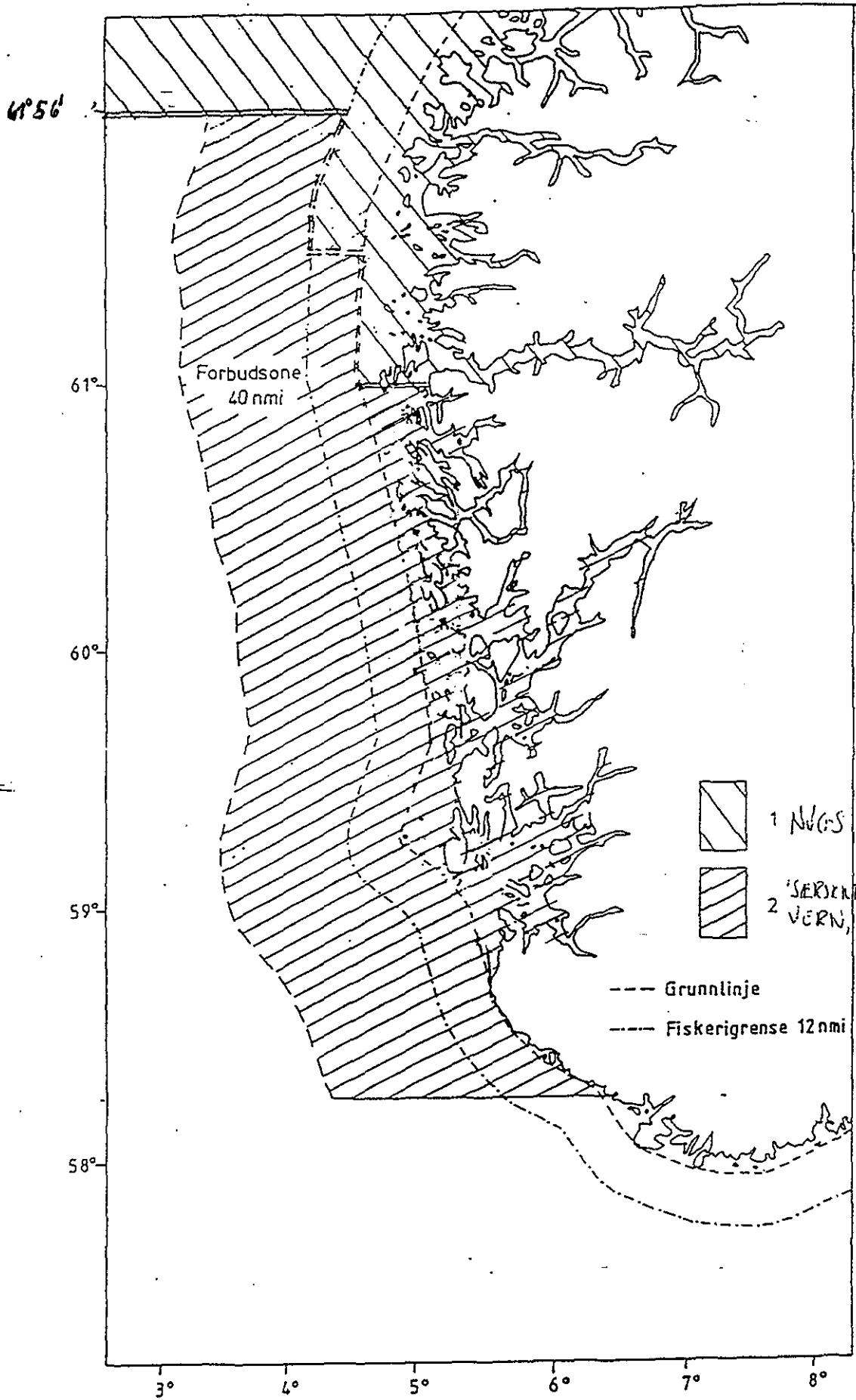

Fig **Områdereguleringer**

KARTKILDE: NI

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Jan Birger Jørgensen, 73 54 58 68
\\nf100v_jb\soffice\brev\jbj\ub-102.doc

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

4. desember 1996
Ark
JBJ

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 1997.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte sak i møte 2.-4. desember d.å. og fattet slikt vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser til at det foreløpig ikke foreligger en kvoteavtale mellom Norge og EU for 1997, men en antar at TAC for sild sør for 62° N i 1997 vil ligge på omlag samme nivå som for inneværende år. Med bakgrunn i de nye prinsipielle elementene som har inngått i sildedråftingene for 1997 legger Norges Fiskarlag til grunn en noe høyere kvoteandel av sild sør for 62° N til norske fiskere enn tidligere år.
2. Norges Fiskarlag anbefaler at man legger til grunn en kvotefordeling for sild sør for 62°N i 1997 som er i samsvar med punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94, jfr. landsstyrevedtak 104/91. Norges Fiskarlag tar til etterretning myndighetenes beslutning om å omgjøre kystgruppens kvote fra en stipulert avsetning til en fast gruppekvote. Med forannevnte som utgangspunkt gir dette følgende gruppekvoter for 1997:

Kystgruppen: 7.000 tonn

Trålgruppen: 7% av den norske kvoten

Ringnot og notfartøy mellom 70-90 fot med rett til deltagelse: resterende kvantum

Norges Fiskarlag vil videre vise til at det opptrer lokale bestander av kystsild i Skagerrak som oppholder seg innenfor grunnlinjene. På denne bakgrunn ber Norges Fiskarlag at fisket av sild innenfor grunnlinjene i dette området holdes utenfor den ordinære sildereguleringen i Nordsjøen/Skagerrak, slik tilfellet er for f.eks. torsk og hyse i Skagerrak. Et sildefiske innenfor grunnlinjene omfatter svært små kvanta, men det er av avgjørende betydning for de fartøyene som drifter i området. Norges Fiskarlag anmoder at forskningen omkring lokale kystsildbestander må intensiveres og trekkes inn i ICES sitt arbeid.

3. Norges Fiskarlag går i mot at det etableres adgangsbegrensninger i kystgruppen ut over minimumskravene om at eier/høvedsmann må være manntallsført og at fartøyet må være registrert i merkeregisteret. Norges Fiskarlag går i mot at det etableres adgangsbegrensninger i kystgruppens fiske for 1997.

For å opprettholde størst mulig fleksibilitet i kystgruppens fiske går Norges Fiskarlag inn for at kystgruppens kvote kan fiskes både i Nordsjøen og i Skagerrak.

Norges Fiskarlag anbefaler at det fra årets start fastsettes en maksimumskvote for kystgruppen på 300 tonn. Det tilrådes videre at det settes et konsumkrav, med anledning til dispensasjon i tilfeller hvor kvaliteten ikke holder mål til konsumanvendelse. Det må imidlertid være anledning til å fiske sild, med alle typer redskap, til eget agnforbruk.

4. Konesjonspliktige ringnotfartøy og fartøyer mellom 70 og 90 fot med rett til deltakelse, bør reguleres med individuelle separate fartøyskvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og vest av 4°V, beregnet etter universalnøkkelen.

Norges Fiskarlag anbefaler åpning av fisket fra 2. januar. For ringnotgruppen bør siste frist for oppstart i fisket settes til 1. oktober. Etter denne dato bør det foretas en vurdering av fartøyskvotene på grunnlag av deltakelsen på nevnte dato. Det enkelte fartøys kvote bør imidlertid være garantert fram til 1. desember.

5. Norges Fiskarlag går inn for at trålgruppen, som tidligere, gis anledning til å ha bifangst av sild i industrifangster på inntil 20%. For å sikre at trålernes gruppekvote blir fisket må det gis anledning til et direkte trålfiske som åpnes tidligst 1. august.
6. Når det gjelder reguleringen av fisket etter sild sør for 61°56'N (Klovningen) vises det til organisasjonens syn i punkt 17 i landstyresak 117/96 «Reguleringen av fisket etter norsk vårgytende sild i 1997.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 15/96

REGULERING AV FISKE ETTER MAKRELL FØRSTE HALVÅR 1997.

Peter Gullestad viste til saksokumentet der det heter:

1. TIDLIGERE ÅRS MAKRELLFISKE I FØRSTE HALVÅR.

I årene frem til og med 1990 var fisket etter makrell i første halvår bare åpent for kystfartøy. Med kystfartøy regnes her notfartøy under 21,35 meter samt fartøy under 27,50 meter som fisker med garn og snøre. For utøvelsen av kystfisket har det vært stilt konsumkrav første halvår.

Fra og med 1991 ble fisket åpnet ved årets begynnelse også for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter som tilfredsstilte deltagelseskriteriene. Fisket for ringnotfartøy over 21,35 meter har vært åpent fra årets begynnelse i ICES område IVa nord for 59° N og i VIa nord for 56°30' N (fra 1995 også i VII d,e,f og h).

Mens fisket i 1992 og 1993 utelukkende foregikk vest av 4° V, foregikk fisket i 1994 både vest av 4°V og i EU-sonen av Nordsjøen. I 1995 og i 1996 har fisket i all hovedsak foregått i norsk sone av Nordsjøen. Ringnotfisket etter makrell første halvår har altså i løpet av de siste årene endret karakter fra å være et fiske som utelukkende foregikk i EU farvann til å være et fiske som i all vesentligste ble utøvd i Norges økonomiske sone.

Fartøyene i ringnotgruppen har fisket innenfor en maksimalkvote, og det enkelte fartøys fangst har gått til fradrag på fartøyskvoten for hele året. Fartøyskvoten fastsettes som kjent i forbindelse med makrellfisket for andre halvår.

2. FISKET FØRSTE HALVÅR 1996.

I 1996 deltok i alt 5 ringnotfartøy i fisket første halvår og det ble fisket omlag 1.000 tonn makrell. I første halvår 1995 ble det til sammenligning fisket omlag 1.200 tonn (5 fartøy deltok i 1995).

I motsetning til tidligere år, ble det ikke innført midlertidig stenging i fiske etter makrell i 1996. Reguleringsforskriften for fiske etter makrell første halvår 1996 ble «avløst» av ny forskrift vedtatt av Fiskeridepartementet den 11. juli 1996.

Maksimalkvoten første halvår 1996 var 550 tonn for konsesjonspliktige ringnotfartøy, og 400 tonn for fartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter med rett til deltakelse i fisket.

3. REGULERING AV MAKRELLFISKET FØRSTE HALVÅR 1997.

3.1. Fiskeridirektørens vurdering av et fiske første halvår.

Et vinterfiske er i henhold til uttalelser fra Havforskningsinstituttet biologisk mer uheldig enn et sommer- og høstfiske. ICES's anbefaling for 1997 er tilsvarende at det ikke bør fiskes makrell i område IVa i perioden fra 1. januar til 31. juli.

Fiskeridirektørens prinsipale syn er derfor at det ikke bør åpnes for fiske etter havmakrell i første halvår. Næringen har imidlertid ønsket en åpning allerede fra årsskiftet i tidligere år. Basert på de relativt små fangstene som er blitt fisket i første halvår de siste årene, finner Fiskeridirektøren derfor likevel å kunne gå inn for et fiske i første halvår dersom næringen også i 1997 ber om dette.

3.2. Den biologiske situasjonen for makrell

Bestandssituasjonen for makrell er i følge havforskerne fortsatt på et relativt lavt nivå. Det fiskes i dag på tre forskjellige bestandskomponenter av makrell, - den vestlige komponenten, den sørlige komponenten og Nordsjø komponenten. På grunn av stor migrasjon, har det siden 1994 ikke vært mulig for havforskerne å splitte fangst mellom de forskjellige komponentene. Bestanden er imidlertid dominert av den vestlige komponenten. Den vestlige komponenten av makrell er vurdert til å være på det laveste nivået siden 1972. Når det gjelder nordsjøkomponenten er bestanden vurdert så lavt at ICES anbefaler at det ikke fiskes makrell i ICES-områdene II, III og IV i 1997. Det totale innslaget av den sørlige komponenten i våre farvann vurderes å være så lite, at det norske fiske ikke vil ha noen stor effekt på den komponenten.

Basert på undersøkelser i 1995 er størrelsen for gytebestanden for den vestlige komponenten estimert til omlag 2,37 millioner tonn. Basert på et tokt i juni/juli 1996 er nordsjøkomponenten vurdert med en gytebiomasse på omkring 84.000 tonn. Dette er et historisk lavt nivå.

Dersom en legger til grunn en fiskedødlighet på 0,15 for 1997, som avtalt mellom EU og Norge under kvoteforhandlingene den 9. desember 1995, vil det kunne føre til at nedgangen i bestanden stanser, og at gytebestanden vil øke litt i 1998.

3.3. Avtalesituasjonen for 1997.

Først når den endelige kvoteavtalene mellom Norge/EU og Norge/Færøyene for 1997 foreligger vil Norges makrellkvoter for 1997 være klare. Dette vil det bli orientert nærmere om på møtet i Reguleringsrådet.

En viser imidlertid til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 1996, der det var enighet om å legge til grunn en fiskedødlighet i fisket på 0,15 ved fastsettelse av TAC på makrell for 1997.

Det vil gi en TAC på 396.000 tonn makrell i 1997 (407.365 tonn i 1996).

En forutsetter at norsk kvote på makrell for 1997 er klar før årsskiftet. Dersom det ikke skjer, vil Fiskeridirektøren foreslå å avsette en midlertidig autonom norsk makrellkvote som må fiskes i Norges økonomiske sone.

3.4. Deltakelse i 1997.

Som nevnt er det Fiskeridirektørens prinsipale syn at det ikke bør foregå et fiske etter makrell 1. halvår. Det har imidlertid som nevnt vært åpnet for et fiske i ringnot- og kystfartøygruppen de senere år. Trålgruppen har de siste årene fisket sin kvote i 2. halvår.

Fiskeridirektøren vil foreslå samme deltakelsesvilkår for fiske i ringnotgruppen i 1997 som i 1996.

Når det gjelder deltakelse i kystfartøygruppen, legger Fiskeridirektøren til grunn at det, basert på erfaringene i 1996, er behov for å begrense deltakelsen. Selv om hovedsesongen i fisket er 2. halvår, er det nødvendig å regulere deltakelsen allerede fra årets begynnelse. En vil dermed kunne redusere presset på gruppekvoten første halvår, og hindre at nye fartøy kommer inn i fisket i 1997.

3.5. Ringnotfartøy på 21,35 meter og over.

Fiskeridirektøren vil foreslå som tidligere år at fisket åpnes ved årsskiftet for konsesjonspliktige ringnotfartøy, for ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter som har deltatt i havmakrellfisket i minst ett av årene 1994 - 1996 og for fartøy som fikk adgang til deltakelse i fisket i 1992, jfr. Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfiske og nordsjøsildfiske i 1992.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det fastsettes en maksimalkvote første halvår 1997 på 550 tonn for konsesjonspliktige ringnotfartøy, og 400 tonn for fartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter med adgang til å delta i fisket.

Det enkelte fartøys fangst går til fradrag på den fartøykvote fartøyet tildeles totalt for 1997.

En foreslår at Fiskeridirektøren gis fullmakt til eventuelt å fastsette en nærmere avgrensning av et totalkvantum for første halvår i 1997.

3.6 Kystfartøygruppen.

3.6.1 Kystfartøygruppens fiske i perioden 1993 - 1996.

Kystfartøygruppen hadde en gruppekvote på 20.000 tonn i 1996.

Med unntak av notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisket med garn- og krokredskaper ble kystfartøygruppens fiske etter makrell stoppet den 4. september i 1996. I en situasjon der gruppekvoten sto i fare for å bli kraftig overfisket, ble alt fiske i kystfartøygruppen stoppet den 12. september. Norges Sildesalgslag har registrert vel 23.200 tonn i kystfartøygruppens fiske i 1996.

Tabell 1 Fangst fordelt på ulike redskapsgrupper for fartøy hjemmehørende i kystfartøygruppen i perioden 1993 - 1996. I parentes antall fartøy som har deltatt i de ulike redskapsgruppene. Foreløpige tall.

ÅR	TOTALT	GARN	KROK	NOT<13M	NOT>13M
1993	17.895	74 (82)	1.713 (298)	1.048 (87)	15.060 (48)
1994	23.724	514 (159)	2.265 (225)	1.103 (115)	19.842 (56)
1995	20.088	397 (153)	2.753 (186)	1.058 (104)	15,880 (58)
1996	21.994*	395 (143)	4.147 (300)	3.435 (198)	14.017 (103)

*Foreløpige tall fra sluttseddelstatistikken.

Stoppen den 12. september var et brudd med forutsetningen om at de minste notfartøyene og de som drev med garn- og krokredskap skulle få drive et fortsatt fiske ut året. Dette var imidlertid nødvendig for å stanse den uventede store fangstutviklingen som lå i gruppen, basert på større deltakelse, bedre fangstkapasitet, høyere priser og svært gode fangstforhold.

Vilkårene for deltakelse i kystfartøygruppens fiske i 1996 var i hovedsak knyttet til fartøy og redskap. For notfartøy var det et vilkår at fartøyet var under 21,35 meter, hovedsmannen måtte stå i fiskermanntallet og fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret. For deltakelse med garn og snøre var det bare satt vilkår om at fartøyet måtte være under 27,5 meter.

Fiskeridirektøren legger til grunn at kystfartøygruppens kvote i 1997 ikke vil bli større enn i 1996. Det vil således kunne bli et press på kvoten, med påfølgende mulighet for tidlig stans i fisket også i 1997.

3.6.2. Deltagelsesbegrensning i kystfartøygruppens fiske etter makrell.

For å unngå en stans i fisket tidlig i sesongen, vil Fiskeridirektøren foreslå ytterligere begrensninger i deltakelsen i 1997.

Slik en ser det er det tre hovedalternativer som kan legges til grunn ved en begrensning.

1. En kan stramme inn adgangen til å delta ved å stille strengere krav til fartøy fisker i form av krav om merkeregistrering og manntallsføring.
2. En kan stille vilkår om tidligere års deltakelse i fisket.
3. En kombinasjon av 1 og 2.

En innstramming av kravet til merkeregistrering/manntallsføring vil bare ramme de fartøy som driver med garn- og krokredskap. De representerer det største antall fartøy, men er samtidig de minst fangsteffektive. Et vilkår om merkeregistrering/manntallsføring vil ikke kunne stanse en eventuell tilstrømming til kystfartøygruppen, da det er flere fartøy som tidligere ikke har deltatt i fisket, som vil kunne oppfylle de relativt liberale vilkårene.

Slik Fiskeridirektøren ser det vil det være hensiktsmessig å begrense tendensen til kapasitetsoppbygging i kystfartøygruppen, både for å få en hensiktsmessig avvikling av fisket og for å sikre økonomisk utbytte for fiskere som har tradisjoner i fisket. Samtidig ønsker en å ha størst mulig fleksibilitet i den kystnære flåten. Det kan derfor være hensiktsmessig å regulere deltakelsen i kystfartøygruppen slik at notfartøy på 13 meter og over begrenses i forhold til tidligere deltakelse i fisket. Notfartøy under 13 meter og fartøy som fisker med garn og snøre reguleres slik at det settes vilkår om at fartøyet må være registrert i merkeregisteret og at høvedsmannen om bord må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

Et vilkår om tidligere års deltakelse vil således bare kunne få konsekvens for notfartøy på 13 meter og mer. Notfartøyene over 13 meter sto for 63,7 % av totalt oppfisket kvantum i kystfartøygruppen i 1996.

En begrensning som nevnt ovenfor vil i stor grad kunne hindre en videre ekspansjon i gruppen. Dersom en bare legger deltagelse i 1996 til grunn som deltakerkriterie, vil en imidlertid kunne få en like stor deltakelse i 1997 som i 1996. Med et stort press på gruppekvaliteten, kan det føre til et økt fiske tidlig i sesongen av frykt for ikke å få fisket sin del av kvoten. Det vil i tillegg til å være biologisk uheldig også kunne føre til en stopp i fisket tidlig på høsten, tilsvarende som i 1996. Fiskeridirektøren ser det derfor som hensiktsmessig ikke bare å begrense en videre ekspansjon i gruppen, men også å redusere innsatsen i forhold til 1996.

Av Tabell 2 registrerer en at antallet kystnotfartøy med en lengde på 13 meter og over som har deltatt i kystnotfisket etter makrell har økt fra 48 fartøy i 1993 til 103 fartøy i 1996. Totalt har 144 forskjellige kystnotfartøy på 13 meter og over deltatt i fisket i minst et av årene i perioden 1993 - 1996, mens 68 forskjellige fartøy har deltatt i fisket i minst to av de siste fire årene. Det har vært en oppgang på 12 fartøy fra 1993 til 1996 i gruppen av fartøy mellom 21 - 21,99 meter. Også for de øvrige lengdegruppene har en registrert en vesentlig økning i antall deltagende fartøy fra 1993 til 1996.

Tabell 2 Antall deltagende kystnotfartøy i perioden 1993 - 1996 og totalt antall forskjellige kystnotfartøy (registrert etter registreringsmerke) som har deltatt i minst ett av disse årene fordelt på lengdegrupper på 13 meter og mer. I parentes fartøy som har deltatt i minst to av de siste fire årene .

LENGDE / ÅR	1993	1994	1995	1996	TOTALT
13 - 13,99 m	4	3	6	11	13 (8)
14 - 14,99 m	10	5	8	15	26 (10)
15 - 15,99 m	2	7	2	12	15 (4)
16 - 16,99 m	1	2	3	4	5 (3)
17 - 17,99 m	2	2	2	6	6 (2)
18 - 18,99 m	4	3	6	8	11 (4)
19 - 19,99 m	10	11	7	12	23 (9)
20 - 20,99 m	3	8	4	10	14 (7)
21 - 21,99 m	11	14	19	23	28 (20)
22 - 22,99 m	1	1	1	1	2 (1)
23 - 23,99 m	-	-	-	1	1 (-)
SUM	48	56	58	103	144 (68)

Med en årlig kvote i størrelsesorden 20.000 tonn til kystfartøygruppen vil det etter Fiskeridirektørens oppfatning som nevnt være uheldig om det skulle komme kystnotfartøy inn i fisket som tidligere ikke har deltatt. Det vil kunne bidra til uønsket kapasitetsoppbygging i kystfartøygruppen, og en slik utvikling vil kunne innebære reduserte kvoter til de deltagende fartøyene, noe som i neste omgang vil kunne redusere lønnsomheten til det enkelte deltagende fartøy. Fisket i 1996 viste en vesentlig økning i antall deltagende kystnotfartøy på 13 meter og over. Dette resulterte i at mange fartøy som tradisjonelt har deltatt i kystmakrellfisket fikk en relativ stor reduksjon i de årlige makrellfangstene i 1996. For å sikre lønnsomhet for de som tradisjonelt har deltatt i kystnotfisket etter makrell er det Fiskeridirektørens oppfatning at deltagelse i kystnotfisket i 1997 bør begrenses i forhold til 1996. Videre er det Fiskeridirektørens oppfatning at deltakelse i 1996 ikke alene skal gi fartøy deltagelsesadgang i fremtiden.

Fiskeridirektøren mener derfor at fartøy bør ha deltatt i kystnotfisket i minst to av de fire siste årene får å få deltagelsesadgang i kystnotfisket for fartøy på 13 meter og over i 1997.

Når det gjelder fartøy som fisker med garn og snøre, er det et mindre antall fartøy over 21,35 meter som har deltatt. Fiskeridirektøren vil foreslå at det settes en grense på 21,35 meter største lengde for fartøy som ønsker å delta i fisket etter makrell med garn og snøre. En vil foreslå at Fiskeridirektøren kan dispensere fra lengdegrensen til de fartøy som kan vise til tidligere deltakelse i fisket. Dispensasjon gis basert på enkeltsøknader.

Oppsummering av forslag til deltakervilkår i kystfartøygruppen

Fisket i kystfartøygruppen åpnes ved årsskiftet for notfartøy under 21,35 meter samt fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre. Det foreslås at Fiskeridirektøren kan dispensere fra lengdegrensen for fartøy som skal fiske med garn og snøre som kan vise til tidligere deltakelse i fisket.

På bakgrunn av størrelsen på kystfartøyenes årlige gruppekvote, og for å hindre at flere fartøy kommer inn i fisket, vil Fiskeridirektøren foreslå at det i 1997 iverksettes deltagelsesbegrensninger i kystnotfisket etter makrell for fartøy på 13 meter og over.

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy på 13 meter og over som ønsker å delta i fisket, må ha levert notfanget makrell i minst to av årene 1993, 1994, 1995 eller 1996. Det settes ikke vilkår om minste kvantum levert makrell i disse årene. Høvedsmannen om bord må være registrert i fiskermanntallet på blad B, og fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

Notfartøy under 13 meter som skal delta i fisket må være registret i merkeregisteret og høvedsmannen om bord må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

Fartøy under 21,35 meter som skal delta i fisket med garn eller snøre, må være registrert i merkeregisteret og høvedsmannen om bord må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

Det settes konsumkrav i kystfisket etter makrell første halvår.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det fastsettes en foreløpig maksimalkvote på 50 tonn i kystfartøygruppens fiske etter makrell i første halvår, og at det enkelte fartøys fangst i første halvår går til fradrag på den maksimalkvoten fartøyet tildeles totalt for 1997.

3.6.3. Eierskifte/erstatningsfartøy i kystfartøygruppen

Når en knytter retten til deltakelsen opp til vilkår om tidligere deltakelse, må retten til deltakelse avklares i forhold til eierskifte og erstatningsfartøy/ ny ervervelser.

For ikke å representere en brems i flåtefornyelsen, er det avgjørende at rederen som har oppfylt aktivitetskravet får beholde adgangen til å delta i fisket, selv om reder investerer i et nytt fartøy. Fiskeridirektøren vil imidlertid foreslå at det ikke skal være mulig å erstatte et fartøy under 13 meter med et fartøy på 13 meter og over.

Fiskeridirektøren legger til grunn at det på sikt vil kunne føre til en oppbygging mot reguleringsgrensen på 13 meter, og en ytterligere oppbygging av fartøy over 13 meter mot reguleringsgrensen på 21,35 meter. Det vil imidlertid gi en valgfrihet for rederiene med hensyn til valg av fartøy, samtidig som en får en nødvendig begrensning i innsatsen i fisket.

Videre legger Fiskeridirektøren til grunn at fartøy over 13 meter som har drevet et låssettingsfiske etter makrell, fritt skal kunne legge om for direktehåving, og om ønskelig investere i erstatningsfartøy eller bygge om for å kunne føre egen fangst.

Fiskeridirektøren legger også til grunn at fartøyet som erstattes ikke får selvstendig adgang til å delta i fisket. Fartøyet som går ut, kan imidlertid gå inn som erstatningsfartøy for annet fartøy med adgang til deltakelse i fisket.

Dersom eier med adgang til deltakelse i fisket ikke ønsker eller har muligheten til et fortsatt fiske, vil Fiskeridirektøren foreslå at det vil være tillatt å overføre adgangen til ny eier som ikke selv har adgang til deltakelse i fisket. Dette vil for eksempel være aktuelt i forbindelse med dødsfall, overgang til pensjon o.l, eller at en av andre grunner ønsker å slutte i fisket. Forutsetningen for en slik ordning er at det skjer en overføring ved at tidligere rettighetshaver mister sin deltakeradgang. Dette tilsvarer den ordningen en har hatt i fartøykvoteordningen i fisket etter torsk nord for 62° N.

3.7 Fritidsfiske

Fiskeridirektøren viser til Reguleringsrådets behandling av fritidsfiskespørsmålet under sak 9/96.

Fiskeridirektøren legger som nevnt i sak 9/96 til grunn at prinsippet i fritidsfiskeutvalgets innstilling - redskapsbegrensning med tillatelse til å omsette fritidsfisket fisk. Når det gjelder fisk etter makrell legger Fiskeridirektøren til grunn at bestanden er så svak at det vil være behov for et særlig vern i form av redskapsbegrensning. Videre vil Fiskeridirektøren foreslå at det ikke vil være tillatt å omsette makrell i 1997. det kvantum en fritidsfisker har lov til å fiske vil da tilsvare behovet for makrell til egen husholdnings behov.

Fiskeridirektøren foreslår at fritidsfiske begrenses til fiske med håndsnøre og 3 garn på inntil 90 meter pr. husstand. Fisket må avgrenses til de kvanta makrell som går med til egen husholdnings behov for makrell til konsum.

Peter Gullestad viste til at Fiskeridirektoratet har foreslått adgangsbegrensning i kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62° N og makrell i 1997. Når det gjelder fisket etter NVG-sild, har Fiskeridirektoratet imidlertid ikke funnet det riktig å foreslå adgangsbegrensninger i dette fisket, med en så god bestandssituasjon som den en har i dag. Han viste ellers til at Fiskeridirektoratet ikke har lagt opp til full drøftelse (utenom spørsmålet om adgangsbegrensning) om makrellreguleringene på dette møtet, da det vanligvis behandles på møte i Reguleringsrådet i juni.

Sammy Olsen viste til fiske i 1996, der en opplevde store forekomster av makrell på kysten - helt ned på Sørlandet, og etter de «gamle mæ og merker». Han lurte på om Havforskningsinstituttet hadde vurdert denne kystmakrellen, og tatt høyde for den i sine bestandsestimater.

Svein Iversen svarte at merkeforsøk hadde vist at denne makrellen er den samme som svømmer ute i havet. Om det var den vestlige- eller nordsjøkomponenten var noe usikkert, men det var registrert store forekomster av 0-gruppe makrell i 1996.

Oddmar Hatlevik kunne opplyse at de fikk makrell i «Djuprenna» i Norskehavet.

Svein Iversen svarte at de manglet historiske data i det området. Han kunne heller ikke svare på om eventuell makrell i «Djuprenna» og de store forekomstene av kystmakrell kunne være tegn på et nytt vandringsmønster for makrellen.

Sammy Olsen sa at mye pir er et godt merke, og registrerte at det var en positiv tone i forskningsmiljøet.

Rolf Domstein viste til at tilgjengeligheten hadde vært god i 1996, også på havet, men at gjennomsnittsstørrelsen har vært noe mindre i 1996 enn tidligere. Han mente derfor at forskernes beregninger var noe pessimistiske.

Svein Iversen la til grunn at det var en stor bestand, men at den bare var estimert til å være på 2,3 millioner. Tidligere hadde bestanden vært på over 3 millioner tonn. Han viste til at den irske flåten hadde fisket mye ungfisk samtidig som bestanden hadde gått ned. Forskerne hadde registrert de samme tegnene i 1979/80, og da gikk bestanden mye ned.

Peter Gullestad satte strek for diskusjonen omkring bestandssituasjonen, og ville behandle fiske 1. halvår først. Deretter ville han diskutere en eventuell adgangsbegrensning i kystfartøygruppen.

Peter Gullestad fortsatte med at Fiskeridirektoratet er skeptisk til å åpne for et fiske etter makrell 1. halvår, da et slik fiske er biologisk uheldig. En vil imidlertid som i tidligere år kunne gå inn for et begrenset fiske.

Han refererte Fiskeridirektoratets forslag til regulering av ringnotgruppen, og det var enighet i Reguleringsrådet om at fisket som tidligere år kan åpnes ved årsskiftet for konsesjonspliktige ringnotfartøy, for ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter som har deltatt i havmakrellfisket i minst ett av årene 1994 - 1996 og for fartøy som fikk adgang til deltakelse i fisket i 1992, jfr. Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfiske og nordsjøsildfiske i 1992.

Videre var det enighet om at det fastsettes en maksimalkvote første halvår 1997 på 550 tonn for konsesjonspliktige ringnotfartøy, og 400 tonn for fartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter med adgang til å delta i fisket. Videre at det enkelte fartøys fangst går til fradrag på den fartøykvote fartøyet tildeles totalt for 1997, og at Fiskeridirektøren gis fullmakt til eventuelt å fastsette en nærmere avgrensning av et totalkvantum for første halvår i 1997.

Peter Gullestad viste så til saksdokumentets kapittel 3.6 og behandlingen av en eventuell adgangsbegrensning i kystfartøygruppen. Grunnen til at Fiskeridirektoratet ønsket å behandle dette nå, var at en ikke ønsker et press på fisket første halvår, for eventuelt å skaffe seg innpass i fisket dersom det skulle bli fastsatt regler for adgangsbegrensning til fiske i annet halvår 1997. Han viste ellers til at en begrensning i første halvår i praksis ikke ville få stor betydning, da det bare er et lite kvantum makrell som normalt fiskes første halvår.

Peter Gullestad sa videre at det er viktige prinsipielle avklaringer som knytter seg til spørsmålet om en skal innføre adgangsbegrensning i fisket, og at han ville behandle innføringene av en eventuell adgangsbegrensning samlet både for sild sør for 62° N og makrell. Det har i den senere tid vært god lønnsomhet i de pelagiske fiskeriene, og der bygges mange nye fartøy - store fartøy på 69 fot. Dersom en ikke begrenser grunnlaget for denne oppbyggingen, vil en kunne få et sterkt press på kystfartøygruppen kvote - under forutsetning av at kvotefordelingen mellom gruppene opprettholdes. Han sa videre at han hadde registrert at Norges Fiskarlag var i mot en adgangsbegrensning i fisket, og han ville signalisere dette til Fiskeridepartementet. Han ønsket likevel en fordomsfri diskusjon i Reguleringsrådet.

Oddmar Hatlevik viste til at kystfartøygruppen hadde «arbeidet seg opp» til den gruppekvoten som de nå hadde. Han mente en ikke kunne stenge for deltakelse med trål, og så la det være åpent i bunn (kystfartøygruppen).

Sammy Olsen viste til at det var mange meninger blant fiskerne i spørsmålet om å innføre adgangsbegrensning. Norges Fiskarlag har valgt å ikke gå inn for en adgangsbegrensning, men vil heller se på den interne fordelingen av gruppekvoten til kystfartøygruppen. Han mente videre at det var mange måter å begrense fisket på. Han viste ellers til at fartøyene i kystfartøygruppen trengte fleksibiliteten, og deltok i det fisket som til enhver tid ga best utbytte. De siste to årene med god pris og god tilgjengelighet hadde derfor gitt stor deltakelse. Han sa videre at Norges Fiskarlag i første omgang hadde gått i mot å innføre adgangsbegrensning, men at han så poenget med Fiskeridirektørens forslag og hadde forståelse for det.

Rolf Domstein syntes det var lite tilfredsstillende med så mange nye og lite flinke fartøy i fiske. Mange hadde ikke forutsetninger for å levere kvalitetsmakrell. Han viste videre til forventningen i næringen om en adgangsbegrensning, og mente det var viktig å få en avklaring raskt for å unngå en stor og spekulativ deltakelse i fisket (i den hensikt å skaffe seg rett til deltakelse dersom det ble innført adgangsbegrensning).

Audun Maråk viste til at det var fartøy i gruppen som hadde drevet et tradisjonelt makrell fiske i en årrekke. De var godt egnet til å ta i land fisk med god kvalitet, og det var viktig å finne ordninger som gjorde at disse fartøyene ikke konkurrerte seg i hjel. Han mente derfor at Fiskeridirektøren hadde kommet med et godt forslag, og mente at det var mange i Norges Fiskarlag som ville gå inn for en adgangsbegrensning i fisket.

Johan Williams spurte om det var mulig å beskytte de minste fartøyene ved eventuelt å dele kystfartøygruppen.

Peter Gullestad viste til at det var det som lå i Norges Fiskarlag sitt forslag, men han mente at problemet ville bli det samme - en stadig tilstrømning av nye og større fartøy ville kunne føre til at de konkurrerte seg i hjel. Fiskeridirektoratet hadde derfor foreslått en todeling med en gruppe for «kystkultur» og en gruppe for de større notfartøyene som må disiplineres. Han viste videre til at lengdegrensen for hva som er et «effektivt» fartøy var halvert de siste 20 årene. Dersom en prøvde å se inn i fremtiden, mente han at Johan Williams forslag ikke ville være fullgodt nok.

Audun Maråk var enig med Fiskeridirektøren, og mente at en måtte unngå å presse gruppen inn i en kriseløsning. Han mente videre at det var stor forståelse for en stenging i organisasjonen.

Thor Wold viste til at seikvantumet også var gått ned, og mente at det prinsipielle med en stenging/adgangsbegrensning var om en skulle kunne ha et fiskeri som gav overskudd og muligheter for å fornye flåten.

Tormod Storås mente at Fiskeridirektøren hadde kommet med et godt forslag, og viste til at utviklingen de siste to årene hadde vist et klart behov for å stenge for ny deltakelse.

Jan Birger Jørgensen mente at det var et behov for å se hele kystflåten under ett. En kunne ikke bare stenge enkeltfiskerier uten å se helheten. Han mente kystflåtens styrke var at de drev fiske på de arter som til en hver tid var mest lønnsom. Han mente at det var behov for en gjennomgang av kystfartøygruppens totale fiskerier, og som et kompromiss mente han at en inntil videre kunne se på en deling av kystgruppen i stedet for å innføre adgangsbegrensning. Norges Fiskarlag hadde satt ned et utvalg som skulle se på spørsmålet om å dele kystgruppen, og utvalgets innstilling skulle legges frem for Norges Fiskarlags Landsstyre i mai 1997.

Rolf Domstein kunne opplyse at FNL støttet Fiskeridirektøren sitt forslag. Han kunne imidlertid være enig i at 1996 var et spesielt år med høye priser, men han la til grunn at prisene i 1997 ville normalisere seg.

Gerhard Olsen mente at signalene om en adgangsbegrensning i fisket ville føre til en opphopning av fartøy som ville delta. Et friere fiskeri ville regulere seg selv, i det enkelte fartøy bare kunne være et sted samtidig.

Johan Williams lurte på om en kunne fastsette bestemmelser om adgangsbegrensning i juni.

Peter Gullestad sa at Fiskeridirektoratet foreslo dette nå som et «føre var». Dersom det var fritt fiske første halvår, ville flere fartøy begynne fiske, for om mulig å skaffe seg adgang til fisket dersom det ble innført adgangsbegrensning. Det ville være større juridiske betenkeligheter med å stenge ute fartøy som kunne vise til deltakelse både i 1996 og 1997. Gullestad hadde ellers stor sans for argumentet om fleksibilitet for den «reelle» kystflåte. Han hadde derfor ikke foreslått adgangsbegrensning for hele kystfartøygruppen, me for de største notfartøyene som også drifter på havet. Hallenstvedt har i sin rapport ikke definert kystflåten, og det kan da spørres hvilke flåte Norges Fiskarlag ber om fleksibilitet for, mente han. Han sa videre at Fiskeridirektoratet oppfatter det slik at det er en forståelse blant fiskerne om at noe må gjøres. Han viste til strukturutvalgets innstilling i 1989, og sa at det tok 7 år før en fikk fastsatt enhetskvoteordningen. Han stilte spørsmål om en kan vente like lenge før en får strukturert kystflåten. Det arbeidet som Norges Fiskarlag nå har initiert er nyttig, for det kan også bli nødvendig å foreta en deling av kystfartøygruppen, i tillegg til en adgangsbegrensning for å unngå at fangstpotensiale i gruppen øker kraftig.

Jan Birger Jørgensen viste til at det var ulike syn på Norges Fiskarlags Landsmøte, og at det var en delt innstilling som ble lagt frem. Han la til at høringsnotatet på deltakerloven som ble lagt frem i 1994 senket kravet til ervervstillatelse. I stedet for å endre kravet etter behov, burde en hatt generelle regler - og ta seg tid til å diskutere hvilke prinsipper som skal legges til

grunn. Han stilte ellers spørsmål om Fiskeridirektoratets forslag hadde vært på høring, og om en manglende høring ikke var i strid med forvaltningslovens regler.

Åge Remøy mente også at dette var problematisk. En ønsker å ha en friest mulig kystgruppe, men deltakerne i gruppen skal også kunne fiske til et levebrød. Han la til grunn at det vil være behov for en tilstrømming i 1997, og at dersom det skal gjøres noe så bør det skje «over natten» - slik som ved innføring av ringnottillatelse. Ikke alle kan leve av kystfiske - og ikke alle kan fiske og levere god kvalitet. Han mente det burde innføre en eller annen form for begrensning, og at effekten av eventuelle tiltak ville forsvinne dersom en ventet et år.

Johan Williams viste til at Fiskeridepartementet skal levere en strukturmelding til Stortinget innen april 1997. Han viste videre til Norges Fiskarlag sitt utvalg som skal levere sin innstilling til Landsstyremøtet i mai 1997. Dett burde tale for å ventet, så fikk en heller finne ordninger som hindret ny tilstrømming til gruppen i ventetiden.

Audun Maråk mente at Norges Fiskarlag var «låst» av sitt lille Landsmøte flertall mot adgangsbegrensning, og viste til at det var to år til Norges Fiskarlag neste landsmøte. Han hadde liten forståelse for at de som har tradisjoner i fiske skal måtte konkurrere seg i hjel.

Sammy Olsen sa at han var kjent med strukturmeldingen, og han håpet at meldingen ville se på systemet i et bredere spekter. I dag var det noe tilfeldig hvilke retter det enkelte fartøy hadde. Han ville fastholde det Norges Fiskarlag hadde gått inn for, og registrerte ellers det nye begrepet «havgående kyst». Han kunne være enig i at en snart ikke viste hva «kystfartøy» var, da de største fartøyene i dag ligger ved kai og produserer og de minste fartøyene harper langt ute i Nordsjøen.

Oddmar Hatlevik viste til at 80-90% av totalkvoten var båndlagt til ringnotflåten. Han mente vil likevel ikke måtte regulere bort de minste fartøyene, men gi de levelige kvoter.

Peter Gullestad gjorde oppmerksom på at det ligger i Fiskeridirektoratets forslag at en skal skjerme de minste. Han konstaterte ellers at det ikke var flere som ville ha innlegg til saken.

Peter Gullestad refererte Fiskeridirektoratets forslag til regulering under pkt 3.6 om senke lengdegrensen for deltakelse i kystfartøygruppen fra 27,50 meter til 21,35 meter. Det var få eller ingen fartøy over 21,35 meter som deltok i kystfartøygruppen i 1996, og det var enighet i Reguleringsrådet om å senke den generelle grensen til 21,35 meter.

Det var videre enighet om at fartøy under 21,35 meter som skal delta i fisket med garn eller snøre, må være registrert i merkeregisteret og hovedsmannen om bord må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

Med unntak av Norges Fiskarlag sine fem representanter, var det enighet om at det i 1997 iverksettes deltagelsesbegrensninger i kystnotfisket etter makrell for fartøy på 13 meter og over.

Videre var det enighet, med unntak av Norges Fiskarlags 5 representanter, om at notfartøy på 13 meter og over som ønsker å delta i fisket må ha levert notfanget makrell i minst to av årene 1993, 1994, 1995 eller 1996. Det var enighet om at det ikke settes vilkår om minste kvantum levert makrell i disse årene men at høvedsmannen om bord må være registrert i fiskermanntallet på blad B. Videre var det enighet om at fartøyet må være registrert i merkeregisteret og at høvedsmannen om bord må være registrert i fiskermanntallet.

Det var ellers full enighet i Reguleringsrådet om en maksimalkvote på 40 tonn i kystfartøygruppens fiske etter makrell første halvår og at det settes konsumkrav i kystfisket etter makrell første halvår.

Peter Gullestad presiserte at dette som tidligere nevnt nå var behandlet gjeldende både for sild sør for 62° N og makrell. Det var ingen merknader til det.

Peter Gullestad viste så til Fiskeridirektoratets forslag om fritidsfiske bestemmelse for fiske etter makrell, og det var enighet i Reguleringsrådet om at fritidsfiske begrenses til fiske med håndsnøre og 3 garn på inntil 90 meter pr. husstand og at fisket må avgrenses til de kvanta makrell som går med til egen husholdnings behov for makrell til konsum.

3.12.3 Mackerel (combined Southern, Western and North Sea spawning components)

Introduction

The mackerel caught in north-east Atlantic waters were, prior to 1995, treated as three stock units: North Sea, Southern and Western mackerel. This stock differentiation has mainly been based upon differences in spawning areas and time as observed in egg surveys in the North Sea, Western and Southern areas. However, overlapping egg distribution between Southern and Western spawning areas has been observed. Tagging experiments in the North Sea and in the Western areas have revealed differences in migration patterns between North Sea and Western mackerel. These experiments have demonstrated that there have been considerable changes in migration patterns since 1970. Due to these changes large proportions of Western mackerel are caught in the North Sea (Sub-area IV) and in the Norwegian Sea (Division IIa) in the second half of the year. Since it is impossible to split the mackerel caught in these areas by stocks, all the catches have been allocated in the Western mackerel and the catches of the North Sea mackerel have thereby been included in the assessment of Western mackerel since 1988. Due to the small size of the North Sea component this has a negligible impact on the assessment of Western mackerel. As estimated from egg surveys the spawning biomass in the North Sea is about 3% of that spawning in Western areas.

In March-April 1994 a tagging experiment in the south-east corner of the Bay of Biscay demonstrated that mackerel migrated to the North Sea and Norwegian Sea and thus mixed with North Sea and Western mackerel. Since it is impossible to split catches into different stocks ACFM decided in 1995 to carry out a combined assessment of mackerel, including the North Sea, Southern and Western stock components.

Based on egg surveys in 1995 the Western and Southern spawning components are estimated at approximately 2.37 million t and 371,000 t respectively. Spawning stock biomass in the North Sea surveyed in June-July 1996 is estimated at about 84,000 t.

Management advice is given for the combined area, and specific recommendations are given for the separate components.

Source of information: Report of the Working Group on Assessment of Mackerel, Horse Mackerel, Sardine and Anchovy, August 1996 (C.M. 1997/Assess:3) and additional information supplied to ACFM.

Catch data combined area

Catch data (Tables 3.12.3.1-6)

Year	ICES advice	Catch corresp. to advice	Total Agreed TAC ⁴	Official ³ landings	Disc. ¹ slip.	ACFM catch ²
1987			442	589	11	655
1988			610	621	36	676
1989			532	507	7	586
1990			562	574	16	626
1991			612	599	31	668
1992			707	723	25	760
1993			767	778	18	825
1994			837	792	5	823
1995			645	660	8	756
1996		⁵	455			

¹Data on discards and slipping from only two fleets, ²Landings and discards from IIa, IIIa, IV, Vb, VI, VII, VIII and IXa.

³As reported to ICES up to August 1996, ⁴All areas except international waters in II; ⁵Significant reduction in F. Weights in '000 t

Catch data western component

Catch data (Table 3.12.3.5):

Year	ICES advice	Catch corresp. to advice	Agreed TAC ²	Official ⁵ landings	Disc. slip.	ACFM catch ³
1987		380	405	567	11	615
1988		430	573 ²	593	36	628
1989		355	495 ²	504	7	567
1990		480	525 ²	570	16	606
1991		500	575 ²	597	31	646
1992		670	670 ²	716	25	742
1993		670	730 ²	777	18	805
1994		831 ⁴	800 ²	791	5	793
1995		530	608 ²	???	8	728
1996			425 ²			

Recommended TACs for VI, VII, VIIIa,b, Vb, IIa and, from 1988, IV. ²TAC for mackerel taken in all areas VI, VII, VIIIa,b,Vb,IIa,IIIa,IV(excluding VIIIc, IXa and international waters) ³Landings and discards of Western component. ⁴Catch at *tatus quo* F. ⁵As reported to ICES by August 1996. ⁶See combined stock. Weights in '000 t.

Catch data North Sea component

Catch data (Tables 3.12.3.2, 5, 6):

Year	ICES advice	Catch corresp. to advice ^{1,2}	Agreed TAC ³	ACFM catch ⁴
1987		LPL	55	3
1988		LPL	55	6
1989		LPL	49.2	7
1990		LPL	45.2	10
1991		LPL	65.5	⁵
1992		LPL	76.3	⁵
1993		LPL	83.1	⁵
1994		LPL	95.7	⁵
1995		LPL	76.3	⁵
1996		LPL	?????	

¹TAC for Sub-area IV and Division IIIa. ²LPL = Lowest Possible Level. ³TAC for Sub-area IV, Divisions IIIa, IIIb,c,d (EU zone) and Division IIa (EU zone). ⁴Estimated landings of North Sea component. ⁵No information. Weights in '000 t.

Catch data for this component are uncertain, affected by the fact that the North Sea component mixes partly with the Western component in the feeding areas in the northern North Sea. Since 1987 it has not been possible to split the catches taken in the North Sea and adjacent areas into both components. A catch at the same level as in 1990 is assumed for 1991 to 1995.

Details are given in Table 3.12.3.9.

Catch data southern component

Catch data (Tables 3.12.3.4-6):

Year	ICES advice	Catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	ACFM catch
1987		-	36.57	22
1988		-	36.57	25
1989		-	36.57	18
1990		-	36.57	21
1991		-	36.57	21
1992		-	36.57	18
1993		-	36.57	20
1994		-	36.57	25
1995		-	36.57	28
1996			30.00	

¹Division VIIIc, Sub-Areas IX and X, and CECAF Division 34.1.1 (EU waters only). ²See combined stock. Weights in '000 t.

Historical development of the fishery:

Western area: In the Western area the fishery has developed from low levels in the 1960s to more than 800,000 t in 1993. The main catches are taken in directed fisheries by purse seiners and trawlers. Large catches of the Western component are taken in the northern North Sea and Norwegian Sea.

North Sea: Large catches were taken in the 1960s in the purse seine fishery reaching a maximum level of about 1 million t in 1967. Catches declined to less than 100,000 t in the late 1970s, and are assumed to have been about 10,000 t during the last 5 years.

Southern area: Mackerel is a target species for the hand-line fleet during the spawning season (about one third of total catches) in Sub-Division VIIIc east, and is a by-catch for other fleets. The highest catches (about 80%) are taken in the first half of the year, mainly in Division VIIIc, and consist of adult fish. In the second half of the year the catches consist of juveniles, which are mainly taken in Division IXa. Catches have been stable at about 22,000 t since 1977. In 1995 they reached a maximum since 1977.

State of the stock:

Combined assessment: The assessment of the combined stock is dominated by the Western component. The North Sea component is depleted and it is assumed that the dynamics of the Southern component follow that of the Western component.

Details are given in Table 3.12.3.7.

Western component: This component declined from about 4 million t in the early 1970s to about half that size, and is now estimated to be at its lowest level since 1972. The spawning stock size was estimated in international egg surveys in 1995 to be 2.37 million t. Stock diagrams are given below for illustrative purposes, to show the historical perspective from 1972 - 1995.

Details are given in Table 3.12.3.8.

North Sea component: From tagging experiments a spawning biomass was estimated in the early 1960s, before the boom in the purse seine fishery, of over 3 million t. The last big year class observed was that of 1969 which was produced by a spawning biomass of 1.1 million t. The stock has since collapsed. Spawning biomass was estimated to be less than 200,000 t in the early 1980s, and 84,000 t in 1996 (see Table 3.12.3.9), which is about 3% of the Western component. There have been no signs of any good year classes in the International Bottom Trawl Surveys in the North Sea since 1972.

Southern component: Egg surveys in 1995 indicate a spawning biomass of 371,000 t. Based on egg surveys in 1992 and 1995 the Southern spawning component is about 16% of the combined stock in the North East Atlantic.

Forecast for 1997: The forecast for 1997 is based on mean recruitment and status quo F in 1996 giving a catch in 1996 of 712,000 t consisting of 646,000 t in the northern area, 27,000 t in the southern area and 39,000 t in international waters.

SSB(96) = 2337, F(96) = 0.270, Basis: F(96)=F(95), Catch(96) = 712, Landings (96) = 712.

Option	Basis	F (97)	SSB (97)	Catch (97)	SSB (98)
A	0.2 F ₉₅	N 0.052 S 0.002	2384	146 5	2736
B	0.4 F ₉₅	N 0.103 S 0.004	2339	277 11	2576
C	0.56 F ₉₅	N 0.144 S 0.006	2303	381 15	2456
D	0.6 F ₉₅	N 0.155 S 0.007	2294	407 16	2427
E	0.8 F ₉₅	N 0.207 S 0.009	2251	530 20	2288
F	1.0 F ₉₅	N 0.258 S 0.011	2208	646 25	2158

Weights in '000 t.

- N: Northern area comprising the Western areas, North Sea, Skagerrak and Norwegian Sea (IIa, IIIa, IVa, Vb, VI, VII, VIIIa,b,d); catches in the international zone in IIa are included
- S: Southern area (VIIIc, Ixa)

Medium-term considerations: A variety of medium-term projections were considered. Status Quo fishing mortality results in a high probability of the SSB remaining below the historically lowest level (2.3 million t). An F of 0.15 (option C in the table above), as agreed between the EU and Norway for 1997, and maintaining F at this level at the medium term, should lead to stable SSB's well above the historical minimum.

Management advice:

Combined Western and Southern components: To restore and maintain the spawning stock biomass within the range observed in the short time series available ICES recommends a significant reduction in fishing mortality.

North Sea component: This spawning component still needs the maximum possible protection and ICES therefore reiterates its previous recommendations, which were first formulated in 19xx:

- There should be no fishing for mackerel in Divisions IIIa and IVb, c at any time of the year.
- There should be no fishing for mackerel in Division IVa during the period 1 January - 31 July.
- The 30 cm minimum landing size at present in force in Sub-area IV should be maintained.

Special comments:

Western component: Forecasts made with the same options for the Western component and keeping the Southern component at its present level of F, resulted in only minor changes in SSB and catches of the Western component.

Since 1985 considerable catches of the western component have been taken in international waters in the Norwegian Sea and have not been counted against any TAC. The ICES advice applies to all areas where mackerel are caught.

North Sea component: The management advice is aimed at enhancing the probability of the recovery of this spawning component. Maximum protection could be given to the North Sea component by closing mackerel fisheries in the North Sea and Subareas II, III and VI but, since a considerable quantity of the Western component is present in these areas during the second half of the year, this would seriously affect the fishery for the Western component. The closure of Divisions IVb,c gives protection to juvenile mackerel which are abundant in the area during the third and fourth quarters.

Southern component: The low level of catches, the apparent small fishing areas compared to the known spawning areas and the high egg production detected in the area allocated to the southern stock during the egg surveys in 1988, 1990, 1992 and 1995, suggest that catches are only a small fraction of the total biomass which is present in the area at the spawning time.

Data and assessment:

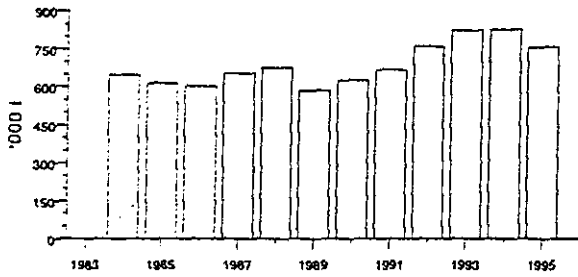
Combined assessment: Analytical assessment tuned with triennial egg surveys. The most recent survey of the Western and Southern component was carried out in 1995, that of the North Sea component in 1996. The new assessment is consistent with the longer term traditional assessment of the Western component.

There is great concern about the precision of the catch figures due to underreporting of catches, discards and slipping. So far, however, it has been impossible to correct the catch data because of lack of information. ICES recommends that data on discards and slipping should be provided.

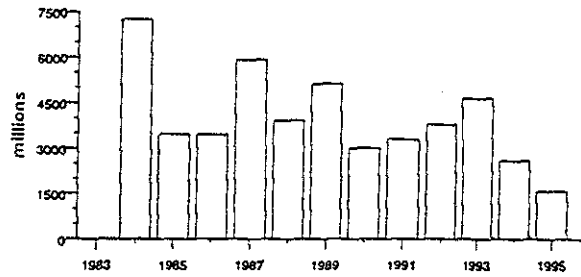
Southern component: Catch-at-age from the Spanish and Portuguese fleets are available. CPUE from commercial trawlers, hand-liners and indices from Spanish and Portuguese bottom trawl surveys are also available.

Combined Stock

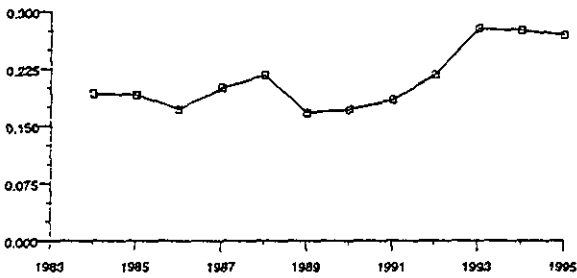
Landings
Mean = 687

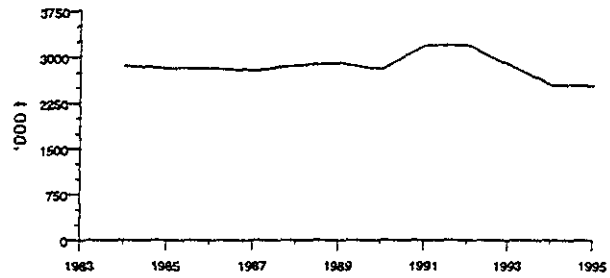
Recruitment (age 0)
Mean = 3994

Fishing mortality (ages 4-8)
Mean = 0.212

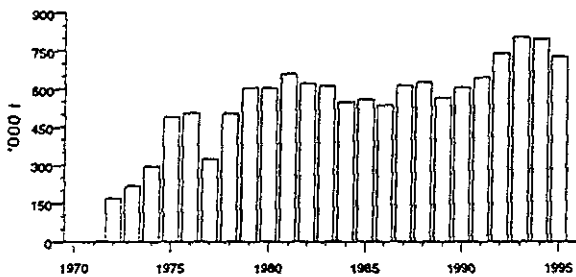

Spawning stock biomass
Mean = 2851

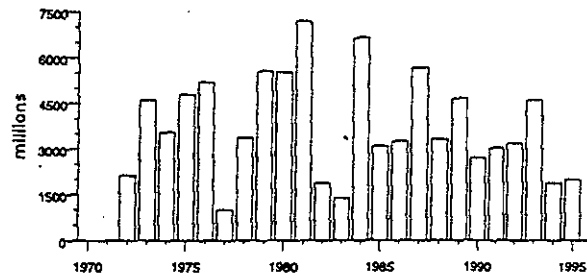

Western Component

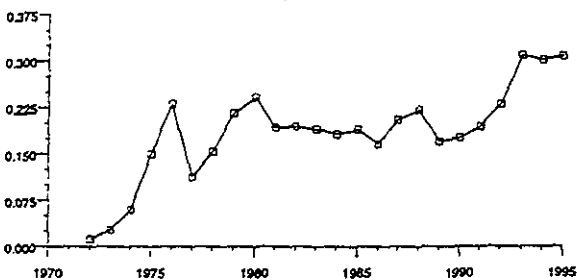
Landings
Mean = 559

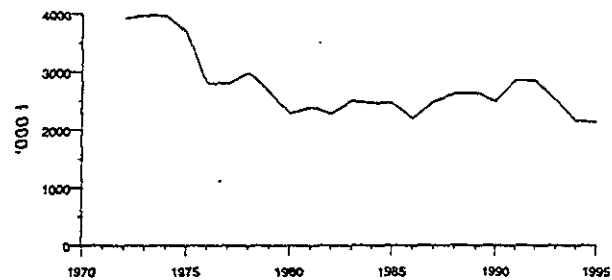
Recruitment (age 0)
Mean = 3762

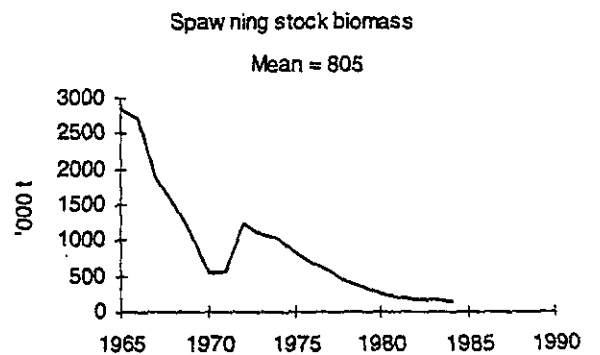
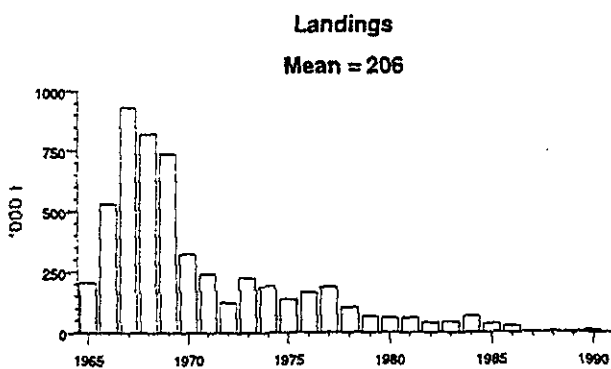
Fishing mortality (ages 4-8)
Mean = 0.185

Spawning stock biomass
Mean = 2749

North Sea Component

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Jan Birger Jørgensen, 73 54 58 68
\\nff00v_jbj\afftecbrev\bjub-098.doc

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

4. desember 1996
Ark.
JBJ

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL 1. HALVÅR 1997.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte sak i møte 2.-4. Desember d.å. og fattet slikt vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser til at det foreløpig ikke foreligger kvoteavtaler mellom Norge/EU og Norge/Færøyene for 1997 som angir størrelsen for den norske makrellkvoten for 1997. Norges Fiskerlag legger imidlertid til grunn at makrellkvoten for 1997 vil bli på omlag samme nivå som i inneværende år.
2. Norges Fiskarlag vil sterkt understreke at fartøy fra EU og Færøyene må underlegges samme strenge kontroll- og rapporteringsrutiner som norske fartøy under utøvelsen av fisket i egen sone. I den forbindelse vil Norges Fiskarlag uttrykke tilfredshet over de kontrollavtaler norske myndigheter har inngått med Skottland, Irland, Færøyene og Danmark.

Norges Fiskarlag vil imidlertid understreke behovet for ytterligere forbedringer i kontrollen med andre nasjoners fartøy for å sikre at uttaket av makrell er i samsvar med de fastsatte kvoter.
3. Norges Fiskarlag forutsetter at norske myndigheter står fast på at det ikke under noen omstendighet er aktuelt å gi fartøy fra EU adgang til å fiske i NØS uten at dette sees i sammenheng med et nytt forvaltningsregime for makrell.
4. Når det gjelder reguleringen av fisket etter makrell for 1997 forutsetter Norges Fiskarlag at et endelig reguleringsopplegg for makrellfiske blir fastsatt våren 1997. Norges Fiskarlag vil likevel be om at det blir åpnet opp for et fiske etter makrell til konsum fra 2. januar 1997.
5. Norges Fiskarlag går inn for at konsesjonsbelagte ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 21,35 og 27.50 meter med rett til deltagelse i makrellfisket gis maksimalkvoter fra årets start på henholdsvis 550 tonn og 400 tonn. Det enkelte fartøys fangst må komme til fradrag på den fartøykvote fartøyet tildeles for 1997.
6. Når det gjelder kystgruppen vil en vise til landsmøtevedtak 8/96 hvor det heter som følger:

«Landsmøtet konstaterer at makrellsesongen i 1996 var ekstraordinær for kystgruppen når det gjelder prissituasjonen og tilgjengelighet for flåten. Dette førte til stopp i fisket også for de grupper som etter Landsmøtets vedtak skulle kunne fortsette fisket etter at gruppekvoten var beregnet oppfisket. En framtidig regulering av fisket etter makrell må baseres på en forventet normalsituasjon med hensyn til pris og tilgjengelighet, og Landsmøtet vil derfor ikke foreslå begrensninger i deltakelsen utover det som er foreslått i pkt. 4.

For å unngå en ny stopp i makrellfisket for gruppen garn, krok og tradisjonelle kystnotfartøy, vil Landsmøtet be om at det for denne gruppen avsettes en egen gruppekvote innenfor avsetningen for kystfartøygruppen.»

Norges Fiskarlag viser til ovenstående landsmøtevedtak og vil på dette grunnlag gå i mot at det etableres adgangsbegrensninger i kystgruppens fiske etter makrell i 1997

7. I forbindelse med oppfølgingen av landsmøtevedtak 8/96 vil Norges Fiskarlag nedsette en arbeidsgruppe for å foreta en deling av kystgruppens makrellkvote mellom gruppen garn, krok og tradisjonelle kystnotfartøy og øvrige notfartøy. Arbeidsgruppens innstilling skal foreligge innen utgangen av februar 1997, for etterfølgende organisasjonsmessig behandling. Saken vil deretter bli behandlet av landsstyret i mai 1997, hvor organisasjonens endelige forslag til makrellregulering for 1997 vil bli fremmet.
8. For å hindre at enkeltfartøy kan ta ut et uforholdsmessig stort kvantum i første halvår, før en har fått til en deling av kystgruppens kvote, går Norges Fiskarlag inn for at det fastsettes en maksimalkvote på 40 tonn i kystgruppen i første halvår 1997, fram til endelig reguleringsopplegg fastsettes.

Norges Fiskarlag går inn for at fartøy som skal delta i fisket etter makrell med not, garn eller harp (dorg) i kystgruppen må være merkeregistrert og eier/hovedsmann må være ført på blad A eller B i fiskermanntallet.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 16/96

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1997.

Peter Gullestad viste til saksdokumentet der det heter:

Som kjent har bestanden av norsk vårgytende sild vært tilgjengelig for fangst i internasjonalt område samt andre lands økonomiske soner i 1996. Norge er dermed ikke lenger eneforvalter av bestanden og flere nasjoner er delaktig i prosessen med å fastsette totalkvote, fordele denne og delta i fisket. Våren 1996 ble det inngått avtale mellom Færøyene, Island, Russland og Norge, heretter kalt firepartsavtalen, om totalkvote og fordeling for 1996. EU fastsatte i tillegg en egen kvote på 150.000 tonn.

Proessen for å fastsette totalkvote for norsk vårgytende sild i 1996 samt fordeling av denne er gjengitt i Fiskeridirektoratets Rapporter og meldinger nr 1 i 1996 (Beskatningsstrategi for norsk vårgytende sild). I nevnte rapport er det også gitt en beskrivelse av fisket. Tabellen nedenfor gir en oppsummert status over kvoter, forventet fangst og forventet ubenyttet kvote av norsk vårgytende sild fordelt på nasjoner i 1996.

Nasjon	Kvote	Forventet fangst	Forventet rest
EU (unilateral kvote)	150 000	189 000	- 39 000
Færøyene	66 000	50 000	+ 16 000
Island	190 000	165 000	+ 25 000
Norge	695 000	695 000	0
Russland	166 000	118 000	+ 48 000
Totalt (inkl. EU)	1 257 000	1 217 000	+ 40 000

I det følgende gis en redegjørelse for utviklingen i det norske fisket.

1.1. NORSK FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1996.

1.1.1. Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering).

I 1996 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Kystfartøy, dvs. fartøy under 27,5 meter største lengde.
- Konesjonspliktige ringnotfartøy.
- Trålere med a) Nordsjø-/Industritråltillatelse
b) Loddetråltillatelse

1.1.2. Fangstbegrensning (uttaksregulering).

Den norske totalkvoten var opprinnelig på 725.000 tonn, hvorav 705 000 tonn ble disponert for norske fiskere. Etter firepartsavtalen 6. mai 1996 ble den norske kvoten redusert til 695 000 tonn. Dersom reduksjonen skulle gjennomføres i tråd med den fordelingsnøkkel mellom grupper som er foreslått av Norges Fiskarlag, skulle kvotereduksjonen på grupper bli som følger; 6 900 tonn på konsesjonspliktige ringnotfartøy, 2 000 tonn på kystfartøygruppen og 1 100 tonn trål.

Ettersom det av flere hensyn var lite ønskelig å redusere trålgruppens gruppekvote i 1996, ble reduksjonen foretatt ved at konsesjonspliktige ringnotfartøy fikk redusert sin gruppekvote med 7 750 tonn, mens kystnotfartøy sin gruppekvote ble redusert med 2 250 tonn. Forutsetningen for et slikt arrangement var da at trålgruppens skulle ta sin del av reduksjonen i 1997, mot at dette kvantumet fordeles på kystnot og konsesjonspliktige ringnotfartøy (se punkt 2.4.1).

Etter nevnte endring av totalkvoten ble kvantumsfordelingen som følger:

- Konsesjonspliktige ringnotfartøy	403.700 tonn (58,1 %)
- Trålere	62.550 tonn (9,0 %)
- Kystfartøy	228.750 tonn (32,9 %)
<hr/>	
- Totalt	695.000 tonn (100%)

Kystfartøy.

Enhetskvoten var 76 tonn.

Kystfartøygruppens kvote var periodisert, for å sikre et tilstrekkelig restkvantum til andre halvår. Det kunne maksimalt fiskes 80.850 tonn før 1. juli og 150.150 tonn av gruppekvoten før 1. oktober. I 1996 er det ikke konsumpåbud ved fisket etter norsk vårgytende sild. For å sikre leveranser til konsumindustrien hadde likevel Fiskeridirektøren anledning til å stoppe fisket for leveranser til mel og olje i kystfartøygruppen da det gjensto et restkvantum på 100.000 tonn. Konsumpåbudet ble innført 26. oktober 1996, tre uker senere enn året før.

Statistikk fra Norges Sildesalgslag pr. 12 november viser at ca. 83% av fangstene ble levert til konsum. Dette er en rimelig stor økning siden fjoråret, da ca 60% av kystnotgruppens fangster ble levert til konsum. I henhold til sluttседdelstatistikk (som dekker ca. 60% av kvoten) leverte kystgruppen 60 % av sitt kvantum i landets tre nordligste fylker, og oppnådde en gjennomsnittspris på 1.46 kr/kg. 13 % av oppfisket kvantum ble levert til utenlandske (russiske) fabrikkskip.

For å kunne delta i fisket må kystfartøy være godkjent. Det var pr 21. november 578 godkjente fartøy i 1996 og summen av maksimalkvotene utgjorde 352.248 tonn. Potensialet var m.a.o. 54 % over gruppekvoten for 1996. I henhold til foreløpig sluttседdelstatistikk (pr 20.november) har 403 kystfartøy levert norsk vårgytende sild i 1996.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy ble tildelt fartøykvoter etter "Universalnøkkelen". Faktoren var 9,5. Fra 1996 av blir basiskvoten omregnet til tonn ved at 1 hektoliter=0,1 tonn. Etter firepartsavtalen 6. mai 1996 ble faktoren endret til 9,3. Minste ringnotfartøy hadde da en fartøykvote på 2 380 tonn, største ringnotfartøy hadde en fartøykvote på 4 650 tonn.

I løpet av første halvår fisket ringnotgruppen omlag 65 % av sin tildelte kvote. Det gjensto dermed omlag 143.000 tonn da høstfisket startet opp. Statistikk fra Norges Sildesalgslag pr. 12 november viser at vel 99% av fangstene er levert til konsum. I henhold til sluttседdelstatistikk (som dekker ca.85 % av kvoten) leverte ringnotgruppen størsteparten av sitt kvantum til anlegg i Sør-Norge (5% av kvantumet ble levert i landets tre nordligste fylker). Ca. 7% av ringnotgruppens kvantum ble levert direkte til utlandet. Gruppen oppnådde en gjennomsnittspris på 2.03 kr/kg.

Trålere.

Før fisket tok til var det mye oppmerksomhet omkring spørsmålet om deling av trålgruppen. Problemet var (og er) at det ikke er egen konsesjonsordning for fiske med trål etter norsk vårgytende sild, og at en derfor ikke hadde forskrifter om aktivitetskrav som etter Fiskeridirektoratets vurdering gav hjemmel for å begrense deltakelsen ved å sette vilkår om tidligere deltakelse.

Deltakelsesvilkårene for 1996 ble fastsatt med en skriftlig påmeldingsordning- og et påfølgende vilkår om fremmøte på Vestfjorden innen 20. januar 1996. Ved påmeldingsfristens utløp 22. desember 1995 hadde 73 fartøy meldt seg på. 70 fartøy hadde møtt frem innen siste utseilingsdato, og disse hadde adgang til å fiske sin kvote ut året 1996.

Under fisket med trål etter norsk vårgytende sild i 1996 har en differensierte maksimalkvoter, og ved årets start var disse fastsatt slik:

500 tonn for fartøy med bruttotonnasje under	100	BRT
600 tonn for fartøy med bruttotonnasje mellom	100 og 149	"
700 tonn for fartøy med bruttotonnasje mellom	150 og 199	"
800 tonn for fartøy med bruttotonnasje mellom	200 og 249	"
900 tonn for fartøy med bruttotonnasje mellom	250 og 299	"
1000 tonn for fartøy med bruttotonnasje på	300 BRT og over	

22. januar 1996 ble maksimalkvotene økt med 10%, slik at stigen gikk fra 550 til 1100 tonn. Fiskeridepartementet gav signaler om at trålere som ønsket det skulle kunne fiske sine maksimalkvoter også i årets siste måneder, samtidig som Fiskeridirektøren hadde anledning til å justere maksimalkvotene etter 1. november.

Rundt månedsskiftet oktober - november var det klart at det sto et kvantum på ca 2.600 tonn til rådighet for refordeling. Dette kvantumet representerte en ubrukt "bufferkvote" avsatt for å dekke opp økte kvotekrav fra redere som målte opp/bygget om sine fartøy, samt restkvantum som enkeltredere hadde gitt beskjed om ikke ville bli fisket. Fiskeridirektøren foreslo overfor Fiskeridepartementet at kvantumet ble gitt ut som sterkt overregulerte tilleggskvoter, med anledning for Fiskeridirektøren til å stoppe fisket når kvantumet på 2 600 tonn var beregnet oppfisket. Fisket åpnet 8. november og stor deltagelse førte til at det ble stoppet allerede 10. november 1996. De opprinnelige maksimalkvotene står imidlertid fortsatt ved lag.

Statistikk fra Norges Sildesalgslag p.r 12 november viser at i 1996 er vel 78% av trålnernes fangster levert til mel og olje. I henhold til sluttseddelstatistikk (som dekker 86% av kvoten) leverte trålgruppen 62% av sitt kvantum til anlegg i Nord-Norge. Gruppen oppnådde en gjennomsnittspris på 0.88 kr/kg. 70 trålere har deltatt i fisket.

1.1.3. Fiskets utvikling og oppfisket kvantum.

Silda vandret ut av Ofoten og Tysfjord i løpet av januar 1996. Gytingen foregikk fra Karmøyområdet i sør til Vesterålsbanken i nord. For ytterligere beskrivelse av vandring og gyteresultat i 1996 vises til Fiskeridirektoratets Rapporter og meldinger nr 1 i 1996, (Beskatningsstrategi for norsk vårgytende sild).

I 1996 fikk en problemer med neddreping ved notfiske om dagen, slik en hadde tidlig på 90-tallet. I samsvar med Havforskningsinstituttets tilråding ble det 21. februar 1996 fastsatt dagforbud for ringnotfartøy mellom kl. 06.00 og kl. 16.00. Unntatt fra forbudet var fiske med loddenot eller fiske med liten nordsjønot (250 favner +10%) godkjent av Fiskeridirektoratet. Dagforbudet ble opphevet 27. mars.

Fiskeridepartementet åpnet adgang for kystfartøygruppen til å fiske inntil 8.000 tonn norsk vårgytende sild på Vestlandskysten innenfor grunnlinjene sør for 61° N. Det ble fisket 830 tonn ved Karmøy m.v. i 1995 og 2 300 tonn i 1996, hvilket igjen reiser spørsmål om en skal beskatte denne særlige gytekomponenten.

Pr. 12. november 1996 var det fisket følgende:

Kystnot til konsum	140 980 tonn
<u>Mel og olje</u>	<u>28 539 tonn</u>
<u>Sum</u>	<u>169 519 tonn</u>
Ringnot til konsum	355 257 tonn
<u>Mel og olje</u>	<u>3 373 tonn</u>
<u>Sum</u>	<u>358 630 tonn</u>
Trål til konsum	13 670 tonn
<u>Mel og olje</u>	<u>46 903 tonn</u>
<u>Sum</u>	<u>60 573 tonn</u>
Total sum	588 722 tonn

Norges Sildesalgslag gir i brev av 11. oktober 1996 følgende prognose for anvendelse av norsk vårgytende sild for hele året:

Levert i utenlandsk havn	30.000 tonn
Levert russisk fabrikkskip	20.000 tonn
Innrapportert sjølproduksjon	35.000 tonn
Norske konsumkjøpere	515.000 tonn
<u>Sum konsum</u>	<u>600.000 tonn</u>
Sum mel og olje	95.000 tonn
<u>Sum totalt</u>	<u>695.000 tonn</u>

2. FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1997.

2.1. Bestandssituasjonen.

ACFM avga sin tilråding i mai i år. Det vises til tilrådingen, som er inntatt i Fiskeridirektoratets Rapporter og meldinger 1996 nr. 1, (Beskatningsstrategi for norsk vårgytende sild). ACFM viser til at selv om en kan forvente vekst i gytebestanden på kort sikt, må en ta med i vurderingen at mulighetene for god rekruttering er dårlig i nær fremtid. Beskatningsstrategien bør derfor ikke ta utgangspunkt i den vekst i gytebestanden som kan forventes på kort sikt.

ACFM tilrår at en må regulere fisket på norsk vårgytende sild slik at en sikrer at gytebestanden holdes over 2,5 millioner tonn. Dette er det nivået havforskerne anser som det laveste for at bestanden skal kunne gi god rekruttering i fremtiden, og er, i henhold til forkortelse av det engelske uttrykket, ofte benevnt MBAL.

I brev av 14. november 1996 skriver Havforskningsinstituttet særskilt:

Gytebestanden av norsk vårgytende sild vil øke fram mot 1997/98 og vil deretter avta. I inneværende og neste sesong vil en ha de største sildekonsentrasjoner og mange fiskeoperasjoner, og det må etter Havforskningsinstituttet (HI) sin mening derfor stilles store krav til kontroll og administrasjon av sildefisket i denne perioden.

2.2. Spørsmålet om samlet ressursuttak og om fordeling på berørte land i 1996.

Norge er i en prosess der en søker internasjonal enighet om fastsettelse av det samlede ressursuttak for 1997, samt fordeling av dette ressursuttak på ulike parter.

Det er pr dags dato ikke fastlagt noen norsk totalkvote. Nårtid en slik kvote er klar, vil være avhengig av internasjonale forhandlinger. Norge tar likevel sikte på å starte et vanlig sildefiske ved årets begynnelse, noe som bl.a. ble nedfelt i kvoteprotokollen for Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon av 15. november 1996, der det under punkt 5 heter:

"5. Spørsmål vedrørende forvaltningen av norsk vårgytende sild i 1997

Partene er enige om at deres mål er å oppnå en multilateral løsning for forvaltning av norsk vårgytende sild.

Dersom det ikke foreligger en slik løsning i god tid før årsskiftet 1996/97, vil partene imidlertid drøfte en mulig løsning med sikte på at det norske og russiske fiske kan gjennomføres i tråd med tradisjonelt fiskemønster."

Etter møtet i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon har Norge i løpet av uken 18-22 november 1996 deltatt i 5-partsdrøftinger, samt i årsmøtet i den nordøstatlantiske fiskerikommisjon (NEAFC) der disse spørsmål har blitt drøftet uten at en løsning er oppnådd. Det er videre fastlagt et 5-partsmøte i Oslo 11-13 desember.

Siden norsk kvote ikke vil bli fastsatt før senere inviteres Reguleringsrådet til å diskutere reguleringsopplegget for 1997 på prinsipielt grunnlag. Som ramme for diskusjonen må en kunne forutsette at norsk kvote i 1997 vil bli minst like stor som i inneværende år.

2.3. Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering)

De siste 10 år har følgende fartøygrupper hatt adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild:

- Kystfartøygruppen under 27,5 meter største lengde.
- Konesjonspliktige ringnotfartøy
- Trålere med a) Nordsjø-/Industritrållatelse
b) loddetrållatelse

2.3.1. Kystfartøygruppen.

I kystfartøygruppen deltar fartøy under 27,5 meter største lengde som fisker med not, snurrevad eller garn. Fra og med 1984 har en hatt en særskilt godkjenningsordning for kystfartøygruppen. Kontrollverket skal godkjenne om fartøyet er egnet, utstyrt og bemannet for å fiske norsk vårgytende sild. Fisker må stå på blad B og eie fartøyet. Fartøyet skal være merkeregistrert.

Norges Fiskarlag holdt landsmøte 18-20 oktober 1996. Under sak 8 "Struktur og fornyelse av fiskeflåten" heter det bl.a. under pkt. 4:

"Landsmøtet mener at det som hovedregel må settes følgende minimumskrav for deltagelse i fiske:

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret
- b) Eier av fartøyet må være oppført i fiskermanntallet.

Landsmøtet mener videre at det må foretas en generell gjennomgang av behovet for særskilte adgangsbegrensninger i kystflåten."

og under pkt. 5:

"Landsmøtet er opptatt av at også fartøyene innenfor den ikke-konsesjonspliktige flåten skal få bedret sine muligheter til å oppnå tilfredsstillende lønnsomhet. Dette oppnås best ved å profilere kystflåtens styrke og konkurransefortrinn, nemlig fleksibilitet og omstillingsevne."

Om norsk vårgytende sild m.v. heter det særskilt i landsmøtevedtakets pkt. 14 og 15:

" Landsmøtet viser til at Landsmøtet i 1994 ba landsstyret utarbeide klare retningslinjer for å begrense økt deltakelse i kystgruppens fiske etter makrell og norsk vårgytende sild. Landsmøtet registrerer at antallet fartøy som har deltatt i kystgruppens fiske etter makrell og norsk vårgytende sild samlet sett har gått ned i perioden 1990-1995, men registrert at deltakelsen i kystgruppens fiske etter makrell har økt i 1996. Det har vært en markant økning i antall fartøy opp under 70 fot noe som indikerer en kapasitetsøkning i disse gruppene.

Under henvisning til de utredninger som er foretatt, jfr. "Hallenstvedt-rapporten", må Landsmøtet konkludere med at det for tiden ikke er overkapasitet i kystnotgruppen. På denne bakgrunn, og i lys av dagens situasjon når det gjelder fangst- og omsetningsmuligheter, ser Landsmøtet ikke behov for å begrense deltakelsen i sildefiske med not ut over det som er foreslått foran i pkt. 4."

Fiskeridirektøren vil vise til at deltakelsen i kystfartøygruppen kan beskrives slik: Deltakelsen i 1985 var i følge Norges Sildesalgslags tall 1.963 fartøy, i 1986 deltok 846 fartøy og i 1987 deltok 542 fartøy. 894 fartøy var godkjent i 1987. Deltakelsen fra 1991 er som følger:

1991:	820	fartøy	
1992:	555	"	
1993:	548	"	
1994:	496	"	
1995:	484	"	
1996:	403	"	(i henhold til sluttseddelstatistikk pr 20 november).

Fiskeridirektøren legger til grunn at deltakelsesreguleringen i kystfartøygruppen har fungert etter sin intensjon når det gjelder langsiktig utvikling av antall fartøy. Antallet fartøy som deltar er redusert med 75 % på 10 år. Det er blitt bedret tilpasning mellom deltakelse og kvote. Det gjenstår likevel å analysere endring av størrelsessammensetningen innen gruppen. Den årlige deltakerregulering en har for norsk vårgytende sild er hjemlet i deltakerloven. Legale hensyn tilsier at med den utvikling en kan spore i antall deltakende fartøy, og den bestandssituasjon en har i dag, er det en akseptabel balanse mellom deltakelsesbegrensingen og fiskerens adgang til å delta. Dette kan imidlertid endre seg raskt, og må derfor følges nøye.

De "tradisjonelle" deltakervilkårene fra 1996 foreslås derfor videreført i 1997. Fartøy skal være egnet, bemannet og utrustet. I 1996 ble det fastsatt nærmere minstevilkår for hva som skal anses som egnet og utrustet når Kontrollverket ved sin skjønnsutøvelse skal godkjenne fartøyene.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier for kystfartøygruppen i 1997 som foregående år, ved at fisker skal stå på blad B og være eier av fartøyet. Fartøyet skal være merkeregistret og egnet, utrustet og bemannet for å kunne delta i fisket. Videre foreslår Fiskeridirektøren at det som en del av egnethet- og utstyrskriteriene skal settes samme minstekrav til redskapsstørrelse i 1997 som i 1996. Fiskeridirektøren foreslår videre at eier må fremstille fartøy for godkjenning før fisket tar til.

En mener i 1996 å ha registrert en utglidning i retning av at fartøy ved eierendring har fisket flere kvoter med samme fartøy. Fiskeridirektøren har tidligere hatt den innstilling at fiskerne kunne bytte fartøy uten at kjøper skulle hefte for det kvantum forrige eier hadde fisket samme år. En registrer nå en interesse for å overdra fartøy til fiskere som ikke har deltatt før, og derved utnytte samme fartøy på flere eieres hånd. En må unngå at det spekuleres i muligheter for omgåelse. Vi ønsker derfor å hindre øket fiske av fartøy som stadig skifter eiere, til skade for fiskere som kan vise til stabile eierforhold.

Forslaget medfører at dersom eier har fisket kvoten før han avhender fartøyet, kan erverver som fyller vilkårene for å delta, ikke starte fiske på ny kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at regelen om at fartøy bare kan fiske én kvote, også skal gjelde ved eierskifte.

Leieskipper.

4. oktober 1996 ble det fastsatt bestemmelse om adgang til bruk av leieskipper i inntil 30 dager.

Fiskeridirektøren foreslår adgang til å benytte leieskipper i inntil 30 dager i 1997, slik regelen ble fastsatt 4. oktober 1996. Videre foreslår Fiskeridirektøren at eier kan benytte leieskipper ved sykdom, svangerskap og ved politiske verv i samme omfang i 1997 som i 1996.

2.3.2. Ringnotgruppen.

For å kunne delta i ringnotgruppen i 1997 må fartøy ha ringnotkonsesjon.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 1997 som i 1996, dvs. at fartøy på 27,5 meter største lengde eller lengre må ha ringnottillatelse.

2.3.3. Trålgruppen.

For å kunne melde seg på og delta i 1997 må fartøy ha tråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme deltakelseskriterier i 1997 som i 1996, dvs. at fartøy må ha begrenset-/industri-/nordsjøtråltillatelse eller loddetråltillatelse.

2.3.3.1 Påmelding.

Det er enighet i næringen om at deltakelsen i trålgruppen skal begrenses, og Fiskeridirektøren ser det slik at en skal ha en påmeldingsordning for 1997, på samme måte som i 1996.

Fiskeridirektøren foreslår at alle trålfartøy som ønsker å delta (uavhengig av deling av gruppen, se nedenfor), skal være påmeldt skriftlig til Fiskeridirektoratet innen fredag 20. desember 1996.

2.3.3.2. Vilkår om fremmøte for Kontrollverket på feltet for å kunne delta.

Enkeltfartøy i trålgruppen har påberopt seg ulike dispensasjonsbehov ved det enkelte års regulering. Når Fiskeridirektøren foreslår påmelding og dato for siste fremmøte, er det ut fra fiskernes og fiskeriforvaltningens behov for visshet om hvor mye det enkelte fartøy kan fiske etc. Det foreslås derfor ingen dispensasjonsadgang o.l. i en påmeldings- eller fremmøteordning. Fartøy må selv være ansvarlig for å ha startet forskriftsmessig ved en fremmøte- eller refordelingsfrist.

Når det gjelder siste fremmøtedato ser en for seg to modeller:

1. Den ene er årets modell, der fartøy både måtte være forskriftsmessig påmeldt i desember året før, og i tillegg måtte ha møtt frem på feltet til Kontrollverkets oppsynsfartøy, for å kunne delta videre i reguleringsåret. Fartøy som ikke hadde møtt frem innen fristen medio januar, fikk ikke delta. Fordelen med vilkår om siste fremmøtedato medio januar, er at en får eksakt oversikt over deltakelsen av trålfartøy i gruppen(e). Fiskeridirektøren kan derved fordele gruppekvoten til reellt deltagende fartøy, slik som i 1996. Ulempen er at fartøy som ikke har til hensikt å fiske om våren, tvinges til å møte i januar.
2. Den andre reguleringsmodellen kan være at siste fremmøtedato settes til f.eks. 1. november, og at alle påmeldte fartøy kan delta frem til da. Fordelen med dette er at fartøy som ikke har til hensikt å fiske før på høsten slipper å møte frem om vinteren, slik som i år. Ulempen kan være at en relativt seint kjenner den reelle deltakelse. Dette vil innebære at en ved årets start kan sitte med en påmeldingsliste som er større enn de som reellt vil delta, og for å kunne gi relativt god sikkerhet mot stopp i fisket fordi gruppekvoten er oppfisket før enkeltfartøy har tatt sine maksimalkvoter, må maksimalkvotene settes lavere enn de ellers kunne vært satt.

Den største andelen av trålerne fiske etter norsk vårgytende sild finner sted om våren, i 1996 ble 86% fisket i løpet av årets første måneder. Dette taler for en modell der en fordeler gruppekvoten i henhold til næringens ønske tidlig på året - og til reellt deltagende fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes en siste dato for fremmøte på feltet til Kontrollverket. Videre foreslår Fiskeridirektøren at siste fremmøtedato settes til 18 januar 1997.

2.3.3.3. Refordeling.

Etter siste dato for å ha møtt frem, vil en kjenne den reelle deltakelsen i form av antall fartøy i gruppen. For de deltagende fartøy vil det imidlertid fortsatt være usikkerhet knyttet til hvor mye hvert enkelt fartøy vil fiske av sin kvote resten av året. Eventuell refordeling, som kan foretas rundt 1. november, kan foretas på tre ulike måter:

A. Restkvoter som redere gir skriftlig beskjed om ikke vil bli fisket, refordeles ved at en gir øvrige fartøy som kan delta, tilleggskvoter. Dersom det kvantum som kan refordeles er lite, vil en, for at fartøyene skal finne det lønnsomt å fiske tilleggskvoten, legge opp til et sterkt overregulert fiske. Dette innebærer at fisket på det refordelte kvantum kan stoppes før enkelte fartøy har fisket sin tilleggskvote. Fartøyene kan imidlertid fortsette fisket på sine ordinært tildelte maksimalkvoter.

Denne type refordeling hadde en i 1996 (se punkt 1.1.2).

B. Restkvoter som redere gir skriftlig beskjed om ikke vil bli fisket, refordeles ved å øke de eksisterende maksimalkvoter til de øvrige fartøy. Av hensyn til at det skal være minst mulig risiko for at fisket skal stoppes før de enkelte fartøy har fisket sine maksimalkvoter, vil en ikke legge opp til et overregulert fiske. Ulempen med dette er at økningen i maksimalkvoter kan bli såvidt liten, at fartøy ikke finner det regningssvarende å fiske tilleggskvantumet, samt at en kan være nødt til å foreta flere refordelinger i løpet av årets to siste måneder. Ved en slik modell favoriseres de fartøy som ligger permanent i fangstområdet og kan ta del i gjentatte refordelinger.

C. En tredje modell vil være at samtlige maksimalkvoter oppheves ved refordelingsdato, og at en på basis av gruppens restkvantum, gir ut sterkt overregulerte (nye) maksimalkvoter. Fisket stoppes så når gruppekvoten er beregnet oppfisket, uavhengig av om enkeltfartøy ikke har fisket sine nye kvoter.

De to første modellene er basert på at en gir størst mulig sikkerhet for fartøyenes ordinære maksimalkvoter ut året. Til grunn for den tredje modellen ligger at fartøyenes ordinære maksimalkvoter bare er sikre frem til 1. november.

Fiskeridirektøren ber om at Reguleringsrådet vurderer ovennevnte modeller med tilhørende forslag til vedtak.

A. Fiskeridirektøren kan refordele maksimalkvotene etter 1. november. Eventuell refordeling foretas ved at fartøyene gis sterkt overregulerte tilleggskvoter. Fisket på det refordelte kvantum stoppes når kvantumet er beregnet oppfisket, uavhengig av om det enkelte fartøy har fisket sin tilleggskvote. Fartøyene gis fortsatt anledning til å fiske på sine ordinære maksimalkvoter.

B. Fiskeridirektøren kan refordele maksimalkvotene etter 1. november. Eventuell refordeling foretas ved at fartøyenes ordinære maksimalkvoter justeres. Ved justeringen legger en til grunn størst mulig sikkerhet for at fartøyene skal få fisket sine maksimalkvoter før gruppekvoten er oppfisket.

C. Fiskeridirektøren kan refordele maksimalkvotene etter 1. november. Eventuell refordeling foretas ved at fartøyenes maksimalkvoter oppheves. Kvantum til refordeling fordeles med sterkt overregulerte maksimalkvoter, og fisket stoppes uavhengig av om de enkelte fartøy har fisket sine nye maksimalkvoter.

2.3.4. Deling av trålgruppen.

Norges Fiskarlag har i Landsmøtevedtak nr. 11/94 pkt. 5 og senest ved telefaks av 13. september 1996 gått inn for en deling av trålgruppen ved 27,5 meter største lengde.

Fiskeridirektøren mener at det vil kunne være grunnlag for å imøtekomme forslaget og ber om Reguleringsrådets vurdering av Fiskeridirektørens forslag. Det er imidlertid helt klart at trålnes fiskemuligheter i kystfartøygruppen reduseres betraktelig dersom trålerne skal inn i kystfartøygruppen. Trål har tradisjonelt fisket mest til mel/olje, mens det i kystfartøygruppen etter gjeldende bestemmelser er konsumkrav det vesentligste av sesongen om høsten, og tidsrommet vil kunne bli utvidet. Fiskeridirektøren vil ikke tilråde at en skal lette på noe konsumkrav, fordi det er et overordnet mål at fisket i kystfartøygruppen kan utøves lengst mulig utover høsten, se avsnittet om konsumkrav. Deling medfører også at fartøy som partråler vil måtte stoppe, se under pkt. 2.13 nedenfor.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets vurdering av å overføre trålere under 27,5 meter største lengde til kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren tar utgangspunkt i at en ikke kan lukke fisket med trål med hjemmel i deltakerloven, og derfor må en regulere deltakelsen med forhåndspåmelding for 1997, på samme måte som i 1996, se pkt. 2.3.3.1 og pkt 2.3.3.1 om påmelding og fremmøte ovenfor. Eventuelt ønsker næringen også en bestemmelse om refordeling.

Fiskeridirektøren legger til grunn at et delformål med delingen av trålgruppen er å bedre driftsgrunnlaget for større trålfartøy. Derav legger vi til grunn at de (navngitte) fartøy under 27,5 meter største lengde som var påmeldt/deltok i 1992-94 og som eventuelt melder seg på for å delta i 1997, innlemmes i kystfartøygruppen uten at fartøyets kvantum overføres fra trålnes gruppekvote til kystfartøygruppens gruppekvote. Videre er Fiskeridirektøren opptatt av at øvrige fartøy som melder seg på, skal ta med seg "niste" i form av kvoteandel fra trålgruppen til kystfartøygruppen. Sistnevnte vil m.a.o. tappe trålgruppens gruppekvote.

Det er nødvendig å ta stilling til om trålfartøy skal ta med seg hele, eller bare deler av kvoten som vedkommende trålfartøy kan fiske i kystfartøygruppen. Fiskeridirektøren mener at fartøy skal ta med seg kvoten kilo for kilo. I 1996 deltok 24 trålfartøy under 27,5 meter største lengde. Av disse hadde 11 vært påmeldt/deltatt i 1992-94, og en får derved 13 fartøy under 27,5 meter største lengde i 1996 som ikke hadde vært påmeldt/hadde deltatt i 1992-94. Dersom antall fartøy forutsetningsvis er stabilt, gjennomsnittlengde er 21 meter og en legger kvotene i 1996 til grunn vil anslagsvis 8.800 tonn bli overført fra trålgruppen til kystfartøygruppens kvote. Usikkerheten i tallet ligger først og fremst i antall loddetråltillatelser. Dette er til dels mindre fartøy hjemmehørende nær overvintringsområdene.

Fiskeridirektøren foreslår attrålere under 27,5 meter største lengde som var påmeldt/deltok i årene 1992-94, kan melde seg på og delta i 1997 i kystgruppen uten at overføringen belastes trålnes gruppekvote.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at øvrige påmeldte trålfartøy under 27,5 meter største lengde som har adgang til å delta i 1997, skal ta med seg et kvantum norsk vårgytende sild fra trålgruppen inn i kystfartøygruppen.

Kvantumet som overføres pr. fartøy, vil kunne variere ut fra reguleringsmodell. I trålgruppen reguleres fisket etter fartøyets bruttotonnasje. I kystfartøygruppen er det fartøyets største lengde som er reguleringsparameter.

Fiskeridirektøren mener at parametrene for enhetskvoten, d.v.s lengden og stigen i kystfartøygruppen, bør være de samme for alle som deltar i gruppen. Dette foreslo Fiskeridirektøren 12.januar 1995 da Fiskeridepartementet på fritt grunnlag ba om vår vurdering, og denne vurderingen er uendret for neste års fiske.

Det har tidligere år vært enighet om at trålfartøy kan fiske 66 % av enheten av notfartøyenes enhetskvote. Det betyr at dersom enhetskvoten neste år blir 76 tonn, blir enhetskvoten for trålfartøy under 27,5 meter største lengde 50 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at trålere som fisker i kystfartøygruppen og som skal ta med seg kvote, skal ta med seg hele maksimumkvoten de vil bli tildelt i kystgruppen fra trålgruppens gruppekvote.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at enhetskvoten for alle trålere i kystfartøygruppen settes til 66 % av enhetskvoten for fartøy i kystfartøygruppen som deltar med annet redskap enn trål.

2.4. Fangstbegrensning (uttaksregulering).

Selv om norsk kvote for 1997 ikke er kjent, vil en i det følgende gjennomføre regneeksempel med norsk totalkvote for 1996, som altså var 695 000 tonn.

2.4.1. Fordeling av norsk totalkvote.

I henhold til fiskeripolitiske målsettinger ville det være naturlig å legge vekt på lønnsomhet og distriktmessig tilknytning ved fordeling av den norske gruppekvoten på flåtegrupper. Som kjent leverer den konsesjonspliktige ringnotflåten, dernest kystflåten mest til konsum, og får høyest pris, mens kystnotflåten og trålgruppen leverer mesteparten av sitt kvantum i de tre nordligste fylker. Fiskeridirektøren vil imidlertid legge avgjørende vekt på ressursfordelingsvedtaket foretatt av Norges Fiskarlag ved fordeling av den norske totalkvoten på fartøygrupper, som i landsmøtevedtak 11/94 har foreslått følgende fordeling av norsk vårgytende sild. Tabellen under viser denne fordelingen for nivåene 250 000, 500 000 og 750 000 tonn. Mellom disse nivåene utvikles andelene lineært.

Tabell 1 Norges Fiskarlags forslag til fordeling av norsk vårgytende sild ved ulike nivå på norsk kvote.

Flåtegruppe	250 000 tonn	500 000 tonn	750 000 tonn
Kystnot	47 %	38 %	32 %
Ringnot	47 %	54 %	59 %
Trål	6 %	8 %	9 %

I henhold til reduksjonen av den norske totalkvoten i 1996 med 10 000 tonn, skal trålgruppen i 1997 ha 1 100 tonn mindre, mens kystnotgruppen skal ha 250 tonn og den konsesjonspliktige ringnotflåten 850 tonn mer enn nøkkelen utarbeidet av Norges Fiskarlag tilsier (se punkt 1.1.2). Gruppene skal etter dette ha:

Flåtegruppe	695.000 tonn	Justering	Justerte kvoter
Kystnot	229 000 tonn	+ 250 tonn	229 250 tonn
Ringnot	404 550 tonn	+850 tonn	405 400 tonn
Trål	61 450 tonn	- 1 100 tonn	60 350 tonn

Fiskeridirektøren har, som behandlet ovenfor, tilrådd at trålere under 27,5 meter største lengde overføres kystfartøygruppen og at fartøy ut over dem som deltok i årene 1992-94, skal ta med seg kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at en, korrigert for de kvanta som overføres ved at trålere under 27,5 meter største lengde overføres til kystfartøygruppen, bruker Norges Fiskarlags fordelingsnøkkel som utgangspunkt når norsk totalkvote av NVG skal fordeles på grupper.

2.4.2. Kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at kystnotfartøyene m.v. reguleres med maksimalkvoter i 1997. Størrelsen på maksimalkvoten fastsettes etter samme skala som i 1996:

Fartøy under 7,0 m l.l.	1 enhetskvote
Fartøy 7,0 - 7,99 m l.l.	1,5 enhetskvoter
Fartøy 8,0 - 8,99 m l.l.	2 enhetskvoter
Fartøy 9,0 - 9,99 m l.l.	3 enhetskvoter
Fartøy 10,0 - 11,99 m l.l.	3,5 enhetskvoter
Fartøy 11,0 - 11,99 m l.l.	4 enhetskvoter
Fartøy 12,0 - 12,99 m l.l.	4,5 enhetskvoter
Fartøy 13,0 - 13,99 m l.l.	5 enhetskvoter
Fartøy 14,0 - 14,99 m l.l.	6 enhetskvoter
Fartøy 15,0 - 15,99 m l.l.	7 enhetskvoter
Fartøy 16,0 - 16,99 m l.l.	8 enhetskvoter
Fartøy 17,0 - 17,99 m l.l.	9 enhetskvoter
Fartøy 18,0 - 18,99 m l.l.	10 enhetskvoter
Fartøy 19,0 - 19,99 m l.l.	11 enhetskvoter
Fartøy 20,0 - 20,99 m l.l.	12 enhetskvoter
Fartøy 21,0 - 21,99 m l.l.	13,5 enhetskvoter
Fartøy 22,0 - 22,99 m l.l.	15 enhetskvoter
Fartøy 23,0 - 23,99 m l.l.	16,5 enhetskvoter
Fartøy 24,0 - 24,99 m l.l.	18 enhetskvoter
Fartøy 25,0 - 25,99 m l.l.	19,5 enhetskvoter
Fartøy 26,0 m l.l. og over	21 enhetskvoter

Under forutsetning av at påmeldte trålere under 27,5 meter største lengde deltar i kystfartøygruppen i 1997, foreslår Fiskeridirektøren at en bruker samme stigen for trålere under 27,5 meter største lengde, jfr. punktet om deling av trålgruppen.

Størrelse på enhetskvote, periodisering og konsumkrav.

Enhetskvotens størrelse.

Enhetskvoten bør settes slik at gruppekvoten for kystfartøy blir fisket opp samtidig som en unngår å stoppe fisket for tidlig. Både i 1994 og 1995 har en hatt en reell overregulering (samlet tildelt kvote til deltakende fartøy i forhold til gruppekvoten) på ca. 40%, og forbudet mot å levere til mel og olje deler av høsten har ikke hindret at kystgruppens kvote har blitt fisket opp før utgangen av året.

Et forhold som taler for en høyere enhetskvote er usikkerheten om sildas vandringsmønster, dersom en høsten 1997 skulle oppleve at silda ikke søker inn til de tradisjonelle overvintringsområdene i Vestfjorden/Tysfjorden vil kystgruppen kunne få problemer med å fiske kvoten. En større overfordeling vil da kunne være hensiktsmessig, slik at en større del av kvoten kan fiskes om våren. Dersom en derimot legger til grunn at silda følger samme vandringsmønster som foregående år, bør enhetskvoten settes såvidt lavt at kystfisket kan pågå lengst mulig utover høsten.

Også i 1996 risikerer man en stopp i kystfartøygruppens gruppekvote før året er omme. Dette gir grunnlag for en noe forsiktigere overregulering enn det som har vært praksis de siste år. På den annen side viser foreløpige tall fra sluttseddelstatistikken at deltagelsen er blitt redusert i 1996 i forhold til i 1995 (se punkt 2.3.1). Om en legger til grunn det antall fartøy som er registrert med fangst i sluttseddelstatistikken pr 22. november, er overreguleringen med en enhetskvote på 76 i underkant av 30%. En kjenner p.t. ikke til den endelige deltakelse i 1996, den kan bli høyere enn det som er registrert i sluttseddelstatistikken nå.

Fiskeridirektøren foreslår at enhetskvoten fastsettes slik at overreguleringen i forhold til faktisk deltakelse i 1996 blir 30%. Videre foreslår Fiskeridirektøren at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket såfremt kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

Periodisering.

For å sikre kontinuitet i leveranser av sild vil Fiskeridirektøren foreslå å periodisere gruppekvoten slik at maksimalt 35% kan fiskes i første halvår. Dette innebærer samme prosentvise periodisering som for første halvår i 1996.

Anvendelse i kystfartøygruppen.

I utgangspunktet har en de seneste år ikke hatt bestemmelser om anvendelse av fangsten. Prinsippet er fraveket i en slik grad at en kan si at det påny er innført betydelig konsumkrav i fisket om høsten.

Norges Sildesalgslag har uttalt seg om omsetnings- og verdiskapningselementer ved brev av 15. november 1996, det bl.a. heter:

"Det er likevel ikke til å stikke under en stol at reguleringsopplegget har store konsekvenser også når det gjelder omsetning. Det er langt lettere å håndtere omsetningen og maksimere verdier i fartøyskvote regulerte fiskerier enn når en har maksimalkvoter med overregulering. Problemene her ligger først og fremst innenfor kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild. Når vi av omsetningsmessige årsaker må bremse fisket, får en straks diskusjoner om dette er gjort på en måte der belastningen blir likt fordelt på de ulike kategorier og størrelser av fartøyer. Vi er innforstått med at det på kort sikt vil være vanskelig å få til et fartøyskvote regulert fiskeri i kystgruppen. Det ville imidlertid vært en betydelig lette hvis kystkvoten var fordelt på mer homogene grupper av fartøyer. En slik fordeling ville etter vår oppfatning kunne avløse en del av de andre reguleringer som er innført innenfor kystgruppen. Det tenkes spesielt på periodisering og stopp av direkte fiske for leveranse til mel og olje."

Det er her reist spørsmål som dels er behandlet ovenfor, gruppeinndelingen i sildefiske og enhetskvotens størrelse i 1997 osv.

Det har til nå ikke vært drøftet å dele kystgruppen av omsetningsmessige årsaker eller andre hensyn. Den fiskeripolitiske målsettingen om økt verdiskaping synes å bli gitt større og større vekt. Det må være et faktum at markedet avgjør hvorledes sild skal fanges for å få best mulig betalt anvendelse. Statistikken forteller at mesteparten av sild fisket med trål leveres til mel/olje. Det kan også være forskjeller innen kystfartøygruppen. Spørsmålet er om adgangen til å delta og utøve fisket skal avspeile salgslagets behov for å håndtere omsetningen, som oppdeling av fartøy i mer homogene undergrupper.

Spørsmålet er nok relevant. Inntil videre vil imidlertid kjente reguleringsformål som faktisk mulighet for å fiske, være mer overordnet formål enn påfølgende formål om hvorledes fartøy skal få omsatt den fisken de får fange. Fiskeridirektøren ser det slik at det vil kunne problematiseres videre omkring denne problemstilling i tiden fremover, der salgslaget bl. a. må vurdere differensiert bruk av sine hjemler. Dersom sild er ulik vare avhengig av hvem som har fisket den, kan en ikke løse problemet med like regler for ulike behov.

Ettersom kystgruppen var regulert med maksimalkvoter, og dessuten var overregulert, var det i 1996 avsatt 100.000 tonn for konsumformål for å forlenge fiskeperioden og dekke konsumindustriens behov for råstoff om høsten. Dette har primært vært gjort fordi det i et overregulert fiske alltid vil være fare for styrtfiske til dårlig betalt anvendelse dersom tilgjengeligheten er god. Konsumavsetningene har imidlertid ikke vært tilstrekkelige og fisket har derfor blitt stoppet før årets utgang. 1996 ser imidlertid ganske lovende ut. Formodentlig får en fiske til litt ut i desember.

En ser for seg flere alternativer for å sikre forlengt høstsesong:

1. Lavere enhetskvote,
2. Stopp i fisket til mel, olje, fôr eller agn når 100.000 tonn gjenstår, som i år,
3. Stopp i fisket til mel, olje, fôr eller agn når 125.000 tonn gjenstår,
4. Konsumpåbud hele høsten, med adgang til å oppheve konsumpåbudet for å sikre at kvoten blir oppfisket (speilvendingsprinsippet).

En interessant mulighet for å forlenge sesongen er alternativet om å speilvende bestemmelsene. I stedet for å ha en avsetning for konsumformål for høsten, har en konsumkrav inntil en ser at en eventuelt ikke greier å fiske opp kvoten. Fiskeridirektøren kan da åpne for et oppmalingsfiske. Hele perioden må Norges Sildesalgslag ha kompetanse til å dispensere for et overløpskvantum, særlig kan det i låssettingsfisket være et press på konsumkravet fordi en må unngå neddreping.

Det følger derfor visse ulemper med speilvendingen. Et annet alternativ er å la låsetterne fiske på en liten avsetning. Norges Fiskarlag synes imidlertid å være av den klare oppfatning at kystfartøy skal fiske på én gruppekvote. Trålerne har vært nevnt ovenfor, med konsumkrav om høsten vil trålere under 27,5 meter største lengde som ikke kan føre fangst til konsum kunne få problemer.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens gruppekvote periodiseres, slik at fisket kan stoppes, dersom det fiskes mer enn 35% av gruppekvoten i første halvår 1997.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det kan innføres konsumpåbud for fiske i kystfartøygruppen fra 1. august 1997. Videre kan Fiskeridirektøren endre enhetskvoten, åpne for et oppmalingsfiske e.l. for å sikre at et mulig restkvantum sent på høsten blir oppfisket.

2.4.3. Konesjonspliktige ringnotfartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at konesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen".

2.4.4. Trålere

I 1996 ble trålerne tildelt maksimalkvoter etter hvilken størrelseskategori (bruttotonnasje) de falt i. Differensieringen var slik at om fartøy med bruttotonnasje under 100 fikk en maksimalkvote tilsvarende 50% av den som et fartøy over 300 fikk, mens fartøy med bruttotonnasje mellom 100 og 149 fikk 60% av maksimalkvote tildelt de største fartøy. Kvotestigen var altså slik

Bruttotonnasjeinndeling	Kvotegradering (i forhold til maksimalkvoten for de største trålerne
Under 100	50%
mellom 100 og 149	60%
mellom 150 og 199	70%
mellom 200 og 249	80%
mellom 250 og 299	90%
300 og over	100%

Sør Norges Trålerlag arbeider med en modell for kvotefordeling mellom fartøy etter modell fra den konesjonspliktige ringnotflåten, og har p.t. utviklet følgende nøkkel for kvotefordeling:

50 tonn +	50% av tonnasje fra 0-99 tonn
	40% av tonnasje fra 100-199 tonn
	30% av tonnasje fra 200-299 tonn
	20% av tonnasje fra 300-399 tonn
	10% av tonnasje fra 400-600 tonn

I arbeidsnotatet fra Sør-Norges Trålerlag legger en til grunn at det enkelte fartøy får en basiskvotepå henhold til ovennevnte nøkkel. Fartøykvoten fremkommer så ved å dividere gruppekvoten for trål på summen av basiskvotene. En vil imidlertid presisere at arbeidsutkastet til kvotefordeling i skrivende stund ikke er behandlet av Sør-Norges Trålerlag som har årsmøte 28 og 29 november.

Fiskeridirektøren vil i Reguleringsrådsmøtet fremme forslag til nøkkel for fordeling av maksimalkvoter i trålgruppen.

Det foreslås at Fiskeridirektøren fastsetter kvoter for deltakende trålfartøy og at han kan endre disse. Kvotene fastsettes uten vesentlig overregulering, og fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket.

2.5. Den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild.

Dette spørsmålet er behandlet under "Nordsjø-sild", sak 14/96 (s.d.).

2.6 Dagforbud.

I 1996 måtte en igjen innføre forbud mot å fiske om dagen på gytefeltene. Havforskningsinstituttet hadde både for 1996 og årene før tilrådd tiltak mot notspredning.

Havforskningsinstituttet tilrår i brev av 14. november 1996 at det også neste år vurderes å legge restriksjoner på fisket på dagtid:

"HI har tidligere anmodet om innføring av begrensninger i ringnotfisket på dagtid som et middel for å unngå notspredning. Registrerte tilfeller og meldinger til HI vinteren 1996 tydet på at notspredning på gytefeltene var et aktuelt problem, og det ble av forvaltningsmyndighetene innført restriksjoner på fisket på dagtid. Det forventes at det lokalt vil være minst like store konsentrasjoner på gytefeltet i 1997 som i 1996, og HI mener at det også i 1997 er aktuelt å legge restriksjoner på fisket på dagtid. Imidlertid, det vil i første rekke være naturlig å trekke inn andre instanser enn HI for å fastsette hvilke tiltak som bør settes inn for å hindre notspredning, og hvor lenge disse tiltakene bør være i kraft. HI har ikke disponibelt materiell og personell til fortløpende å følge situasjonen på gytefeltene.

En forventer at hovedgytingen i 1997 er over i siste halvdel av mars og at silda deretter starter på beitevandringen. Da vandrer silda i mere spredte konsentrasjoner enn den opptrer i på gytefeltene.

Erfaringene fra tidligere år har vist at i den perioden norsk vårgytende sild oppholder seg i overvintringsområdene og lokalt på gytefeltene, vil den opptre i tette konsentrasjoner. Faren for en uregistrert dødelighet av sild i forbindelse med det utøvende fisket, vil således være et aktuelt tema. Spesielt gjelder dette for fiske med not, selv om det også innenfor trålfiske kan være omstendigheter som tilsier lignende uregistrert dødelighet av sild. Under fangstoprasjonene kan slike forhold enten være relatert til for store notkast som medfører "notspredninger", eller ved at deler av fangstene slippes ved for store kast, eller ved at fangstene slippes fordi silda ikke holder den størrelsen som ønskes. Det bør nevnes at også låssetting av sild vil kunne medføre skader på sild, med dertil påfølgende dødelighet.

For å motvirke faren for neddreping, har det tidligere år vært innført ulike reguleringstiltak.

Det viktigste i så henseende har vært sperring av områder, se pkt 2.7 nedenfor. Videre har det også vært innført tidsbegrensninger i fiske med not, jfr. forbud mot dagkasting på registreringer av norsk vårgytende sild vinteren 1989 til og med 1992 og et notforbud med særskilt dispensasjonsadgang vinteren 1996.

For å redusere faren for neddreping av sild i overvintringsområdene og lokalt på gytefeltene bør det også vinteren 1997 innføres restriksjoner på det utøvende fisket. Etter en samlet vurdering, hvor også hensynet til flåtens fangsteffektivitet er ivarettatt, vil Fiskeridirektøren foreslå puljevis innseiling som omtalt i pkt 2.7.

Når overvintringsområdene forlates og gytevandringen tar til, vil silda fortsatt opptre i tette konsentrasjoner. Erfaringene har vist at atferdsmønstret vil være varierende med døgnfasene. På dagtid vil silda samles i større konsentrasjoner, "stimdannelse" i de øvre vannlag, mens den nattetid opptre i mindre "slørdannelse". Dette mønsteret har vist seg å være sammenlignbart fra år til år.

Store konsentrasjoner med sild på gytefeltene har medført sprenging av nøter, med skader på sild og påfølgende uønsket neddreping. Slike notsprenginger kan ha flere årsaker, men sannsynligheten er størst for at sprenging av nøter på gytefeltene i all hovedsak skyldes at det blir benyttet for store nøter. Hovedtyngden av ringnotflåten benytter to typer nøter i forbindelse med dette fisket, ordinær nordsjønot og loddenot. Dimensjonene på en nordsjønot er ca. 400 x 90 fhv., mens for en loddenot er målene ca. 250 x 80 fhv. Unntaket er at enkelte fartøyer er utstyrt med mindre nøter, spesielt konstruert for fiske etter norsk vårgytende sild.

Med basis i ovennevnte ble det således innført notforbud med særskilt dispensasjonsadgang i fiske etter norsk vårgytende sild vinteren 1996. Forbudet var kun gjeldende for konsesjonspliktige ringnotfartøy. Dette hadde sin begrunnelse i at notredskapen generelt sett er større for større fartøy med konsesjon og at notredskapen generelt sett er mindre for snurpenotfartøy som ikke er så store i at de er konsesjonspliktige. Når det gjelder sprenging av nøter innenfor kystnotflåten, var det på det tidspunkt notforbudet ble iverksatt i 1996, ikke tilstrekkelig grunnlag for at et forbud også burde omhandle denne flåtegruppen.

Innføring av dagforbud som nevnt ovenfor vil måtte medføre at en følger fisket og situasjonen på gytefeltene fortløpende .

Det vil bli etablert et samarbeid mellom Fiskeridirektoratet og Kystvakten, for fortløpende å følge situasjonen på feltet i tiden før og eventuelt etter det er innført restriksjoner i fisket etter norsk vårgytende sild. Dersom en i rimelig god tid på forhånd fastsetter forbud, f.eks. fra 10. februar til 20. mars, vil flåten kunne innrette seg m.h.t. utrustning. Dersom det heller er ønskelig med en mer løpende oppfølging, vil den stenging som eventuelt fastsettes. bli innført umiddelbart, som en konsekvens av en dag-til-dag vurdering.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det vinteren 1997 innføres dagforbud med særskilt dispensasjonsadgang, etter samme mønster som den en hadde vinteren 1996. Dagforbudet bør gjøres gjeldende fra den tid gytevandringen starter opp. Fiskeridirektøren fastsetter endelig dato.

Fiskeridirektøren er innstilt på å drøfte den nærmere utforming av dagforbudet i møte med næringen.

2.7. Sperring av områder.

Det vises til Havforskningsinstituttets brev av 14. november 1996, der det heter:

Sesongen 1995/1996 fikk HI mange henvendelser fra kontrollverket, på telefon og fra media (f.eks i Lofotposten 23.1-1996) om betenkelige forhold vedrørende fisket av sild i overvintringsområdene. Henvendelsene gjaldt særlig slipping (i forskjellige faser av fiskeoperasjonene) og notsprenning.

Slike forhold vil føre til en uønsket tilleggsdødelighet i fisket. Slipping bør ikke tillates da dette skader mye sild. Dette gjelder i særlig grad i overvintringsområdene hvor silda har maksimalt fettinnhold og lett vil kunne minste skjell. Det bør vurderes å stenge områder hvor det er blitt rapportert, eller er mistanke om, mye slipping og/eller notsprenning. Videre har låssetting vist seg å kunne medføre tilleggsdødelighet av sild og må begrenses mest mulig.

Sildefordelingen i overvintringsområdene vil bli kartlagt av HI i perioden 2.12 - 20.12 1996 og i januar 1997. HI har ikke på det nåværende tidspunkt detaljopplysninger om tettheter i de forskjellige fjordområdene, og heller ikke kvantitativ informasjon om andre fiskebestander i området (torsk, sei mm).

Fiskeridirektøren foreslår at Ofotfjorden og Tysfjord i Nordland fylke blir sperret om vinteren 1997 og påfølgende høst 1997.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Kontrollverket kan tillate puljevis innseiling i Ofotfjorden og Tysfjord og forøvrig sette alle nødvendige vilkår i området. Kontrollverket kan sette vilkår om inspektør ombord.

2.8. Åpningstider m.v.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild i 1997 åpnes 2. januar 1997.

Videre foreslås at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode-, gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy- eller maksimalkvoten.

2.9. Kontroll av fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen som fisker med konvensjonelle redskap skal ha godkjenning fra Kontrollverket for 1997 før fartøy kan begynne fisket.

2.10. Samfiske

I saksforberedelsen til møtet i Reguleringsrådet i 1995 utarbeidet Fiskeridirektøren en redegjørelse om samfiske. Det vises til redegjørelsen.

Fiskeridirektøren foreslår samme adgang til samfiske ved fiske for låssetting i 1997 som i 1996. To fartøy kan i løpet av året fiske inntil 27 enhetskvoter.

2.11. Overføring av fangst.

Overføring av fangst mellom fartøy kan bare skje etter tillatelse fra Kontrollverket, se pkt 2.7 siste forslag.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1997 som i 1996. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse om overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

2.12. Et fartøy, én kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at ingen kan fiske og levere mer enn en kvote. Fartøy kan bare fiske en kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy bare kan fiske en kvote, også ved eierskifte.

2.13. Partrål.

Vår erfaring er at ordningen i 1996 har ivaretatt flåtens reelle behov. Ved en deling av trålgruppen kan en få den situasjon at fartøyene fisker i hver sin gruppe. Dersom fisket i den ene gruppen stoppes før det stoppes i den andre, dersom kvantumet refordes eller det på annen måte blir en situasjon der det ene fartøyet ikke lenger kan fiske, vil dette etter Fiskeridirektørens vurdering være en følge av faglagenes ønske om deling av trålgruppen. En ønsker ikke å dispensere dersom trålfartøy ikke lenger har adgang til å fiske.

Fiskeridirektøren foreslår at en i 1997 forlenger siste års prøveordning der 2 - to - partrålere kan fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering. Fartøy kan bare avregne med ett annet trålfartøy i løpet av sesongen. Det settes vilkår om forhåndspåmelding m.v. som i 1996

2.14. Bifangst.

Det er registrert svært få problemer med torsk, men en del tilfeller med betydelig innblanding av sei som bifangst i 1996. Innblanding av sei i et helt begrenset område ultimo oktober 1996 medførte at en måtte fastsette forbud mot bifangst av sei. Fiskeridirektoratet vil tilråde at bestemmelsene håndheves som tidligere.

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen om forbud mot bifangst av torsk eller sei opprettholdes.

2.15. Fritidsfiske.

Fritidsfisket etter norsk vårgytende sild er i dag regulert i § 5-5 i den årlige forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild.

Når det gjelder fritidsfiske generelt, vises til pkt. 6.2 i saksdokument nr. 9/96 om regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 1997.

Når det gjelder fiske på andre arter enn torsk og hyse, har Fiskeridirektøren forutsatt at det, avhengig av bestands- eller reguleringssituasjonen, kan fastsettes strengere regler enn den generelle regel som fremgår i Fritidsfiskeutvalgets forslag. Regulering av fritidsfisket behandles derfor individuelt i den enkelte sak.

For norsk vårgytende sild er ressursituasjonen helt endret i løpet av 4 år. Norsk totalkvote er nesten tidoblet. Fritidsfiske av sild kan foregå med stang eller håndsnøre, men det vil ført og fremst være fiske med garn som vil gi uttak av noe omfang. Garnfanget sild omsettes nesten ikke. Norges Sildesalgslags kjøpere vil i dag først og fremst ha notfanget sild. Fiskere som fisker norsk vårgytende sild med garn må selv finne kjøpere, fordi interessen er så liten at lagets auksjonsordning ikke fanger opp avtakssituasjonen for et marginalt garnfiske.

Fiskeridirektøren har grunn til å tro at en øking av garntallet fra ett til syv garn ikke vil øke uttaket betydelig. For det første er det grenser for hvor mye sild en selv vil ha behov for, og lovlig omsetning av garnfanget sild har neppe noe vekstpotensiale.

Med grunnlag i bestandssituasjon for norsk vårgytende sild, er det ut fra bestandshensyn ikke grunnlag for særskilt strenge reguleringer av ikke-manntallsførte fiskeres fiske etter norsk vårgytende sild. Den foreslåtte fritidsfiskeregel forutsetter at fritidsfiskeres fangst som hovedregel kan omsettes gjennom salgslagene på vanlig måte. Når det gjelder norsk vårgytende sild må bestandssituasjonen sies å være slik at fritidsfiskere som fisker sild med garn, må kunne selge denne.

Fiskeridirektøren foreslår på bakgrunn av det om er fremkommet ovenfor om ressursituasjonen for norsk vårgytende sild, at fritidsfisket etter norsk vårgytende sild reguleres i samsvar med Fritidsfiskeutvalgets forslag om fiske med håndsnøre eller fiskestang og garn med samlet lengde på inntil 210 meter.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det kan fastsettes et forbud mot omsetning dersom kystfartøygruppens fiske stoppes.

2.16. Agnfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at fiskefartøy kan fiske sild til eget forbruk av agn. Det er forbudt om omsette sild fisket til eget agn.

Peter Gullestad ga ordet til Ingolf Røttingen fra Havforskningsinstituttet for en gjennomgang av den biologiske situasjonen for NVG-sild.

Ingolf Røttingen viste til at bestandssituasjonen er utførlig beskrevet i Fiskeridirektoratets rapport nr. 1/92 av november 1996 om beskatningsstrategi for norsk vårgytende sild som var sendt ut til Reguleringsrådets medlemmer.

Han sa videre at det har vært vekst i bestanden - 1991 og 92 års klassene er gode, og det må kunne forventes vekst også i 1997. 1993 - 95 års klassene er imidlertid svake årsklasser, og det må derfor kunne forventes en svakere rekruttering etter 1997. 1996 års klassen er forskerne noe usikker på. Det må kunne forventes en nedgang i gytebestanden i 1998, og den vil komme uavhengig av hvor mye eller lite en tar ut av bestanden. Røttingen kunne ellers opplyse at vandringsmønsteret ikke har endret seg vesentlig. Det er signaler i 1996 som tyder på at det er NVG-sild i Nordsjøen - det er tatt flere prøver - men forskerne har ikke det totale bilde.

Oddmar Hatlevik kunne opplyse at danskene hadde fisket mye NVG-sild i djuprenna utenfor Bergen i april/mai måned for 5-6 år siden.

Ingolf Røttingen svarte at de av og til fikk meldinger om NVG-sild i Nordsjøen, men at han ikke hadde hørt om dette fisket før. Han viste ellers til at Havforskningsinstituttet skulle gjennomføre et tokt i januar.

Thor Wold viste til at det var stor enighet blant fiskerne om at det var mindre sild i Ofoten/Tysfjorden denne vinteren, og han lurte på om Ingolf Røttingen hadde noen merknader til det.

Ingolf Røttingen svart at de ikke hadde data som indikerte mindre sild, men at de hadde pågående målinger som ennå ikke var analysert. De hadde heller ikke data som tydet på at det var sild andre steder enn i Tysfjorden, Ofotfjorden og Vestfjord-området.

Peter Gullestad gikk så til saksdokumentet og refererte Fiskeridirektoratets forslag om deltakerkriterier for kystfartøygruppen i 1997.

Thor Wold viste til at han hadde deltatt i dette fisket i flere år. Helt til siste år har Fiskeridirektoratets kontrollverk gjort en god jobb. I 1996 kunne imidlertid fiskerne gjøre som de ville, og for første gang hadde han sett dumping av sild. Han mente derfor at det burde foretas en innskjerping i Kontrollverkets vurderingen av «utstyr og egnethet». Han mente videre at det var distriktskontorer i Kontrollverket som håndterte godkjenningen annerledes enn ved kontoret i Svolve, og han kunne opplyse at det var fartøy som hadde deltatt i dette fisket i 3 år uten å ha hatt not i sjøen. Han mente det burde være mulig å forlange at fartøyene foretok prøvecast av nota for på den måten å bevise sin egnethet.

Eilif Sund viste til at Fiskeridirektoratet bedret regelverket med hensyn til godkjenning av «egnet og utstyrt» i 1995, og at dette regelverket gir mulighet for å pålegge fartøyene å prøvecaste.

Peter Gullestad viste til at avdelingsdirektør Aksel Eikemo i Fiskeridirektoratets Avdeling for kvalitetskontroll hadde tiltrådt møte, og sa at Fiskeridirektoratet ville ta påstanden om forskjellig håndtering av regelverket til etterretning.

Aksel Eikemo mente at Kontrollverket nå begynte å få erfaring i håndteringen av disse sakene. Grunnen til at en hadde muligheter til å få godkjent fartøyene sine langs hele kysten var Fiskeridirektoratets ønske om ikke å legge hindringer i veien for fiske. Han la til grunn at fartøyene som var godkjent var egnet og utstyrt ved kontrollbefaringen, men at dette kunne endre seg på vei til fiskefeltet. Det kunne derfor også bli aktuelt med kontroll på fiskefeltet. Aksel Eikemo kunne ellers opplyse at Kontrollverket var kjent med kritikken, og at de tok dette alvorlig.

Eilif Sund supplerte med å si at vilkåret om å være egnet og utstyrt ikke bare er ment å gjelder ved kontroll, men til enhver tid i fisket.

Peter Gullestad konkluderte med at det var enighet i Reguleringsrådet om at fartøyene må være egnet og utstyrt. Vider at det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til deltakerkriterier for kystfartøygruppen i 1997, og at regelen om at fartøy bare kan fiske en kvote også skal gjelde ved eierskifte.

Peter Gullestad refererte Fiskeridirektoratets forslag om leieskipper.

Thor Wold foreslo at en også i kystnotgruppen fritt skulle kunne bruke leieskipper.

Eilif Sund viste til at både fisker og fartøy har vært subjekt i deltakerbestemmelsene for kystfartøygruppen i fisket etter NVG-sild. Fiskeridirektoratet synes dette har vært en god måte å avgrense deltakelsen i kystfartøygruppen på. Det ligger imidlertid i forslaget for 1997 en mulighet for skipperen til å få avløsning.

Peter Gullestad mente at dette måtte sees i sammenheng med det en tidligere hadde snakket om - profesjonelle sildefiskere - og spurte om dette var et reelt problem.

Thor Wold svarte at det ikke var et problem, men et prinsipp. Han viste ellers til at Fiskeridirektøren hadde signalisert at han ønsket å forenkle regelverket.

Jan Arne Lerbukt hadde prinsipielle problemer med teksten i Fiskeridirektoratets forslag, da flere fartøy nå var eid av ett aksjeselskap. Hvem kan da stå som skipper ?

Gerhard Olsen mente at Fiskeridirektoratet måtte ha tiltro til at rederne ansatte skipperer som kunne fiske. Fiskeridirektørens begrunnelse var derfor noe «tynn» mente han.

Lisbeth W Plassa viste til at en i reguleringen hadde en viss tradisjon med å vurdere eier og fartøy sammen. Dersom det ikke kunne dokumenteres at dette er et problem, så ville det være vanskelig å endre dette. Kriteriet med eier og båt sammen, er en begrensning i deltakelsen i et fiske som ellers ikke er konsesjonsbelagt.

Peter Gullestad viste også til poenget med å ha en fiskeflåte eiet av fiskerne.

Eilif Sund kunne ellers opplyse at Fiskeridirektoratet ennå ikke hadde måtte ta stilling til bestemmelsene knyttet opp til de forskjellige ansvarsformene som aksjeselskap o.l. har.

Jan Birger Jørgensen viste til at fiskerne har problemer med at eierne til en hver tid må stå om bord. Dette er en regel som ikke finnes i noe annet fiskeri.

Peter Gullestad ville ikke endre sitt forslag. Han tok imidlertid til etterretning det som var sagt, og kunne ellers konstaterte enighet i Reguleringsrådet om at eier må stå om bord for å kunne delta, men at det skal være mulig å benytte leieskipper i inntil 30 dager i 1997, samt at eier skal kunne benytte leieskipper ved sykdom, svangerskap og ved politiske verv i samme omfang i 1997 som i 1996.

Det var videre enighet om at fartøy på 27,5 meter lengste lengde eller større må ha ringnottillatelse for å kunne delta, og at fartøy som skal delta i trålgruppen må ha industri-/nordsjøtråltillatelse eller loddetråltillatelse for å kunne delta.

Peter Gullestad gjorde oppmerksom på at det ikke var fremsatt forslag om ytterligere adgangsbegrensning i trålgruppens fiske (basert på tidligere års deltakelse i fisket) forde 1996 var første «normalår» for denne gruppen.

Jan Birger Jørgensen viste til Landsmøtevedtaket i 1994 der Norges Fiskarlag foreslo en lukking av gruppen. Han viste videre til at det er en stor gruppe trålere med loddetråltillatelse som vil kunne komme inn i fisket, og beklaget at fiskerimyndighetene ikke har hatt hjemmel til å lukke gruppen. Han mente en kunne risikere å få en ulønnsom gruppe dersom en ikke lukket gruppen snarest.

Oddmar Hatlevik viste til at det var ca. 180 konsesjoner, og at det burde stenges for ny deltakelse i gruppen fort. Han mente det burde deles ut egne sildekonsesjoner for trålerne, ellers ville en kunne få en eksplosiv økning i deltakelsen.

Peter Gullestad var ikke uenig i det som var fremsatt, men måtte bare beklage at de juridiske rammene ikke var tilstede. Basert på dette mente han at det ikke var formålstjenlig å stemme på eventuelle forslag om adgangsbegrensning.

Sammy Olsen mente at en snarest burde få hjemmelsgrunnlaget på plass, slik at en kunne fastsette en slik adgangsbegrensning som det synes å være enighet om.

Eilif Sund kunne opplyse at Fiskeridirektoratet hadde vurdert eventuell lovendring i 1994, eller å bruke deltakerlovens bestemmelser om «tidligere års deltakelse». Et av problemene er imidlertid at loddetrålerne ikke har et konsesjonsbrev, og det er vanskelig å trekke tilbake en tillatelse for disse basert på tidligere års deltakelse når det ikke har vært noe loddefiske de seneste årene. Dersom det blir et normalt fiske i 1997, kan tidligere års deltakelse være et parameter når/dersom en velger å dele ut sildekonsesjoner til trålerne.

Jan Birger Jørgensen mente en burde se på mulige justeringer i trålloven som eventuelt kunne gi muligheter for avgrensning.

Jan Arne Lerbukt viste til at forløpet til loddetråltillatelsen var sildetråling i fjordene i Nord-Norge.

Peter Gullestad tok de synspunktene som hadde fremkommet til etterretning. Det var enighet i Reguleringsrådet om at alle trålfartøy (uavhengig av en eventuell deling av trålgruppen) skal være skriftlig påmeldt til Fiskeridirektoratet innen fredag 20. desember 1996.

Peter Gullestad refererte sitt forslag om en siste fremmøtedato for Fiskeridirektoratets kontrollverk på feltet senest 18. januar 1997.

Oddmar Hatlevik mente at det måtte være dispensasjonsmuligheter for de som kunne dokumentere verkstedsopphold. En del fartøy ville skifte motor m.v.

Rolf Domstein mente at det ville bli en katastrofe å sende hele trålflåten nordover så tidlig i sesongen, og viste til at det var bedre pris og lavere kostnader om høsten. Han viste til at det ble fisket i 8 av årets 12 måneder, og at det måtte være mulig å utsette fremstillingen til mars.

Thor Wold mente det ville bli et voldsomt leveringspress i nord dersom trålerne ble presset til å starte fisket samtidig.

Peter Gullestad opplyste at i 1996 hadde noen trålfartøy møtte frem uten å starte fisket. Han påpekte at tråleren i 1997 skal ha en trygghet for at de kan fiske sin kvote på høsten. Formålet med en fremmøteordning var å få en klart definert gruppe sildetrålere, sa han.

Jan Arne Lerbukt mente at en kanskje måtte ha en slik oppmøtemodell i mangel av jussen.

Oddmar Hatlevik innrømmet at trålerne i 1996 ikke hadde hatt tillit til at de skulle få fiske sin kvote om høsten, og han sa at han forstod at en måtte ha oppmøteordning nå når han var kjent med begrunnelsen.

Rolf Domstein spurte om en tapte effekten av dette dersom en satte oppmøtedato 2 måneder senere.

Oddmar Hatlevik kunne opplyse at endel fartøy ville ligge på verksted for skifte av motorer på den aktuelle tiden.

Peter Gullestad mente at det måtte finnes ordninger som ivaretok interessene til de fartøyene som lå på verksted, og ville således foreslå en dispensasjonsordning. Fiskeridirektoratet ville imidlertid motsette seg en lokal fremstillingsordning, da det måtte være en viss terskel for fremstillingen.

Per Sandberg kunne opplyse at det i 1996 hadde vært 73 påmeldte trålere til fisket, og 70 av disse hadde fremstilt seg for kontrollverket. Han sa videre at dersom en utsetter datoen for fremstilling, vil en måtte legge påmeldingen til grunn ved fastsettelse av maksimalkvote. En refordeling vil da kunne komme så seint at enkelte fartøy ikke vil være i posisjon til å kunne delta i fisket på det refordelte kvantum.

Gerhard Olsen viste til at trålerne skulle fremstille seg på «feltet», og han spurte hvem som avgjorde hvor «feltet» var.

Eilif Sund svarte at «feltet» knyttet seg til Kontrollverkets fartøy i det nordlige Nordland, og at dette fartøyet ville være på hovedfangstområdet til en hver tid.

Peter Gullestad konkluderte med at han opprettholdt Fiskeridirektoratets forslag, men ville foreslå en dispensasjonsadgang.

Thor Wold foreslo lokal fremstilling innen 18. januar og fremmøte på feltet før 1. november.

Rolf Domstein foreslo en frist for fremmøte før 1. mars på feltet, som da ville være på Mørkekysten.

Fiskeridirektoratets forslag fikk 5 stemmer (Fiskeridirektoratet (2), Havforskningsinstituttet, Sjømannsforbundet og Direktoratet for Naturforvaltning.

Thor Wold sitt forslag fikk Norges Fiskarlags 5 stemmer.

Rolf Domstein sitt forslag fikk FNL's 2 stemmer.

Peter Gullestad refererte til modellene for refordeling gjengitt i dokumentets punkt 2.3.3.3, og overlot til Per Sandberg å gi en kort forklaring på hva de forskjellige modellene gikk ut på.

Per Sandberg sa at modell A er tilsvarende som i 1996. Modell B - med justering av fartøyenes ordinære maksimalkvote - er den vanskeligste å administrere, og kan medføre at fisket må stoppes (gruppekvoten oppfisket) selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin maksimalkvote. Modell C er den som er «lettest» for Fiskeridirektoratet å administrere, og medfører at maksimalkvotene oppheves den 1. november, og det totale restkvantum refordelles på de aktuelle fartøyene.

Thor Wold sa at Norges Fiskarlag ville gå inn for modell C dersom en setter 20. november som skjæringsdato.

Oddmar Hatlevik sa at Sør-Norges Trålerlag ville gå inn for modell B.

Peter Gullestad sa at han var villig til å endre datoen i modell C fra 1. november til 20. november.

Det ble enighet i Reguleringsrådet om at en eventuell refordeling i trålgruppen skulle gjennomføres i henhold til saksdokumentets modell C, med opphevelse av maksimalkvotene den 20. november.

Peter Gullestad ba så om Reguleringsrådets vurdering av å overføre trålere under 27, 50 meter til kystfartøygruppen. Han viste til en rettelse i Fiskeridirektoratets forslag under pkt 2.3.4. i saksdokumentet og presiserte at Fiskeridirektoratets forslag var at 20 trålere under 27,50 meter skulle kunne overføres til kystgruppen uten å belaste trålgruppens kvote. Dersom flere enn 20 fartøy skulle overføres til kystfartøygruppen, la Fiskeridirektøren til grunn at disse fartøyene må ta med et kvantum «niste» NVG-sild fra trålgruppen til kystfartøygruppen. Dette må gjennomføres som en kvoteoverføring, da Fiskeridirektoratet ikke kan holde oversikt over hva det enkelte overførte fartøy fisker, sa han .

Oddmar Hatlevik ønsket opplyst hva som ville skje dersom de overførte fartøyene ikke fisket sin kvote.

Peter Gullestad svarte at en kvoteoverføring måtte skje en gang for alle, og at det ikke ville bli aktuelt med en tilbakeføring av kvote dersom de overførte trålerne ikke fisket opp sin maksimalkvote. Han la til grunn at kystfartøygruppen ville fiske opp sin maksimalkvote, og at problemstillingen heller ville være at det ikke var nok til alle.

Jan Arne Lerbukt mente at trålgruppens kvote allerede var liten, og at en overføring av kvote fra trålgruppen til kystfartøygruppen ville føre til at de minste trålerne ville få det bedre i kystgruppen. De trålerne som ble igjen i trålgruppen ville således få det ennå trangere enn i dag.

Peter Gullestad gjorde oppmerksom på at dette var Norges Fiskarlags forslag.

Audun Maråk etterlyste et mulig kompromiss.

Thor Wold kunne opplyse at landsstyre under sin behandling av saken i utgangspunktet hadde sett for seg en overgang av 11 trålere. Nå er tallet kommet opp i 20 trålere.

Peter Gullestad registrerte at det var ingen som ba om ordet, og konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at det antall trålere under 27,5 meter største lengde som var påmeldt/deltok i årene 1992-94, kan melde seg på og delta i 1997 i kystgruppen uten at overføringen belastes trålernes gruppekvote, og at øvrige påmeldte trålfartøy under 27,5 meter største lengde som har adgang til å delta i 1997, skal ta med seg et kvantum norsk vårgytende sild fra trålgruppen inn i kystfartøygruppen.

Videre var det enighet om at trålere som fisker i kystfartøygruppen og som skal ta med seg kvote, skal ta med seg hele maksimalkvoten de vil bli tildelt i kystgruppen fra trålgruppens gruppekvote, og at enhetskvoten for alle trålere i kystfartøygruppen settes til 66 % av enhetskvoten for fartøy i kystfartøygruppen som deltar med annet redskap enn trål.

Peter Gullestad viste så til tabell 1 under pkt 2.4.1, der Norges Fiskarlag har korrigert tabellen for en eventuell norsk kvote på over 750.000 tonn. Korrigert tabell for en norsk kvote opp til 1 million tonn vil etter Norges Fiskarlags forslag gi 29 % av norsk kvote til kystfartøygruppen, 61,5 % til ringnotgruppen og 9,5 % til trålgruppen.

Peter Gullestad sa at han kunne støtte en slik kvotefordeling, og det var enighet i Reguleringsrådet om at en bør bruke Norges Fiskarlags fordelingsnøkkel som et utgangspunkt når norsk totalkvote av NVG sild skal fordeles på grupper.

Det var videre enighet om at kystfartøy m.v. reguleres med maksimalkvoter og at størrelsen på maksimalkvotene fastsettes etter samme skala som i 1996. Det var enighet om å bruke samme stigen for trålerne under 27,5 meter, dersom disse blir utskilt fra trålgruppen og regulert sammen med kystfartøygruppen i 1997.

Peter Gullestad refererte Fiskeridirektoratets forslag om at enhetskvoten i kystfartøygruppen overreguleres med 30% i forhold til faktisk deltakelse i 1996, og at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfiske såfremt kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

Thor Wold viste til Norges Fiskarlags forslag om en overregulering på 50%, og foreslo 40% overregulering som et kompromiss.

Peter Gullestad mente at dette spørsmålet hang sammen med spørsmålet om periodisering.

Oddmar Hatlevik viste til forslaget om at trålerne under 90 fot reguleres sammen med kystfartøygruppen, og lurte på hva en gjorde med påmelding for gruppen.

Peter Gullestad svarte at påmelding og fremmøtevilkårene ville bli de samme som for fartøy i trålgruppen. Det var bare i kvotesammenheng at de eventuelt vil bli regulert sammen med kystfartøygruppen.

Eilif Sund poengterte at en måtte vite hvilke trålere som ville delta i 1997, slik at Fiskeridirektoratet etter fremmøtefriste den 18. januar kunne overføre trålere - utover de 20 - til kystfartøygruppen.

Rolf Domstein sa at han kunne være med på å øke overreguleringen, men da måtte Reguleringsrådet være med på en periodisering og et konsumkrav.

Thor Wold svarte at han hadde tillit til Fiskeridirektørens forslag om periodisering og konsumkrav.

Gerhard Olsen sa at han hadde tillit til at Fiskeridirektøren la opp til en regulering som gav god kvalitet på den fisken som ble landet.

Rolf Domstein sa at FNL hadde sterke følelser for dette, da de ønsket å få en størst mulig verdiskapning ut av kvoten. Fisken måtte derfor gjøres anvendelig for konsum (återein). Det var også viktig at industrien hadde jevn sysselsetting.

Knut Torgnes sa at det av avsetningsmessige årsaker hadde vært ventetid for levering på 3-4 døgn i 1996, og at fisket i perioder hadde vært stengt fra fredag til lørdag. Han viste videre en ubalanse i føringskapasiteten for sild fra Nord-Norge til Sør-Norge, og at det derfor ikke hadde vært mulig å omsette mer sild til konsum i 1996 enn det som ble resultatet. Han mente forøvrig at et eventuelt konsumpåbud kunne innføres når det gjenstod 100.000 tonn. Han viste videre til at det pr. 5. desember stod igjen 14.000 tonn, men at han regnet med at kvoten ville bli oppfisket. Det var imidlertid av betydning at en i 1996 hadde hatt kjøpefartøy og føringsmidler tilgjengelig. Han mente at den modellen som var foreslått i saksdokumentet gjorde at Norges Sildesalgslag allerede fra 1. august måtte gå inn med avsetningsmessige reguleringstiltak. Han spurte også når en hadde tenkt og eventuelt oppheve konsumpåbudet.

Thor Wold mente at det ville oppstå problemer i 1997, og at det ville bli fisket til mel og olje på slutten av sesongen. Han påpekte ellers at det kunne være vanskelig å låssette på Værøy og Røst og viste til Norges Fiskarlag sitt forslag om å innføre konsumpåbud når det gjenstod 100.000 tonn.

Per Lohne viste til at det gjenstod et stort kvantum i desember måned, og mente det var nødvendig med et fleksibelt opplegg som gjorde det mulig å ta opp hel kvoten.

Rolf Domstein mente at et press i markedet var nødvendig slik at en tidlig kunne begynne å føre fangst til konsumindustrien. Han viste til at denne industrien gikk med «halv maskin» i perioder og at det i en situasjon der markedet etterspurte sild var mulig å omsette hele den norske kvoten til konsumformål. FNL støtter derfor Fiskeridirektørens forslag.

Peter Gullestad viste til Norges Fiskarlag forslag på 100.000 tonn, og viste til at en tilsvarende regulering i 1996 så ut til å gå bra. Reguleringen har også gitt en rimelig bra fordeling til konsumindustrien, selv om de ønsket et større kvantum i 1997. Peter Gullestad mente at fordelene med Fiskeridirektoratets forslag for 1997 var at friheten/fleksibiliteten i fisket blir større.

Knut Torgnes mente at dersom Fiskeridirektøren hadde tenkt å lage et opplegg med kvote og datoer, måtte en se på flåten og kapasiteten i nærområdene til fiskefeltene.

Peter Gullestad presiserte at han i utgangspunktet ikke ville fastsette kvantum innenfor en eventuell periodisering, men ha som målsetting å kunne opprettholde konsumleveransene frem til jul.

Rolf Domstein mente at Fiskeridirektoratets rolle i et slik opplegg måtte være å holde god kontakt/dialog med næringen.

Thor Wold foreslo et kompromiss, i det han viste til siste setning i Norges Fiskarlag forslag om at dersom det ikke er avtaksmuligheter til konsum i det naturlige leveringsområdet for kystflåten må det (imidlertid) gis adgang til å levere til annen anvendelse.

Peter Gullestad mente at dette var et lite håndterbart forslag. Fiskeridirektørens og Norges Fiskarlags forslag ble så tatt opp til avstemming.

Fiskeridirektørens forslag om at enhetskvoten i kystfartøygruppen overreguleres med 30% i forhold til faktisk deltakelse i 1996, og at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfiske såfremt kystfartøygruppens kvote blir oppfisket, fikk 6 stemmer (Fiskeridirektøren (2), FNL (2), Direktoratet for Naturforvaltning og Havforskningsinstituttet)

Norges Fiskarlags forslag fikk 6 stemmer (Norges Fiskarlag (5) og Sjømannsforbundet).

Det var ellers enighet i Reguleringsrådet om at de konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter «Universalnøkkelen), og at trålerne reguleres i henhold til fremlagte stige med maksimalkvoter. Det var enighet om at trålernes maksimalkvote fastsettes uten vesentlig overregulering, og at fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket. Etter forslag fra Sør-Norges Trålerlag var det enighet om skjæringsdato den 1. januar 1997 for bruttotonasje ved oppmåling og utskifning.

Peter Gullestad viste så til forslaget om at det kan innføres dagforbud i fisket. Dette er foreslått for å få ordnet hjemmelsspørsmålet for et eventuelt dagforbud. Det må kunne være mulig for Fiskeridirektøren å reagere raskt dersom det blir behov for et dagforbud for å unngå neddreping i fisket. Han viste til at Norges Fiskarlag hadde bedt om et møte for å diskutere gjennomføringen av et eventuelt dagforbud, og at Fiskeridirektøren var interessert i å avhold et slikt møte.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det ved behov skal kunne innføres et dagforbud i fisket etter samme mønster som det en hadde vinteren 1996, og at Fiskeridirektøren gis hjemmel til å fastsette et slik dagforbud.

Peter Gullestad viste til pkt 2.7, og viste til den kritikken som var fremkommet vedrørende Kontrollverkets håndtering av saken. Han viste til at det under sesongen 1996 også var nødvendig å bruke inspektører som var uten erfaring fra sildefisket i Nordland. Budsjettet for dette oppsynet var oppbrukt allerede i februar måned. Han påpekte ellers at dette var en høyt prioritert arbeidsoppgave for Kontrollverket, og at en derfor hadde innhentet mannskaper og resurser fra kontrollverkets kontorer langs hele kysten.

Aksel Eikemo viste til at det var tre kontrollinstanser som deltok i dette arbeidet, med en samlet innsats på mellom 4-6 millioner kroner. Kontrollverket alene brukte 3 millioner i dette sildeoppsynet. Det er brukt inspektører fra hele kysten med mer eller mindre erfaring fra denne type oppgaver, men en ville nå prøve å spesialisere noen inspektører, f.eks. fra Tromsø, til å bistå i større grad. Han mente videre at det var vanskelig totalt sett å sette inn større ressurser i dette arbeidet enn det som var i dag. Han mente imidlertid at kontrollverket ennå kunne bli bedre, og at det forslag til sperrede områder som var fremsatt ville ivareta kontrollbehovet. Han kunne ellers opplyse at kontrollverket tidlig i januar 1997 ville ha et oppsamlingsmøte for å evaluere erfaringene fra 1996.

Thor Wold mente det var nok kontrollressurser i området, men at det måtte bli lik praktisering.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at Ofotfjorden og Tysfjorden i Nordland fylke bør sperres vinteren 1997 og påfølgende høst 1997. Videre at Kontrollverket kan tillate puljevis innseiling i de sperrede områdene og forøvrig sette alle nødvendige vilkår i området, herunder sette inspektør om bord.

Det var videre enighet om at fisket åpnes 2. januar 1997, og at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode-, gruppe- eller totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om det enkelte fartøy ikke har fisket sin fartøy- eller maksimalkvote.

Videre var det enighet om å foreslå at fartøy som i kystfartøygruppen skal ha godkjenning fra Kontrollverket for 1997 før fartøyet kan begynne fisket.

Thor Wold refererte til Fiskeridirektørens forslag om samfiske, og viste til at de større direktehåverne la seg sammen med samfiskeren når de var nesten ferdig med kvoten.

Eilif Sund påpekte at det var på en direkte henvendelse fra Norges Fiskarlag at enhetskvoten ble økt. Fiskeridirektoratet ønsket i utgangspunktet ikke å øke enhetskvoten, men valgte likevel å følge Norges Fiskarlag. Fiskeridirektoratet vil ellers ikke blande seg inn i faktureringen til samfiskefartøyene.

Thor Wold presiserte at han ikke ville sette ned den samlede enhetskvoten ved samfiske, men legge ned forbud mot at direktehåverne kan drive samfiske. Han presiserte imidlertid at det ikke var snakk om å nekte de store fartøyene å låssette, bare å samfiske.

Knut Torgnes mente det ikke var noe som var til hinder for at de fartøyene som låssetter kan føre egen låssatt fangst.

Peter Gullestad viste til at Fiskeridirektoratet forslag var identisk med forslaget fra Norges Fiskarlag, og at han ikke ønsket å gå inn i en diskusjon om et nytt detaljert regelverk. Han tok imidlertid Thor Wold synspunkter til etterretning.

Peter Gullestad viste til at andre strekforslag under pkt. 2.12 går ut, i det dette er dekket under pkt. 2.3.1.

Han konstaterte ellers at det var enighet i Reguleringsrådet om at overføring av fangst kan skje etter samme ordning som i 1995 og 1996, og at det når det gis tillatelse til overføring fortrinnsvis skal skje til fartøy som fisker med samme redskapstype. Videre var det enighet om at ingen kan fiske og levere mer enn en kvote og at fartøy bare kan fiske en kvote. At fartøy bare kan fiske en kvote skal også gjelde ved eierskifte.

Oddmar Hatlevik viste til forslaget om partråling, og sa at en deling av trålgruppen vil kunne føre til at de to båtene i partrållaget ville kunne delta i hver sin gruppe.

Eilif Sund svarte at en stopp i den ene gruppen ville avskjære muligheten for å drive partråling. Det ville med andre ord bare være mulig å drive partråling så lenge begge gruppene var åpen.

Sammy Olsen oppfordret Fiskeridirektøren til å se nærmere på eventuelle problemer knyttet til partråling, slik at en kunne ta opp å avklare eventuelle problemer på forhånd.

Johan Williams lurte på om en kunne drive partråling når det ene fartøyet hadde fisket opp sin kvote.

Eilif Sund svarte at når det ene fartøyet har fisket opp sin kvote, kan det ikke delta i et videre fiske.

Peter Gullestad konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå en forlengelse av prøveordningen fra 1995 og 1996 slik at to partrålere kan fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering, men at fartøyet bare kan avregne med ett annet trålfartøy i løpet av sesongen og at partrållaget må være påmeldt på forhånd.

Videre var det enighet om at bestemmelsen om forbud mot bifangst av torsk eller sei opprettholdes.

Det var videre enighet om at fritidsfisket etter norsk vårgytende sild reguleres i samsvar med Fritidsfiskeutvalgets forslag, slik at det kan fiskes med håndsnøre eller fiskestang og garn med samlet lengde på inntil 210 meter, og at det kan fastsettes et forbud mot omsetning dersom kystfartøygruppens fiske stoppes.

Thor Wold bemerket at landnot ikke var med i forslaget.

Eilif Sund viste da til fritidsfiskeutvalgets forslag som ikke omfattet landnot.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fiskefartøy skal kunne fiske sild til eget forbruk av agn, og at det skal være forbudt å omsette sild fisket til eget agn.

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
HER

14. NOV 96

SAKSNR.	—	DOG.NR.
4971/96		1
U.O. 3		

96/711

Deres ref.:
Your ref.:

Vår ref.: SMR17796/IR/ALJ
Our ref.:

Bergen, 14.11.1996

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

Viser til telefaks 25.10.96

Gytebestanden av norsk vårgytende sild vil øke fram mot 1997/98 og vil deretter avta. I inneværende og neste sesong vil en ha de største sildekonsentrasjoner og mange fiskeoperasjoner, og det må etter Havforskningsinstituttet (HI) sin mening derfor stilles store krav til kontroll og administrasjon av sildefisket i denne perioden.

A) Overvintringsområdene i Vestfjorden, Ofotfjorden og Tysfjorden

Sesongen 1995/1996 fikk HI mange henvendelser fra kontrollverket, på telefon og fra media (f.eks i Lofotposten 23.1-1996) om betenkelige forhold vedrørende fisket av sild i overvintringsområdene. Henvendelsene gjaldt særlig slipping (i forskjellige faser av fiskeoperasjonene) og notsprenning.

Slike forhold vil føre til en uønsket tilleggsdødelighet i fisket. Slipping bør ikke tillates da dette skader mye sild. Dette gjelder i særlig grad i overvintringsområdene hvor silda har maksimalt fettinnhold og lett vil kunne minste skjell. Det bør vurderes å stenge områder hvor det er blitt rapportert, eller er mistanke om, mye slipping og/eller notsprenning. Videre har låssetting vist seg å kunne medføre tilleggsdødelighet av sild og må begrenses mest mulig.

Sildefordelingen i overvintringsområdene vil bli kartlagt av HI i perioden 2.12 - 20.12 1996 og i januar 1997. HI har ikke på det nåværende tidspunkt detaljopplysninger om tettheter i de forskjellige fjordområdene, og heller ikke kvantitativ informasjon om andre fiskebestander i området (torsk, sei mm).

B) Gyteområdene i 1997

HI har tidligere anmodet om innføring av begrensninger i ringnotfisket på dagtid som et middel for å unngå notsprenning. Registrerte tilfeller og meldinger til HI vinteren 1996 tydet på at notsprenning på gytefeltene var et aktuelt problem, og det ble av forvaltningsmyndighetene innført restriksjoner på fisket på dagtid. Det forventes at det lokalt vil være

Hovedkontor/Head office: Tel: (+47) 55 23 85 00
Nordnesgaten 50 Faks: (+47) 55 23 85 31
P. b. 1870 Nordnes Telex: 42297 ocean n
N-5024 Bergen
Norway

Postgiro nr./Postal account: 0801.50.52857
Bankgiro nr./Bank account: 6501.05.63776
Enhetsregisternr. 971 349 077

Senter/Dept.: Senter for marine ressurser
Saksbeh./Handled by: Ingolf Røttingen
Adresse/Address: Nordnesgt. 33
Tel: 55 23 84 04
Faks: 55 23 83 87
E-mail: ingolf.roettingen@imr.no

minst like store konsentrasjoner på gytefeltet i 1997 som i 1996, og HI mener at det også i 1997 er aktuelt å legge restriksjoner på fisket på dagtid. Imidlertid, det vil i første rekke være naturlig å trekke inn andre instanser enn HI for å fastsette hvilke tiltak som bør settes inn for å hindre notsprenning, og hvor lenge disse tiltakene bør være i kraft. HI har ikke disponibelt materiell og personell til fortløpende å følge situasjonen på gytefeltene.

En forventer at hovedgytingen i 1997 er over i siste halvdel av mars og at silda deretter starter på beitevandringen. Da vandrer silda i mere spredte konsentrasjoner enn den opptrer i på gytefeltene.

C) Reguleringer sør for 61°56'N

Gytingen ved Karmøy har ikke siden den ble gjenopptatt i 1989, utviklet seg slik en hadde håpet. HI kan ikke kvantifisere betydningen som gytingen på Karmøyfeltet har hatt siden 1989, men generelt kan en si at det har vært registrert lite gytesild og sildelarver i området sammenlignet med det som har vært registrert av gytesild og larver i andre områder. Men i historisk perspektiv har disse gytefeltene vært av stor betydning, og om nye årsklasser skulle innta gytefeltene i 1997, bør disse beskyttes. Dette for at disse gytefeltene skal få best mulig forhold til å bygge seg opp. En bør også beskytte vandringsruten sør til Karmøy, og på den bakgrunn mener HI primært at en inntil videre innfører forbud mot å fiske norsk vårgytende sild sør for gytefeltet ved Møre-Bremanger.

Å fastsette en eksakt sørlig grense for det ovennevnte gytefeltet er problematisk, men prøver og sildelarvefordelinger fra 1995 og 1996 indikerer at hoveddelen av sildekonsentrasjonene som var registrert mellom 61°30'N og 61°56'N gytt i dette området. Gytingen her foregikk stort sett innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen. Det vil selvsagt også være en mulighet for at sild som er på veg til Karmøyfeltet (sannsynligheten for dette øker jo lengre sør en kommer) blir fisket i dette området. Imidlertid, forvaltningsmyndighetene har i de siste år ikke innført total beskyttelse av Karmøykomponenten. Dersom dette blir tilfellet også i 1997, bør 61°30'N i området mellom grunnlinjen og ut til 12 nautiske mil og 61°00'N innenfor grunnlinjen, kunne betraktes som en høvelig sørlig grense for det ordinære fisket etter norsk vårgytende sild.

Dersom det også i 1997 blir åpnet for fiske i Karmøyområdet, bør området sør for 61°00'N ikke åpnes for kystsildfiske (Nordsjøreguleringer) før 1. mai, da erfaringen er at det ofte er norsk vårgytende sild i området fram til ovennevnte dato.

Vi vil ved denne anledning få opplyse at HI har i 1996 (både vår og høst) fått tilsendt prøver av norske fangster som er oppgitt tatt i statistikkområde/lokalitet 42/74 (61°-61°30'N og 01'Ø). Prøvene har inneholdt sild som er identifisert som norsk vårgytende sild. HI har ikke mulighet til å kontrollere om dette dreier seg om feilinnmeldinger. Imidlertid, er posisjonene korrekte, kan de indikere bevegelse i vandringsmønsteret til norsk vårgytende sild sør for 61°56'N.

For forskningsdirektør Åsmund Bjordal

Ingolf Røttingen

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Jan Birger Jørgensen, 73 54 58 68
\\nf100f_jbj\office\brev\bjub-103.doc

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

4. desember 1996
Ark.
JBJ

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1997.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte sak i møte 2.-4. desember d.å. og fattet slikt vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser til den fortsatt positive bestandssituasjonen for norsk vårgytende sild. Ut fra de vurderinger som ACFM har gitt for bestanden vil det kunne være grunnlag for å ta ut en kvantum i 1997 på omlag 1,5 mill tonn norsk vårgytende sild. Et uttak på dette nivå vil i følge ACFM gi en gytebestand i 1998 på omlag 8 mill tonn. På dette grunnlag forutsetter Norges Fiskarlag at den norske kvoten for neste år blir betydelig høyere enn årets kvote.

Det foreligger ennå ingen avtale om forvaltningen av norsk vårgytende sild for 1997. Årets avtale er inngått mellom de fire kyststatene Norge, Island, Færøyer og Russland, mens drøftingene for neste år også innbefatter EU.

Som uttrykt tidligere var Norges Fiskarlag sterkt misfornøyd med utfallet av den kvotefordeling myndighetene fra de respektive kyststater ble enig om for 1996. I henhold til sonetilhørighetsprinsippet burde Norge ha en langt høyere andel enn det som ble resultatet. Norges Fiskarlag står fortsatt fast på dette syn. Norges Fiskarlag forlanger videre at norske myndigheter arbeider for at EU's andel av totalkvoten for 1997 blir langt lavere enn den kvoteandel EU tildelte seg selv i 1996.

Når det gjelder forvaltningen av sildebestanden i Smuthavet vises det til punkt 10 i landsmøtevedtak 7/96 hvor det påpekes at Den nordøst-atlantiske fiskerikommisjonen (NEAFC) må ha en rolle.

2. På bakgrunn av ovenstående vil Norges Fiskarlag avgi følge tilrådninger om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1997:

Norges Fiskarlag viser til punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94 hvor det er angitt hvordan den norske kvoten skal fordeles mellom kystfartøygruppen, ringnotgruppen og trålgruppen. Forannevnte landsmøtevedtak angir fordelingen av den norske kvoten opp til en totalkvote

på 750.000 tonn. Det forutsettes at den norske totalkvoten vil overstige 750.000 tonn i 1997, og Norges Fiskarlag tilrår at for totalkvoter over 750.000 tonn utvikles gruppens andeler lineært til ved en totalkvote på 1.000.000 tonn og fordeles med 29% til kyst, 61,5% til ringnot og 9,5% til trål. For totalkvoter ut over dette nivå fordeles kvoten som ved 1 mill. tonn.

3. Norges Fiskarlag viser i denne forbindelse til Landsmøtets forutsetning i 1994 om å innlemme trålere under 90 fot, som var påmeldt i et av årene 1990-1993 eller har deltatt i fisket i 1994 i fisket etter norsk vårgytende sild, i kystfartøygruppen. En slik løsning ble forutsatt for fisket i 1995, jfr. landsstyrevedtak 121/94 og telefax fra Norges Fiskarlag av 6. januar 1995. I forbindelse med reguleringsopplegget for 1996 tok imidlertid organisasjonen til etterretning at myndighetene mente at det ut fra juridiske årsaker ikke lot seg gjøre å foreta en adgangsregulering og deling som foreslått av Landsmøtet i 1994.

En vil vise til at Landsstyret i vedtak 63C/96 på nytt ba om at reguleringen av trålfisket etter norsk vårgytende sild for 1997 måtte skje i henhold til landsmøtevedtak 11/94.

4. For å kunne delta i trålfiske etter norsk vårgytende sild i 1997 går Norges Fiskarlag inn for at det settes vilkår om at fartøyet må inneha nordsjøtillatelse, industritråltillatelse eller loddetråltillatelse, og ha deltatt i et av de 3 siste årene. Norges Fiskarlag går videre inn for at alle trålfartøy som ønsker å delta skal være påmeldt skriftlig til Fiskeridirektoratet innen 20. desember 1996.
5. Norges Fiskarlag anmoder myndighetens om å foreta en deling av trålgruppen ved 90 fot slik Landsmøtet i 1994 gikk inn for, og med de tilleggspresiseringer som er foretatt i telefax av 6.1.1995. Dette innebærer at trålere under 90 fot som var påmeldt/deltok i årene 1992-1994 kan melde seg på å delta i 1997 i kystfartøygruppen uten at overføringen belastes trålernes gruppekvote.

Øvrige påmeldte trålfartøy under 90 fot som har adgang til å delta i 1997, jfr. pkt. 4 ovenfor, skal «bringe med seg» et kvantum norsk vårgytende sild fra trålgruppen inn i kystfartøygruppen tilsvarende den maksimalkvote det enkelte trålfartøy tildelas innenfor kystfartøygruppen. Norges Fiskarlag går inn for at trålerne må følge samme kvotestigeinndeling som kystfartøygruppen og deres enhetskvote (i kystfartøygruppen) bør settes til 66% av enhetskvoten til øvrige fartøy i kystfartøygruppen, jfr. landsmøtevedtak 11/94 (loddereguleringen fra 1991).

6. Norges Fiskarlag anbefaler at det settes en siste fremmøtedato for Kontrollverket for alle trålere. Denne datoen bør settes til 18. januar 1997. Organisasjonen finner det imidlertid uakseptabelt å tvinge trålfartøy til å starte sitt fiske, eller eventuelt gå lange veier for framstilling, innen forannevnte dato. Norges Fiskarlag ber derfor om at det må være tilstrekkelig at det enkelte trålfartøy kan fremstille seg for Kontrollverket i sitt distrikt dersom det ikke ønsker å starte fisket i januar.
7. Når det gjelder spørsmålet om refordeling i trålgruppen over 90 fot går Norges Fiskarlag inn for at dette bør skje tidligst 20. november. Eventuell refordeling bør foretas ved at fartøyenes ordinære maksimalkvoter justeres, men da slik at man fortsatt opprettholder en viss sikkerhet i kvotene.

8. Norges Fiskarlag går inn for at kvotereguleringsopplegget i trålgruppen over 90 fot legges opp etter omlag samme kvotefordelingsprinsipp som i ringnotgruppen, dvs. en universalnøkkel basert på tonnasje. Det tas utgangspunkt i høyeste tonnasjetall av TE/Br. Grunnkvoten foreslås satt til 50 tonn knyttet til en tonnasjeinndeling på 5 grupper:

50 tonn + 50% av «tonnasje» fra 0- 99 tonn
+ 40% av «tonnasje» fra 100-199 tonn
+ 30% av «tonnasje» fra 200-299 tonn
+ 20% av «tonnasje» fra 300-399 tonn
+ 10% av «tonnasje» fra 400-600 tonn

Kvotene til det enkelte fartøy framkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten til trålere over 90 fot med summen av basiskvotene til de påmeldte fartøyene.

Endelige kvoter (faktor) for trålgruppen over 90 fot må fastsettes umiddelbart etter 18. januar når deltagelsen i gruppen er kjent.

9. Norges Fiskarlag går inn for at gjeldende ordning i partrålfisket etter norsk vårgytende sild videreføres som i dag.
10. Norges Fiskarlag går inn for å videreføre gjeldende deltagelseskriterier, herunder godkjenningsordningen for fartøy i kystfartøygruppen som fisker med snurpenot, landnot, snurrevad og garn i 1997.
11. Norges Fiskarlag går inn for at enhetskvotestigen i kystfartøygruppen videreføres i 1997. Størrelsen på enhetskvoten i kystfartøygruppen må fastsettes slik at den gjenspeiler en overregulering på 50%.
- Norges Fiskarlag går videre inn for at ingen (eier og fartøy) kan fiske og levere mer enn en kvote i kystfartøygruppen, og at tilsvarende også må gjelde ved eierskifte.
12. Norges Fiskarlag går inn for at ordningen med samfiske videreføres med en begrensning på to fartøyer og inntil 27 enhetskvoter, uansett båtstørrelse.
13. Norges Fiskarlag vil på nytt gjenta kravet om at eiere av fartøy i kystfartøygruppen, på linje med eiere av fartøy innenfor ringnot- og trålgruppen må ha anledning til å benytte leieskipper i fisket etter norsk vårgytende sild.
14. Når det gjenstår 100.000 tonn av kystfartøygruppens kvote forbeholdes dette kvantum levering til konsumanvendelse. Dersom det ikke er avtaksmuligheter til konsum i det naturlige leveringsområdet for kystflåten må det imidlertid gis adgang til å levere til annen anvendelse.
15. Norges Fiskarlag går inn for at den konsesjonspliktige ringnotflåten reguleres med fartøykvoter beregnet ut fra universalnøkkelen.
16. Norges Fiskarlag viser til de problemer som oppsto på gyttefeltene i inneværende sesong, hvor det bl.a. ble innført dagforbud for ringnotgruppen med adgang til å dispensere for

fartøy som benyttet mindre notbruk (loddnot, spesialnot). Norges Fiskarlag anmoder om at disse spørsmålene må avklares så snart som mulig for 1997-sesongen, og at dette gjøres gjennom et eget møte mellom myndighetene og næringen.

17. Norges Fiskarlag vil på nytt vise til den solide bestandssituasjonen for norsk vårgytende sild og finner på denne bakgrunn at det for 1997 ikke lenger er noe selvstendig argument å opprettholde den særreguleringen man har hatt for området sør for 61°56'N (Kolvningen), bl.a. for å verne gytekomponenten ved Karmøy.

Norges Fiskarlag går derfor inn for at alle grupper må få fiske norsk vårgytende sild fra kysten/fjordene og ut til 12 nautiske mil fra grunnlinjene helt sør til 58°16'N i 1997. Norges Fiskarlag går videre inn for at reguleringen av norsk vårgytende sild sør for 61°56'N iverksettes fra det tidspunkt silda er konstatert å opptre i dette området og fram til 15.4.1997.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Sør-Norges TRÅLERLAG

TELEFONER:
Kontor 52 81 58 80
Daglig leder, priv. 52 81 54 39
Telefax 52 81 71 88

Postboks 9/
1270 ÅKREHAMN

Fiskeridirektoratet
Juridisk avdeling
5002 Bergen.

Att.: Eilif Sund

FISKERIDIREKTORATET
AFBYR

03. DES 96

SAKSNR. 5059/96 — BOK.NR. 2

U.O. 3

Bank giro 5340.10.06828
Post giro 0807 3568987

Åkrehamn, 3. desember 1996

Vedr. trålernes fiske etter norsk vårgytende sild 1997.

Under representantskapsmøte 1996 behandlet representantskapet i Sør-Norges Trålerlag ovennevnte sak, og det ble fattet følgende vedtak:

Fordeling av kvoten:

Forslaget tar utgangspunkt i fartøyenes tonnasje, altså der en i ringnot nytter konsesjonskapasiteten, vil en for trålflåten bruke tonnasje. Når det gjelder tonnasje tar en som i Fiskeridirektoratet, utgangspunkt i høyeste tonnasje, det være seg br. tonn eller TEH.

I forslaget settes det en grunnkvote på 50 tonn. Denne er lik for alle fartøy. Den videre fordeling blir som i ringnot. Et liknende oppsett for en «universalnøkkel» for trålerne etter mønster av den for ringnot ville da bli:

50 tonn	+ 50% av «tonnasje» fra	0-99 tonn
	+ 40% av «tonnasje» fra	100 - 199 tonn
	+ 30% av «tonnasje» fra	200 - 299 tonn
	+ 20% av «tonnasje» fra	300 - 399 tonn
	+ 10% av «tonnasje» fra	400 - 600 tonn

Ved å benytte seg av «universalnøkkelen» kommer en frem til en basiskvote for hvert enkelt fartøy. En summerer så basiskvotene på alle påmeldte fartøy. Gruppekvoten for trålerne deles så på den samlede basiskvote. En kommer da frem til en faktor. Ved å multiplisere faktoren med basiskvoten, kommer en frem til fartøyets fartøykvote.

Påmelding, åpning, og utseilingsdato:

Det må være en påmeldingsordning i fisket. Påmeldingsdato må settes i rimelig tid før åpning av fisket. Gruppekvoten må deles ut etter antall påmeldte fartøy.

Representantskapet foreslår at åpningsdato for trålerne settes til 2.januar 1997.

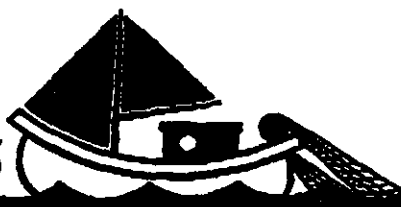
Representantskapet foreslår siste frammøtedato på feltet den 1.november 1997.
Refordeling den 20.november.

Med hilsen

Turid S. Tveit

Turid S. Tveit

Sør-Norges TRÅLERLAG

TELEFONER:
Kontor 52 81 58 80
Daglig leder, priv. 52 81 54 39
Telefax 52 81 71 88

Postboks 97
1270 ÅKREHAMN

Bank giro 5340.10.06828
Post giro 0807 3568987

Fiskeridirektoratet
Juridisk avdeling
5002 Bergen

FISKERIDIREKTORATET
04. DES 95

Att.: Eilif Sund

SAKS NR. 5327/76
U.O. 2
DBK NR. 1

Fax: 55 23 80 90

Åkrehamn, 4. desember 1997

Vedr skjæringsdato - ommåling/utskifting av fartøy.

Når det gjelder skjæringsdato for ommåling/utskifting av fartøy vil styret i Sør-Norges Trålerlag foreslå at denne settes til 1.1.97.

Med hilsen

Turid S. Tveit
Turid S. Tveit

SAK 17/96

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING I NORDSJØEN OG FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK I 1997.

Peter Gullestad viste til saksdokumentet der det heter:

1. FISKET ETTER HAVBRISLING I EU-SONEN OG NORGES ØKONOMISKE SONE.

1.1. Fisket i 1996.

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 1996 hadde Norge 25.000 tonn brisling i EU-sonen. I Norges økonomiske sone (NØS) var fisket fritt. Fisket ble utøvet av ringnotflåten.

Fisket i EU-sonen i 1996 tok til 3. januar 1996 og fisket ble stoppet allerede 15. januar 1996 da norsk kvote i EU-sonen var beregnet oppfisket.

Fangstene i havbrislingfisket fordelte seg pr. 25.11.1996 som følger:

EU-sonen	32.400 tonn (innmeldt til EU-kommisjonen)
<u>NØS</u>	<u>22.400 tonn</u>
I alt	54.800 tonn

Som det fremgår av tallene ble kvoten i EU-sonen overfisket, samt at betydelige kvanta er innrapportert fra norsk økonomisk sone. En må kunne legge til grunn at det ikke var kommersielt fangstbare forekomster i norsk økonomisk sone i det omfang som innmeldingene tilsier. Overfisket og fordeling av fangst mellom soner skaper det inntrykk at regulering og avvikling av fisket ikke har vært tilfredstillende. Erfaringene fra siste års fiske må derfor få betydning for hvorledes en skal regulere havbrislingfisket i 1997.

1.2. Bestandsituasjonen.

ACFM uttaler at bestandssituasjonen er ukjent. Indikasjoner fra tokt viser at rekruttering og størrelsen på bestanden begge fremstår som lave. TAC er blitt overskredet med 100 % de seneste år. ACFM anbefaler at en innskjerper reguleringen av bifangst i havbrislingsfisket, særlig for sild.

1.3. Kvotesituasjon og deltagelse i 1997.

Det må kunne legges til grunn at Norges brislingkvote i EU-sonen i 1997 vil bli fastsatt på omtrent samme nivå som i 1996, altså rundt 25.000 tonn. Imidlertid vil den endelige brislingkvoten i EU-sonen først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge og EU har resultert i en avtale for 1997.

På bakgrunn av tidligere års deltagelse i havbrislingfisket legger Fiskeridirektøren til grunn at anslagsvis 30 fartøy vil komme til å delta i havbrislingfisket i 1997. I 1994 deltok det 32 fartøy i havbrislingfisket, i 1995 deltok det 28 fartøy og i 1996 deltok det 30 fartøy.

1.4. Kontroll med utøvelsen av fiske.

1.4.1. Regulering av fisket i EU-sonen.

Fiskeridirektøren har forelagt spørsmålet om utbredelsesområdet m.v. for havbrisling for Havforskningsinstituttet. Instituttets svar av 13. november 1996 vedlegges (./) saken. Det fremgår av Havforskningsinstituttets uttalelse at det ikke er foretatt direkte kartlegging av havbrisling i Nordsjøen, unntatt fra juli i år, men det foreligger ingen mengdeestimat.

Fiskeridirektoratet antar at innmeldingstallene fra NØS og EU-sonen er vanskelige å etterprøve. Det må kunne legges til grunn at fisket tidlig på året utøves der havbrislingen er mest utbredt. Fiskeridirektoratet ønsker bedre visshet for at gitte opplysninger er riktige, med særlig vekt på at fangsttallene er korrekt fordelt på soner.

Fangsttall viser at knapt 60 % av samlet innrapportert norsk fangst er fisket i EU-sonen i 1996. Havforskningsinstituttets redegjørelse om utbredelsen av havbrisling tyder på at mulighetene for å få brisling i NØS er mindre enn norske fangster fordelt på soner i 1996, skulle tilsi. Under alle omstendigheter tilsier hensynet til et ansvarlig fiske at en søker å redusere den usikkerhet som kan sies å foreligge når det gjelder innmelding av fangst fordelt på soner.

I følge Havforskningsinstituttets uttalelse foreligger det verken samlet informasjon om fordeling eller mengde når det gjelder brisling. Avtalen med EU bygger imidlertid etter Fiskeridirektørens oppfatning på den erkjennelse at EU-sonen er svært viktig for fisket etter havbrisling. Havforskningsinstituttet uttaler at de norske fangstene fra norsk sone innrapporteres fra «.....et område hvor fangstmulighetene er ansett å være små.», men har altså ikke kartlegging fordelt f.eks på kvartal.

1.4.2. Fiskeforbud i NØS.

For å kunne følge avviklingen av fisket, bedre kontrollen med fisket i de ulike soner og for å kunne redusere feilrapportering må en etter Fiskeridirektørens vurdering skjerpe reguleringsbestemmelsene. En vil derfor foreslå et generelt forbud mot å fiske havbrisling, slik som en har for andre fiskerier. I reguleringsforskriften fastsettes så nærmere bestemmelser om hvorledes fisket skal avvikles.

I fem-årsperioden 1992 - 1996 har det norske havbrislingfisket variert med hensyn til perioden for utøvelsen av fisket. I 1996 var fisket utelukkende konsentrert om årets to første uker. I de foregående fire årene har fisket vært mer spredt utover året, men kvantumsmessig har hovedtyngden av fisket foregått i første kvartal

Utgangspunktet for fisket i 1997 er et generelt forbud mot å fiske havbrisling. Det må kunne legges til grunn at det tidlig på året ikke er vesentlige fiskemuligheter i NØS. For å forvalte havbrislingen på en hensiktsmessig måte og sikre ressursmessig forsvarlig gjennomføring av fisket vil Fiskeridirektøren på nevnte grunnlag foreslå at en forbyr fiske i NØS inntil Norges brislingkvote i EU-sonen er oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det i den perioden fisket foregår i EU-sonen, er forbud mot fiske i NØS. Fiskeridirektøren foreslår at når Norges havbrislingkvote i EU-sonen er oppfisket og fisket i EU-sonen er blitt stoppet, åpnes fisket i NØS.

1.4.3. Rapportering.

Til orientering vil Fiskeridirektøren foreslå for Fiskeridepartementet en rapporteringsordning som vil innebære at norske fartøy som fisker i EU-sonen blir pålagt å sende kopi til Fiskeridirektoratet av meldinger til EU-kommisjonen. En slik ordning vil blant annet bedre Fiskeridirektoratets mulighet til å følge norske fartøys aktivitet og fiske i EU-sonen.

1.5. Maksimalkvoter.

For å bedre kontrollen med brislingfisket i EU-sonen vil Fiskeridirektøren foreslå at det fastsettes generelle maksimalkvoter for fisket i EU-sonen.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter brisling i EU-sonen reguleres med en generell maksimumkvote i 1997. Videre foreslår Fiskeridirektøren at maksimumkvoten, med utgangspunkt i en forventet deltakelse på ca. 30 fartøy, overreguleres i størrelsesorden 20%.

1.6. Perioder med forbud mot fiske etter havbrisling.

Normalt fiskes det ikke brisling av norske fartøy i andre kvartal. I tredje kvartal derimot har det i løpet av de siste fem årene blitt fisket brisling i alle år med unntak av i 1996. Bifangster av sild og bifangster av sild under minstemål kan til tider representere et problem i havbrislingfisket i Nordsjøen i sommerhalvåret. Det kan av den grunn være fornuftig å forby havbrislingfiske i nevnte periode.

Fiskeridirektøren foreslår at havbrislingfisket i Nordsjøen forbys i andre og tredje kvartal.

1.7. Åpningsdato.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket i EU-sonen åpnes 2. januar, forutsatt at kvoteavtalen for 1997 mellom Norge og EU foreligger.

1.9. Andre bestemmelser.

Videre foreslår en at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig.

2. FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK.

2.1. Fisket i 1996.

I henhold til den endelige avtalen mellom EU og Norge om fisket i Skagerrak i 1996, kunne det fiskes 43.000 tonn brisling i avtaleområdet, og Norges andel var 3.230 tonn. Norges posisjon i Skagerrakforhandlingene har vært at blandingsfisket, som tradisjonelt har inneholdt mye småsild, burde trappes ned og eventuelt avvikles.

Tabell 1 gir oversikt over det norske brislingfisket i Skagerrak i årene 1990-1995. Oppfisket kvantum for 1996 er pr. midten av november.

Tabell 1. Brislingfisket i Skagerrak i 1990 - 1996. Kvantum i tonn.

År	Hav	Kyst	Totalt
1990	17	1.294	1.311
1991	-	851	851
1992	689	394	1.083
1993	-	1.270	1.270
1994	1.192	683	1.875
1995	-	456	456
Gj. snitt 90-95	316	825	1.141
1996 pr. 8.11.96	-	330	330

For noen år siden fisket enkelte industritrålere med en viss intensitet på brislingkvoten, og Fiskeridirektøren fryktet derfor for den tradisjonelle kystfartøygruppens andel. Av nevnte årsak ble det fastsatt en egen avsetning til kystgruppen.

2.2. Kvotesituasjonen i 1997.

Det må kunne legges til grunn at Norges brislingkvote i Skagerrak i 1997 vil bli fastsatt på omtrent samme nivå som i 1996, altså rundt 3.000 tonn. Imidlertid vil den endelige brislingkvoten i Skagerrak først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge og EU om fisket i Skagerrak har resultert i en avtale for 1997.

Fiskeridirektøren ønsker at kvantumet skal være tilgjengelig for kystnotfartøy for hermetikkformål m.v. Fiskeridirektøren mener at det er viktig at det ikke utvikler seg et trålfiske i Skagerrak med betydelige bifangster av sild under minstemål. Derfor mener en at norsk andel av brislingkvantumet i Skagerrak forbeholdes kystfartøygruppens fiske for hermetikkformål o.l. i 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at det bare er adgang for fartøy under 27,5 meter største lengde, som er godkjent for for brislingfiske, å fiske brisling i Skagerrak i 1997.

Peter Gullestad innledet med at kvoten på brisling for 1997 p.t ikke var kjent. Han viste til saksdokumentet hvor Fiskeridirektoratet legger til grunn at det har vært problemer med feilrapportering i 1996, og han var skuffet over Norges Fiskarlags vedtak hvor dette ikke var reflektert. Fiskeridirektoratet ønsker et tettere opplegg i 1997, det i den perioden fisket foregår i EU-sonen, bør være forbud mot fiske i NØS. Videre foreslås fisket i NØS først åpnet når Norges havbrislingkvote i EU-sonen er oppfisket og fisket i EU-sonen er blitt stoppet.

Sammy Olsen svarte at dersom det var problemer med feilrapportering, måtte de som var satt til løse slike problemer gjøre det. Norges Fiskarlag har sitt forslag, og ville ikke legger seg opp i eventuelle problemer med feilrapportering.

Audun Maråk sa at det kunne synes som om det foregår et fiske både i EU-sonen og i NØS. Han innså at det var noe passivt at Fiskebåtredernes Forbund ikke hadde kommet med noe opplegg for å kontrollere kvantumsuttaket, og han sa at de skulle se på om de kunne komme frem til tiltak som kunne begrense uttaket i EU-sonen.

Peter Gullestad sa at Fiskeridirektoratet ikke har noen tro på at det foregår et brislingfiske i norsk sone på den tiden fiske foregår i EU-sonen. EU og danskene er klar over dette, og Fiskeridirektoratet ønsker ikke at problemet med feilrapportering skal skli ut. Han registrerte ellers at Norges Fiskarlag hadde motforestillinger. Han opplyste videre at han hadde vurdert å trekke forslaget. Han viste ellers til at Fiskeridirektoratet vil benytte seg av de avtalene en har om kontrollsamarbeid med danske og irske kontrollmyndigheter.

Audun Maråk svarte at dette var et signal som næringen måtte ta inn over seg.

Peter Gullestad fant å ville trekke sitt forslag om at det i den perioden fisket foregår i EU-sonen, skal være forbud mot fiske i NØS. Fiskeridirektoratet ville følge utviklingen i fisket i 1997 med basis i de problemstillingene som var tatt opp på møtet, og eventuelt vurdere spørsmålene på nytt neste år.

Audun Maråk mente at det var bedre å gå inn for en turkvote i stede for en maksimalkvote, men at dette hang sammen med muligheten for å kunne fiske både i EU-sonen og i NØS.

Peter Gullestad svarte at det var ønskelig med en maksimalkvote i EU-sonen uansett, da en maksimalkvote i fisket kunne være avgjørende for atferdsmønsteret. Han konstaterte så at det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslår at fisket etter brisling i EU-sonen reguleres med en generell maksimalkvote i 1997, og at maksimalkvoten, med utgangspunkt i en forventet deltakelse på ca. 30 fartøy, overreguleres i størrelsesorden 20%.

Per Lohne viste til at det i enkelte år hadde vært et sommerfiske på brisling, og mente det var uheldig å foreslå et forbud mot fiske i andre og tredje kvartal.

Svein Iversen svarte at et forslag om forbud mot fiske i andre og tredje kvartal hang sammen med gyteperioden. Et fiske i denne perioden var derfor ikke å anbefale. Han mente ellers at en ved brislingfisket i januar kunne få stor innblanding av annen fisk.

Peter Gullestad lovet en tett oppfølging av oppmalingsfisket.

Audun Maråk mente at fiske i januar var et reint brislingfiske, uten de samme problemene med innblanding som kunne være om sommeren. Han gikk derfor inn for et høstfiske samt et fiske i januar.

Peter Gullestad viste til at det ble tatt 25 «sampling-prøver» i 1996, og at disse viste et reint fiske. Han sa ellers at Fiskeridirektoratet også var opptatt av den biologiske siden samt faren for innblanding, og at en derfor hadde foreslått en stopp i fisket i andre og tredje kvartal.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at havbrislingfisket i Nordsjøen forbys i andre og tredje kvartal. Det var videre enighet om Fiskeridirektørens forslag om at fisket i EU-sonen åpnes 2. januar, forutsatt at kvoteavtalen for 1997 mellom Norge og EU foreligger, og at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig.

Det var ellers enighet i Reguleringsrådet om at det bare skal være adgang for fartøy under 27,5 meter største lengde, som er godkjent for brislingfiske, å fiske brisling i Skagerrak i 1997.

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Jan Birger Jørgensen, 73 54 58 68
\\n004\bj\off\ecbrev\bjub-099.doc

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

4. desember 1996
Ark.
JBJ

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER BRISLING I 1997.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte sak i møte 2.-4. desember d.å. og fattet slikt vedtak:

« Havbrisling

1. Med forbehold om at en kvoteavtale mellom Norge og EU er på plass før årsskiftet går Norges Fiskarlag inn for at fisket etter havbrisling åpnes fra 2. januar 1997 både i EU-sonen og i norsk økonomisk sone (NØS).
2. Fisket må reguleres som et fritt fiske i både EU sonen og i NØS. Dersom det eventuelt skal innføres fartøybegrensninger i EU-sonen bør konsesjonskapasitet legges til grunn.
3. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter havbrisling til mel og olje stoppes fra 1. april til 30. september 1997.

Brisling Skagerrak

4. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter brisling i Skagerrak i 1997 reguleres etter samme mønster som i 1996.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Fiskeridirektøren

TELEFAX

FISKERIDIREKTORATET

AFK

14. NOV 96

SAKSNR.

DOK.NR.

U.O. 2

REGULERING AV FISKE ETTER HAVBRISLING I 1997

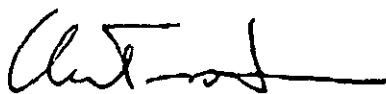
Viser til Deres telefax 83 87, datert 7.11.1996/ES.

Brislingbestand: tilgjengelighet og utbredelse de forskjellige måneder i året

Det er de siste årene ikke foretatt direkte kartlegging av havbrislingen i Nordsjøen. Fra inneværende år er brislingen inkludert i de internasjonale sildeundersøkelsene i Nordsjøen i juli, men det foreligger ennå ingen mengdeestimat eller samlet informasjon om fordeling av brislingforekomstene. Registreringene i norsk sone viste ingen forekomst av brisling.

Av mangel på forskningsdata, er følgende redegjørelse hovedsakelig basert på fiskeriavhengig informasjon. Månedlig og årlig fordeling av totalfangst pr. rute indikerer de største forekomstene i sørlige og østlige deler av Nordsjøen. De siste årene er omlag 85 % tatt i ICES Div. IVbE. Ut fra kvartalsvis fordeling av totalfangstene taes den største komponenten i tredje kvartal, med betydelig andel også i fjerde kvartal. Dette er også tilfelle for det norske fisket, som forøvrig synes å være konsentrert over korte perioder (Tabell 1). Dette kan ha sammenheng med tilgjengelighet, men muligens også at det norske not-fisket utføres i perioder med ellers lav aktivitet i andre fiskerier. Mengdeindekser av brisling, basert på data fra de kvartalsvise bunntålundersøkelsene (ICES- IBTS), indikerer at tilgjengeligheten varierer fra kvartal til kvartal (1991-1995).

Den prosentvise andel havbrisling innrapportert fra norsk og EU sone, fordelt pr kvartal pr år, er vist i Tabell 2. En betydelig andel er innrapportert fra norsk sone de siste fem årene, med fangstene rimelig jevnt fordelt i de to sonene. I følge fiskeristatistikken er de norske fangstene fra norsk sone i alt vesentlig innrapportert fra de sydlige grenseområdene, rute 4153, 4163 og 4164, et område hvor fangstmulighetene er ansett å være små. Fangstene i EU sonen er i hovedsak innrapportert fra de sydligste områdene.

Else Torstensen
Forsker

Tabell 1. Oversikt over norske landinger av havbrisling, 1992-1996
Fangst i 1000 t.

År	Kvartal	Antall sluttsedler	Fangst	
1992	1	1	0,4	
	2	0		
	3	73	15,1	Aug. 79%
	4	38	13,2	Nov. 96%
1993	1	92	28,7	Jan. 98%
	2	0		
	3	27	4,2	
	4	35	10,8	Nov. 94%
1994	1	50	14,5	Jan. 99%
	2	0		
	3	83	20,5	Aug. 74%
	4	8	1,5	
1995	1	44	21,7	Jan. 92%
	2	1	0,4	
	3	93	13,8	Jul. 97%
	4	2	0,2	
1996	1		50,8	Jan. 100%
	2			
	3			
	4			

Tabell 2. Fangst pr. sone pr kvartal (%)

Sone	1992					1993					1994					1995					1996			
	1.kv	2.kv	3.kv	4.kv	Total	1.kv	2.kv	3.kv	4.kv	Total	1.kv	2.kv	3.kv	4.kv	Total	1.kv	2.kv	3.kv	4.kv	Total	1.kv	2.kv	Total	
H	1,8		48,1		50,0	27,9		4,0	8,7	40,6	19,4		26,9	0,3	46,5	8,0	0,0	20,4	0,6	29,0	32,2			32,2
EU	0,0		50,0		50,0	37,1		5,9	16,4	59,4	19,4		28,0	3,0	50,3	52,2	1,1	17,7	0,0	71,0	67,8			67,8
Skagerak	0,0		0,0		0,0	0,0		0,0	0,0	0,0	0,0		0,0	3,2	3,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0			0,0
Tonn ('000)	0,4	0	20	0	21	28	0	4	11	43	14	0	21	2	37	22	0,4	14	0,2	36	51	0		51

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET 1997.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremgår:

Fisket i 1996

Av den totale kvoten på 11.000 tonn torsk i NAFO-området i 1996, disponerte norske fartøy en kvote på 1.018 tonn. Dette var tilsvarende kvoten i 1994 og 1995.

I 1994 ble fisket i utgangspunktet forbeholdt linefartøy. Fiskeridirektøren var likevel innstilt på at fisket også kunne åpnes for trålere dersom det skulle være grunnlag for dette. Ordningen ble videreført i 1995 og 27. september 1995 ble reguleringen endret slik at bare fartøy med torskestrållatesle kunne delta i fisket. Tilsvarende er lagt til grunn i 1996. Det har imidlertid ikke vært noen interesse for å utnytte kvoten, og hele den norske kvoten på torsk i NAFO-området 3M har stått ubenyttet både i 1995 og 1996.

Fisket i 1997

I 1997 er den totale kvoten på årets NAFO-møte redusert fra 11.000 til 6.000 tonn torsk, som følge av bestandens forfatning. Av den totale kvoten har norske fartøy til disposisjon 555 tonn. Resten ble fordelt i henhold til tabellen.

Canada	47
Cuba	222
Færøyene	1342
EU	2992
Polen	231
Samlekvote til Russland, Estland, Latvia og Litauen	588
«Andre»	23

Erfaringsmessig viser det seg at det er vanskelig for Norge å utnytte torskekvoten i NAFO-området. Dette har bl.a. sammenheng med dårlig fangsttilgjengelighet for torsk i dette området, samt relativt godt fiske andre steder. Siden Norge er tildelt en kvote i området, må det tas stilling til et reguleringsopplegg for dette fisket.

Som nevnt var det inntil 1995 ikke anledning for trålere å delta i fisket fra årets begynnelse. I en situasjon der en må anta at interessen for fisket vil være liten, finner Fiskeridirektøren det hensiktsmessig å videreføre ordningen som ble innført i 1996 slik at også fartøy med torskestrållatesle etter trålforskriftens § 3 får delta i fisket fra årets begynnelse.

Fiskeridirektøren vil foreslå at torskefisket i NAFO-området 3M åpnes for linefartøy og fartøy med torsketråltillatelse etter § 3 i trålforskriften (stortrålerne).

Fiskeridirektøren foreslår et tilsvarende reguleringsopplegg som i 1996. Dette innebærer at fartøy som ønsker å delta må registrere seg hos Fiskeridirektoratet for dette fiske. Videre vil en gå inn for at Fiskeridirektøren kan fastsette påmeldingsfrist og fastsette en siste utseilingsdato. Dersom det viser seg at interessen for fisket blir stor, kan det i tillegg bli nødvendig å innføre andre typer reguleringsbestemmelser i fisket.

De deltakende fartøy i torskefisket er pålagt å ha satellittsporingsutstyr og observatører om bord.

En vil foreslå at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette nærmere reguleringsbestemmelser i samråd med næringen dersom dette blir nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig gjennomføring av fisket.

Gullestad refererte det fremsatte forslaget og konstaterte at heller ikke i 1996 hadde det vært fartøy som var interessert i å delta dette fisket. Han tok til etterretning Norges Fiskarlags synspunkt om at norske fiskere også i 1997 på bakgrunn av bestands situasjonen burde avstå fra å fiske den norske torskekvoten i NAFO-området 3M.

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

4. desember 1996
Ark.
JBJ\

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 1997.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte sak i møte 2.-4. desember d.å. og fattet slikt vedtak:

- «1. I henhold til vedtak fattet i NAFO har Norge til disposisjon en torskekvot på 555 tonn i NAFO-underområde 3M i 1997. Dette er en reduksjon på 463 tonn fra innværende års kvote (1.018 tonn). Den totale torskekvoten for området er redusert fra 11.000 tonn i 1996 til 6.000 tonn i 1997.
2. Norges Fiskarlag har de to siste årene av hensyn til den dårlige bestandssituasjonen for torsk i NAFO-område 3M og for øvrig på østkysten av Kanada, gått inn for at norske fiskere avstår fra å fiske den norske torskekvoten i NAFO-området. Norske myndigheter har imidlertid valgt å åpne opp for et fiske dersom det var interesse for å delta. Norske fiskere har heller ikke i 1996 vist interesse for å delta i dette fisket.
3. På bakgrunn av foranstående og under henvisning til landsstyrevedtak 45/95 vil Norges Fiskarlag foreslå at norske fiskere også i 1997 avstår fra å fiske den norske torskekvoten i NAFO-område 3M.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET (UNNTATT REKER) VED GRØNLAND.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

Det norske fisket ved Grønland foregår på kvoter forhandlet frem gjennom to separate kvoteavtaler. Tradisjonelt har Norge fått tildelt kvoter av kveite og blåkveite i grønlandske farvann i forhandlingene med EU. Siden 1991 har Norge også forhandlet frem årlige kvoteavtaler med Grønland. De senere år har blåkveitekvotene blitt betydelig større. Fisket på disse kvotene utgjør til sammen et viktig driftsalternativ for norske trål- og linefartøy.

Fisket i 1996.

Norge ble etter kvoteforhandlinger med Grønland tildelt kvoter på 700 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 650 tonn blåkveite, 1.000 tonn uer, 200 tonn kveite ved Øst-Grønland, samt 950 tonn torsk som kan fiskes både ved Øst- og Vest-Grønland.

I tillegg ble Norge etter forhandlinger med EU tildelt kvoter på 1.200 tonn blåkveite, 200 tonn kveite og 1.200 tonn isgalt/skolest ved Vest-Grønland, samt 200 tonn kveite, 1.050 tonn blåkveite og 600 tonn isgalt/skolest ved Øst-Grønland.

Det var enighet om at en utvelgelse av hvilke fartøy som skulle få delta, måtte skje på bakgrunn av påmelding og loddtrekning. Forøvrig var resultatet av kvoteforhandlingene med Grønland og EU ikke klarlagt da Reguleringsrådet holdt sitt møte 11. desember 1995. Fiskeridirektøren fikk derfor i samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme reguleringsopplegget for fisket ved Grønland i 1996.

I forbindelse med blåkveitefisket i 1995 ved Grønland viste det seg at de norske fartøyene fikk store innslag av blåkveite under gjeldende minstemål (56 cm) i fangstene. Dette førte til et betydelig utkast av fisk under minstemål. Den 27. september 1995 ga grønlandske myndigheter dispensasjon ved at blåkveite kunne fiskes lovlig ned til 1 kilo i vekt, som tilsvarer minstemål.

Etter forhandlinger med Grønland ble det i 1996 gitt dispensasjon fra minstemålet på 56 cm ned til 45 cm i det norske blåkveitefisket ved Grønland, og den norske flåten har unngått problemene som oppstod i 1995.

Grønlandske myndigheter innførte fra 1. januar 1996 et forbud mot trålfiske etter blåkveite i grønlandsk farvann. Det ble likevel gjort unntak for et norsk trålfiske på inntil 85% av den norske blåkveite kvoten. Av den samlede norske kvoten på 1.900 tonn blåkveite ved Vest-Grønland fikk trålerne 85% av kvoten, d.v.s. 1.615 tonn, mens de

resterende 285 tonn ble forbeholdt linefartøyene. Som kjent har fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland bare vært drevet med trål. Ovennevnte vilkår innebar at Norge i 1996 måtte legge til rette for et linefiske etter blåkveite i området.

Det kom inn i alt 46 søknader om deltakelse i linefisket og 26 søknader om deltakelse i trålfisket. I henhold til kvoteavtalen kunne 6 trålere delta samtidig i fiske ved Vest-Grønland. Det var ikke fra Grønlandske myndigheter satt begrensning til antall linefartøy. Norske myndigheter fant imidlertid i samråd med Norges Fiskarlag og av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten, å begrense deltagelsen til 10 linefartøy og 5 trålere.

Årets avtale med Grønland medførte som nevnt at minst 15% av blåkveitekvoten ved Vest-Grønland måtte fiskes med line. På dette grunnlag ble det i samråd med Norges Fiskarlag ved loddtrekning trukket ut to linebåter til Vest-Grønland og åtte til Øst-Grønland. Et av fartøyene som fikk kvote ved Øst-Grønland, ble også trukket ut til å fiske ved Vest-Grønland.

Norske fartøy hadde pr. 18. november følgende innmeldte fangster:

Generelt

Fiskesalg	Område	Kvote fra Grønland	Kvote fra EU	Sum kvote	Fangst	Rest-kvote
Torsk	Vest og Øst-Grønland	950	-	950	-	-
Kveite	Øst-Grønland	200	200	400	363	37
	Vest-Grønland	-	200	200	-	-
Blåkveite	Øst-Grønland	650	1.050	1.700	1.444	256
	Vest-Grønland	700	1.200	1.900	1.904	-4
Uer	Øst-Grønland	2.000 ¹	-	2.000	1.366	634
Isgalt	Øst-Grønland	650	-	650	-	650
	Vest-Grønland	1.200	-	1.200	-	1.200

Blåkveite

Fiskesalg	Område	Redskap	Kvote	Fangst	Rest-kvote
Blåkveite	Vest-Grønland	Trål	1.615	1.609	6
	Vest-Grønland	Line	285	295	-10
Blåkveite	Øst-Grønland	Trål	567	327	240
	Øst-Grønland	Line	1.133	1.117	16

¹ Inkl. 1.000 tonn fra NEAFC

Utviklingen i fisket

a) Kveite

Kveitefisket ble tildelt linefartøyene og regulert med fartøykvoter. I utgangspunktet hadde hvert fartøy en fartøykvote på 50 kveite på Øst-Grønland og 100 tonn kveite på Vest-Grønland. Med virkning fra 6. september opphevet Fiskeridirektøren fartøykvotene i fisket etter kveite ved Øst-Grønland, og innførte fritt fiske innenfor gjenværende del av totalkvoten. Den 21. november gjenstår fortsatt 37 tonn kveite ved Øst-Grønland. Ved Vest-Grønland har kvoten ikke blitt benyttet i 1996.

b) Blåkveite

Den norske kvoten på 1.700 tonn blåkveite ved Øst-Grønland ble i 1996 fordelt med 1.133 tonn til garn- og linefartøy og 567 tonn til torsketrålene. Gruppekvoten på 567 tonn til trålerne ble fordelt på de 5 fartøyene med 113 tonn rund vekt på hver. Utvelgelsen skjedde ved loddtrekning. Tilsvarende gjaldt for de 8 utvalgte garn- og linefartøy, noe som gav en fartøykvote på 141,5 tonn blåkveite rund vekt.

Ved Øst-Grønland har linefartøyene har fisket 1.117 tonn blåkveite ved av sin kvote på 1.133 tonn, mens trålerne har fisket 242 tonn av sin kvote på 567 tonn. Samlet gjenstår det 356 tonn av den norske kvoten av blåkveite ved Øst-Grønland, og det er usikkert om den vil bli utnyttet.

Blåkveitekvoten på Vest-Grønland på 1.900 tonn ble fordelt med 285 tonn til garn- og linefartøyene og 1.615 tonn til trålerne. Gruppekvoten for garn- og linefartøyene ble fordelt på to fartøy etter loddtrekning. De to fartøyene fikk en fartøykvote på 142, 5 tonn blåkveite rund vekt.

Gruppekvoten på 1.615 tonn til trålerne ble fordelt på de 5 fartøyene med 323 tonn rund vekt på hvert fartøy.

Det var på forhånd knyttet en viss usikkerhet til linefisket etter blåkveite ved Vest-Grønland, med de to linefartøyene hadde ingen problemer med å ta sine kvoter. Av trålkvoten gjenstår nå knappe 381 tonn, og det er usikkert om dette kvantum vil bli fisket.

Fisket i 1997

Kvoteforhandlinger med Grønland vil ikke bli gjennomført før i løpet av januar 1997. Det er derfor ikke klarlagt hvilke kvoter en vil få til disposisjon neste år.

Når det gjelder blåkveite, vil de regler grønlandske myndigheter fastsetter for utøvelsen av det norske fisket i 1997 få betydning for hvilke kvoter norske fartøy har mulighet for å utnytte. Videre legger en til grunn at grønlandske myndigheter vil gjøre tilsvarende redskapsbegrensninger og begrensninger i antall fartøy som inneværende år. En må kunne påregne at Norge via EU kan forvente å få til disposisjon kvoter i tilnærmet samme størrelsesorden som i år.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av at fisket reguleres på en måte som gjør det lønnsomt for fartøygruppene å utnytte de disponible kvotene ved Grønland. Fiskeridirektøren vil også neste år tilrå at fisket for såvidt gjelder Øst-Grønland primært forbeholdes linefartøy. Men at det også i 1997, på bakgrunn av siste års og tidligere års erfaringer, åpnes for at trålerne kan utnytte kvotene ved Øst-Grønland, dersom utviklingen i fisket for linefartøyene skulle tilsi dette.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av at kvoteforhandlinger med Grønland ennå ikke er gjennomført foreslå følgende:

Regulering av fiske ved Grønland gjennomføres ved at det fastsettes frist for påmelding. Hvis interessen for deltakelse er større enn kvotegrunnlaget gir rom for, foretas utvelgelse ved loddtrekning. De uttrukne fartøy gis en kort utseilingsfrist. Videre gis Fiskeridirektoratet i samråd med Norges Fiskarlag anledning til å utforme forslag til de aktuelle reguleringer etter at forhandlingsresultatet foreligger.

Gullestad viste til at forhandlingene med Grønland ikke var gjennomført og at derfor kvotene ennå ikke var fastsatt

Han refererte deretter forslaget i saksdokumentene om at Fiskeridirektoratet i samråd med Fiskarlaget ga en tilråding når forhandlingsresultatet forelå.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Elling Lorentsen, 73 54 58 71
\\n1001\off\office\brevidep.gr.land97.doc

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 Dep.

0032 OSLO

04.12.96

EL
Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 1997

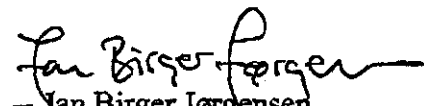
Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 2. - 5. desember 1997 diskutert reguleringen av fisket etter bunnfisk ved Grønland i 1997 og fattet følgende vedtak:

«Med bakgrunn i at det ikke foreligger en kvoteavtale mellom Grønland og Norge for 1997, kan Norges Fiskarlag ikke tilrå et detaljert reguleringsopplegg for fisket etter bunnfisk ved Grønland i 1997.

De erfaringer en har fra tidligere års regulering av fisket etter bunnfisk tilsier at det i 1997 bør foretas en nøye oppfølging av kvantumsutviklingen innen de forskjellige artene og dersom det er behov for justeringer, bør disse foretas mens flåten er i fiske ved Grønland. For øvrig bør hovedprinsippene for fisket, slik disse har vært i 1996, følges også i 1997.

Norges Fiskarlag vil komme tilbake til detaljene i reguleringsopplegget så snart kvoteavtalen for 1997 foreligger.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fiskeridirektoratet
Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV RINGNOTGRUPPENS DIREKTE FISKE ETTER KOLMULE I 1997.

Peter Gullestad viste til saksdokumentet der det heter:

1. INNLEDNING.

Kolmuleflåtens¹ fiske etter kolmule har frem til nå foregått som et fritt fiske innenfor norske kvoter i henholdsvis EU- og Færøy-sonen. I Vedlegg 1, tabell 1, foreligger en oversikt over norske kolmulekvoter i EU- og Færøy-sonen i perioden fra 1979 og frem til og med 1996. I tillegg til de kvotebelagte fiskeriene i EU- og Færøy-sonen har også den norske kolmuleflåten fisket kolmule i internasjonalt farvann vest av de britiske øyene. Vedlegg 1, tabell 2, gir en oversikt over kolmuleflåtens fangster i internasjonalt farvann i perioden fra 1990 og frem til og med 1996. Den norske kolmuleflåten har derimot ikke funnet det interessant å drive kolmulefiske i Norges økonomiske sone (NØS) eller i internasjonalt farvann i Norskehavet.

Bakgrunnen for at fisket etter kolmule har vært fritt innenfor norske kvoter i EU- og Færøy-sonen er at en hittil ikke har ansett det som nødvendig å regulere dette fisket. Denne oppfatningen har vært basert på at fangstmulighetene for kolmule har vært så store at fisket i EU- og Færøy-sonen i de fleste årene ikke har vært stoppet.

Fangstutviklingen i 1996 viste på et tidlig tidspunkt at kvoten i EU-sonen etter all sannsynlighet ikke ville være tilstrekkelig til at fisket kunne vare frem til sesongslutt. Årsaken til den uvanlig sterke fangstutviklingen var de gode fangstforholdene på grunn av lite værhindring.

Den uvanlig gode fangstutviklingen resulterte i at Fiskebåtredernes Forbund (FF) 25. mars 1996 oversendte Fiskeridirektoret et forslag til et mer detaljert reguleringsopplegg for fiske i EU-sonen for siste del av sesongen. Forslaget fra FF hadde følgende hovedelementer; maksimalkvoter differensiert i ulike grupper basert på godkjent lastekapasitet, overreguleringsgrad på 25 %, iverksettelse 1. april og refordeling 15. april.

Fiskeridirektøren fant ikke å kunne gå inn for et så omfattende reguleringsopplegg midt i sesongen som foreslått av FF, men for å imøtekomme næringens ønske om regulering av kolmulefisket i EU-sonen i 1996 utarbeidet Fiskeridirektoratet et forslag som i korthet gikk ut på at samtlige deltagende fartøy skulle reguleres med lik maksimalkvote. Dette forslaget fikk ikke tilslutning av Fiskeridepartementet fordi en ikke ønsket å endre reguleringsopplegget midt i sesongen.

I følge Fiskeridirektoratets sluttseddelstatistikk gav årets kolmulefiske et totalkvantum på 337.549 tonn. Dette er det største kvantumet fisket noensinne av den norske kolmuleflåten. Innmeldt kvantum fra fartøyene til Norges Sildesalgslag ligger en del lavere enn utlosset og sluttseddeført kvantum. Både kvoten i EU-sonen på 249.000 tonn og i færøysk sone på 27.000 tonn ble vesentlig overfisket.

¹ Kolmuleflåten består i dag av 42 fartøy som har kolmulekonsesjon. I praksis er dette kun ringnotfartøy. Dette er bakgrunnen for at en omtaler fisket som ringnotgruppens direkte fiske etter kolmule. I tillegg til ringnotgruppens direkte fiske etter kolmule fiskes det også kolmule av andre norske fartøy i industrifisket (øyepål/kolmule) i Nordsjøen. Denne reguleringen omfatter ikke disse fartøyene.

Kolmulefisket i 1996 har vist at ved gode fangstforhold har den norske kolmuleflåten en samlet kapasitet som langt overskrider tilgjengelige ressurser. Dette aksentuerer behovet for et mer detaljert reguleringsopplegg for kolmulefisket.

2. HISTORIKK.

Fisket etter kolmule kom for alvor i gang på slutten av 1970-tallet. De samlede årlige kolmulefangstene for alle nasjoner økte fra omlag 15.000 tonn i 1973 til nærmere 1.100.000 tonn i både 1979 og 1980. Fangstene i 1979 og 1980 er de største kolmulekvanta som noen gang er registrert. I 1979 og 1980 var Sovjetunionen det store fangstlandet med omlag 690.000 tonn i 1979 og vel 765.000 tonn i 1980.

Det meste av fangstene blir tatt i et direkte trålfiske enten i gyteområdene eller i områder kolmulen befinner seg etter gyting (ICES-områdene Vb, VIa,b og VIIb,c). Men det blir også drevet et direkte trålfiske i Norskehavet (ICES-områdene I, II, Va, XIVa,b). I tillegg tas kolmule i trålfiske etter industrifisk (øyepål, kolmule) i Nordsjøen og Skagerrak (ICES-områdene IV og IIIa).

Kolmulefangstene for alle nasjoner har i løpet av de siste ti årene variert mellom 340.000 tonn og 790.000 tonn i de ovennevnte områdene, mens fangstene i de sydlige områdene (ICES-områdene VII d,e og g-k, VIII, IX) har vært stabil rundt 30.000 tonn.

Den norske kolmuleflåtens fiske etter kolmule har tradisjonelt funnet sted i farvannene vest av 4°V (ICES-områdene Vb, VI og VII), se Vedlegg 2, tabell 3. Enkelte år har det imidlertid også blitt fisket noe kolmule i de nordvestlige deler av Nordsjøen (ICES-område IVa).

Vanligvis starter det norske kolmulefisket på de sydlige feltene vest av de britiske øyene i januar/februar i EU-farvann og til dels i internasjonalt farvann. Senere i sesongen flytter fisket seg tradisjonelt nord- og nordvestover og avsluttes i april/mai i færøysk sone og/eller i de nordvestlige deler Nordsjøen. Den norske ringnotgruppens fiske etter kolmule er med andre ord et sesongfiskeri i årets 3-5 første måneder.

Det norske kolmulefisket kom også i gang for alvor på slutten av 1970-tallet. Fangstene økte fra noen tusen på midten av 1970-tallet til vel 220.000 tonn i 1979. På 1980-tallet varierte fangstene fra omlag 135.000 tonn i 1980 til 280.000 tonn i 1986. Gjennomsnittet for tiårsperioden 1980 til 1989 var på vel 205.000 tonn.

I Vedlegg 2, tabell 1-6, er det for perioden 1990 til 1996 presentert oversikter over; de norske ringnotfartøyers kolmulefangster (tabell 1), hjemstedsfylke til de deltagende fartøyene (tabell 2), kolmulefangstene fordelt på ICES-områder (tabell 3), kolmulefangstene fordelt etter fartøyets hjemstedsfylke (tabell 4), verdien av kolmulefangstene etter hjemstedsfylke (tabell 5) og kolmulelandingene fordelt på fylker (tabell 6).

3. RESSURSGRUNNLAGET.

Kolmulen som har utbredelse i Nordatlanten, fra Barentshavet i nord til Gibraltar i sør blir behandlet som en bestand. Tidligere opererte forskerne imidlertid med en to-deling; en liten sydlig bestand og en stor nordlig bestand. Siden det ikke har vært mulig å påvise vesentlige genetiske forskjeller mellom fisk fra ulike deler av utbredelsesområdet har forskerne valgt å behandle kolmule som en bestand.

Størrelsen på bestanden er noe usikker. Målinger har imidlertid vist at 1989-årsklassen er sterk og at 1994- og 1995 årsklassene er sterke. At 1995-årsklassen er sterk kunne en registrere som følge av de betydelige norske landingene av 0-gruppe kolmule høsten 1995 og av 1-gruppe kolmule i 1996 i industrifisket i Nordsjøen. De relativt store landingene av 0-gruppe kolmule i høst tyder på at også 1996 årsklassen er sterk.

Tradisjonelt anbefaler forskerne en "føre var" TAC for kolmule. Anbefalingen har vært basert på en "status quo" prediksjon av fiskedødeligheten. Kolmule er en av de bestandene som forvaltes av NEAFC. Det er enighet om en totalkvote på 650.000 tonn, men det er ikke oppnådd enighet om en fordeling av denne kvoten på land. Kolmulens sonetilhørighet har vært diskutert innenfor NEAFC. I praksis har de landene med utbredelse av kolmule i sine respektive soner, enten fastsatt autonome kolmulekvoter for egne farvann (EU), eller begrenset tredjelands fiske etter kolmule i egen sone (Norge, Færøyene).

Som en konsekvens av mangel på internasjonalt avtalte kvoter for kolmule, fastsetter de stater som har utbredelse av kolmule i egen sone, kvoter som langt overskrider forskernes anbefalinger. Dette kan illustreres ved situasjonen i 1996. For 1996 var forskernes "føre var" TAC på 500.000 tonn, mens NEAFC fastsatt en totalkvote på 650.000 tonn. I 1996 fastsatte EU en kvote på 90.000 tonn for Nordsjøen og en kvote på 340.000 tonn for området vest av de britiske øyene. I tillegg fastsatte EU autonome kvoter for andre områder (ICES-områdene VIII, IX, X og CECAF (EU-farvann) på tilsammen 82.500 tonn. Færøyene tildelte Russland en kvote på 100.000 tonn (inkludert bifangster av makrell og sild), EU en kvote på 25.000 tonn og Norge en kvote på 27.000 tonn. Norge tildelte Russland en kvote på 50.000 tonn, Færøyene en kvote på 11.000 tonn, Polen en kvote på 8.000 tonn og EU en kvote på 1.000 tonn. Totalt summerer disse kvotene seg til 734.500 tonn. I tillegg foregår det også kvotebytte av industrifisk, blant annet mellom Norge og EU, der også kolmule inngår.

Det at det tildeles kvoter som langt overskrider forskernes anbefalinger har ikke avstedkommet særlige reaksjoner. Dette skyldes sannsynligvis at de årlige fangstene vanligvis er langt lavere enn de tildelte kvotene og mer i tråd med forskernes anbefalinger. På slutten av 1980 tallet uttrykte imidlertid EU noe misnøye med at Norge tildelte daværende Sovjetunionen relativt store kolmulekvoter i norsk jurisdiksjonsområde. I årene 1986, 1987 og 1988 ble Sovjetunionen årlig tildelt 385.000 tonn kolmule i norske farvann, mens Sovjetunionen ble tildelt 290.000 tonn i 1989 og i 1990. I perioden fra 1991 til 1996 er den russiske (tidligere sovjetiske) kolmulekvoten i Norges økonomiske sone blitt redusert fra 100.000 tonn til 50.000 tonn

4. KVOTESITUASJON OG ANTATT DELTAGELSE I 1997

Den norske kolmulekvoten tildelt av EU gjelder i følgende ICES-områder (EU-farvann); II, IVa, VIa (nord for 56°30'N), VIb, VII (vest av 12 °V). I Vedlegg 3 foreligger et kart over hovedområdene for det norske kolmulefisket.

Av kolmulekvoten i EU-sonen har det tradisjonelt vært adgang til å fiske inntil 40.000 tonn i ICES-område IVa. Innenfor kolmulekvoten i EU-sonen har det også vært adgang til å fiske vassild. Dette har utgjort 9.000 tonn de siste årene.

I realiteten har den norske kolmulekvoten i EU-sonen vært høyere enn det som fremgår av Vedlegg 1, tabell 1. Dette skyldes at Norges tradisjonelle industrikvote i EU-sonen av Nordsjøen på 50.000 tonn er en samlekvote bestående av øyepål, kolmule og tobis. Innenfor denne kvoten har det også vært mulig å fiske inntil 10.000 tonn øyepål/kolmule i ICES-område VIa (nord for 56°30').

Det må kunne legges til grunn at Norges kolmulekvoter i 1997 vil bli fastsatt på omtrent samme nivå som i 1996. Imidlertid vil de endelige kolmulekvotene først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge/EU og Norge/Færøyene har resultert i endelige kvoteavtaler for 1997.

Totalt er det nå 42 fartøy som har kolmulekonsesjon. I tillegg vil ytterligere et fartøy bli aktivisert fra nyttår. Antallet fartøy kan muligens bli redusert som følge av manglende oppfølging av aktivitetskrav.

I 1996 deltok det totalt 36 fartøy i fisket. Denne deltagelsen representerte en økning i deltagelsen på 7 fartøy sammenlignet med de to foregående årene. Fangstene pr. fartøy varierte fra knapt 100 tonn til 23.000 tonn. 14 fartøy fisket mer enn 10.000 tonn kolmule pr. fartøy. Disse 14 fartøyenes samlede fangst representerte omlag to tredjedeler av den samlede norske fangsten av ringnotgruppen i 1996.

En må forvente at antall deltagende fartøy i kolmulefisket i 1997 blir i samme størrelsesorden som i 1996.

5. PÅMELDING OG SISTE DATO FOR UTSEILING.

Fiskeridirektøren forutsetter at påmelding til kolmulefisket gjelder for både fiske i EU- og Færøy-sonen. En vil altså ikke operere med en todelt påmelding, en for hver av de respektive sonene, men én påmelding.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Bergen. Påmeldingsfrist settes til 6. januar 1997.

Bakgrunnen for ønsket om påmelding er å få avklart hvor mange fartøy som har til hensikt å delta i fisket. Selv om påmelding ikke alltid gir et godt bilde på reell deltagelse, kan i det minste krav om påmelding gi Fiskeridirektøren informasjon over hvilke fartøy som med 100 % sikkerhet ikke er aktuelle for fisket.

En tidlig påmeldingsfrist er ønskelig av hensyn til å få fastsatt en kvoteordning relativt tidlig, noe som vil innebære at fartøyene i god tid før sesongstart har kvoter å forholde seg til for hele sesongen.

I forslaget fra FF er det også sagt at fartøy som ønsker å delta i fisket må ha meldt utseiling innen 15. mars 1997. De siste årene har fisket på det sydlige Porcupine-feltet foregått frem til månedsskiftet mars/april. Fisket har da flyttet over til feltene ved St. Kilda. I hovedsak starter kolmuleflåten opp fisket på Porcupinebanken. Det er imidlertid noen få fartøy som i de siste årene bare har fisket på fiskefeltene ved St. Kilda. Dette er i hovedsak fartøy som står i fare for å miste kolmulekonsesjonen som følge av manglende oppfylling av aktivitetskravet. En siste utseilingsdato 15. mars kan derfor ramme noen av disse fartøyene. Ettersom de aller fleste fartøyene starter fisket på Porcupinebanken vil Fiskeridirektøren gå inn for en siste startdato i fisket. Det vil gi oversikt over faktisk deltagelse og et bedre grunnlag for en eventuell refordeling.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i kolmulefisket må ha meldt utseiling til Norges Sildesalgslag, Bergen, senest 15. mars 1997. Dette gjelder enten fartøyet skal fiske i EU-sonen eller i Færøy-sonen.

6. LIKE ELLER DIFFERENSIERTE MAKSIMALKVOTER.

I telefaks av 25. oktober 1996 angående regulering av kolmulefisket, har FF foreslått en kvoteregulering med like maksimalkvoter i 1997, og maksimalkvotene bør overreguleres med 20%. Eventuell refordeling kan foretas etter 15. mars 1997 og i lys av deltagelse, fangstutvikling og behov for å strekke sesongen ut april måned.

Den foreslåtte reguleringsmodellen virker oversiktlig og enkel å forholde seg til. Den innebærer at samtlige påmeldte fartøy, uavhengig av fartøyets størrelse og fangstpotensiale, gis identiske maksimalkvoter. Forslaget innebærer også relativt gode vilkår for sjøprodusenter, da fisket vil kunne holdes i gang så lenge at reguleringsopplegget legger til rette for ombordproduksjon, noe som er en del av intensjonen med forslaget fra FF.

Alternativt til den foreslåtte reguleringsmodellen til FF, kunne en regulere fisket med differensierte maksimalkvoter. En slik modell ville til forskjell fra forslaget til FF innebære at de største fartøyene fikk de største kvotene, mens de minste fartøyene fikk mindre kvoter. En slik modell ville i motsetning til modellen foreslått av FF, etter all sannsynlighet resultere i at det relative styrkeforholdet mellom de enkelte fartøyenes fangster ble mer i samsvar med fangstene de senere årene.

Differensierte maksimalkvoter reiser imidlertid et prinsipielt spørsmål angående hvilke kriterier som skal legges til grunn ved differensiering. Det opereres ikke med konsesjonskapasiter i kolmulekonsesjonssammenheng tilsvarende som for ringnotkonsesjoner. Dette betyr at forvaltningen ikke har formaliserte kriterier for å differensiere kolmuleflåten slik en har for de konsesjonspliktige ringnotfartøyene.

Da det ikke eksisterer formaliserte kriterier kunne en etablere kriterier. For eksempel kunne en differensiere på lengdegrenser, faktisk lastekapasitet basert på største leverte fangst eller bruke konsesjonskapasitetene til de konsesjonspliktige ringnotfartøyene.

Lengdegrensene anses å være et lite egnet kriterium, da et fartøys bredde kan være av like stor betydning for fartøyets lastekapasitet som fartøyets lengde.

I forslaget fra FF til regulering av kolmulefisket i årets sesong la en til grunn godkjent lastekapasitet. Som følge av at en ikke har autorisert informasjon over de enkelte kolmulefartøyenes godkjente lastekapasitet vil imidlertid en slik tilnærming være problematisk. Legger en til grunn konsesjonskapasitetene til de konsesjonspliktige ringnotfartøyene kunne en etablere en differensieringsnøkkel ved å la fartøy med konsesjonskapasitet på 10.000 hl eller mindre få 1 i vektenhet, fartøy med konsesjonskapasitet mellom 10.000 hl og 15.000 hl 1,25 i vektenhet og fartøy med konsesjonskapasitet på 15.000 hl 1,5 i vektenhet.

I diskusjonen om et fartøys lastekapasitet kunne det enkelte fartøys største enkeltfangst av kolmule i en referanseperiode være utgangspunktet. Andre tilnærminger kunne være å legge til grunn fartøyenes fangster i EU-sonen/Færøys-sonen eller totalt fisket kvantum i alle soner/områder i en referanseperiode som kriterium for å innføre differensierte maksimalkvoter.

En alternativ tilnærming til differensierte maksimalkvoter som også er basert på differensiering, er turregulering. Ved en slik regulering kan utgangspunktet være konsesjonskapasitetene til de konsesjonspliktige ringnotfartøyene (slik det var ved reguleringen av loddefisket i farvannene ved Island, Grønland og Jan Mayen på begynnelsen av 1990-tallet). Er kolmulekvoten i EU-sonen på 250.000 tonn og summen av de påmeldte fartøyenes konsesjonskapasitet 50.000 tonn, vil det gi det enkelte fartøy adgang til 6 turer i EU-sonen ved 20 % overregulering. Alternativt kunne utgangspunktet for turregulering vært summen av de påmeldte fartøys største enkeltfangst av kolmule i en referanseperiode, jfr. ovenfor.

Fiskeridirektøren har vurdert alternative reguleringsmodeller for tildeling av fartøykvoter/maksimalkvoter i det direkte kolmulefisket i EU- og Færøys-sonen i 1997. Selv om det kan argumenteres for et differensiert og detaljert reguleringsopplegg er Fiskeridirektørens syn at overregulerte maksimalkvoter i henholdsvis EU- og Færøys-sonen, vil være den enkleste og best tilpassede reguleringsform i 1997.

Mesteparten av ringnotgruppens kolmulefangster blir tatt i EU-sonen. På slutten av kolmulesesongen fiskes det vanligvis også noe kolmule i Færøys-sonen. Omfanget av det norske kolmulefisket i Færøys-sonen er nokså uforutsigbart fra år til år. Fiskeridirektøren legger imidlertid til grunn at det vil bli fisket kolmule i både EU- og Færøys-sonen i 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotgruppens fiske etter kolmule reguleres med like maksimalkvoter, en maksimalkvote for EU-sonen og en maksimalkvote for Færøys-sonen. Maksimalkvotene overreguleres i utgangspunktet med 20 % i både EU- og Færøys-sonen.

Fiskeridirektøren vil fortløpende følge utviklingen i ringnotgruppens kolmulefiske. For å sikre en best mulig tilrettelegging for at kvotene i EU- og Færøys-sonen skal kunne bli oppfisket, kan det derfor bli nødvendig med liberaliseringer av reguleringsopplegget.

Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i både EU- og Færøys-sonen. Eventuell refordeling vil bli vurdert i lys av deltagelse, fangstutvikling og behov for å strekke sesongen ut i april måned.

Videre vil en foreslå at Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere reguleringsbestemmelser, herunder foreta endringer som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvoten i EU-sonen eller kvoten i Færøy-sonen er beregnet oppfisket. Dette gjelder selv om fartøy ikke har fisket maksimalkvoten i EU- eller Færøy-sonen

7. ÅPNINGSDATO.

Med mindre det ikke pr. utgangen av 1996 foreligger en kvoteavtale mellom Norge/EU for 1997 vil kolmulefisket i EU-sonen i prinsippet være åpent fra 2. januar, eventuelt fra det tidspunkt det foreligger en kvoteavtale mellom Norge og EU for 1997. I de siste årene har ikke det norske fisket startet før i månedskiftet januar/februar og da tradisjonalt på Porcupine-bankene. Går en derimot noen år tilbake, startet enkelte norske kolmulefartøy fisket like over nyttår.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 2. januar 1997.

Peter Gullestad viste til at forslaget til regulering var utformet etter en forutgående god dialog med næringen.

Han viste så til Fiskeridirektoratets forslag til regulering, og det var enighet i Reguleringsrådet om at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Bergen, og at påmeldingsfrist settes til 6. januar 1997.

Audun Maråk viste til Fiskeridirektøren forslag om en siste utseilingsdato den 15. mars. Denne datoen var grei for fiske i EU-sonen, men han ønsket 15. april som siste utseilingsdato for fiske i Færøy-sonen.

Thor Wold viste til at Norges Fiskarlag hadde foreslått 1. april.

Audun Maråk mente at dersom en skulle ha to datoer, måtte datoen settes når fiske begynte - ca. 15. april.

Knut Torgnes viste til at noen båter drev med sjølvproduksjon på sild, og at de begynte kolmule sesongen noe senere enn de andre.

Peter Gullestad spurte om det var mulig å fastsette en felles dato.

Audun Maråk mente at det ikke kunne være noe problem med to datoer.

Det var enighet i Reguleringsrådet om 15. mars ved fiske i EU-sonen og 15. april ved fiske i Færøy-sonen som siste utseilingsdato, og at Fiskeridirektøren i samråd med næringen kan endre siste utseilingsdato.

Peter Gullestad refererte sitt forslag om maksimalkvoter i fisket.

Per Lohne mente at en måtte fiske kolmule når den har størst verdi. Den største verdien har den tidlig i året. Med foreslåtte opplegg var han redd for at både kvantum og verdi ville bli redusert. Han sa videre at kolmulen hadde ca. 6-7% fettinnhold i januar mot 0% i mai. Proteininnholdet var også størst tidlig i året.

Audun Maråk var enig i at råstoffet var dårlig i mai. Han mente imidlertid at fiske kunne utvikle seg mot et konsumfiske.

Peter Gullestad sa at siktemålet måtte være at en skulle kunne fiske den norske kvoten. Han hadde imidlertid notert synspunktene fra Per Lohne, men ønsket å regulere fisket som foreslått dersom det kunne bli enighet om det.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i både EU- og Færøy-sonen, og at en eventuell refordeling vil bli vurdert i lys av deltagelse, fangstutvikling og behov for å strekke sesongen ut i april måned.

Videre var det enighet om at Fiskeridirektøren bør ha hjemmel til å fastsette nærmere reguleringsbestemmelser, herunder foreta slike endringer som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

Det var videre enighet om at Fiskeridirektøren skal kunne stoppe fisket når kvoten i EU-sonen eller kvoten i Færøy-sonen er beregnet oppfisket og at dette gjelder selv om fartøy ikke har fisket maksimalkvoten i EU- eller Færøy-sonen

Det var enighet om å foreslå at fisket åpnes 2. januar 1997.

Jan Birger Jørgensen mente det var en uoverensstemmelse mellom påmeldingsfrist 6. januar og åpning av fisket 2. januar.

Roald Oen viste til at fisket de siste årene ikke har startet opp før i slutten av januar, og at det således ikke var behov for en påmelding før 6. januar.

Thor Wold mente at 6. januar var greit.

Peter Gullestad konstaterte fortsatt enighet om en påmeldingsfrist den 6. januar.

VEDLEGG 1

TABELL 1 Norske kolmulekvoter i EU-sonen og i Færøy-sonen i perioden 1979 til 1996. I tonn.

År	EU-sonen	Færøy-sonen	Sum
1979	125.000	90.000	215.000
1980	125.000	50.000	175.000
1981	120.000	68.000	188.000
1982	140.000	71.000	211.000
1983	180.000	30.000	210.000
1984	190.000	30.000	220.000
1985	200.000	40.000	240.000
1986	250.000	65.000	315.000
1987	260.000	65.000	325.000
1988	250.000	60.000	310.000
1989	215.000	35.000	250.000
1990	203.500	35.000	238.500
1991	155.000	30.000	185.000
1992	155.000	28.000	183.000
1993	205.000	27.000	232.000
1994	205.000	27.000	232.000
1995	225.000	27.000	252.000
1996	249.000	27.000	276.000

I tillegg til å fiske på de norske kolmulekvotene i EU-sonen og i Færøy-sonen har den norske kolmuleflåten også fisket kolmule i internasjonalt farvann. På grunn av uklarheter med hensyn til delelinjen mellom EU-sonen og internasjonalt farvann er det noe usikkerhet knyttet til hvilke årlige kvantum norske fartøy har fisket i internasjonalt farvann. I tabell 2 nedenunder går det frem hvilke kvanta som er rapportert fisket i internasjonalt farvann i perioden 1990 til 1996.

*TABELL 2 Norske kolmulefangster i internasjonalt farvann. Avrundet til nærmeste 100 tonn.
Kilde: Norges Sildesalgslag.*

År	Internasjonalt farvann
1990	50.400
1991	6.400
1992	4.300
1993	34.300
1994	35.000
1995	47.000
1996	26.600

VEDLEGG 2

TABELL 1 Norske ringnotfartøyers kolmulefangster og antall deltagende fartøy i årene 1990 - 1996.

År	Kvantum (i tonn)	Deltagelse
1990	281.192	44
1991	118.438	32
1992	154.514	31
1993	199.981	30
1994	226.235	29
1995	261.362	29
1996	337.549	36

TABELL 2 Hjemstedsfylke for de norske ringnotfartøyene som deltok i fisket etter kolmule i årene 1990 - 1996.

År/ Fylke	F	T	N	NT	ST	M	SF	H	R	TOTAL
1990	1	1	-	1	1	24	1	13	2	44
1991	-	1	1	-	-	18	1	10	1	32
1992	-	1	2	1	-	14	-	12	1	31
1993	-	1	3	-	-	14	-	12	-	30
1994	-	1	1	-	1	13	-	13	-	29
1995	-	1	1	-	-	13	-	13	1	29
1996	1	1	2	-	1	15	1	14	1	36

TABELL 3 Norske ringnotfartøyers kolmulefangster fordelt på ICES-område i årene 1990 - 1996. I tonn.

År/ Område	IIa	IVa	Vb	VIa	VIb	VII	TOTAL
1990	566	1.452	19.344	107.267	616	151.947	281.192
1991	100	13.417	495	65.196	-	39.231	118.438
1992	28	14.312	2.541	92.081	808	44.745	154.514
1993	240	3.141	17.031	103.172	799	75.598	199.981
1994	-	5.799	18.846	97.592	2.417	101.581	226.235
1995	-	24.555	6.757	105.960	438	123.651	261.362
1996	144	-	34.856	119.887	-	182.691	337.549

TABELL 4 Norske ringnotfartøyers kolmulefangster etter fartøyets hjemstedsfylke i årene 1990 - 1996. I tonn.

År/ Fylke	F	T	N	NT	ST	M	SF	H	R	TOTAL
1990	832	5.927	-	5.412	721	133.636	1.501	124.301	8.863	281.192
1991	-	909	1.971	-	-	63.768	410	47.991	3.390	118.438
1992	-	4.063	7.717	927	-	73.149	-	64.569	4.089	154.514
1993	-	4.508	7.423	-	-	94.799	-	93.252	-	199.981
1994	-	5.912	6.492	-	1.819	102.939	-	109.073	-	226.235
1995	-	8.133	6.741	-	-	114.471	-	125.455	6.562	261.362
1996	618	9.870	9.121	-	1.992	148.586	624	159.118	7.620	337.549

TABELL 5 Verdien av norske ringnotfartøyers kolmulefangster etter fartøyets hjemstedsfylke i årene 1990 - 1996. I NOK 1.000.

År/ Fylke	F	T	N	NT	ST	M	SF	H	R	TOTAL
1990	277	3.203	-	2.959	391	78.088	3.179	69.578	4.901	162.576
1991	-	511	897	-	-	37.830	893	25.105	1.675	66.910
1992	-	2.018	4.268	423	-	51.826	-	35.372	2.195	96.102
1993	-	2.037	3.714	-	-	53.281	-	47.213	-	106.244
1994	-	3.547	3.901	-	964	69.002	-	61.387	-	138.801
1995	-	4.879	4.080	-	-	81.159	-	78.268	3.798	172.184
1996	324	5.505	4.980	-	1.058	93.454	2.169	97.144	4.300	208.933

TABELL 6 Norske ringnotfartøyers kolmulelandinger fordelt på fylker i årene 1990 - 1996. I tonn.

År/ Fylke	N	ST	M	SF	H	R	U/U	TOTAL
1990	-	773	81.273	51.616	58.333	87.582	1.615	281.192
1991	-	-	33.095	19.886	18.210	40.333	6.913	118.438
1992	-	-	35.496	20.464	29.053	59.030	10.470	154.514
1993	240	-	40.255	34.783	43.749	61.220	19.734	199.981
1994	-	1.325	61.825	40.855	43.247	54.526	24.457	226.235
1995	-	-	81.419	42.223	51.115	72.862	13.743	261.362
1996	-	-	84.048	52.088	56.202	128.660	16.551	337.549

Følgende forkortelser gjelder i tabellene ovenfor:

F = Finnmark, T = Troms, N = Nordland, NT = Nord-Trøndelag, ST = Sør-Trøndelag, M = Møre og Romsdal, SF = Sogn og Fjordane, H = Hordaland, R = Rogaland og U/U = Utland/Uoppgitt.

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Jan Birger Jørgensen, 73 54 58 68
\\nf100\jbj\office\bnv\bjub-099.doc

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

4. desember 1996
Ark.
JBJ

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER KOLMULE I 1997.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte sak i møte 2.-4. desember d.å. og fattet slikt vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser til utviklingen av ringnotgruppens direkte fiske etter kolmule i EU-sonen og Færøysonen i inneværende år. På bakgrunn av årets erfaringer i dette fisket foreslår Norges Fiskarlag at det fastsettes et reguleringsopplegg for dette fisket i EU-sonen og i Færøysonen innenfor følgende rammer:
2. Fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg på til Norges Sildesalgslag innen 20. desember 1996. Videre må siste utseilingsdato settes til 15. mars 1997 for EU-sonen og 1. april for Færøy-sonen.
3. Etter en helhetsvurdering går Norges Fiskarlag inn for at ringnotgruppens fiske etter kolmule, som en prøveordning for 1997, reguleres med like maksimalkvoter separat for EU-sonen og Færøysonen. Maksimalkvotene bør overreguleres med 20% fra årets start.

Eventuell justering av maksimalkvotene må vurderes i lys av deltagelse, fangstutvikling og behovet for å strekke sesongen ut i april måned.

4. Norges Fiskarlag går inn for at ringnotgruppens fiske etter kolmule åpnes fra 2. januar 1997 i alle områder.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

TELEFAX

Reguleringsrådet
Fiskeridirektoratet

5002 BERGEN

FISKERIDIREKTORATET

04. DES 96

SAKSNR.

75 24/96

DOK.NR.

4

U.O. 8

KARL JOHANS GT. 19 0159 OSLO

TELEFON: 22 42 63 40

TELEFAX: 22 33 59 69

BANKGIRO: 8101.08.30753

POSTGIRO: 0808 2235133

4. desember 1996

VEDR. SAK 20/96 REGULERING AV KOLMULEFISKET

Når det nå dessverre synes å ha blitt nødvendig å regulere dette fisket, bør det gjøres på en måte som sikrer best mulig totalutbytte av fisket.

Kolmule tidlig i sesongen (jan-febr) har langt høyere innhold av fett og protein enn kolmule fangstet sent i sesongen (april-mai). Forskjellen kan utgjøre 10 øre pr kg eller omtrent 20 % av råstoffprisen.

Kolmule er kvantumsmessig det viktigste råstoffslag for sildemelindustrien. Kvaliteten på råstoffet har stadig forbedret seg bl.a. på grunn av at stadig større andel blir tatt tidlig i sesongen, og omtrent 90 % av kolmulen går til beste anvendelse som er LT-mel.

Vi frykter for at det forslag til regulering som Fiskeridirektøren har gitt, vil medføre både mindre totalfangst og lavere kvalitet på råstoffet ved at en større andel blir fangstet senere i sesongen.

Vi mener det er ønskelig med en reguleringsform som gir mulighet for de beste og mest aktive båtene å utfolde seg. Vi tror at det er dette som har vært årsaken til den gode utviklingen både på kvantum og kvalitet når det gjelder kolmule.

Med hilsen

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

Per Lohne

Kopi: Norges Sildesalgslag
Fiskebåtredernes Forbund
Norges Fiskarlag

SAK 21/96

REGULERING AV FISKET ETTER SNABELUER (SEBASTES MENTELLA) I 1997.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

Bestandssituasjonen

ACFM gir følgende status for bestanden :

«Bestanden er beregnet til å være utenfor sikre biologiske minste grenser. Vurderingen er ikke antatt for å være presis, men er et relativt signal på bestandens størrelse. Dette viser at gytebestanden er på et historisk lavnivå. Årsklassene fra 1991 til og med 1993 er beregnet på det laveste nivå noensinne.»

ACFM anbefaler at fangstene blir redusert til minimum. Dette inntil gytebestanden viser en vesentlig økning.

Havforskningsinstituttet gir i brev av 22.11.96 følgende vurdering av bestandssituasjonen:

" Bestandsutrekningane av snabeluer (Sebastes mentella) har dei siste åra vore stabile og vist den same utviklinga av bestanden, og dei kan difor vere meire pålitelege enn det ACFM meiner. Bestanden er på eit lavmål, og det vil ta lang tid å byggje han opp igjen, sjølv med sterkt reduserte fangstar. Eit par brukbare årsklassar gjev likevel von om at det kan gå an. HI sitt råd vil vere at det ikkje blir tillatt med direkte fiske, og at ein vurderer tiltak som på sikt kan føre til ei gjenoppbygging av bestanden".

Havforskningsinstituttet har i tilknytning til brevet av 22.11.96 lagt ved et notat som HI utarbeidet til fiskeriforhandlingene med Russland. I notatet foreslår HI konkrete reguleringsiltak som hver for seg eller i sum vil kunne medføre at beskatningen av snabeluer reduseres med det formål å gjenoppbygge bestanden på sikt.

Reguleringstiltak

Etter Fiskeridirektørens vurdering er det nå nødvendig å iverksette reguleringstiltak som reflekterer den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer.

Hovedmålsettingen vil være å redusere fisket av snabeluer så mye som praktisk mulig. En forutsetning for å få dette til er at reguleringene gjelder all uer slik at en unngår problemet med riktig identifisering av uerart. Samtidig skal reguleringene ha som mål å «treffe»

snabelueren, og i så liten grad som mulig vanlig uer.

Situasjonen for snabeluer ble også tatt opp i den norsk-russiske fiskerikommisjon som avholdt møte i Tromsø i dagene 11.-15. november 1996. Partene ble her enige om å regulere fisket etter snabeluer strengere. Russland fikk tildelt en kvote på 2.000 tonn mot 6.000 tonn i 1996.

Tildelingen til Russland var basert på en vitenskapelig vurdering, der formålet var å ikke ødelegge tidsserien som gjelder fangst pr. enhet innsats hvor russerne har en lang tidsserie. For dette formål fikk også Russland beholde adgangen til et direkte trålfiske etter snabeluer med en maskevidde på ikke mindre enn 100 mm i den såkalte "uerboksen" i NØS.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av anbefalingene fra Havforskningsinstituttet foreslå at det iverksettes en regulering av uerfisket nord for N 70°00'. Fiskeridirektøren har i reguleringsforslaget vektlagt at vernetiltaket for snabeluer i minst mulig utstrekning skal ramme fisket etter andre arter. Fiskeridirektøren er innforstått med at det også vil kunne foregå et fiske etter snabeluer sør for N 70° 00'. Ut fra målsettingen om at en regulering av fisket etter snabeluer ikke skal ramme annet fiske i større utstrekning enn nødvendig for en effektiv regulering av snabeluer, vil det måtte innhentes og utarbeides et bredere grunnlagsmateriale enn det som nå foreligger før det kan foreslås reguleringstiltak sør for N 70°00'.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det settes forbud mot et direkte fiske etter uer i NØS og i fiskevernsonen ved Svalbard nord og vest for en linje mellom følgende punkter:

A) N 70°00' E 005°21' (Yttergrensen for NØS)

B) N 70°00' E 017°30'

C) N 73°30' E 018°00'

D) N 73°30' E 35°56' (Yttergrense NØS)

Fiskeridirektøren vil videre foreslå at det ved fiske etter andre fiskeslag i ovennevnte område skal bifangsten av uer ikke overstige 25% regnet i vekt av hele fangsten i det enkelte hal.

Fiskeridirektøren vil med bakgrunn i anbefalingene fra Havforskningsinstituttet vurdere ytterlige reguleringstiltak. Dette kan imidlertid ikke skje før det er innhentet og utarbeidet et bredere grunnlagsmateriale.

Gullestad ga ordet til havforskerne for orientering.

Jakobsen viste til at det nå hadde vært klart i noen år at bestanden stod i ferd med å bli sterkt nedfisket. Bestanden var i dag på et lavmål. Det siste toktet hadde knapt registret yngel. På dette grunnlag var det klare behov for å iverksette strenge regulerings tiltak. Dette innebar at snabeluer kun burde tas som nødvendig bifangst. Han viste til at uer var en svært sentvoksende art og at det derfor tok lang tid å bygge opp bestanden selv ved totalstopp i fisket. Når det gjaldt bestanden av vanlig uer var det ikke indikasjoner på at bestanden var truet.

Remøy viste til at det foreslåtte ville innebære en dramatisk endring. Han sa det ville medføre en total stengning av hele området i kanten hvor uer enten opptrer fullt ut, eller ikke som innblanding i det hele tatt. Han viste til at uttaket i fritt fiske lå på ca. 6 000 tonn i løpet av et år. Dette hadde inneværende år sannsynlig vært noe lavere. Han sa videre at ACFM fra 1993 og fremover hadde angitt usikre prognoser for bestanden. Han var på den bakgrunn uforstående til at et uttak på 6 000 tonn innebar en fare for bestanden.

Jakobsen var enig i at tallene var usikre, men han hevdet at en godt kunne komme med 100% og likevel konstatere at bestanden var meget lav og at det forelå dårlig rekruttering. Det var derfor påkrevd med tiltak for å oppnå vekst i bestanden. Han konkluderte med at bestanden var nedfisket og at det foreslåtte tiltak bare var et av flere mulige.

Remøy hevdet at havforskerne hadde sagt at torsken konsumerte mellom 250 og 500 000 tonn uer hvert år.

Jakobsen sa at han var fremmed for så store tall.

Maråk viste til at tallene fremkom i ressursoversikten for 1990. Han sa videre at uttaket av uer de siste årene hadde vært meget beskjedent i forhold til slike tallstørrelser. Han hadde også vanskelig for å se begrunnelsen for det foreslåtte tiltak.

Jakobsen svarte at han tok i seg tallene. Han sa at det ikke var påstått at det norske fisket var årsaken til bestands situasjonen. Han viste til at russerne for ca. 20 år siden hadde fangster i størrelsesorden 250 000 tonn. Han konkluderte med at det fra forvaltningens side kun var mulig å regulere fisket og ikke konsum som følge av andre arters matbehov.

Maråk påstod at fisket ikke hadde noen betydning på basis av de foreliggende tall. Han mente derfor at dette måtte utredes på nytt i samarbeid mellom næringen og Havforskningsinstituttet.

Lerbukt viste til at ueren var svært sentvoksende og reke trål hadde tatt ut betydelig mengde yngel før ristpåbudet.

Gullestad konstaterer at det forelå klare synspunkt, men at det etter hans oppfatning dreide seg om å iverksette tiltak for å beskytte en bestand som i lang tid hadde vært utenfor en bærekraftig utvikling. Han mente at dette fremkom ved at fisket var svært begrenset, og konkluderte med at skulle bestanden vokse, måtte den få fred. Han kunne derfor ikke gå inn for en strategi som gikk ut på å fortsette fisket som før. Han anså ikke at rist i rekestrål var egnet til å løse problemet. Han viste til at en strengere beskyttelse av ueryngelen ville utradert rekefisket. Det var derfor påkrevd å vurdere metoder for å beskytte en større del av den minste yngelen. Han pekte også på at saken fort kunne få internasjonalt fokus og derved negativ publisitet.

På bakgrunn av dette fastholdt han sitt forslag.

Remøy sa at med den holdningen Fiskeridirektøren inntok hadde det ingen hensikt å fortsette diskusjonen. Han hevdet også at inntil 25% bifangst av uer var til ingen nytte.

Domstein sa at han hadde vanskelig for å forstå at et lite fiskeri skulle utradere bestanden. Han mente derfor at det burde være mulig å fastsette en kvote.

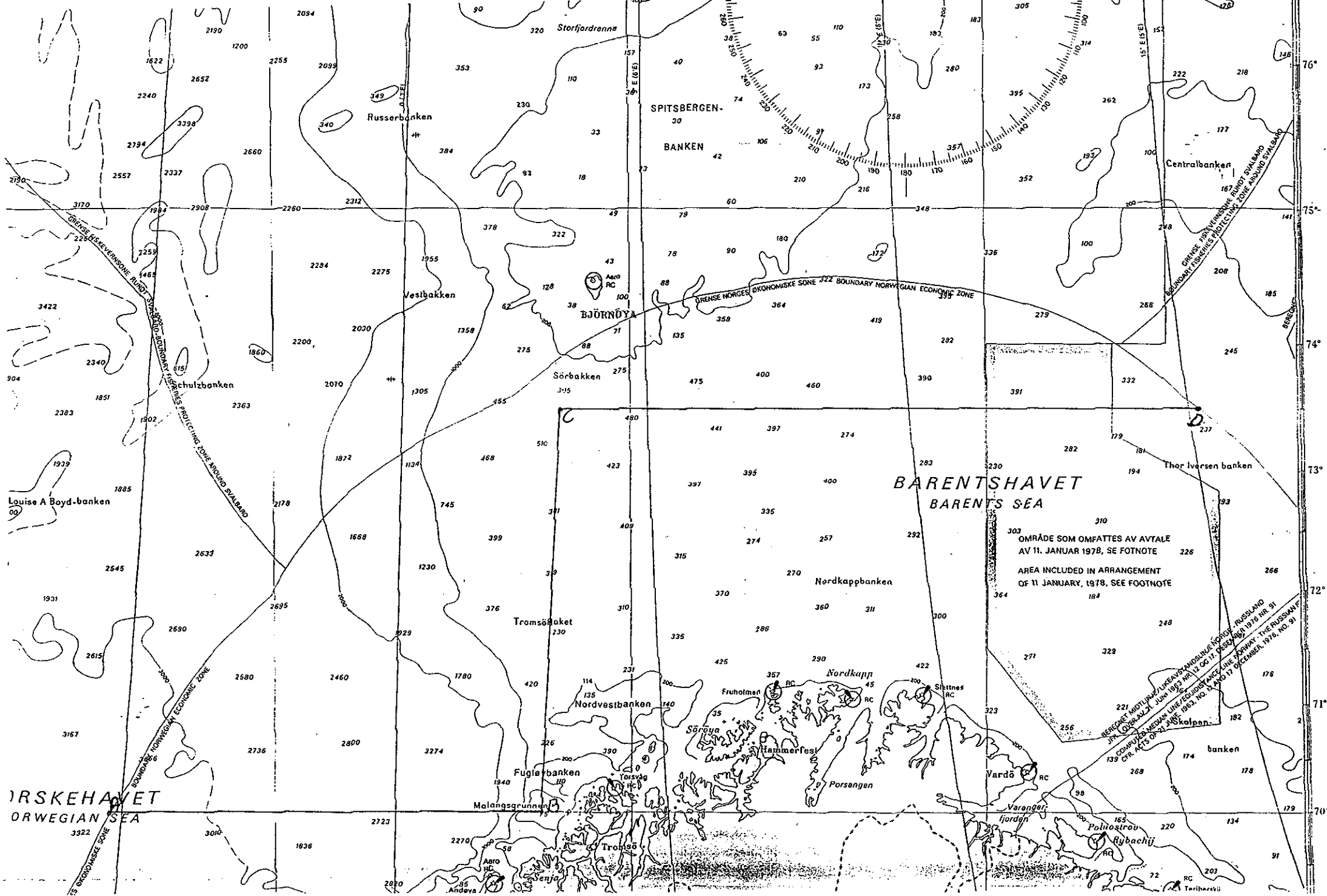
Gullestad viste til at det ikke var slutt på uer, men kun problemer for arten snabeluer. Han viste til at næringen i det lange løp ville være tjent med at en iverksatte tiltak.

Han tok deretter forslaget til avstemning.

4 representanter (Gullestad, Wåge, Degree og Jakobsen) stemte for Fiskeridirektøren forslag.

9 representanter (Jørgensen, S. Olsen, G. Olsen, Remøy, Lerbukt, Storås, Dahl, Domstein og Krüger) stemte imot.

1 representant (Trollvik) var ikke til stede ved avstemningen.

ØRSKEHAVET
NORWEGIAN SEA

BARENTSHAVET
BARENTS SEA

OMRÅDE SOM OMFATTES AV AVTALE
AV 11. JANUAR 1978, SE FOTNOTE
AREA INCLUDED IN ARRANGEMENT
OF 11 JANUARY, 1978, SEE FOOTNOTE

BARENTS HAVET (BARENTS SEA) - RUSSELAND (RUSSIA) - AVTALE AV 11. JANUAR 1978, SE FOTNOTE
BARENTS HAVET (BARENTS SEA) - RUSSELAND (RUSSIA) - AVTALE AV 11. JANUAR 1978, SE FOTNOTE
BARENTS HAVET (BARENTS SEA) - RUSSELAND (RUSSIA) - AVTALE AV 11. JANUAR 1978, SE FOTNOTE

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET
INSTITUTE OF MARINE RESEARCH
FISKERIDIREKTORATET

Fiskeridirektoratet
Juridisk Kontor

HER

ADMM	
22. NOV 96	
SAKSNR.	DOK.NR.
5092/96	1
U.O. 3	

Deres ref.: 21.11.96/LP/th (telefax) Our ref.: 96/752/TJ/kn Bergen, 22.11.1996
Your ref.: Our ref.:

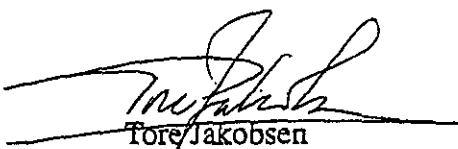
**VURDERING AV BESTANDSSITUASJON OG MOGELEGE REGULERINGAR AV
SNABELUER (*Sebastes mentella*).**

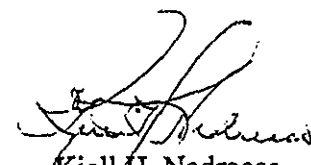
Viser til telefax frå dykk datert 21.11.96 der de ber Havforskningsinstituttet (HI) om ei vurdering av bestandssituasjonen og ei vurdering av mogelege reguleringstiltak.

Bestandsutrekningane av snabeluer (*Sebastes mentella*) har dei siste åra vore stabile og vist den same utviklinga av bestanden, og dei kan difor vere meire pålitelege enn det ACFM meiner. Bestanden er på eit lavmål, og det vil ta lang tid å byggje han opp igjen, sjølv med sterkt reduserte fangstar. Eit par brukbare årsklassar gjev likevel von om at det kan gå an. HI sitt råd vil vere at det ikkje blir tillatt med direkte fiske, og at ein vurderer tiltak som på sikt kan føre til ei gjenoppbygging av bestanden.

Vi legg ved eit notat som vart utarbeida til fiskeriforhandlingane med Russland, men ikkje lagt fram. Dersom bifangstreglar blir vurdert innanfor det føreslegne stengte området, vil ein nok kunne danne seg eit realistisk bilete på det ved å analysere tidlegare bifangstar av uer ved hysefiske innanfor dei aktuelle lokasjonane. Innføring av sorteringsrist med høveleg spilavstand må også takast med i slike vurderingar.

Med helsing

Tore Jakobsen
seksjonsleiar

Kjell H. Nedreaas
prosjektleiar

Vedlegg %.

Hovedkontor/Head office: Tel: (+47) 55 23 85 00
Nordnesgaten 50 Faks: (+47) 55 23 85 31
P. b. 1870 Nordnes Telex: 42297 ocean n
N-5024 Bergen
Norway

Postgiro nr./Postal account: 0801.50.52857
Bankgiro nr./Bank account: 6501.05.63776
Enhetsregisternr. 971 349 077

Senter/Dept.:
Saksbeh./Handled by:
Adresse/Address:
Tel:
Faks:
E-mail:

Vedlegg

MOGELEGE REGULERINGAR AV SNABELUER (SEBASTES MENTELLA).

Hovudmålsetnaden vil vere å redusere fisket av snabeluer (*Sebastes mentella*) så mykje som praktisk mogeleg.

Ein føresetnad for å få dette til er at reguleringane skal gjelde for all uer slik at ein unngår problemet med riktig identifisering av uerart, men at reguleringane samstundes skal ha som mål å «treffe» snabelueren, og i så liten grad som mogeleg vanleg uer (*S. marinus*).

Vi må unngå at visse alders-/storleiksgrupper av uer blir unnateke regulering. Med andre ord, vi må verne både ungfisk og vaksen/kjønnsmoden fisk. Dette vil medføre at alle fiskeri som beskattar uer (snabeluer) må vere med å ta sin del av gjenoppbygginga.

Under ovanfor nemnte føresetnader vil eg føreslå at følgjande reguleringsformer blir diskutert og vurdert:

1. Innføre kriterium for max. lovleg innblanding av uer i rekefisket. Dette må gjelde alle storleikar av uer.

2. Dagens lovlege bruk av 100 mm maskevidde i fiske etter snabeluer i Svalbard-sona og i eit avgrensa område i NØS må opphevast. Dette vil i seg sjølv redusere fangsten av snabeluer nord for ca. N72-N72 30' p.g.a. mindre storleik på snabeluer her. Dette vil også føre til eins lovleg maskevidde på 135 mm i heile NØS nord for N64 og i Svalbardsona, og føre til enklare kontroll for bl.a. Kystvakta. Dersom sorteringsrist blir påbudt med same og tilstrekkeleg spilavstand over heile området bør dette takast med i vurderinga.

3. Det norske fisket etter snabeluer føregår hovudsakleg sør for N72. Dersom vi går for ei geografisk stenging, vil mitt forslag vere:

Alt fiske etter uer nord for N73 30' blir forbode. Bifangstreglar.

Mellom N73 30' og N63 30' føreslår eg ei stenging utanfor (dvs. vest-nordvest for) ei rett line mellom følgjande punkt:

N73 30', E18 00'
N70 00', E18 00'
N70 00', E17 30'
N69 30', E16 00'
N69 00', E14 00'
N68 30', E12 00'
N68 20', E11 00'
N67 20', E09 10'
N66 45', E08 00'
N66 30', E07 07'
N66 00', E06 22'
N65 40', E06 00'
N65 20', E06 00'
N65 20', E06 30'
N64 30', E06 30'
N64 30', E06 00'
N63 30', E06 00'

Storegga vil vere open fordi (så godt som) ingen snabeluer kan fiskast her.

Vi bør så ha eit nytt stengt område utanfor ei line mellom
N62 30', E03 00'
og
der N62 10' kryssar grensa til Britisk Økonomisk Sone.

Biologisk sett kunne vi gjort dette enklare ved å seie at alt uerfiske djupare enn 400 meter blir forbode. Dette vil eg imidlertid tru (med erfaring frå blåkveite) blir for vanskeleg for dei som skal kontrollere.

Eg innser at det innanfor det føreslegne stengte området også kan vere fiskeområde for vanleg uer. Med meir arbeid og kontakt med fiskarorganisasjonane kan nok dette gjerast endå meir presist. Likevel, eg har etter bl.a. etter intern diskusjon ved HI vurdert signalene dithen at ein viss reduksjon i fisket etter vanleg uer vil vere fordelaktig.

Det som gjenstår er om heile eggakanten (ekskl. Storegga) skal stengast fullstendig for alt fiske eller om det skal vere ope for eit hysefiske (mellom N70 30' og N73 00' i perioden januar-april), og evt. gje eit visst rom for at vi i første omgang ikkje har «treft» godt nok med grensedraginga m.o.t. andre «lovlege» artar. Svalbard-sona kan f.eks. ikkje stengast for alt fiske, men her kan det f.eks. vere ein generell bifangstregel av all uer i kvart hal. I NØS må vi derimot prøve å halde det meste av vanleg uer utanfor.

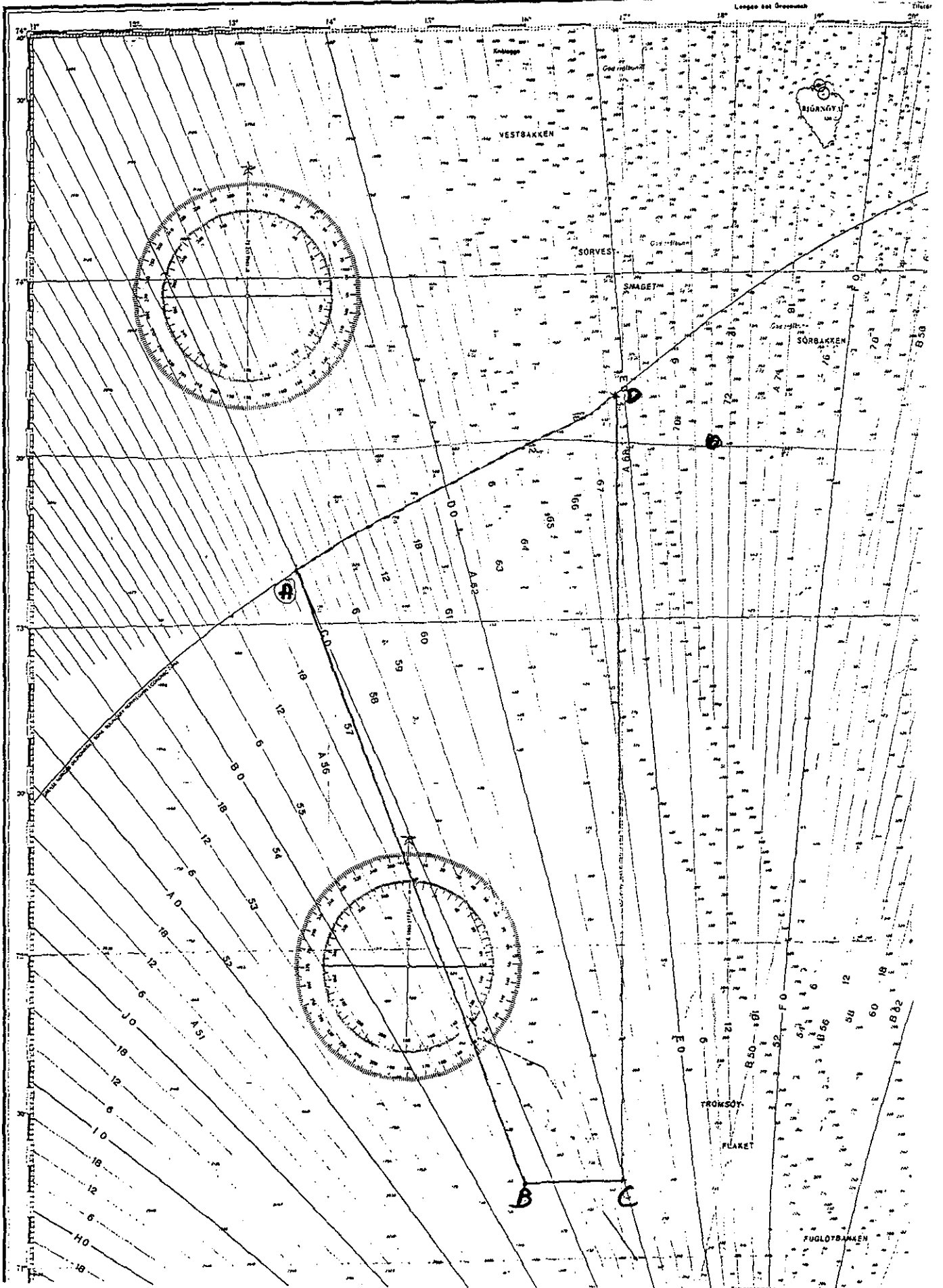
Ein særskild kvote av uer (eks. totalkvote/bifangstkvote, fartøykvote etter påmelding) innanfor det avgrensa området vil vel vere vanskeleg p.g.a. problem med kontroll av riktig geografisk bokføring. Ei bifangstordning vil gjerne vere enklare.

Dette var så langt eg kom i denne omgang. Vil til slutt leggje til at hovudfisket etter snabeluer tradisjonelt har vore i perioden desember-mai. Snabeluer utanfor det føreslegne stengte området i NØS og i RØS må takast vare på gjennom bifangstreglar.

Havforskningsinstituttet
Bergen, 11.11.1996

Kjell Harald Nedreaas

55201

"Verboksen" A-B-C-D. H 7-142-96 § 2 nr. 1c

3.1.5 Redfish in Sub-areas I and II

(Table 3.1.5.1)

3.1.5.a *Sebastes mentella* in Sub-areas I and II

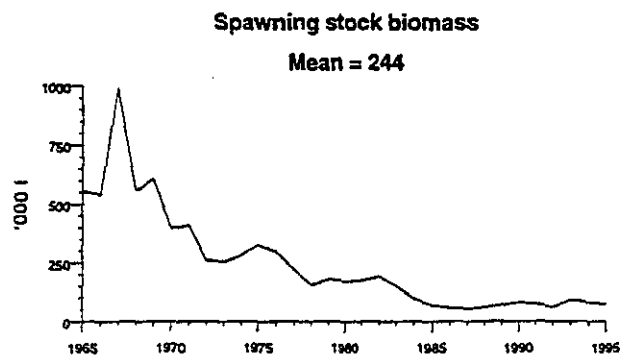
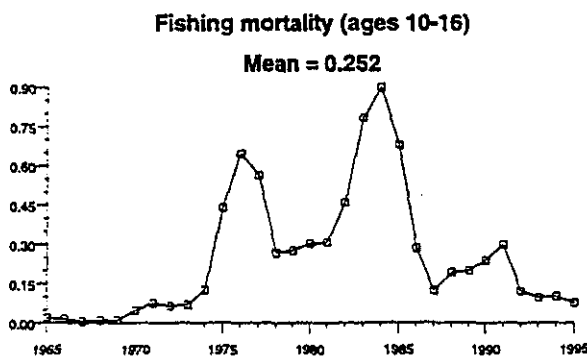
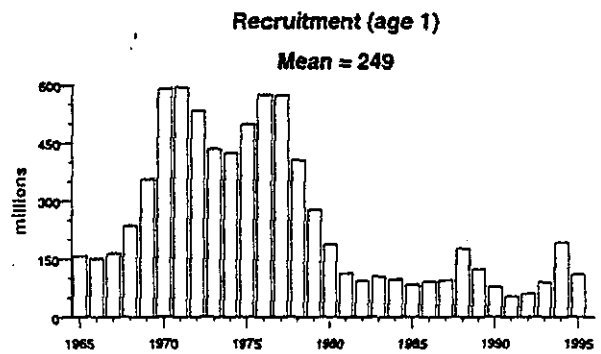
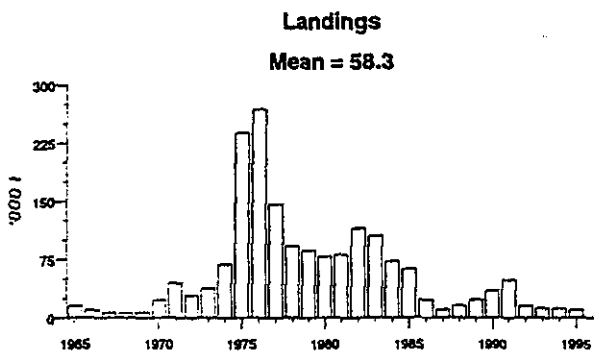
Catch data (Tables 3.1.5.a.1-5):

Year	ICES advice	Catch corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings ³	ACFM catch of <i>S. mentella</i>
1987		70 ¹	85	35	11
1988		11	-	41	16
1989		12	-	47	23
1990		18	-	63	35
1991		12	-	68	49
1992		22 ¹	-	32	16
1993		18	18	29	12
1994		- ¹	-	28	12
1995		- ⁴	-	25	10
1996		- ⁴	-	-	7 ²

¹Precautionary TAC. ²Expected catch. ³Includes both *S. mentella* and *S. marinus*. ⁴Lowest possible level. Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: The only directed fishery for *S. mentella* is a trawl fishery. In addition, by-catches are taken in shrimp-trawl fisheries. Traditionally this fishery was conducted by Russia and other East-European countries on grounds from south of Bear Island towards

Spitsbergen. From the mid-1980s Norwegian trawlers started fishing along the continental slope (around 500 m depth) further south, on grounds never harvested before, and inhabited primarily by mature fish. After a decrease in the landings from 1982 to 1987, this fishery on new grounds

resulted in a temporary increase in the landings until 1991, after which the landings have declined (Table 3.1.5.a.5).

State of stock: The stock is considered to be outside safe biological limits. The assessment is not considered to be precise but is indicative of the relative trends in stock size. It shows that the spawning stock is at a historically low level. The 1991 - 1993 year classes are indicated to be the lowest on record.

Details in table 3.1.5.1

Forecast for 1997:

Management advice: ACFM recommends that catches should be reduced to the lowest level possible until a significant increase in spawning stock biomass has been detected.

Special comments: The assessment is not considered reliable for catch forecasts, due to uncertainty regarding the absolute level of the present stock size. Recent improvements in the assessment confirm the usefulness of survey data and it is not possible to monitor the stock without continuing surveys.

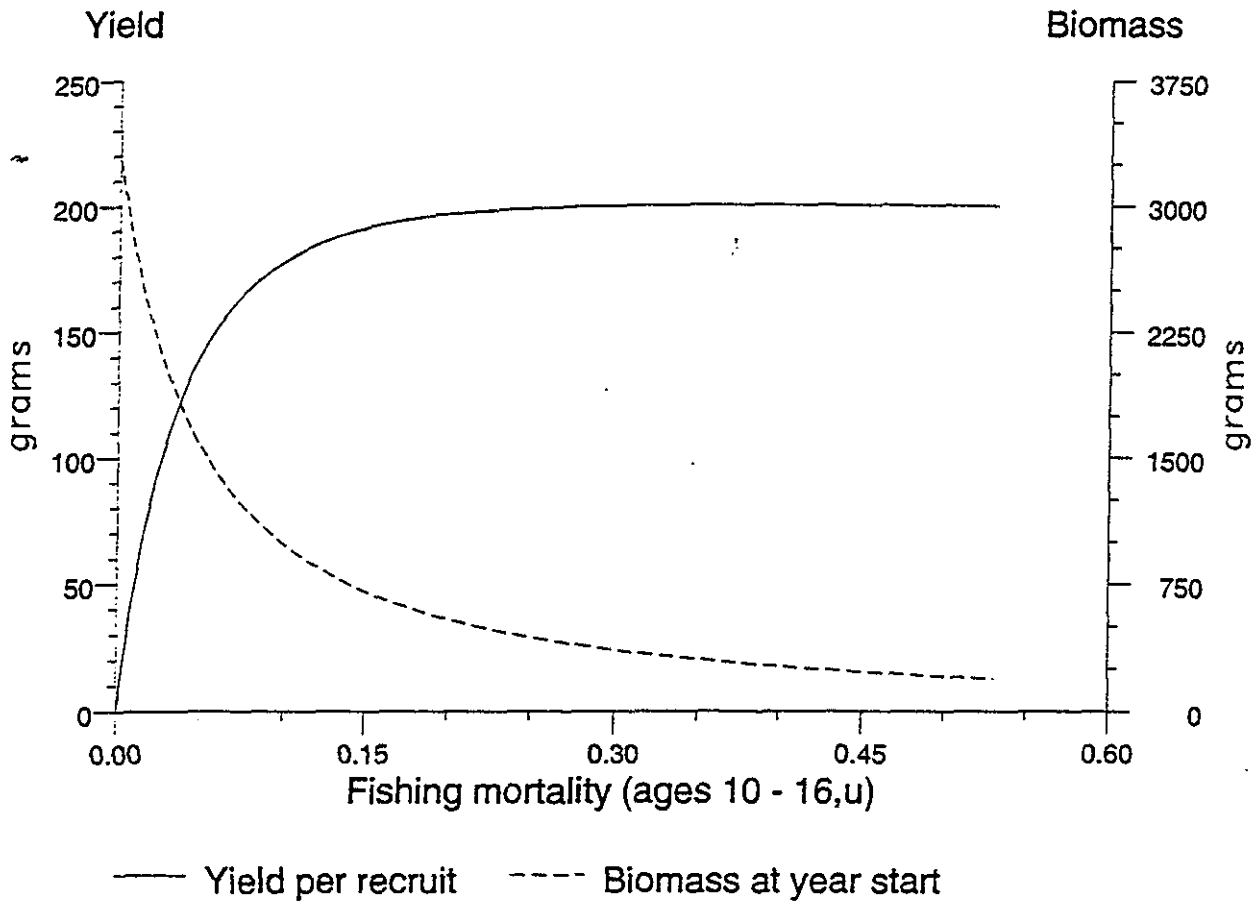
Data and assessment: The analytical assessment was based on catch-at-age data, CPUE and survey data.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1996 (C.M.1997/Assess:4).

*langsamt voksende
bestand - for lang
tid i bygge opp.*

Yield and Spawning Stock Biomass

Long term forecast

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Elling Lorentsen, 73 54 58 71
\\nf00v_c1\office\brev\dep.snabeluer97.doc

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 Dep.

0032 OSLO

04.12.96

EL
Ark.,

TELEFAKS

EVENTUELL REGULERING AV FISKET ETTER SNABELUER I 1997.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 2. - 5. desember 1997 drøftet en eventuell regulering av fisket etter snabeluer i 1997 og fattet følgende vedtak:

- « 1. Norges Fiskarlag viser til at Russland og Norge i den 25. sesjon i den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen ble enige om at Russland kan drive et direkte fiske etter Sebastes Mentella (snabeluer) innenfor en kvote på 2.000 tonn. Videre at det i et nærmere avgrenset område i NØS kan tillates et direkte trålfiske etter snabeluer med maskevidde ikke mindre enn 100 mm.
2. Videre vises det til Ressursoversikten 1996, hvor Havforskningsinstituttet bekrefter at bestandssituasjonen er bekymringsfull, men at det er vanskeligheter med såvel alderslesning som andre metodiske problemer. Dette innebærer at anbefalingene fra ACFM er for usikre til å benyttes som kvotegrunnlag. Særlig vises det til at 0-gruppeundersøkelsene fra 1991 til 1995 har gitt en lav indeks, som imidlertid ikke er fordelt på de to uerartene ettersom de er svært like på dette stadiet.

Det påpekes også at forutsatt at gytebestanden er stor nok til å produsere gode årsklasser, forventes tiltakene som har blitt gjennomført i rekefisket over tid å føre til en økt rekruttering til den fiskbare bestanden.

3. Norges Fiskarlag viser til det den store usikkerhet som råder med hensyn til gytebestand og rekruttering. I anbefalingene fra ACFM går det fram at det har vært bedring i rekrutteringen. Med de svakheter som er i metodene, må det imidlertid stilles spørsmål ved om rekrutteringen er bedre enn hva som er målt på 0-gruppenivå. Videre må det også stilles spørsmål ved hvorvidt en har tilstrekkelig bakgrunnsmateriale for å vurdere bestandssituasjonen, bl.a. ut fra at det har vært endringer i driftsmønsteret og forbedret rapportering noe som kan føre til metodefeil.
4. Norges Fiskarlag viser til at tidligere beregninger slår fast at andre arters konsum av uer er meget høyt, sett i forhold til hva som tas i et direkte fiskeri. F. eks. er det beregnet at torskens

konsum av uer ligger i størrelsesorden 250.000 til 500.000 tonn. Til sammenligning har den norske fangsten de siste årene har vært i størrelsesorden 3.000 til 6.000 tonn i et fritt fiske. Dette i en periode der trål har hatt begrensede kvoter av torsk og hyse. Til sammenligning har Russland hatt en kvote på ca. 2.000 tonn og hatt tillatelse til å benytte mindre maskevidde i norsk økonomisk sone.

For 1997 vil kvotene av torsk og hyse til trål bli høyere, noe som også fører til at beskatningen av uer vil bli redusert. Dette sammen med innføring av seleksjonsrist i såvel reke-trålfisket som delvis i torsketrålfisket må få betydning for uttaket av uer fra norske fiskere.

5. Norges Fiskarlag mener på denne bakgrunn at det ikke er grunnlag for å sette forbud mot et direkte fiske etter snabeluer i norsk økonomisk sone for norske fiskere, mens det samtidig gis anledning for russiske fartøy å drive et direkte fiske.

Norges Fiskarlag vil be om at en går gjennom metodegrunnlaget og selve metoden for å se om det kan gi et bedre beslutningsgrunnlag enn det som foreligger. Videre at det dokumenteres hvilken effekt innføringen av sorteringsrist i reke- og torsketrål har hatt og vil få for uerbestanden.

6. Norges Fiskarlag vil tilrå at en opphever tillatelsen til å kunne benytte maskevidde i trål ved fiske etter uer på minst 100 mm, og at denne heves til 135 mm i et avgrenset område i norsk økonomisk sone og i Svalbardsonen. Norges Fiskarlag vil imidlertid understreke at norske fartøy for øvrig behandles likt med fartøy fra andre nasjoner og gis anledning til å drive et direkte fiske etter snabeluer også i 1997.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fiskeridirektoratet
Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

EVENTUELT.

REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK I 1997.

Gullestad viste til saksdokumentene som var utdelt i egen ekspedisjon der det fremkommer følgende:

I 1996 var Norge tildelt en kvote av rødspette i Skagerrak på 220 tonn. Som det fremgår av tabell 1, er kvoten redusert fra 224 tonn foregående år. Tradisjonelt har kvoten vært tilstrekkelig til det fisket som har vært utøvd i Skagerrak. De to siste år har en imidlertid hatt en økende interesse for dette fisket fra norske bomtrålere.

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996
Kvote	220	200	224	224	224	224	220
Tradisjonell fangst	58	53	87	61	43	55	63
Bomtrålernes fangst						-	ca. 220

Tabell 1. Norsk kvote og fangst av rødspette i Skagerrak, 1992-1996.

For første gang ble en i 1996 nødt til å stoppe fisket etter rødspette i Skagerrak. Primo august mottok Fiskeridirektoratet melding fra danske fiskerimyndigheter om at den norske kvoten på 220 tonn rødspette i Skagerrak var oppfisket. Etter samtaler med fartøyene fikk en bekreftet at det kvantum som var fisket var i størrelsesorden 220 tonn. Fisket ble derfor stoppet 5. august d.å. Totalt vil det kvantum norske fartøy har fisket overstige den norske kvoten av rødspette i Skagerrak.

Det kvantum rødspette som var registrert av danske myndigheter, og som også var stoppgrunnlaget, var utelukkende tatt av bomtrålere. Det er 3 fartøy med bomtrållatelse som har fisket etter rødspette i Skagerrak i 1995 og 1996. For fjoråret har en p.t. ikke nøyaktige opplysninger om oppfisket kvantum, da fartøyene ikke har oppgitt riktig områdekode ved levering. Det samme er tilfelle for inneværende år, men på grunn av opplysningene fra danske fiskerimyndigheter har en et antatt oppfisket kvantum. Det arbeides for tiden med å sammenlikne fartøyenes fangstdagbøker med sluttsedlene, for å lokalisere det kvantum som er tatt i Skagerrak.

For 1997 forventer man at ytterligere en bomtråler muligens vil starte fisket etter rødspette i Skagerrak, og en har således 4 potensielle bomtrålere som har kapasitet til å fisket et langt større kvantum rødspette enn det den norske kvoten tilsier. Dersom kvoten i 1997 blir som i inneværende år, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning et behov for å regulerer bomtrålfisket i Skagerrak, for å hindre at kvoten blir overfisket, og samtidig bevare det tradisjonelle rødspettefisket. Fiskeridirektøren anser det videre som mest hensiktsmessig at en regulerer fisket med maksimalkvoter.

I det tradisjonelle fisket har fangstkvantumet variert mellom 43 og 87 tonn, i gjennomsnitt er det årlig blitt fisket 60 tonn de syv siste år. For å unngå at det tradisjonelle fisket blir hindret av en stopp i fisket, vil en anbefale at det blir avsatt et kvantum på 90 tonn til denne gruppen, og at den resterende kvoten tilfaller bomtrålerene. Forutsatt at kvoten for 1997 blir tilsvarende kvoten for 1996, vil dette medføre en kvote til bomtrålerene på 130 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det etableres en kvote på 130 tonn til bomtrålere som fisker rødspette i Skagerrak, og at denne kvoten reguleres med maksimalkvoter på 45 tonn.

Gullestad viste til at det pr. dato var tre bomtrålere, men at det også var gitt en fjerde konsesjon. Dette fartøyet kunne komme inn i fisket i løpet av 1997. Han refererte deretter forslaget i saksdokumentene og ba om eventuelle synspunkt.

Storås viste til at det fra dansk side var påstått at de norske bomtrålerne ikke fulgte reglene i EU.

Gullestad sa at vårt fiske i EU-farvann var regulert av avtalen med EU og at det så langt ikke forelå brudd på avtalen. Han sa videre at det eventuelt i det foreliggende tilfelle måtte drøftes å sette særlige krav til norske fiskere i EU-farvann. Han viste til at det nå var gjennomført to runder i forhandlinger med EU for neste år uten at slikt forslag var fremsatt.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i det fremsatte forslaget.